

Úřední věstník

Evropské unie

L 360

České vydání

Právní předpisy

Svazek 55

29. prosince 2012

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise (EU) č. 1254/2012 ze dne 11. prosince 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o mezinárodní standard účetního výkaznictví 10, mezinárodní standard účetního výkaznictví 11, mezinárodní standard účetního výkaznictví 12, mezinárodní účetní standard 27 (2011), a mezinárodní účetní standard 28 (2011) ⁽¹⁾ 1
- ★ Nařízení Komise (EU) č. 1255/2012 ze dne 11. prosince 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o mezinárodní účetní standard 12, mezinárodní standard účetního výkaznictví 1, mezinárodní standard účetního výkaznictví 13 a výklad Výboru pro interpretace mezinárodního účetního výkaznictví 20 ⁽¹⁾ 78
- ★ Nařízení Komise (EU) č. 1256/2012 ze dne 13. prosince 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o mezinárodní standard účetního výkaznictví 7 a mezinárodní účetní standard 32 ⁽¹⁾ 145

Cena: 8 EUR

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1254/2012

ze dne 11. prosince 2012,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o mezinárodní standard účetního výkaznictví 10, mezinárodní standard účetního výkaznictví 11, mezinárodní standard účetního výkaznictví 12, mezinárodní účetní standard 27 (2011), a mezinárodní účetní standard 28 (2011)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů⁽¹⁾, a zejména na čl. 3 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením Komise (ES) č. 1126/2008⁽²⁾ byly přijaty některé mezinárodní standardy a interpretace, které existovaly ke dni 15. října 2008.

(2) Dne 12. května 2011 zveřejnila Rada pro mezinárodní účetní standardy (IASB) mezinárodní standard účetního výkaznictví (IFRS) 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, IFRS 11 *Společná ujednání*, IFRS 12 *Zveřejnění podílů v jiných účetních jednotkách*, jakož i mezinárodní účetní standard (IAS) 27 *Individuální účetní závěrka* a IAS 28 *Investice do přidružených a společných podniků*. Cílem IFRS 10 je poskytnout jediný konsolidační vzor, který určuje ovládání jako základ pro konsolidaci všech druhů účetních jednotek. IFRS 10 nahrazuje IAS 27 *Konsolidovaná a individuální účetní závěrka* a výklad 12 Stálého interpretačního výboru (SIC) *Konsolidace — jednotky zvláštního určení* (SIC-12). IFRS 11 stanoví zásady účetního výkaznictví pro strany společného ujednání a nahrazuje IAS 31 *Účasti ve společných podnicích* a SIC-13 *Spoluovládané jednotky – nepeněžní vklady spoluvlastníků*. IFRS 12 slučuje, zdokonaluje a nahrazuje požadavky na zveřejnění pro dceřiné společnosti,

společná ujednání, přidružené podniky a nekonsolidované strukturované jednotky. Jako důsledek těchto nových IFRS vydala také IASB novelizované standardy IAS 27 a IAS 28.

(3) Toto nařízení potvrzuje standardy IFRS 10, IFRS 11, IFRS 12 a novelizované standardy IAS 27 a IAS 28, jakož i výsledné novely ostatních standardů a výkladů. Uvedené standardy a novely stávajících standardů nebo výkladů obsahují některé odkazy na IFRS 9, jež nelze použít, neboť IFRS 9 Unie dosud nepřijala. Veškeré odkazy na IFRS 9 je proto, jak je stanoveno v příloze tohoto nařízení, třeba považovat za odkazy na IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování*. Kromě toho nelze použít případnou výslednou změnu IFRS 9 vyplývající z přílohy tohoto nařízení.

(4) Výsledky konzultace skupiny technických odborníků (TEG) při Evropské poradní skupině pro účetní výkaznictví (EFRAG) potvrzují, že IFRS 10, IFRS 11, IFRS 12 a novelizované IAS 27 a IAS 28 splňují technická kritéria pro přejímání stanovená v čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 1606/2002.

(5) Nařízení (ES) č. 1126/2008 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Regulačního výboru pro účetnictví,

(¹) Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1.

(²) Úř. věst. L 320, 29.11.2008, s. 1.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Příloha nařízení (ES) č. 1126/2008 se mění takto:

- a) Vkládá se mezinárodní standard účetního výkaznictví (IFRS) 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, jak je uveden v příloze tohoto nařízení.
- b) IFRS 1, IFRS 2, IFRS 3, IFRS 7, Mezinárodní účetní standard (IAS) 1, IAS 7, IAS 21, IAS 24, IAS 27, IAS 32, IAS 33, IAS 36, IAS 38, IAS 39, a výklad 5 Výboru pro interpretace mezinárodního účetního výkaznictví (IFRIC 5) se mění a výklad 12 Stálého interpretačního výboru (SIC-12) se nahrazuje v souladu s IFRS 10, jak je stanoveno v příloze tohoto nařízení.
- c) Vkládá se IFRS 11 *Společná ujednání* v souladu s přílohou tohoto nařízení.
- d) IFRS 1, IFRS 2, IFRS 5, IFRS 7, IAS 7, IAS 12, IAS 18, IAS 21, IAS 24, IAS 32, IAS 33, IAS 36, IAS 38, IAS 39, IFRIC 5, IFRIC 9 a IFRIC 16 se mění a IAS 31 a SIC-13 se nahrazují v souladu s IFRS 11, jak je stanoveno v příloze tohoto nařízení.
- e) Vkládá se IFRS 12 *Zveřejnění podílů v jiných účetních jednotkách* v souladu s přílohou tohoto nařízení.

f) IAS 1 a IAS 24 se mění v souladu s IFRS 12, jak je stanoveno v příloze tohoto nařízení.

g) Vkládá se novelizovaný standard IAS 27 *Individuální účetní závěrka* v souladu s přílohou tohoto nařízení.

h) Vkládá se novelizovaný standard IAS 28 *Investice do přidružených a společných podniků* v souladu s přílohou tohoto nařízení.

2. Veškeré odkazy na IFRS 9 se, jak je stanoveno v příloze tohoto nařízení, považují za odkazy na IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování*.

3. Případná výsledná změna IFRS 9 vyplývající z přílohy tohoto nařízení se nepoužije.

Článek 2

IFRS 10, IFRS 11, IFRS 12, novelizovaný IAS 27, novelizovaný IAS 28 a výsledné změny podle čl. 1 odst. 1 písm. b), d) a f) začnou jednotlivé společnosti uplatňovat nejpozději prvním dnem prvního účetního období začínajícího dne 1. ledna 2014 nebo začínajícího po dni 1. ledna 2014.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. prosince 2012.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA

MEZINÁRODNÍ ÚČETNÍ STANDARDY

IFRS 10	IFRS 10 Konsolidovaná účetní závěrka
IFRS 11	IFRS 11 Společná ujednání
IFRS 12	IFRS 12 Zveřejnění podílů v jiných účetních jednotkách
IAS 27	IAS 27 Individuální účetní závěrka
IAS 28	IAS 28 Investice do přidružených a společných podniků

MEZINÁRODNÍ STANDARD ÚČETNÍHO VÝKAZNICTVÍ 10**Konsolidovaná účetní závěrka****CÍL**

- 1 Cílem tohoto IFRS je stanovit zásady vykazování a zpracovávání konsolidovaných účetních závěrek v případech, kdy účetní jednotka ovládá jednu nebo více dalších jednotek.

Splnění cíle

- 2 Za účelem splnění cíle uvedeného v odstavci 1 tento IFRS:
- (a) vyžaduje, aby účetní jednotka (*mateřský podnik*), která ovládá jednu nebo více dalších jednotek (*dceřiné podniky*) předkládala konsolidovanou účetní závěrku,
 - (b) definuje zásadu *ovládání* a stanoví ovládání jako základ konsolidace,
 - (c) stanoví, jak uplatnit zásadu ovládání za účelem zjištění, zda investor ovládá jednotku, do níž investoval, a musí tudíž tuto jednotku konsolidovat a
 - (d) stanoví účetní požadavky na účetnictví pro zpracování konsolidované účetní závěrky.
- 3 Tento IFRS se nezabývá požadavky na účetnictví při podnikových kombinacích a jejich dopady na konsolidaci, včetně goodwillu z podnikových kombinací (viz IFRS 3 *Podnikové kombinace*).

ROZSAH PŮSOBNOSTI

- 4 Účetní jednotka, která je mateřským podnikem, předkládá konsolidovanou účetní závěrku. Tento IFRS se vztahuje na všechny účetní jednotky vyjma následujících:
- (a) mateřský podnik nemusí předkládat konsolidovanou účetní závěrku, pokud splňuje všechny následující podmínky:
 - (i) je plně vlastněným nebo částečně vlastněným dceřiným podnikem jiné účetní jednotky a všichni jeho ostatní vlastníci, včetně těch, kteří jinak nejsou oprávněni hlasovat, o tom byli informováni a nemají námitek proti tomu, aby mateřský podnik neprezentoval konsolidovanou účetní závěrku,
 - (ii) jeho dluhové a kapitálové nástroje nejsou obchodovány na veřejném trhu (na domácí nebo zahraniční burze cenných papírů nebo na mimoburzovním trhu, včetně místních nebo oblastních trhů),
 - (iii) nepředložil svou účetní závěrku komisi pro cenné papíry či jiné regulační organizaci ani není v procesu vedoucím k předložení této účetní závěrky za účelem emise jakékoli třídy nástrojů na veřejném trhu a
 - (iv) jeho nejvyšší nebo některý vyšší mateřský podnik sestavuje konsolidovanou účetní závěrku, která je k dispozici pro veřejné užití a která splňuje požadavky Mezinárodních standardů účetního výkaznictví.
 - (b) plány požitků po skončení pracovního poměru nebo jiné dlouhodobé plány zaměstnaneckých požitků, na něž se vztahuje IAS 19 *Zaměstnanecké požitky*.

Ovládání

- 5 Investor, bez ohledu na povahu své angažovanosti v účetní jednotce (jednotce, do níž investoval), určí, zda je mateřským podnikem na základě posouzení, zda jednotku, do níž investoval, ovládá.
- 6 Investor ovládá jednotku, do níž investoval, pokud je vystaven variabilním výnosům nebo na ně má právo na základě své angažovanosti v této jednotce a může tyto výnosy prostřednictvím své moci nad ní ovlivňovat.
- 7 Investor tudíž ovládá jednotku, do níž investoval, pouze tehdy, pokud platí všechny následující body:
- (a) má moc nad jednotkou, do níž investoval (viz odstavce 10–14),
 - (b) na základě své angažovanosti v jednotce, do níž investoval, je vystaven variabilním výnosům nebo má na takové výnosy právo (viz odstavce 15 a 16) a

(c) **je schopen využívat moci nad jednotkou, do níž investoval, k ovlivnění výše svých výnosů (viz odstavce 17 a 18).**

- 8 Investor při posuzování, zda ovládá jednotku, do níž investoval, zváží všechna fakta a okolnosti. Pokud fakta a okolnosti ukazují, že se změnil jeden nebo více ze tří faktorů uvedených v odstavci 7, investor znovu posoudí, zda jednotku, do níž investoval, ovládá (viz odstavce B80–B85).
- 9 Dva nebo více investorů spoluovládají jednotku, do níž investovali, pokud musí jednat společně za účelem řízení relevantních činností. V takových případech neovládá jednotku, do níž bylo investováno, samostatně žádný investor, neboť žádný investor nemůže řídit její činnosti bez spolupráce s ostatními. Každý investor zaúčtuje svůj podíl v jednotce, do níž bylo investováno, v souladu s relevantními IFRS, jako např. IFRS 11 *Společná ujednání*, IAS 28 *Investice do přidružených a společných podniků* nebo IFRS 9 *Finanční nástroje*.

Moc

- 10 Investor má moc nad jednotkou, do níž investoval, má-li stávající práva, na jejichž základě je aktuálně schopen řídit relevantní činnosti, tj. činnosti, které významně ovlivňují výnosy této jednotky.
- 11 Moc vychází z práv. Někdy je posouzení moci jednoduché, například když byla moc nad jednotkou, do níž bylo investováno, získána přímo a výlučně z hlasovacích práv na základě kapitálových nástrojů, jako jsou akcie, a je možné ji určit na základě posouzení hlasovacích práv plynoucích z držení těchto podílů. V ostatních případech je posouzení složitější a vyžaduje zvážení více faktorů, například když moc vyplývá z jednoho nebo více smluvních ujednání.
- 12 Investor, který je aktuálně schopen řídit relevantní činnosti, má moc, i když jeho práva na řízení musí být teprve uplatněna. Informace prokazující, že investor řídí relevantní činnosti, mohou pomoci určit, zda má moc, ale takové informace samy o sobě ke stanovení, zda má investor nad jednotkou, do níž investoval, moc, nestačí.
- 13 Pokud mají dva nebo více investorů stávající práva, která jim poskytují jednostrannou schopnost řídit různé relevantní činnosti, má nad jednotkou, do níž bylo investováno, moc ten investor, který je schopen řídit činnosti, které nejvýrazněji ovlivňují výnosy této jednotky.
- 14 Investor může mít moc nad jednotkou, do níž bylo investováno, i když mají další jednotky stávající práva, na jejichž základě se mohou účastnit na řízení relevantních činností, například když má jiná účetní jednotka *podstatný vliv*. Nicméně investor, který má pouze práva ochranná, nemá nad jednotkou, do níž bylo investováno, moc (viz odstavce B26–B28), a tudíž tuto jednotku neovládá.

Výnosy

- 15 Investor je vystaven variabilním výnosům nebo na ně má právo na základě své angažovanosti v jednotce, do níž bylo investováno, pokud výnosy investora z jeho angažovanosti mohou kolísat v důsledku výkonnosti této jednotky. Výnosy investora mohou být pouze kladné, pouze záporné nebo kladné i záporné.
- 16 Přestože jednotku, do níž bylo investováno, může ovládat jen jeden investor, o výnosy této jednotky se může dělit více stran. Podíl na ziscích nebo výplatách jednotky, do níž bylo investováno, mohou mít například držitelé nekontrolních podílů.

Vazba mezi mocí a výnosy

- 17 Investor ovládá jednotku, do níž investoval, pokud má nejen moc nad touto jednotkou a z jeho angažovanosti je vystaven variabilním výnosům nebo má na takové výnosy právo, ale zároveň může svoji moc využívat k ovlivňování svých výnosů z angažovanosti v této jednotce.
- 18 Takto investor s rozhodovacími právy určí, zda je zmocnitelem nebo zmocněncem. Investor, který je zmocněncem podle odstavců B58–B72, neovládá jednotku, do níž bylo investováno, když uplatňuje rozhodovací práva, která na něj byla delegována.

POŽADAVKY NA ÚČETNICTVÍ

- 19 **Mateřský podnik vypracuje konsolidovanou účetní závěrku za použití jednotných účetních pravidel pro obdobné transakce a jiné události za obdobných okolností.**
- 20 Konsolidace jednotky, do níž bylo investováno, počíná od data, kdy investor nabude ovládnutí nad touto jednotkou, a končí v okamžiku, kdy investor toto ovládnutí pozbude.

21 Odstavce B86–B93 stanoví pokyny pro sestavení konsolidované účetní závěrky.

Nekontrolní podíly

22 Mateřský podnik uvede nekontrolní podíly v konsolidovaném výkazu o finanční situaci v rámci vlastního kapitálu, odděleně od vlastního kapitálu vlastníků mateřského podniku.

23 Změny ve vlastnickém podílu mateřského podniku v dceřiném podniku, které nevedou k pozbytí ovládnání, jsou transakce s vlastním kapitálem (tj. transakce s vlastníky jednajícími v rámci své pravomoci jako vlastníci).

24 Pokyny pro vykazování nekontrolních podílů v konsolidované účetní závěrce stanoví odstavce B94–B96.

Pozbytí ovládnání

25 Pokud mateřský podnik pozbude ovládnání dceřiného podniku:

- (a) odúčtuje aktiva a závazky bývalého dceřiného podniku v konsolidovaném výkazu o finanční situaci;
- (b) vykáže jakoukoli investici ponechanou v původně dceřiném podniku v její reálné hodnotě k datu, ke kterému je ovládnání pozbyto, a poté účtuje tuto investici a částky dlužné dceřiným podnikem nebo dceřinému podniku v souladu s příslušnými IFRS. Tato reálná hodnota je považována za reálnou hodnotu při prvotním vykazování finančního aktiva v souladu s IFRS 9, nebo, připadá-li to v úvahu, jako pořizovací cena při prvotním zaúčtování investice v přidruženém nebo společném podniku.
- (c) vykáže zisk nebo ztrátu související s pozbytím ovládnání původního kontrolního podílu.

26 Pokyny pro vykazování pozbytí ovládnání stanoví odstavce B97–B99.

Dodatek A

Definice pojmů

Tento dodatek je nedílnou součástí IFRS.

konsolidovaná účetní závěrka

Účetní závěrka za **skupinu**, v níž jsou aktiva, závazky, vlastní kapitál, výnosy, náklady a peněžní toky **mateřského podniku** a jeho **dceřiných podniků** prezentovány jako aktiva, závazky, vlastní kapitál, výnosy, náklady a peněžní toky jedné ekonomické jednotky.

ovládání jednotky, do níž bylo investováno

Investor ovládá jednotku, do níž investoval, pokud je vystaven variabilním výnosům nebo na ně má nárok na základě své angažovanosti v této jednotce a může tyto výnosy prostřednictvím své moci nad touto jednotkou ovlivňovat.

jednotka s rozhodovací pravomocí

Jednotka s rozhodovacími právy, která jedná sama za sebe – je tedy zmocnitelem nebo je zmocněncem jiných stran.

skupina

Mateřský podnik a jeho **dceřiné podniky**.

nekontrolní podíl

Vlastní kapitál **dceřiného podniku**, který není přímo nebo nepřímo přiřaditelný **mateřskému podniku**.

mateřský podnik

Účetní jednotka, která **ovládá** jednu nebo více jiných účetních jednotek.

moc

Stávající práva aktuálně umožňující řídit **relevantní činnosti**.

ochranná práva

Práva, jejichž účelem je chránit podíl strany, která tato práva drží, aniž by tato strana získala moc nad účetní jednotkou, ke které se tato práva vztahují.

relevantní (důležité) činnosti

Pro účely tohoto IFRS relevantní činnosti označují činnosti jednotky, do níž bylo investováno, které významným způsobem ovlivňují její výnosy.

práva na zbavení

Práva zbavit osobu či jednotku s rozhodovacími pravomocemi těchto rozhodovacích pravomocí.

dceřiný podnik

Účetní jednotka ovládaná jinou účetní jednotkou.

Následující termíny jsou definovány v IFRS 11, IFRS 12 *Zveřejnění podílů v jiných účetních jednotkách*, IAS 28 (ve znění novely z roku 2011) nebo IAS 24 *Zveřejnění spřízněných stran* a jsou v tomto IFRS používány ve významu stanoveném v těchto IFRS:

- přidružený podnik
- podíl v jiné účetní jednotce
- společný podnik
- klíčové vedení
- spřízněná strana
- podstatný vliv

Dodatek B

Aplikační příručka

Tento dodatek je nedílnou součástí IFRS. Popisuje aplikaci odstavců 1–26 a má stejnou právní sílu jako ostatní části IFRS.

- B1 Příklady v tomto dodatku představují hypotetické situace. Přestože se mohou některé aspekty uvedených příkladů vyskytovat ve skutečných případech, je při použití IFRS 10 třeba posoudit veškeré skutečnosti a okolnosti konkrétního případu.

POSUZOVÁNÍ OVLÁDÁNÍ

- B2 Za účelem stanovení, zda investor ovládá jednotku, do níž investoval, posoudí, zda splňuje všechny tyto body:

- (a) má nad jednotkou, do níž investoval, moc,
- (b) na základě angažovanosti v jednotce, do níž investoval, je vystaven variabilním výnosům nebo má na takové výnosy právo a
- (c) je schopen využívat moc nad jednotkou, do níž investoval, k ovlivnění výše svých výnosů.

- B3 Při stanovování této skutečnosti může pomoci zvážení následujících faktorů:

- (a) účel a forma jednotky, do níž bylo investováno (viz odstavce B5–B8),
- (b) relevantní činnosti a způsob rozhodování o těchto činnostech (viz odstavce B11–B13),
- (c) zda je investor aktuálně schopen na základě svých práv řídit relevantní činnosti (viz odstavce B14–B54),
- (d) zda investor z jeho angažovanosti v jednotce, do níž investoval, je vystaven variabilním výnosům nebo zda má na takové výnosy právo (viz odstavce B55–B57) a
- (e) zda investor může využívat svoji moc nad jednotkou, do níž investoval, k ovlivnění výše svých výnosů (viz odstavce B58–B72).

- B4 Při posuzování, zdali je jednotka, do níž bylo investováno, ovládána, investor přihlédně k povaze svého vztahu s ostatními stranami (viz odstavce B73–B75).

Účel a forma jednotky, do níž bylo investováno

- B5 Při posuzování zdali je jednotka, do níž bylo investováno, ovládána, investor zváží účel a formu této jednotky, aby mohl určit relevantní činnosti, způsob rozhodování o relevantních činnostech, kdo může tyto činnosti řídit a komu plynou výnosy z těchto činností.
- B6 Při zvážení účelu a formy jednotky, do níž bylo investováno, může být zřejmé, že tato jednotka je ovládána prostřednictvím kapitálových nástrojů, které držitelé poskytují poměrná hlasovací práva, jako jsou například kmenové akcie jednotky, do níž bylo investováno. V tomto případě, pokud neexistují žádná další ujednání, která by rozhodování měnila, zaměří se posuzování ovládání na to, která strana, je případně schopna uplatňovat hlasovací práva v takové míře, aby mohla určovat provozní a finanční politiky jednotky, do níž bylo investováno (viz odstavce B34–B50). V nejjednodušším případě jednotku, do níž bylo investováno, ovládá investor, který drží většinu hlasovacích práv, při absenci dalších faktorů.

- B7 Ve složitějších případech může být pro určení, zda investor ovládá jednotku, do níž bylo investováno, nutné zvážit některé nebo všechny ostatní faktory uvedené v odstavce B3.
- B8 Jednotka, do níž bylo investováno, může být koncipována tak, aby hlasovací práva nepředstavovala dominantní faktor při rozhodování, kdo tuto jednotku ovládá, například když se hlasovací práva vztahují pouze na administrativní úkony a relevantní činnosti jsou řízeny prostřednictvím smluvních ujednání. V takových případech investor při posuzování účelu a podoby jednotky, do níž investoval, rovněž přihlédne k rizikům, jakým má být tato jednotka vystavena, rizikům, jaká má přenášet na strany, které se v její činnosti angažují, a skutečnosti, zda je investor některým nebo všem z těchto rizik vystaven. Posouzení rizik zahrnuje nejenom riziko poklesu, ale také potenciál růstu.
- Moc**
- B9 Aby investor jednotku, do níž investoval, ovládal, musí mít stávající práva, na jejichž základě je aktuálně schopen řídit relevantní činnosti. Pro účely posouzení moci se berou v potaz pouze substantivní práva a práva, která nejsou ochranná (viz odstavce B22–B28).
- B10 Určení, zda má investor moc, se odvíjí od relevantních činností, způsobu rozhodování o těchto činnostech a práv investora a dalších stran v souvislosti s jednotkou, do níž bylo investováno.

Relevantní činnosti a řízení relevantních činností

- B11 Výnosy mnoha jednotek, do nichž bylo investováno, ovlivňuje podstatným způsobem řada provozních a finančních činností. Příklady činností, které, v závislosti na okolnostech, mohou být relevantními činnostmi, mimo jiné zahrnují:
- (a) prodej a nákup zboží nebo služeb,
 - (b) správa finančních aktiv během jejich životnosti (včetně při jejich selhání),
 - (c) výběr, pořizování nebo vyřazování aktiv,
 - (d) výzkum a vývoj nových produktů nebo procesů a
 - (e) stanovování struktury financování nebo získávání financování.
- B12 Příklady rozhodování o relevantních činnostech mimo jiné zahrnují:
- (a) stanovení provozních a kapitálových rozhodnutí jednotky, do níž bylo investováno, včetně rozpočtů, a
 - (b) jmenování a odměňování klíčového vedení nebo poskytovatelů služeb jednotky, do níž bylo investováno, a ukončování jejich služeb nebo pracovního poměru.

- B13 V některých situacích mohou být relevantními činnostmi činnosti před i po té, co nastane určitá skupina okolností. Pokud relevantní činnosti mohou řídit dva nebo více investorů a tyto činnosti probíhají v různou dobu, investoři určí, který z nich může řídit činnosti, které nejvýznamněji ovlivňují výnosy v souladu s ošetřením souběžných rozhodovacích práv (viz odstavec 13). Pokud se související skutečnosti nebo okolnosti změní, jsou investoři povinni toto posouzení v průběhu času přehodnotit.

Příklady použití

Příklad 1

Dva investoři založí jednotku a investují do ní za účelem vývoje a prodeje léčivého přípravku. Jeden investor odpovídá za vývoj a zajištění schválení léčivého přípravku regulačními orgány. S tím souvisí jednostranná způsobilost činit veškerá rozhodnutí týkající se vývoje přípravku a zajištění jeho schválení regulačními orgány. Jakmile regulační orgány přípravek schválí, druhý investor jej začne vyrábět a prodávat. Tento investor má jednostrannou způsobilost činit veškerá rozhodnutí ohledně výroby a marketingu projektu. Pokud jsou všechny činnosti, tj. vývoj a zajištění schválení přípravku regulačními orgány, jakož i výroba a prodej léčivého přípravku, relevantní činnosti, musí každý investor určit, zda může řídit činnosti, které *nejvýznamněji* ovlivňují výnosy jednotky, do níž bylo investováno. Každý investor tudíž musí posoudit, zda vývoj a zajištění schválení přípravku regulačními orgány nebo výroba a prodej léčivého přípravku je činnost, která *nejvýznamněji* ovlivňuje výnosy jednotky, do níž bylo investováno, a zda je schopen tuto činnost řídit. Při určování, který z investorů má moc, investoři zváží:

- (a) účel a formu jednotky, do níž bylo investováno,

- (b) faktory, které určují ziskovou marži, výnosy a hodnotu jednotky, do níž bylo investováno, a také hodnotu léčivého přípravku,
- (c) dopad rozhodovacích pravomocí každého investora s ohledem na faktory v písmenu b) na výnosy jednotky, do níž bylo investováno, a
- (d) vystavení investorů variabilitě výnosů.

V tomto konkrétním příkladu by investoři posuzovali také:

- (e) nejistotu schválení přípravku regulačními orgány a úsilí potřebné při zajišťování tohoto schválení (s přihlédnutím k dosavadnímu úspěšnému působení investora v oblasti vývoje léčivých přípravků a získávání schválení těchto přípravků od regulačních orgánů).
- (f) který investor kontroluje léčivý přípravek po úspěšném dokončení fáze vývoje.

Příklad 2

Investiční subjekt (jednotka, do níž se investuje) je vytvořen a financován prostřednictvím dluhového nástroje drženého jedním investorem (dluhový investor) a kapitálových nástrojů držených řadou dalších investorů. Tranše vlastního kapitálu slouží pro absorpci prvních ztrát a pro příjem případných zbytkových zisků jednotky, do níž bylo investováno. Jeden z kapitálových investorů, který vlastní 30 procent kapitálu, je rovněž správcem aktiv. Jednotka, do níž bylo investováno, použije své příjmy k nákupu portfolia finančních aktiv, čímž se vystaví úvěrovému riziku, které souvisí s možným nesplacením splátek jistiny a úroků těchto aktiv. Transakce je nabídnuta dluhovému investorovi jako investice s minimálním úvěrovým rizikem souvisejícím s možným nesplacením aktiv v portfoliu díky povaze těchto aktiv a díky tranši vlastního kapitálu, jejímž účelem je absorbovat první ztráty jednotky, do níž bylo investováno. Výnosy jednotky, do níž bylo investováno, značně ovlivňuje správa jejího portfolia aktiv, což zahrnuje rozhodnutí týkající se výběru, nabývání a pozbytování aktiv v souladu s portfoliovými pravidly a správy nesplacených aktiv v portfoliu. Všechny tyto činnosti řídí správce aktiv, dokud výše nesplacených aktiv nedosáhne stanoveného procenta hodnoty portfolia (tj. když hodnota portfolia dosáhne takové výše, že dojde k vyčerpání tranše vlastního kapitálu). Od tohoto okamžiku spravuje aktiva nezávislý správce podle pokynů dluhového investora. Správa portfolia aktiv jednotky, do níž bylo investováno, představuje relevantní činnost této jednotky. Správce aktiv je způsobilý řídit relevantní činnosti, dokud výše nesplacených aktiv nedosáhne stanoveného procenta hodnoty portfolia; dluhový investor je způsobilý řídit relevantní činnosti, když výše nesplacených aktiv toto stanovené procento hodnoty portfolia překročí. Správce aktiv a dluhový investor musejí určit, zda jsou způsobilí řídit činnosti, které *nejvýznamněji* ovlivňují výnosy jednotky, do níž bylo investováno, a také vzít v potaz účel a podobu této jednotky i vystavení každé strany variabilitě výnosů.

Práva, na jejichž základě investor získává nad jednotkou, do níž investoval, moc

B14 Moc vychází z práv. Aby investor jednotku, do níž investoval, ovládal, musí mít stávající práva, na jejichž základě je aktuálně schopen řídit relevantní činnosti. Práva, na jejichž základě může investor získat moc, se mohou u jednotek, do nichž bylo investováno, lišit.

B15 Příklady práv, která mohou jednotlivě nebo ve spojení investorovi dát moc, mimo jiné zahrnují:

- (a) práva ve formě hlasovacích práv (nebo potenciálních hlasovacích práv) v jednotce, do níž bylo investováno (viz odstavce B34–B50),
- (b) práva jmenovat, znovu jmenovat nebo odvolávat členy klíčového vedení, kteří jsou způsobilí řídit relevantní činnosti,
- (c) práva jmenovat nebo odvolávat jinou jednotku, která řídí relevantní činnosti,
- (d) práva řídit jednotku, do níž bylo investováno, aby uzavírala transakce nebo vetovala změny transakcí ve prospěch investora, a
- (e) další práva (např. rozhodovací práva uvedená ve smlouvě o správě), která držitele opravňují řídit relevantní činnosti.

B16 Obecně, když má jednotka, do níž bylo investováno, řadu provozních a finančních činností, které významně ovlivňují její výnosy, a když je trvale zapotřebí nezávislého rozhodování o těchto činnostech, získá investor moc na základě hlasovacích nebo podobných práv, buď samostatně, nebo ve spojení s dalšími ujednáními.

B17 Pokud hlasovací práva nemohou mít na výnosy jednotky, do níž bylo investováno, podstatný vliv, jako v případech, kdy se hlasovací práva týkají pouze administrativních úkonů, a řízení relevantních činností je stanoveno prostřednictvím smluvních ujednání, investor musí tato smluvní ujednání posoudit za účelem stanovení, má-li dostatečná práva,

aby měl moc nad jednotkou, do níž bylo investováno. Za účelem stanovení, zda má investor dostatečná práva, aby měl moc, posoudí účel a formu jednotky, do níž investoval, (viz odstavce B5–B8) a požadavky uvedené v odstavcích B51–B54 a B18–B20.

B18 Za některých okolností může být obtížné určit, zda jsou práva investora dostatečná, aby měl moc nad jednotkou, do níž investoval. V takových případech investor pro posouzení otázky moci zváží důkazy, zda je v praxi schopen řídit relevantní činnosti jednostranně. Při tom zváží mimo jiné následující faktory, které mohou prokázat, že jsou jeho práva dostatečná k tomu, aby měl moc nad jednotkou, do níž investoval, pokud jsou posuzována společně s jeho právy a ukazateli podle odstavců B19 a B20.

- (a) Investor může, aniž by k tomu měl smluvní právo, jmenovat nebo schvalovat klíčové vedení jednotky, do níž bylo investováno, které je způsobilé řídit relevantní činnosti.
- (b) Investor může, aniž by k tomu měl smluvní právo, nařídít jednotce, do níž bylo investováno, uzavírat významné transakce nebo vetovat jejich změny ku prospěchu investora.
- (c) Investor může mít dominantní pozici buď v procesu navrhování členů pro volbu řídicího orgánu jednotky, do níž bylo investováno, nebo pro získání plné moci od ostatních držitelů hlasovacích práv.
- (d) Klíčové vedení jednotky, do níž bylo investováno, jsou spřízněné strany investora (například generální ředitel jednotky, do níž bylo investováno, a generální ředitel investora jsou jedna a tatáž osoba).
- (e) Většina členů řídicího orgánu jednotky, do níž bylo investováno, jsou spřízněné strany investora.

B19 Někde se mohou objevit náznaky, že investor má s jednotkou, do níž bylo investováno, výjimečný vztah, což svědčí o tom, že investor má v této jednotce více než pasivní účast. Existence jednoho ukazatele, nebo určitá kombinace ukazatelů, nezbytně neznamená, že je kritérium moci splněno. Více než pasivní účast v jednotce, do níž bylo investováno, však může značit, že investor má další související práva, která jsou dostatečná k tomu, aby měl moc, nebo být důkazem stávající moci nad jednotkou, do níž bylo investováno. Například následující okolnosti ukazují, že investor má více než pasivní účast v jednotce, do níž investoval, a ve spojení s dalšími právy mohou značit moc:

- (a) Klíčové vedení jednotky, do níž bylo investováno, které je způsobilé řídit relevantní činnosti, tvoří stávající nebo bývalí zaměstnanci investora.
- (b) Provoz jednotky, do níž bylo investováno, závisí na investorovi, jako například v těchto situacích:
 - (i) Jednotka, do níž bylo investováno, je závislá na investorovi, neboť investor financuje podstatnou část jejího provozu.
 - (ii) Investor ručí za podstatnou část závazků jednotky, do níž investoval.
 - (iii) Jednotka, do níž bylo investováno, je na investorovi závislá, jelikož jí investor zajišťuje zásadní služby, technologie, zásoby nebo suroviny.
 - (iv) Investor ovládá aktiva, jako jsou licence nebo obchodní značky, která jsou zásadní pro provoz jednotky, do níž investoval.
 - (v) Jednotka, do níž bylo investováno, je závislá na investorovi, jelikož jí investor poskytuje klíčové vedení, například když mají zaměstnanci investora specializované znalosti pro provoz jednotky, do níž bylo investováno.
- (c) Podstatná část činností jednotky, do níž bylo investováno, se týká investora, nebo je prováděna jménem investora.
- (d) Výnosy, kterým je investor vystaven na základě jeho angažovanosti v jednotce, do níž investoval, nebo práva na takové výnosy jsou nepoměrně vyšší než jeho hlasovací nebo jiná podobná práva. Může například nastat situace, kdy má investor nárok na více než polovinu výnosů jednotky, do níž investoval, nebo je takovým výnosům vystaven, ale drží méně než polovinu hlasovacích práv v této jednotce.

B20 Čím větší je vystavení investora variabilitě výnosů nebo jeho práva na takové výnosy na základě jeho angažovanosti v jednotce, do níž investoval, tím větší je jeho motiv získat dostatečná práva k tomu, aby získal moc. Proto velké vystavení variabilitě výnosů indikuje, že investor může mít moc. Rozsah vystavení investora variabilitě výnosů však sám o sobě neurčuje, zda má nad jednotkou, do níž investoval, moc.

B21 Pokud jsou faktory uvedené v odstavci B18 a ukazatele uvedené v odstavcích B19 a B20 posuzovány společně s právy investora, přikládá se větší váha skutečností prokazujícím moc uvedeným v odstavci B18.

Substantivní práva

B22 Při posuzování, zda má moc, bere investor v potaz pouze reálně substantivní práva týkající se jednotky, do níž investoval (držená investorem a ostatními). Aby právo mohlo být považováno za substantivní, musí být jeho držitel prakticky schopen k výkonu tohoto práva.

B23 Určení, jsou-li práva substantivní, vyžaduje úsudek, při němž je přihlédnuto ke všem skutečnostem a okolnostem. V tomto případě je potřeba zvážit mimo jiné tyto faktory:

- (a) Zda existují nějaké překážky (ekonomické nebo jiné), které držiteli (nebo držitelům) brání práva uplatňovat. Příklady takových překážek mimo jiné zahrnují:
 - (i) finanční sankce a pobídky, které by zamezily držiteli uplatňovat jeho práva (nebo jej od uplatňování jeho práv odradily).
 - (ii) realizační nebo konverzní cena, která vytváří finanční překážku, která by zamezila držiteli uplatňovat jeho práva (nebo jej od uplatňování jeho práv odradila).
 - (iii) smluvní podmínky, na jejichž základě je uplatnění práv nepravděpodobné, například podmínky, které úzce omezují načasování uplatnění těchto práv.
 - (iv) absence jasného, rozumného mechanismu v zakladatelských listinách jednotky, do níž bylo investováno, nebo v relevantních právních předpisech, které by držiteli umožňovaly jeho práva uplatňovat.
 - (v) nemožnost držitele práv získat informace nezbytné pro uplatňování jeho práv.
 - (vi) provozní překážky nebo pobídky, které by zamezily držiteli uplatňovat jeho práva (nebo jej od uplatňování jeho práv odradily) (např. pokud neexistují jiní manažeři, kteří by byli ochotni nebo schopni poskytovat specializované služby nebo poskytovat služby a převzít na sebe další podíly držené úřadujícím manažerem).
 - (vii) právní nebo regulační požadavky, které držiteli zamezují uplatňovat jeho práva (např. když zahraniční investor nesmí svá práva uplatňovat).
- (b) Když uplatňování práv vyžaduje dohodu více stran nebo když práva drží více stran, zda je zaveden mechanismus, který těmto stranám umožňuje, aby uplatňovaly svá práva v praxi společně, pokud se tak rozhodnou. Pokud takový mechanismus chybí, značí to, že práva nemusí být substantivní. Čím více stran se musí dohodnout, aby mohly práva uplatňovat, tím méně pravděpodobné je, že se jedná o substantivní práva. Funkci mechanismu pro společné jednání více investorů při uplatňování jejich práv může však plnit představenstvo, jehož členové nejsou závislí na straně s rozhodovací pravomocí. Tudíž práva na zbavení (odvolání) vykonatelná představenstvem budou spíše substantivní, než kdyby stejná práva byla vykonatelná jednotlivě velkým počtem investorů.
- (c) Zda by strana nebo strany, které tato práva drží, z jejich uplatňování profitovaly. Například držitel potenciálních hlasovacích práv v jednotce, do níž bylo investováno, (viz odstavce B47–B50) zváží realizační nebo konverzní cenu nástroje. Je pravděpodobnější, že podmínky potenciálních hlasovacích práv budou substantivní, když je nástroj v penězích nebo když by investor při použití nebo konverzi nástroje profitoval z jiných důvodů (např. realizace synergií mezi investorem a jednotkou, do níž bylo investováno).

B24 Aby práva mohla být uplatnitelná, musí být také vykonatelná v okamžiku, kdy je třeba rozhodovat o řízení relevantních činností. Obvykle platí, že aby práva mohla být uplatnitelná, musí být aktuálně vykonatelná. Někdy však mohou být práva uplatnitelná, i přestože aktuálně vykonatelná nejsou.

Příklady použití

Příklad 3

Jednotka, do níž bylo investováno, svolává jednou ročně valnou hromadu akcionářů, na které se rozhoduje o řízení relevantních činností. Další plánovaná valná hromada akcionářů se uskuteční za osm měsíců. Nicméně akcionáři, kteří jednotlivě nebo společně drží alespoň 5 procent hlasovacích práv, mohou svolat mimořádnou valnou hromadu za účelem změny stávajících zásad týkajících se relevantních činností, ale požadavek uvědomit ostatní akcionáře znamená, že se taková valná hromada může konat nejdříve za 30 dní. Zásady týkající se relevantních činností je možné měnit pouze na mimořádných nebo plánovaných valných hromadách akcionářů. To zahrnuje rovněž schvalování významných prodejů aktiv nebo uskutečňování nebo prodej významných investic.

Výše uvedený model se vztahuje na příklady 3A–3D popsané níže. Každý příklad je posuzován samostatně.

Příklad 3A

Investor drží většinu hlasovacích práv v jednotce, do níž investoval. Hlasovací práva investora jsou substantivní, protože může rozhodovat o řízení relevantních činností, když je třeba. Skutečnost, že investor může uplatnit svá hlasovací práva až za 30 dní, mu neznemožňuje aktuálně řídit relevantní činnosti od okamžiku, kdy získá akcie.

Příklad 3B

Investor uzavřel forwardovou smlouvu na získání většinového podílu v jednotce, do níž investoval. Datum vypořádání ve forwardové smlouvě je za 25 dní. Stávající akcionáři nemohou změnit stávající zásady týkající se relevantních činností, protože mimořádnou valnou hromadu lze svolat nejdříve za 30 dní, kdy již bude forwardová smlouva vypořádána. Investor má tudíž práva, která jsou v zásadě shodná s majoritním akcionářem v případě 3A výše (tj. investor, který uzavřel forwardovou smlouvu, může rozhodovat o řízení relevantních činností, když je třeba). Forwardová smlouva investora představuje substantivní právo, na základě něhož může řídit relevantní činnosti i před tím, než dojde k vypořádání forwardové smlouvy.

Příklad 3C

Investor vlastní substantivní opci na získání většinového podílu v jednotce, do níž investoval, kterou lze využít za 25 dní a je hluboko v penězích. Závěr by byl stejný jako v příkladu 3B.

Příklad 3D

Investor uzavřel forwardovou smlouvu na získání většinového podílu v jednotce, do níž investoval, a nemá v této jednotce žádná další související práva. Datum vypořádání ve forwardové smlouvě je za šest měsíců. Na rozdíl od příkladů výše investor není aktuálně schopen řídit relevantní činnosti. Relevantní činnosti jsou aktuálně schopni řídit stávající akcionáři, protože mohou změnit stávající zásady týkající se relevantních činností před vypořádáním forwardové smlouvy.

B25 Substantivní práva, která mohou uplatnit další strany, mohou investorovi znemožnit ovládání nad jednotkou, do níž investoval a k níž se tato práva vztahují. Taková substantivní práva nevyžadují, aby jejich držitelé mohli iniciovat rozhodnutí. Pokud tato práva nejsou pouze ochranná (viz odstavce B26–B28), mohou substantivní práva držená ostatními stranami investorovi znemožnit, aby jednotku, do níž bylo investováno, ovládal, i když tato práva držitelům poskytují pouze aktuální schopnost schvalovat nebo blokovat rozhodnutí týkající se relevantních činností.

Ochranná práva

B26 Při hodnocení, zda práva dávají investorovi nad jednotkou, do níž investoval, moc, investor posoudí, zda jeho práva a práva držená ostatními jsou práva ochranná. Ochranná práva se týkají zásadních změn činností jednotky, do níž bylo investováno, nebo se uplatní za výjimečných okolností. Nicméně ne všechna práva, která se uplatní za výjimečných okolností nebo jsou podmíněná určitými událostmi, jsou ochranná (viz odstavce B13 a B53).

B27 Jelikož účelem ochranných práv je chránit zájmy jejich držitele, aniž by tato strana získala moc nad jednotkou, do níž bylo investováno a k níž se tato práva vztahují, investor, který drží pouze ochranná práva, nemůže mít moc nebo zabránit jiné straně mít moc nad jednotkou, do níž bylo investováno (viz odstavec 14).

B28 Příklady ochranných práv mimo jiné zahrnují:

- (a) právo věřitele zabránit dlužníkovi v provádění činností, které by mohly výrazně změnit úvěrové riziko dlužníka na úkor věřitele.
- (b) právo strany držící nekontrolní podíl v jednotce, do níž bylo investováno, schvalovat vyšší kapitálové výdaje, než je potřeba pro běžný chod podniku, nebo schvalovat vydávání kapitálových nebo dluhových nástrojů.
- (c) právo věřitele zabavit aktiva dlužníka, pokud dlužník neplní stanovené podmínky splácení úvěru.

Koncese

B29 Koncesní smlouvy, kde nabyvatelem koncese je jednotka, do níž bylo investováno, často poskytovateli koncese dávají práva, jejichž účelem je chránit značku v rámci koncese. Koncesní smlouvy poskytovatelům koncese obvykle poskytují určitá rozhodovací práva s ohledem na činnosti nabyvatele koncese.

- B30 Práva poskytovatelů koncese obecně neomezují schopnost ostatních stran činit rozhodnutí, která mají významný vliv na výnosy nabyvatele koncese. Práva poskytovatele koncese v koncesních smlouvách rovněž nezbytně nemusí poskytovateli koncese umožňovat řídit činnosti, které významně ovlivňují výnosy nabyvatele koncese.
- B31 Je nezbytné rozlišovat mezi aktuální schopností činit rozhodnutí, která významně ovlivňují výnosy nabyvatele koncese, a schopností činit rozhodnutí, která chrání značku v rámci koncese. Poskytovatel koncese nemá nad nabyvatelem koncese moc, pokud jiné strany mají stávající práva, která jim aktuálně umožňují řídit relevantní činnosti nabyvatele koncese.
- B32 Uzavřením koncesní smlouvy nabyvatel koncese učinil jednostranné rozhodnutí provozovat svůj podnik v souladu s podmínkami této smlouvy, ale na vlastní účet.
- B33 Vliv na nad zásadními rozhodnutími, jako je právní forma nabyvatele koncese a jeho struktura financování, může být stanovena jinými stranami než poskytovatelem koncese a může výrazně ovlivňovat výnosy nabyvatele koncese. Čím nižší je úroveň finanční podpory poskytnuté poskytovatelem koncese a čím menší je vystavení poskytovatele koncese variabilitě výnosů nabyvatele koncese, tím pravděpodobnější je, že poskytovatel koncese má pouze ochranná práva.

Hlasovací práva

- B34 Investor je často aktuálně schopen řídit relevantní činnosti na základě hlasovacích nebo podobných práv. Pokud jsou relevantní činnosti jednotky, do níž bylo investováno, řízeny prostřednictvím hlasovacích práv, přihlédně investor k požadavkům v této části (odstavce B35–B50).

Moc při většině hlasovacích práv

- B35 Investor, který drží více než polovinu hlasovacích práv v jednotce, do níž investoval, má moc v následujících situacích, pokud neplatí odstavec B36 nebo B37:

- (a) relevantní činnosti jsou řízeny na základě hlasu držitele většiny hlasovacích práv nebo
- (b) většina členů řídicího orgánu, který relevantní činnosti řídí, je jmenována na základě hlasu držitele většiny hlasovacích práv.

Většina hlasovacích práv, ale žádná moc

- B36 Aby investor držící více než polovinu hlasovacích práv v jednotce, do níž investoval, mohl mít nad ní moc, musí být jeho hlasovací práva substantivní v souladu s odstavci B22–B25, a musí mu umožňovat aktuálně řídit relevantní činnosti, což se často uskutečňuje pomocí stanovení provozních a finančních politik. Pokud má jiná účetní jednotka stávající práva, která ji opravňují řídit relevantní činnosti, a nejedná se o zmocněnce investora, nemá investor moc nad jednotkou, do níž investoval.

- B37 Investor nemá moc nad jednotkou, do níž investoval, i přestože drží většinu hlasovacích práv v této jednotce, pokud tato hlasovací práva nejsou substantivní. Například investor, který má více než polovinu hlasovacích práv v jednotce, do níž investoval, nemůže mít moc, pokud relevantní činnosti řídí vláda, soud, správce, insolvenční správce, likvidátor nebo regulátor.

Moc bez většiny hlasovacích práv

- B38 Investor může mít moc, i když nedrží většinu hlasovacích práv v jednotce, do níž investoval. Investor může mít moc s méně než polovinou hlasovacích práv v jednotce, do níž investoval, například prostřednictvím:

- (a) smluvního ujednání mezi investorem a dalšími držiteli hlasovacích práv (viz odstavec B39),
- (b) práv vyplývajících z jiných smluvních ujednání (viz odstavec B40),
- (c) hlasovacích práv investora (viz odstavce B41–B45),
- (d) potenciálních hlasovacích práv (viz odstavce B47–B50) nebo
- (e) kombinace možností pod písmeny a) až d).

Smluvní ujednání s dalšími držiteli hlasovacích práv

- B39 Na základě smluvního ujednání mezi investorem a dalšími držiteli hlasovacích práv může investor získat právo uplatňovat hlasovací práva dostatečná k tomu, aby měl moc, i když nemá dostatečný počet hlasovacích práv, aby mohl moc získat bez smluvního ujednání. Smluvní ujednání by však mohlo investorovi zajistit, že bude moci řídit dostatečný počet dalších držitelů hlasovacích práv, aby hlasovali podle něj a umožnili mu rozhodovat o relevantních činnostech.

Práva z jiných smluvních ujednání

- B40 Další rozhodovací práva společně s hlasovacími právy mohou investorovi umožnit aktuálně řídit relevantní činnosti. Například práva uvedená ve smluvním ujednání ve spojení s hlasovacími právy mohou být dostatečná k tomu, aby investor byl aktuálně schopen řídit výrobní procesy jednotky, do níž investoval, nebo další provozní nebo finanční činnosti této jednotky, které významně ovlivňují její výnosy. Pokud však neexistují žádná další práva, ekonomická závislost jednotky, do níž bylo investováno, na investorovi (jako jsou vztahy dodavatele s hlavním zákazníkem) neposkytuje investorovi nad touto jednotkou moc.

Hlasovací práva investora

- B41 Investor, který má méně než polovinu hlasovacích práv, má práva, která jsou dostatečná pro to, aby měl moc, pokud je v praxi schopen jednostranně řídit relevantní činnosti.

- B42 Při posuzování, zda jsou hlasovací práva investora dostatečná k tomu, aby měl moc, investor zváží všechna fakta a okolnosti včetně:

- (a) množství hlasovacích práv držených investorem v poměru k množství a rozptýlu hlasovacích práv držených dalšími stranami, berouc na vědomí, že:

- (i) čím více hlasovacích práv investor drží, tím pravděpodobnější je, že má stávající práva, která mu umožňují řídit relevantní činnosti,
- (ii) čím více hlasovacích práv investor drží v poměru k ostatním držitelům hlasovacích práv, tím pravděpodobnější je, že má stávající práva, která mu umožňují řídit relevantní činnosti,
- (iii) čím více stran, které by musely jednat společně, aby investora přehlasovaly, tím pravděpodobnější je, že má stávající práva, která mu umožňují řídit relevantní činnosti,

- (b) potenciální hlasovací práva držená investorem, dalšími držiteli nebo dalšími stranami (viz odstavce B47–B50),

- (c) práva vyplývající z jiných smluvních ujednání (viz odstavec B40) a

- (d) jakékoli další skutečnosti a okolnosti, které značí, že investor je nebo není schopen řídit relevantní činnosti v okamžiku, kdy je třeba učinit rozhodnutí, včetně postupů hlasování na předchozích valných hromadách akcionářů.

- B43 Když je řízení relevantních činností stanoveno na základě většiny hlasovacích práv a investor drží podstatně více hlasovacích práv, než jakýkoli další držitel hlasovacích práv nebo organizovaná skupina držitelů hlasovacích práv, a další podíly jsou široce rozptýlené, může být po zvážení faktorů uvedených v odstavci 42 písm. a) až c) jasné, že investor má nad jednotkou, do níž investoval, moc.

*Příklady použití***Příklad 4**

Investor získá 48 procent hlasovacích práv v jednotce, do níž investoval. Zbývající hlasovací práva drží tisíce akcionářů, přičemž žádný z nich sám nemá více než 1 procento hlasovacích práv. Žádný z akcionářů nemá uzavřenou smlouvu s ostatními, která by mu přikazovala konzultovat s nimi nebo činit společná rozhodnutí. Při posuzování podílu hlasovacích práv, který je třeba získat, na základě relativní velikosti ostatních podílů investor určil, že 48procentní podíl bude dostatečný k tomu, aby získal ovládání. V tomto případě na základě absolutní velikosti svého podílu a relativní velikosti ostatních podílů investor dospěl k závěru, že má dostatečně dominantní podíl na hlasovacích právech, aby splnil kritérium moci, aniž by bylo třeba nějakým dalším způsobem moc prokazovat.

Příklad 5

Investor A drží 40 procent hlasovacích práv v jednotce, do níž bylo investováno, a dalších dvanáct investorů má každý po 5 procentech hlasovacích práv v této jednotce. Dohoda akcionářů investorovi A poskytuje právo jmenovat a odvolávat vedení odpovědné za řízení relevantních činností a stanovovat výši jejich odměny. Pro změnu této dohody je zapotřebí dvoutřetinové většiny hlasů akcionářů. V tomto případě dospěl investor A k závěru, že absolutní velikost jeho podílu a relativní velikost ostatních podílů samy o sobě nestačí ke stanovení, zda má dostatečná práva k tomu, aby mohl mít moc. Investor A však rozhodl, že jeho smluvní právo jmenovat, odvolávat vedení a stanovovat výši jeho odměny je dostatečné k vyvození závěru, že má nad jednotkou, do níž investoval, moc. Skutečnost, že je možné, že investor A právo ještě neuplatnil, nebo pravděpodobnost, že investor A své právo vybírat, jmenovat nebo odvolávat vedení uplatní, se při posuzování, zda má investor A moc, nebere v potaz.

- B44 V ostatních situacích může být po posouzení faktorů uvedených v odstavci B42 písm. a) až c) jasné, že investor moc nemá.

Příklad použití**Příklad 6**

Investor A drží 45 procent hlasovacích práv v jednotce, do níž bylo investováno. Dva další investoři drží každý po 26 procentech hlasovacích práv v této jednotce. Zbývající hlasovací práva drží tři další akcionáři, přičemž každý má 1 procento. Neexistují žádná další ujednání, která by ovlivňovala rozhodování. V tomto případě velikost podílu investora A na hlasovacích právech a jeho velikost v poměru k ostatním podílům jsou dostatečné pro stanovení závěru, že investor A nemá moc. Stačilo by, aby spolupracovali jen dva další investoři, aby dokázali zabránit investorovi A v řízení relevantních činností jednotky, do níž bylo investováno.

- B45 Faktory uvedené v odstavci B42 písm. a) až c) však samy o sobě nemusí být průkazné. Pokud si investor po zvážení těchto faktorů není jistý, zda má moc, posoudí další fakta a okolnosti, například, zda jsou ostatní akcionáři na základě postupů hlasování na předchozích valných hromadách akcionářů pasivní. To zahrnuje posouzení faktorů uvedených v odstavci B18 a ukazatelů v odstavcích B19 a B20. Čím méně hlasovacích práv investor má a čím méně stran by bylo potřeba, aby společně investora přehlasovaly, tím více by se při hodnocení, zda investorova práva jsou dostatečná, aby mu poskytla moc, mělo přihlídnout k dalším skutečnostem a okolnostem. Když jsou skutečnosti a okolnosti v odstavcích B18–B20 posuzovány společně s právy investora, přikládá se větší váha důkazům moci v odstavci B18 než ukazatelům moci v odstavcích B19 a B20.

Příklady použití**Příklad 7**

Investor drží 45 procent hlasovacích práv v jednotce, do níž bylo investováno. Jedenáct dalších akcionářů drží každý po 5 procentech hlasovacích práv v této jednotce. Žádný z akcionářů nemá uzavřené smluvní ujednání s ostatními, které by mu přikazovalo konzultovat s nimi nebo činit společná rozhodnutí. V tomto případě absolutní velikost podílu investora a relativní velikost ostatních podílů samy o sobě nestačí pro stanovení, zda má investor dostatečná práva k tomu, aby mohl mít nad jednotkou, do níž investoval, moc. Je třeba zvážít další skutečnosti a okolnosti, které mohou prokázat, že investor má nebo nemá moc.

Příklad 8

Investor drží 35 procent hlasovacích práv v jednotce, do níž bylo investováno. Tři další akcionáři drží každý po 5 procentech hlasovacích práv v této jednotce. Zbývající hlasovací práva drží mnoho akcionářů, přičemž žádný z nich sám nemá více než 1 procento hlasovacích práv. Žádný z akcionářů nemá uzavřenou smlouvu s ostatními, která by mu přikazovala konzultovat s nimi nebo činit společná rozhodnutí. Rozhodnutí ohledně relevantních činností jednotky, do níž bylo investováno, vyžadují souhlas většiny odevzdaných hlasů na příslušných valných hromadách akcionářů. Na posledních valných hromadách akcionářů bylo uplatněno 75 procent hlasovacích práv v jednotce, do níž bylo investováno. V tomto případě aktivní účast ostatních akcionářů na posledních valných hromadách ukazuje, že investor by nebyl v praxi schopen řídit relevantní činnosti jednostranně, bez ohledu na to, zda relevantní činnosti již řídil, protože dostatečný počet ostatních akcionářů hlasoval stejně jako on.

- B46 Pokud není po zvážení faktorů uvedených v odstavci B42 písm. a) až d) jasné, že investor má moc, znamená to, že investor jednotku, do níž investoval, neovládá.

Potenciální hlasovací práva

- B47 Při posuzování ovládnutí investor posoudí svá potenciální hlasovací práva i potenciální hlasovací práva držená ostatními stranami, aby určil, zda má moc. Potenciální hlasovací práva jsou práva získat hlasovací práva v jednotce, do níž bylo investováno, jako jsou ta plynoucí z konvertibilních nástrojů nebo opcí včetně forwardových smluv. Tato potenciální hlasovací práva se berou v potaz pouze, pokud jsou substantivní (viz odstavce B22–B25).
- B48 Při posuzování potenciálních hlasovacích práv investor vezme v potaz účel a podobu nástroje i účel a podobu jakékoli další angažovanosti investora v jednotce, do níž investoval. To zahrnuje posouzení různých smluvních podmínek nástroje i zjevná očekávání, motivy a důvody investora, proč na tyto podmínky přistoupil.
- B49 Pokud má investor zároveň hlasovací a jiná rozhodovací práva týkající se činnosti jednotky, do níž investoval, posoudí, zda mu tato práva společně s potenciálními hlasovacími právy poskytují moc.
- B50 Samostatná substantivní potenciální hlasovací práva nebo v kombinaci s jinými právy mohou investorovi umožnit řídit relevantní činnosti. Toto je například pravděpodobné, když investor drží 40 procent hlasovacích práv v jednotce, do níž investoval, a v souladu s odstavcem B23 drží substantivní práva plynoucí z opcí na získání dalších 20 procent hlasovacích práv.

*Příklady použití***Příklad 9**

Investor A drží 70 procent hlasovacích práv v jednotce, do níž bylo investováno. Investor B má 30 procent hlasovacích práv v této jednotce a zároveň opci na získání poloviny hlasovacích práv investora A. Tato opce je realizovatelná po dobu následujících dvou let za stanovenou cenu, která je hluboko mimo peníze (a očekává se, že po toto dvouleté období to tak zůstane). Investor A uplatňuje svá hlasovací práva a aktivně řídí relevantní činnosti jednotky, do níž investoval. V tomto případě je pravděpodobné, že investor A splní kritérium moci, protože se zdá, že je aktuálně schopen řídit relevantní činnosti. Přestože investor B vlastní aktuálně realizovatelné opce na nákup dalších hlasovacích práv (které by mu v případě, že by je realizoval, zajistily většinu hlasovacích práv v jednotce, do níž bylo investováno), ze smluvních podmínek souvisejících s těmito opcemi vyplývá, že tyto opce nejsou považované za substantivní.

Příklad 10

Investor A a dva další investoři drží po třetině hlasovacích práv v jednotce, do níž investovali. Podnikatelská činnost jednotky, do níž bylo investováno, úzce souvisí s investorem A. Investor A kromě kapitálových nástrojů drží rovněž dluhové nástroje, které jsou kdykoli za stanovenou pevnou cenu, která je mimo peníze (ale nikoli hluboko mimo peníze), převoditelné na kmenové akcie jednotky, do níž bylo investováno. Pokud by došlo k převedení dluhu, investor A by držel 60 procent hlasovacích práv v této jednotce. Investor A by měl z uskutečnění synergií prospěch, pokud by došlo k převedení dluhových nástrojů na kmenové akcie. Investor A má nad jednotkou, do níž investoval, moc, protože drží hlasovací práva v této jednotce společně se substantivními potenciálními hlasovacími právy, které mu poskytují aktuální schopnost řídit relevantní činnosti.

Moc v případě, kdy hlasovací nebo podobná práva nemají podstatný vliv na výnosy jednotky, do níž bylo investováno

- B51 Při posuzování účelu a formy jednotky, do níž bylo investováno (viz odstavce B5–B8), investor zváží angažovanost a rozhodnutí učiněná na počátku existence jednotky, do níž investoval, při jejím projektování a posoudí, zda mu podmínky transakce a vlastnosti zapojení poskytují práva, která jsou dostatečná k tomu, aby měl moc. Pouhé angažování při projektování jednotky, do níž bylo investováno, nestačí k tomu, aby měl investor kontrolu. Účast na projektování jednotky však může značit, že investor měl příležitost získat práva, která jsou dostatečná k tomu, aby měl moc nad jednotkou, do níž investoval.
- B52 Investor dále vezme v úvahu smluvní ujednání, jako jsou opční práva na koupi, opční práva na prodej a likvidační práva stanovená při založení jednotky, do níž bylo investováno. Když tato smluvní ujednání zahrnují činnosti, které jsou úzce spojené s jednotkou, do níž bylo investováno, jsou tyto činnosti v podstatě nedílnou součástí celkových činností této jednotky, i přestože mohou probíhat mimo právní rámec jednotky. Explicitní či implicitní rozhodovací práva zakotvená ve smluvních ujednáních, která úzce souvisí s jednotkou, do níž bylo investováno, je tudíž třeba při určování moci nad touto jednotkou vzít v úvahu jako relevantní činnosti.
- B53 U některých jednotek, do nichž bylo investováno, relevantní činnosti probíhají pouze v okamžiku, kdy nastanou určité okolnosti nebo události. Jednotka, do níž bylo investováno, může být projektována tak, že je řízení její činnosti a výnosů předem stanovené, pokud nenastanou tyto konkrétní okolnosti nebo události. V tomto případě mohou výnosy jednotky, do níž bylo investováno, významně ovlivnit pouze rozhodnutí o činnostech této jednotky,

když takové okolnosti nebo události nastanou, a tudíž se stanou relevantními činnostmi. Tyto okolnosti nebo události nemusejí nastat, aby investor, který může tato rozhodnutí činit, měl moc. Skutečnost, že právo rozhodovat je podmíněné vznikem určitých okolností nebo událostí, sama o sobě neznamená, že se jedná o práva ochranná.

Příklady použití

Příklad 11

Jediná podnikatelská činnost jednotky, do níž bylo investováno, která je uvedena v zakladatelských listinách, je nákup pohledávek a jejich každodenní obsluha pro její investory. Každodenní obsluha zahrnuje vymáhání a předávání splátek jistiny a úroků, jakmile jsou splatné. Při nesplacení pohledávky jednotka, do níž bylo investováno, pohledávku automaticky prodá investorovi podle individuální dohody ve smlouvě o prodejní opci. Jedinou relevantní činností je správa pohledávek v prodlení, protože to je jediná činnost, která může významně ovlivnit výnosy jednotky, do níž bylo investováno. Správa pohledávek před tím, než se dostanou do prodlení, nepředstavuje relevantní činnost, protože nevyžaduje podstatná rozhodnutí, která by mohla významně ovlivnit výnosy jednotky, do níž bylo investováno. Činnosti probíhající před tím, než dojde k prodlení, jsou předem dané a jedná se pouze o vymáhání peněžních toků, které jsou splatné, a jejich předávání investorům. Tudíž je při posuzování celkových činností jednotky, do níž bylo investováno, které významně ovlivňují výnosy této jednotky, třeba vzít v úvahu pouze právo investora spravovat aktiva v prodlení. V tomto příkladu podoba jednotky, do níž bylo investováno, zajišťuje, že investor má rozhodovací pravomoc ohledně činností, které významně ovlivňují výnosy, pouze v okamžiku, kdy je tato rozhodovací pravomoc potřeba. Nedílnou součástí celkové transakce a ustanovení jednotky, do níž bylo investováno, jsou podmínky smlouvy o prodeji opcí. Podmínky smlouvy o prodeji opcí společně se zakladatelskými listinami jednotky, do níž bylo investováno, tudíž vedou k závěru, že investor má nad jednotkou moc, i když přebírá vlastnictví pohledávek pouze, jsou-li v prodlení, a spravuje tyto pohledávky v prodlení mimo právní rámec jednotky, do níž bylo investováno.

Příklad 12

Aktiva jednotky, do níž bylo investováno, tvoří pouze pohledávky. Po zvážení účelu a formy jednotky, do níž bylo investováno, bylo zjištěno, že jedinou relevantní činností je správa pohledávek v prodlení. Strana, která může pohledávky v prodlení spravovat, má nad jednotkou, do níž bylo investováno, moc bez ohledu na to, zda je některý z dlužníků v prodlení.

- B54 Investor může mít explicitní nebo implicitní závazek zajistit, aby jednotka, do níž bylo investováno, pokračovala ve stanovené činnosti. Takový závazek může zvýšit vystavení investora variabilitě výnosů, a tím zvýšit jeho motiv získat dostatečná práva k tomu, aby měl moc. Závazek zajistit, aby jednotka, do níž bylo investováno, fungovala stanoveným způsobem, může být tudíž ukazatelem, že investor má moc, ale sám o sobě investorovi moc neposkytuje, ani nezabraňuje jiné straně moc mít.

Vystavení variabilním výnosům z jednotky, do níž bylo investováno, nebo právo na tyto výnosy

- B55 Při posuzování, zda investor ovládá jednotku, do níž investoval, investor určí, zda mu z jeho angažovanosti v této jednotce vystaven variabilním výnosům nebo zda má na takové výnosy právo.
- B56 Variabilní výnosy jsou výnosy, které nejsou fixní a mohou kolísat v důsledku výkonnosti jednotky, do níž bylo investováno. Variabilní výnosy mohou být pouze kladné, pouze záporné nebo kladné i záporné (viz odstavec 15). Investor posoudí, zda výnosy z jednotky, do níž investoval, jsou variabilní, a do jaké míry jsou variabilní, na základě podstaty ujednání a bez ohledu na právní formu výnosů. Investor například může mít v držení dluhopis s fixními úrokovými platbami. Fixní úrokové platby jsou pro účely tohoto IFRS variabilní výnosy, protože je s nimi spojeno riziko platební neschopnosti a vystavují investora úvěrovému riziku emitenta dluhopisu. Míra variability (tj. jak variabilní tyto výnosy jsou) závisí na úvěrovém riziku dluhopisu. Podobně fixní výkonnostní poplatky za správu aktiv jednotky, do níž bylo investováno, jsou také variabilní výnosy, protože investora vystavují riziku výkonnosti jednotky, do níž investoval. Výše variability závisí na schopnosti jednotky, do níž bylo investováno, vytvářet dostatečný zisk, aby tyto poplatky mohla hradit.

- B57 Příklady výnosů zahrnují:

- (a) dividendy, jiné výplaty ekonomických užitků z jednotky, do níž bylo investováno, (např. úroky z dluhových cenných papírů vydaných jednotkou, do níž bylo investováno) a změny hodnoty investic investora v této jednotce.

- (b) odměna za obsluhu aktiv nebo závazků jednotky, do níž bylo investováno, poplatky a vystavení riziku ztráty při poskytování úvěrové nebo likvidní podpory, zbytkové podíly na aktivech této jednotky a závazcích této jednotky v souvislosti s její likvidací, daňové výhody a přístup k budoucí likviditě, který investor má na základě své angažovanosti v jednotce, do níž investoval.
- (c) výnosy, které nejsou dostupné pro ostatní podílníky. Například investor by mohl použít svá aktiva společně s aktivy jednotky, do níž investoval, třeba spojením provozních funkcí za účelem dosažení úspor z rozsahu, nákladových úspor, zajištění nedostatkových produktů, získání přístupu k duševnímu vlastnictví nebo omezení některých operací nebo aktiv, za účelem zvýšení hodnoty jiných aktiv investora.

Vazba mezi mocí a výnosy

Delegovaná moc

- B58 Když investor držící rozhodovací práva (strana s rozhodovací pravomocí) posuzuje, zda ovládá jednotku, do níž investoval, musí určit, zda jedná sám za sebe nebo je zmocněncem. Investor rovněž určí, zda jiná jednotka s rozhodovacími pravomocemi jedná jako jeho zmocněnec. Zmocněnec je strana v první řadě zavázaná jednat jménem nebo ve prospěch jiné strany nebo stran (zmocnitel(é)), a tudíž jednotku, do níž bylo investováno, neovládá, když uplatňuje svoji rozhodovací pravomoc (viz odstavce 17 a 18). Takto se někdy stává, že pravomocí zmocnitele může mít a uplatňovat zmocněnec, ale jménem zmocnitele. Strana s rozhodovací pravomocí není zmocněncem pouze proto, že jiné strany mohou mít prospěch z rozhodnutí, která učiní.
- B59 Investor může svoji rozhodovací pravomoc delegovat na zmocněnce v případě některých konkrétních otázek nebo všech relevantních činností. Při posuzování, zda investor jednotku, do níž investoval, ovládá, musí rozhodovací práva delegovaná na svého zmocněnce brát jako práva držaná přímo jím (investorem). V situacích, kdy existuje více zmocnitelů, každý zmocnitel posoudí, zda má nad jednotkou, do níž bylo investováno, moc tak, že zváží požadavky v odstavcích B5–B54. Pokyny, jak určit, zda strana s rozhodovací pravomocí jedná sama za sebe nebo je zmocněncem, jsou uvedené v odstavcích B60–B72.
- B60 Strana s rozhodovací pravomocí při určování, zda je zmocněncem, zváží celkový vztah mezi sebou, jednotkou, do níž bylo investováno a již spravuje, a dalšími stranami, které se v této jednotce angažují, zejména všechny faktory uvedené níže:
- (a) rozsah jejich rozhodovacích pravomocí v jednotce, do níž bylo investováno (odstavce B62 a B63).
- (b) práva držaná ostatními stranami (odstavce B64–B67).
- (c) odměnu, na kterou má nárok v souladu s dohodou (dohodami) o odměně (odstavce B68–B70).
- (d) vystavení strany s rozhodovací pravomocí variabilitě výnosů z ostatních podílů, které v jednotce, do níž bylo investováno, drží (odstavce B71 a B72).

Každému faktoru se přikládá jiná váha na základě konkrétních skutečností a okolností.

- B61 Určení, zda je strana s rozhodovací pravomocí zmocněncem, vyžaduje posouzení všech faktorů uvedených v odstavci B60, pokud jedna strana nedrží substantivní práva k odvolání strany s rozhodovací pravomocí (práva na zbavení) a nemůže stranu s rozhodovací pravomocí bezdůvodně odvolat (viz odstavec B65).

Rozsah rozhodovacích pravomocí

- B62 Rozsah rozhodovacích pravomocí se posuzuje zvážením:

- (a) činností, které jsou povolené v souladu se smlouvou (smlouvami) o rozhodování a stanovené zákonem, a
- (b) svobody uvážení, kterou strana s rozhodovací pravomocí při rozhodování o těchto činnostech má.

- B63 Strana s rozhodovací pravomocí zváží účel a formu jednotky, do níž bylo investováno, rizika, jakým má být jednotka na základě své podoby vystavena, rizika, která má jednotka přenášet na angažované strany, a úroveň angažovanosti strany s rozhodovací pravomocí při projektování této jednotky. Například, pokud se strana s rozhodovací pravomocí výrazně angažovala při projektování jednotky, do níž bylo investováno (včetně určování rozsahu rozhodovacích pravomocí), může to značit, že tato strana měla příležitost a motiv získat práva, na základě nichž může řídit relevantní činnosti.

Práva ostatních stran

- B64 Substantivní práva ostatních stran mohou mít vliv na schopnost strany s rozhodovací pravomocí řídit relevantní činnosti v jednotce, do níž bylo investováno. Substantivní práva na odvolání této strany nebo jiná práva mohou značit, že strana s rozhodovací pravomocí je zmocněncem.
- B65 Skutečnost, kdy má jediná strana substantivní práva na odvolání a může stranu s rozhodovací pravomocí bezdůvodně odvolat, stačí sama o sobě k dosažení závěru, že strana s rozhodovací pravomocí je zmocněncem. Pokud taková práva má více stran (a žádná strana nemůže stranu s rozhodovací pravomocí sama odvolat bez souhlasu ostatních stran), tato práva nevedou sama o sobě k jednoznačnému závěru, že strana s rozhodovací pravomocí jedná především jménem a ku prospěchu ostatních. Navíc čím více stran musí jednat společně, aby uplatnily právo na odvolání strany s rozhodovací pravomocí, a čím větší jsou ostatní ekonomické zájmy strany s rozhodovací pravomocí a variabilita s nimi spojená (tj. odměna a další podíly), tím menší váha se tomuto faktoru přiřkládá.
- B66 Substantivní práva držená ostatními stranami, která omezují svobodu uvážení strany s rozhodovací pravomocí, se při určování, zda je strana s rozhodovací pravomocí zmocněncem, posoudí podobně jako práva na odvolání. Například strana s rozhodovací pravomocí, která musí pro své jednání získat souhlas několika dalších stran, je obecně zmocněncem. (Další pokyny ohledně práv a skutečností, zda jsou substantivní viz odstavce B22–B25.)
- B67 Při zvažování práv ostatních stran je nutné posoudit také práva, která může uplatňovat představenstvo (nebo jiný řídicí orgán) jednotky, do níž bylo investováno, a jejich dopad na rozhodovací pravomocí (viz odstavec B23 písm. b)).

Odměna

- B68 Čím větší je odměna a variabilita související s odměnou strany s rozhodovací pravomocí v poměru k očekávaným výnosům z činností jednotky, do níž bylo investováno, tím pravděpodobnější je, že strana s rozhodovací pravomocí jedná sama za sebe.
- B69 Při určování, zda strana s rozhodovací pravomocí jedná sama za sebe nebo je zmocněncem, tato strana rovněž zváží, zda jsou splněny následující podmínky:
- (a) Odměna strany s rozhodovací pravomocí odpovídá poskytnutým službám.
 - (b) Dohoda o odměně obsahuje pouze podmínky nebo částky, které jsou obvyklé pro ujednání týkající se podobných služeb a úroveň odborné způsobilosti, dohodnuté za obvyklých tržních podmínek.
- B70 Strana s rozhodovací pravomocí nemůže být zmocněncem, pokud neplatí podmínky stanovené v odstavci B69 písm. a) a b). Nicméně splnění pouze těchto podmínek není dostačující k učinění závěru, že je strana s rozhodovací pravomocí zmocněncem.

Vystavení variabilitě výnosů z ostatních podílů

- B71 Strana s rozhodovací pravomocí, která má v jednotce, do níž bylo investováno, další podíly (např. investice do této jednotky nebo poskytnutí záruk ohledně výkonnosti jednotky), při posuzování, zda je zmocněncem, zváží, jak je vystavena variabilitě výnosů z těchto podílů. Držení dalších podílů v jednotce, do níž bylo investováno, značí, že strana s rozhodovací pravomocí může jednat sama za sebe.
- B72 Při posuzování vystavení variabilitě výnosů z dalších podílů v jednotce, do níž bylo investováno, strana s rozhodovací pravomocí přihlédne k následujícímu:
- (a) čím větší jsou ekonomické zájmy strany s rozhodovací pravomocí a variabilita s nimi spojená, přičemž odměna a další podíly posuzujeme souhrnně, tím pravděpodobnější je, že tato strana jedná sama za sebe.
 - (b) zda se míra jejího vystavení variabilitě výnosů liší od ostatních investorů a pokud ano, zda by to mohlo ovlivnit její jednání. To by mohlo platit například v případě, kdy strana s rozhodovací pravomocí drží v jednotce, do níž bylo investováno, podřízené podíly nebo této jednotce poskytuje jiné formy úvěrové podpory.

Strana s rozhodovací pravomocí zhodnotí své vystavení variabilitě těchto výnosů v poměru k celkové variabilitě výnosů jednotky, do níž bylo investováno. Toto hodnocení se učiní především na základě očekávaných výnosů z činností jednotky, do níž bylo investováno, ale nesmí být při tom ignorováno maximální vystavení strany s rozhodovací pravomocí variabilitě výnosů jednotky, do níž bylo investováno, na základě dalších podílů, které tato strana drží.

Příklady použití

Příklad 13

Strana s rozhodovací pravomocí (správce fondu) ustavuje, nabízí na trhu a spravuje veřejně obchodovatelný, regulovaný fond v souladu s úzce stanovenými parametry uvedenými v mandátu k investování, jak vyžadují místní právní předpisy. Fond byl nabízen investorům jako investice do diverzifikovaného portfolia majetkových cenných papírů veřejně obchodovatelných jednotek. Správce fondu může v rámci definovaných parametrů rozhodovat o aktivech, do nichž bude investovat. Správce fondu do fondu vložil poměrnou investici ve výši 10 % a za své služby obdrží tržní poplatek rovnající se 1 % čisté hodnoty aktiv fondu. Tyto poplatky odpovídají poskytnutým službám. Správce fondu není povinen financovat ztráty přesahující jeho 10-%ní investici. Fond není povinen jmenovat a také nejmenovat nezávislé představenstvo. Investoři nemají žádná substantivní práva, která by měla vliv na rozhodovací pravomoci správce fondu, ale mohou své podíly kdykoli eminentovi odprodat v rámci konkrétních mezí stanovených fondem.

Přestože správce fondu jedná v rámci parametrů stanovených v mandátu k investování a v souladu s regulačními požadavky, má rozhodovací práva, která mu umožňují řídit relevantní činnosti fondu. Investoři nemají substantivní práva, která by mohla ovlivnit rozhodovací pravomoci správce fondu. Správce fondu za své služby obdrží tržní poplatek, který odpovídá poskytnutým službám, a rovněž do fondu vložil poměrnou investici. Odměna a investice správce fondu jej vystavují variabilitě výnosů z činností fondu. Toto vystavení však není natolik významné, aby indikovalo, že správce fondu jedná sám za sebe.

V tomto příkladu zvážení vystavení správce fondu variabilitě výnosů z fondu společně s jeho rozhodovacími pravomocemi v rámci omezených parametrů značí, že správce fondu je zmocněncem. Správce fondu tudíž dospěje k závěru, že fond neovládá.

Příklad 14

Strana s rozhodovací pravomocí založí, nabízí na trhu a spravuje fond, který poskytuje investiční příležitosti řadě investorů. Strana s rozhodovací pravomocí (správce fondu) musí činit rozhodnutí v nejlepším zájmu všech investorů a v souladu s dohodami o řízení fondu. Správce fondu však má široké rozhodovací pravomoci. Za své služby obdrží tržní poplatek ve výši 1 procenta aktiv, která spravuje, a 20 procent celkových zisků fondu, pokud je dosažena stanovená úroveň zisku. Tyto poplatky odpovídají poskytnutým službám.

Přestože správce fondu musí rozhodovat v nejlepším zájmu všech investorů, má rozsáhlé rozhodovací pravomoci, aby mohl řídit relevantní činnosti fondu. Dostává pevně stanovené a na výkon vázané poplatky, které odpovídají poskytovaným službám. Navíc odměna spojuje zájmy správce fondu se zájmy ostatních investorů zvýšit hodnotu fondu, aniž by došlo k vystavení natolik výrazné variabilitě výnosů z činností fondu, že by odměna, posuzovaná samostatně, značila, že správce fondu jedná sám za sebe.

Výše uvedený model a analýza se vztahují na příklady 14A–14C popsané níže. Každý příklad je posuzován samostatně.

Příklad 14A

Správce fondu rovněž do fondu vložil dvouprocentní investici, která jeho zájmy sjednocuje se zájmy ostatních investorů. Správce fondu není povinen financovat ztráty přesahující tuto dvouprocentní investici. Investoři mohou správce fondu odvolat prostou většinou hlasů ale pouze, pokud by porušil smlouvu.

Dvouprocentní investice správce fondu zvyšuje jeho vystavení variabilitě výnosů z činností fondu. Toto vystavení však není natolik významné, aby indikovalo, že správce fondu jedná sám za sebe. Práva ostatních investorů odvolat správce fondu se považují za ochranná, protože jsou uplatnitelná pouze v případě porušení smlouvy. V tomto příkladu vystavení správce fondu variabilitě výnosů indikuje, že je zmocněncem, přestože má rozsáhlé rozhodovací pravomoci a je vystaven variabilitě výnosů ze svého podílu a odměny. Správce fondu tudíž dospěl k závěru, že fond neovládá.

Příklad 14B

Správce fondu do fondu investoval větší poměrnou částku, ale není povinen financovat ztráty přesahující výši jeho investice. Investoři mohou správce fondu odvolat prostou většinou hlasů, ale pouze, pokud by porušil smlouvu.

Práva ostatních investorů odvolat správce fondu se v tomto příkladu považují za ochranná, protože jsou uplatnitelná pouze v případě porušení smlouvy. Přestože jsou správci fondu vypláceny pevně stanovené a na výkon vázané poplatky, které odpovídají poskytovaným službám, spojení jeho investice s odměnou by jej mohlo vystavovat tak výrazné variabilitě výnosů z činností fondu, že jedná sám za sebe. Čím větší jsou ekonomické zájmy správce fondu a variabilita s nimi spojená (při posuzování jeho odměny a dalších podílů dohromady), tím větší důraz by správce na tyto ekonomické zájmy kladl v analýze, a tím pravděpodobněji by jednal sám za sebe.

Například při uvážení odměny správce fondu a dalších faktorů by správce mohl dvacetiprocentní investici považovat za dostatečnou k vyslovení závěru, že fond ovládá. Nicméně za jiných okolností (tj. když se odměna a další faktory liší), může fond ovládat pouze při jiné výši investice.

Příklad 14C

Správce fondu do fondu vložil poměrnou investici ve výši 20 %, ale není povinen financovat ztráty přesahující výši jeho dvacetiprocentní investice. Fond má představenstvo, přičemž všichni jeho členové jsou na správci fondu nezávislí a jmenují je ostatní investoři. Představenstvo jmenuje správce fondu jednou ročně. Pokud by se představenstvo rozhodlo smlouvu správce fondu neobnovit, mohli by služby poskytované správcem fondu provádět jiní správci v oboru.

Přestože jsou správci fondu vypláceny pevně stanovené a na výkon vázané poplatky, které odpovídají poskytovaným službám, spojení jeho dvacetiprocentní investice s odměnou jej vystavuje tak výrazné variabilitě výnosů z činností fondu, že jedná sám za sebe. Investoři však mají uplatnitelná práva správce fondu odvolat. Představenstvo poskytuje mechanismus zajišťující, že investoři mohou správce fondu odvolat, pokud se tak rozhodnou.

V tomto příkladu správce fondu klade při analýze vyšší důraz na substantivní práva na odvolání. Proto i přesto, že má správce fondu rozsáhlé rozhodovací pravomoci a je vystaven variabilitě výnosů z fondu prostřednictvím své odměny a investice, substantivní práva ostatních investorů značí, že správce fondu je zmocněncem. Správce fondu tudíž dospěl k závěru, že fond neovládá.

Příklad 15

Jednotka, do níž bylo investováno, byla založena za účelem koupě portfolia pevně úročených cenných papírů zajištěných aktivy, financovaného pevně úročenými dluhovými nástroji a kapitálovými nástroji. Účelem kapitálových nástrojů je poskytnout dluhovým investorům ochranu před prvními ztrátami a přijmout zbytkové zisky jednotky, do níž bylo investováno. Tato transakce byla nabídnuta potenciálním dluhovým investorům jako investice do portfolia cenných papírů zajištěných aktivy s úvěrovým rizikem souvisejícím s možným selháním emitentů těchto cenných papírů v portfoliu a s úrokovým rizikem souvisejícím se správou portfolia. Kapitálové nástroje při vydání představují 10 % hodnoty kupovaných aktiv. Toto portfolio aktiv spravuje strana s rozhodovací pravomocí (správce aktiv) prostřednictvím investičních rozhodnutí v rámci parametrů stanovených v prospektu jednotky, do níž bylo investováno. Za své služby správce aktiv dostává pevně stanovený tržní poplatek (tj. 1 % spravovaných aktiv) a poplatky vázané na výkon (tj. 10 % zisku), pokud zisky jednotky, do níž bylo investováno, překročí stanovenou úroveň zisku. Tyto poplatky odpovídají poskytnutým službám. Správce aktiv drží 35 % kapitálu jednotky, do níž bylo investováno.

Zbývajících 65 % kapitálu a všechny dluhové nástroje vlastní velký počet široce rozptýlených nespřízněných investorů, kteří jsou třetími stranami. Správce aktiv může být bezdůvodně odvolán na základě většinového rozhodnutí ostatních investorů.

Správce aktiv dostává pevně stanovené a na výkon vázané poplatky, které odpovídají poskytovaným službám. Odměna spojuje zájmy správce fondu se zájmy ostatních investorů zvýšit hodnotu fondu. Správce aktiv je vystaven variabilitě výnosů z činností fondu, protože drží 35 % kapitálu, a ze své odměny.

Přestože správce aktiv jedná podle parametrů stanovených v prospektu jednotky, do níž bylo investováno, může činit investiční rozhodnutí, která významně ovlivňují výnosy jednotky. Práva ostatních investorů na odvolání při analýze mají malou váhu, protože tato práva drží velké množství široce rozptýlených investorů. V tomto příkladu správce aktiv dává větší důraz na to, jak moc je vystaven variabilitě výnosů fondu z jeho kapitálového podílu, který je podřízen dluhovým nástrojům. Na základě držení 35 % kapitálu vzniká podřízené vystavení ztrátám a práva na výnosy jednotky, do níž bylo investováno, která jsou natolik významná, že správce aktiv jedná sám za sebe. Proto správce aktiv dospěl k závěru, že jednotku, do níž bylo investováno, ovládá.

Příklad 16

Strana s rozhodovací pravomocí (patron) garantuje kanál mnoha prodejců, který vydává krátkodobé dluhové nástroje pro nespřízněné investory, kteří jsou třetími stranami. Tato transakce byla nabídnuta potenciálním investorům jako investice do portfolia vysoce hodnocených střednědobých aktiv s minimálním úvěrovým rizikem souvisejícím s možným selháním emitentů aktiv v portfoliu. Různé instituce převodců prodávají kanálu vysoce kvalitní portfolia střednědobých aktiv. Každý převodce prodává kanálu portfolio aktiv a spravuje pohledávky v selhání, a za to dostává tržní poplatek za obsluhu. Každý převodce také poskytuje ochranu proti prvním ztrátám při úvěrových ztrátách ze svého portfolia aktiv prostřednictvím nadlimitního zajištění aktiv převáděných kanálu. Patron stanoví podmínky kanálu a spravuje operace kanálu za tržní poplatek. Tento poplatek odpovídá poskytnutým službám. Patron schvaluje prodejce, kteří mají povolení prodávat kanálu, schvaluje aktiva, která kanál nakoupí, a rozhoduje o financování kanálu. Patron musí jednat v nejlepším zájmu všech investorů.

Patron má nárok na případný zbytkový zisk kanálu a rovněž kanálu poskytuje úvěrová aktiva a likviditní prostředky. Úvěrová aktiva poskytnutá patronem absorbují ztráty do výše 5 % všech aktiv kanálu, poté jsou ztráty absorbovány převodci. Likviditní prostředky nejsou uplatňovány proti aktivům v selhání. Investoři nemají substantivní práva, která by mohla ovlivnit rozhodovací pravomoci patrona.

I přestože patron dostává za své služby tržní poplatek, který odpovídá poskytovaným službám, je vystaven variabilitě výnosů z činností kanálu v důsledku svých práv na případné zbytkové zisky kanálu a poskytování úvěrových aktiv a likviditních prostředků (tj. kanál je při používání krátkodobých dluhových nástrojů k financování střednědobých aktiv vystaven riziku likvidity). I přestože každý z převodců má rozhodovací práva, která ovlivňují hodnotu aktiv kanálu, patron má rozsáhlé rozhodovací pravomoci, které mu umožňují řídit činnosti, které *nejvýznamněji* ovlivňují výnosy kanálu (tj. patron stanovil podmínky kanálu, má právo rozhodovat o aktivech (schvalovat nákup aktiv a převodce těchto aktiv) a financování kanálu (něž němuž je třeba pravidelně zajišťovat nové investice)). Právo na zbytkové výnosy kanálu a poskytování úvěrových aktiv a likviditních prostředků vystavuje patrona jiné variabilitě výnosů z činností kanálu než ostatní investory. Proto toto vystavení značí, že patron jedná sám za sebe, a tudíž vyvozuje, že kanál ovládá. Povinnost patrona jednat v nejlepším zájmu všech investorů mu nezabraňuje jednat sám za sebe.

Vztah s ostatními stranami

B73 Při posuzování ovládnutí investor zváží povahu svého vztahu s ostatními stranami a zda tyto ostatní strany jednají jeho jménem (tj. jsou „faktickými zmocněnci“). Určení, zda jsou ostatní strany faktickými zmocněnci, vyžaduje úsudek a zvážení nejenom povahy vztahu, ale také toho, jak tyto strany jednají mezi sebou a s investorem.

B74 Takový vztah nemusí zahrnovat smluvní ujednání. Strana je faktickým zmocněncem, když investor, nebo strany, které řídí činnosti investora, mohou řídit tuto stranu, aby jednala jménem investora. Za těchto okolností investor při ovládnutí jednotky, do níž bylo investováno, do níž investoval, zváží rozhodovací práva svého faktického zmocněnce a své nepřímé vystavení variabilním výnosům nebo práva na takové výnosy prostřednictvím faktického zmocněnce společně se svými vlastními.

B75 Dále jsou uvedené příklady takových ostatních stran, které by mohly na základě povahy jejich vztahu jednat jako fiktivní zmocněnci investora:

(a) spřízněné strany investora,

- (b) strana, která získala podíl v jednotce, do níž bylo investováno, jako příspěvek nebo půjčku od investora.
- (c) strana, která souhlasila, že nebude své podíly v jednotce, do níž bylo investováno, prodávat, převádět ani zatěžovat bez předchozího souhlasu investora (s výjimkou situací, kdy investor a tato druhá strana mají právo předchozího souhlasu a tato práva jsou založena na podmínkách vzájemně odsouhlasených ochotnými nezávislými stranami).
- (d) strana, která nemůže své operace financovat bez podřízené finanční podpory od investora.
- (e) jednotka, do níž bylo investováno, u které se většina členů řídicího orgánu nebo klíčové vedení shodují s členy řídicího orgánu a klíčovým vedením investora.
- (f) strana, která má úzký obchodní vztah s investorem, jako je například vztah mezi profesionálním poskytovatelem služeb a jedním z jeho významných klientů.

Ovládání vymezených aktiv

B76 Investor zváží, zda posuzuje část jednotky, do níž investoval, jako jednotku považovanou za oddělenou, a pokud ano, zda tuto oddělenou jednotku ovládá.

B77 Investor posuzuje část jednotky, do níž investoval, jako jednotku považovanou za oddělenou, výhradně pokud je splněna následující podmínka:

Vymezená aktiva jednotky, do níž bylo investováno (a případná související úvěrová aktiva), představují jediný zdroj prostředků pro vymezené závazky nebo jiné vymezené podíly této jednotky. Jiné strany, než strany mající vymezené závazky, nemají práva ani povinnosti týkající se vymezených aktiv nebo zbytkových hotovostních toků z těchto aktiv. V zásadě žádné výnosy z těchto vymezených aktiv nemůže zbývající část jednotky, do níž bylo investováno, použít a žádné ze závazků jednotky považované za oddělenou nejsou splatné z aktiv zbývající části jednotky, do níž bylo investováno. Proto jsou všechna aktiva, závazky a vlastní kapitál této oddělené jednotky odděleny od celkové jednotky, do níž bylo investováno. Taková jednotka považovaná za oddělenou je často označována jako „silo“.

B78 Když je splněna podmínka uvedená v odstavci B77, investor určí činnosti, které významně ovlivňují výnosy jednotky považované za oddělenou, a způsob řízení těchto činností za účelem posouzení, zda má nad touto částí jednotky, do níž bylo investováno, moc. Při posuzování ovládání jednotky považované za oddělenou investor rovněž zváží, zda je vystaven variabilním výnosům na základě své angažovanosti v této jednotce nebo má na tyto výnosy právo, a schopnost uplatňovat svoji moc nad touto částí jednotky, do níž bylo investováno, pro ovlivnění výše svých výnosů.

B79 Pokud investor ovládá jednotku považovanou za oddělenou, konsoliduje tuto část jednotky, do níž bylo investováno. V takovém případě ostatní strany tuto část jednotky, do níž bylo investováno, při posuzování ovládání, a konsolidování jednotky, do níž bylo investováno, vyloučí.

Průběžné hodnocení

B80 Pokud skutečnosti a okolnosti ukazují, že se změnil jeden nebo více ze tří bodů uvedených v odstavci 7, investor znovu posoudí, zda jednotku, do níž investoval, ovládá.

B81 Pokud dojde ke změně způsobu, jak může být moc nad jednotkou, do níž bylo investováno, uplatňována, musí investor tuto změnu zohlednit při hodnocení své moci nad touto jednotkou. Například změny rozhodovacích práv mohou znamenat, že relevantní činnosti již nejsou řízeny prostřednictvím hlasovacích práv, ale místo toho získala jiná strana nebo strany aktuální schopnost relevantní činnosti řídit na základě jiných dohod, jako jsou smlouvy.

B82 Může dojít k události, na základě které investor moc nad jednotkou, do níž bylo investováno, získá nebo ztratí, aniž by se této události účastnil. Investor může například získat moc nad jednotkou, do níž bylo investováno, protože platnost rozhodovacích práv držených jinou stranou nebo stranami, která investorovi dříve neumožňovala jednotku ovládat, vypršela.

B83 Investor rovněž zváží změny ovlivňující jeho vystavení variabilním výnosům na základě jeho angažovanosti v jednotce, do níž investoval, nebo práva na tyto výnosy. Například investor, který má nad jednotkou, do níž investoval, moc, může ovládání jednotky, do níž bylo investováno, pozbyť, pokud pozbude práva na výnosy nebo přestane mít povinnosti, protože by nesplnil odstavec 7 písm. b), (např. pokud dojde k ukončení smlouvy o nároku na poplatky vázané na výkonost).

B84 Investor zváží, zda se nezměnil jeho závěr, že jedná jako zmocněnec nebo sám za sebe. Změny v celkovém vztahu mezi investorem a dalšími stranami mohou znamenat, že investor již nejedná jako zmocněnec, i přestože tak dříve jednal, a naopak. Pokud se například změní práva investora nebo ostatních stran, investor přehodnotí svůj status zmocnitele nebo zmocněnce.

B85 Prvotní hodnocení investora ohledně ovládání nebo statutu zmocnitele nebo zmocněnce by se nezměnilo jen kvůli změně tržních podmínek (např. změna výnosů jednotky, do níž bylo investováno, způsobená tržními podmínkami), pokud změna tržních podmínek nezmění jeden nebo více ze tří prvků ovládání uvedených v odstavci 7 nebo nezmění celkový vztah mezi zmocnitelem a zmocněncem.

POŽADAVKY NA ÚČETNICTVÍ

Konsolidační postupy

B86 Konsolidovaná účetní závěrka:

- (a) slučuje obdobné položky aktiv, závazků, vlastního kapitálu, výnosů, nákladů a peněžních toků mateřského podniku se stejnými položkami jeho dceřiných podniků.
- (b) započítává (eliminuje) účetní hodnotu investice mateřského podniku do každého dceřiného podniku a část kapitálu každého dceřiného podniku, která patří mateřskému podniku (IFRS 3 vysvětluje, jak účtovat případný související goodwill).
- (c) plně vylučuje vnitroskupinová aktiva a závazky, vlastní kapitál, výnosy, náklady a peněžní toky související s transakcemi mezi účetními jednotkami skupiny (zisky a ztráty plynoucí z vnitroskupinových transakcí, které jsou vykázány v hodnotě aktiv, jako jsou zásoby a dlouhodobá aktiva, jsou vyloučeny plně). Vnitroskupinové ztráty mohou naznačovat snížení hodnoty, které vyžaduje vykázání v konsolidované účetní závěrce. Na přechodné rozdíly, které vznikají z vyloučení zisků a ztrát plynoucích z vnitroskupinových transakcí, se použije IAS 12 *Daně ze zisku*.

Jednotná účetní pravidla

B87 Když člen skupiny používá jiná účetní pravidla než ta, která jsou přijata v konsolidované účetní závěrce pro obdobné transakce a události za podobných okolností, jsou při sestavení konsolidované účetní závěrky učiněny v jeho účetní závěrce vhodné úpravy za účelem zajištění shody s účetními pravidly skupiny.

Oceňování

B88 Účetní jednotka do konsolidované účetní závěrky zahrne výnosy a náklady dceřiného podniku od data, kdy dosáhne ovládání, do data, kdy tato účetní jednotka dceřiný podnik přestane ovládat. Výnosy a náklady dceřiného podniku jsou založené na výši aktiv a závazků vykázaných v konsolidované účetní závěrce k datu akvizice. Například odpisové náklady vykázané v konsolidovaném výkazu o úplném výsledku po datu akvizice jsou založené na reálné hodnotě příslušných odepisovatelných aktiv vykázaných v konsolidované účetní závěrce k datu akvizice.

Potenciální hlasovací práva

B89 Pokud existují potenciální hlasovací práva, nebo jiné deriváty obsahující potenciální hlasovací práva, jsou stanoveny podíly na zisku a ztrátě a změnách vlastního kapitálu přiřazené mateřskému podniku a nekontrolním podílům při zpracování konsolidované účetní závěrky vylučně na základě stávajícího vlastnického podílu a neodráží možné uplatnění nebo převod potenciálních hlasovacích práv a dalších derivátů, pokud se nepoužije odstavec B90.

B90 Za určitých okolností má účetní jednotka v podstatě stávající vlastnický podíl na základě transakce, která této jednotce aktuálně poskytuje přístup k výnosům souvisejícím s vlastnickým podílem. Za těchto okolností se podíl přidělený mateřskému podniku a nekontrolním podílům při sestavení konsolidované účetní závěrky určí při zohlednění eventuálního uplatnění těchto potenciálních hlasovacích práv a dalších derivátů, které účetní jednotce aktuálně poskytují přístup k výnosům.

B91 IFRS 9 se nepoužije na podíly v dceřiných podnicích, které jsou konsolidované. Pokud nástroje obsahující potenciální hlasovací práva aktuálně poskytují přístup k výnosům souvisejícím s vlastnickým podílem v dceřiném podniku, nepodléhají tyto nástroje požadavkům uvedeným v IFRS 9. Ve všech ostatních případech se nástroje obsahující potenciální hlasovací práva v dceřiném podniku účtují v souladu s IFRS 9.

Datum vykázání

B92 Účetní závěrky mateřského podniku a jeho dceřiných podniků použité pro sestavení konsolidované účetní závěrky mají stejné datum vykázání. Pokud se konec účetního období mateřského podniku a dceřiného podniku liší, dceřiný podnik pro konsolidační účely připraví doplňkové finanční informace ke stejnému datu, k jakému se sestavuje účetní závěrka mateřského podniku, aby mateřský podnik mohl provést konsolidaci finančních informací dceřiného podniku, ledaže by to bylo prakticky neproveditelné.

B93 Pokud to je prakticky neproveditelné, konsoliduje mateřský podnik finanční informace dceřiného podniku za použití bezprostředně předcházející účetní závěrky dceřiného podniku upravené tak, aby byly zohledněny účinky významných transakcí nebo událostí, ke kterým došlo mezi datem této účetní závěrky a datem konsolidované účetní závěrky. V každém případě rozdíl mezi datem účetní závěrky dceřiného podniku a datem konsolidované finanční závěrky nesmí být více než tři měsíce a délka vykazovaných období a případný rozdíl mezi daty účetních závěrek musí být v každém období stejné.

Nekontrolní podíly

B94 Účetní jednotka přiřadí hospodářský výsledek a každou položku ostatního úplného výsledku vlastníkům mateřského podniku a nekontrolním podílům. Účetní jednotka rovněž přiřadí celkový úplný výsledek vlastníkům mateřského podniku a nekontrolním podílům, i když v důsledku toho má výsledek přiřazený nekontrolním podílům záporný zůstatek.

B95 Pokud má dceřiný podnik v oběhu kumulativní přednostní akcie, které jsou klasifikovány jako vlastní kapitál a drženy nekontrolními podíly, účetní jednotka počítá svůj podíl na hospodářském výsledku po úpravě o dividendy z těchto akcií, ať již byly dividendy vyhlášeny či nikoliv.

Změny výše nekontrolních podílů

B96 Když se změní poměr kapitálu držený nekontrolními podíly, účetní jednotka upraví účetní hodnotu kontrolních a nekontrolních podílů tak, aby odrazila změny v jejich relativních podílech v dceřiném podniku. Účetní jednotka vykáže přímo ve vlastním kapitálu jakýkoliv rozdíl mezi částkou, o kterou jsou nekontrolní podíly upraveny, a reálnou hodnotou placené nebo přijaté protihodnoty, a přiřadí jej vlastníkům mateřského podniku.

Ztráta ovládání

B97 Mateřský podnik mohl pozbyt ovládání dceřiného podniku v důsledku jednoho nebo více ujednání (transakcí). Mohou však existovat okolnosti, za nichž by měla být vícenásobná ujednání zachycena jako jedna transakce. Při určování, zda zaúčtuje ujednání jako jednu transakci, mateřský podnik zváží všechny smluvní a zákonné podmínky a jejich ekonomické dopady. Jedna nebo i více následujících okolností značí, že mateřský podnik by měl zaúčtovat vícenásobná ujednání jako jednu transakci:

- (a) Ujednání jsou uzavřena ve stejný okamžik nebo v očekávání, že další ujednání budou uzavřena.
- (b) Ujednání tvoří jedinou transakci s cílem dosáhnout celkového obchodního dopadu.
- (c) Uskutečnění jednoho ujednání je závislé na uskutečnění alespoň jednoho dalšího ujednání.
- (d) Jedno ujednání je považováno za ekonomicky ospravedlnitelné, jen když je uváženo s ostatními ujednáními, nikoliv samostatně. Příkladem je pozbytí akcií za cenu nižší, než je tržní cena, s následnou kompenzací pozbytím dalších akcií za cenu vyšší, než je tržní cena.

B98 Pokud mateřský podnik pozbude ovládání dceřiného podniku:

- (a) odúčtuje:
 - (i) aktiva (včetně goodwillu) a závazky dceřiného podniku v účetních hodnotách k datu, ke kterému je ovládání pozbyto, a
 - (ii) účetní hodnotu nekontrolních podílů v původně dceřiném podniku k datu, ke kterému je ovládání pozbyto (včetně komponent ostatního úplného výsledku, které jsou jim přiřazeny).
- (b) vykáže:
 - (i) reálnou hodnotu obdržené protihodnoty z transakce, události nebo okolností, které vedly ke pozbytí ovládání,
 - (ii) distribuci akcií dceřiného podniku vlastníkům jednajícím v rámci své pravomoci jako vlastníci, pokud transakce, událost nebo okolnosti, které vedly k pozbytí ovládání, takovou distribuci zahrnuje, a

- (iii) investici ponechanou v původně dceřiném podniku v její reálné hodnotě k datu, ke kterému je ovládání pozbyto.
- (c) reklasifikuje do hospodářského výsledku nebo převede přímo do nerozdělených zisků, pokud je tak požadováno jinými IFRS, částky vykázané v ostatním úplném výsledku v souvislosti s dceřiným podnikem na základě uvedeném v odstavci B99.
- (d) vykáže vyplývající rozdíl jako zisk nebo ztrátu v hospodářském výsledku přiřaditelném mateřskému podniku.

B99 Pokud mateřský podnik pozbude ovládání dceřiného podniku, zaúčtuje všechny částky vykázané dříve v ostatním úplném výsledku v souvislosti s takovým dceřiným podnikem na stejném základě, jako kdyby mateřský podnik přímo vyřadil související aktiva nebo závazky. Proto pokud by hospodářský výsledek dříve vykázaný v ostatním úplném výsledku byly reklasifikovány do hospodářského výsledku při vyřazení souvisejících aktiv nebo závazků, mateřský podnik převede zisk nebo ztrátu z vlastního kapitálu do hospodářského výsledku (jako reklasifikační úpravu) při pozbytí ovládání dceřiného podniku. Je-li fond z přecenění dříve vykázaný v ostatním úplném výsledku převeden přímo do nerozděleného zisku při vyřazení aktiva, mateřský podnik převede fond z přecenění přímo do nerozděleného zisku při pozbytí ovládání dceřiného podniku.

Dodatek C

Datum účinnosti a přechodná ustanovení

Tento dodatek je nedílnou součástí IFRS a má stejnou právní sílu jako ostatní části IFRS.

DATUM ÚČINNOSTI

C1 Účetní jednotka použije tento IFRS pro účetní období počínající 1. ledna 2013 nebo později. Dřívější použití je povoleno. Pokud účetní jednotka použije tento IFRS dříve, musí tuto skutečnost zveřejnit a použít zároveň IFRS 11, IFRS 12, IAS 27 *Individuální účetní závěrka* a IAS 28 (ve znění novely z roku 2011).

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

C2 Účetní jednotka použije tento IFRS se zpětnou účinností v souladu s IAS 8 *Účetní pravidla, změny v účetních odhadech a chyby*, s výjimkou uvedenou v odstavcích C3–C6.

C3 Při prvotním použití tohoto IFRS účetní jednotka není povinna provádět úpravy vykazování své angažovanosti buď:

- (a) v účetních jednotkách, které byly dříve konsolidovány v souladu s IAS 27 *Konsolidovaná a individuální účetní závěrka* a SIC-12 *Konsolidace – jednotky zvláštního určení* a v souladu s tímto IFRS jsou nadále konsolidované, nebo
- (b) v účetních jednotkách, které byly dříve nekonsolidované podle IAS 27 a SIC-12 a podle tohoto IFRS rovněž nejsou konsolidovány.

C4 Pokud na základě prvotního použití tohoto IFRS investor konsoliduje jednotku, do níž bylo investováno a která nebyla konsolidovaná v souladu s IAS 27 a SIC-12:

- (a) pokud je jednotka, do níž bylo investováno, podnikem (jak je definováno v IFRS 3), investor ocení aktiva, závazky a nekontrolní podíly v této dříve nekonsolidované jednotce k datu prvotního použití, jakoby tato jednotka byla konsolidována (a tudíž bylo použito účtování akvizice v souladu s IFRS 3) od data, kdy investor dosáhl ovládání této jednotky, na základě požadavků tohoto IFRS.
- (b) pokud jednotka, do níž bylo investováno, není podnikem (jak je definováno v IFRS 3), investor ocení aktiva, závazky a nekontrolní podíly v této dříve nekonsolidované jednotce k datu prvotního použití, jakoby tato jednotka byla konsolidována (při použití metody koupě, jak je popsáno v IFRS 3, bez vykazování goodwillu za tuto jednotku) od data, kdy investor dosáhl ovládání této jednotky, na základě požadavků tohoto IFRS. Rozdíl mezi zaúčtovanou výší aktiv, závazků a nekontrolních podílů a předchozí účetní hodnotou angažovanosti investora v jednotce, do níž investoval, se zaúčtuje jako odpovídající úprava počátečního zůstatku vlastního kapitálu.
- (c) pokud je ocenění aktiv, závazků a nekontrolních podílů jednotky, do níž bylo investováno, podle písm. a) nebo b) prakticky neproveditelné (jak je definováno v IAS 8) postupuje investor následovně:

- (i) pokud je jednotka, do níž bylo investováno, podnikem, investor použije požadavky v IFRS 3. Datum, kdy se koupě považuje za uskutečnou, je začátek prvního období, pro něž je možné použít IFRS 3 prakticky proveditelné, což může být aktuální období.
- (ii) pokud jednotka, do níž bylo investováno, není podnikem, investor použije metodu koupě popsanou v IFRS 3 bez zaúčtování goodwillu pro jednotku, do níž bylo investováno, k datu, kdy se koupě považuje za uskutečnou. Datum, kdy se koupě považuje za uskutečnou, je začátek prvního období, pro něž je použití tohoto odstavce prakticky proveditelné, což může být aktuální období.

Investor zaúčtuje případný rozdíl mezi výší aktiv, závazků a nekontrolních podílů zaúčtovaných k datu, kdy se koupě považuje za uskutečnou, a případné dříve zaúčtované částky z jeho angažovanosti jako úpravu vlastního kapitálu za toto období. Investor dále poskytne srovnávací informace a zveřejnění v souladu s IAS 8.

C5 Když na základě prvotního použití tohoto IFRS investor přestane konsolidovat jednotku, do níž investoval a která byla konsolidována v souladu s IAS 27 (ve znění novely z roku 2008) a SIC-12, investor ocení podíl v jednotce, který si ponechal k datu prvního použití, částkou, kterou by byl oceněn, kdyby byly požadavky tohoto IFRS platné v okamžiku, kdy se investor začal angažovat v jednotce, do níž investoval, nebo nad ní pozbyl ovládání. Pokud je ocenění ponechaného podílu prakticky neproveditelné (jak je definováno v IAS 8), investor uplatní požadavky tohoto IFRS pro zaúčtování pozbytí ovládání na začátku prvního období, v němž je použití tohoto IFRS prakticky proveditelné, což může být aktuální období. Investor zaúčtuje jakýkoli rozdíl mezi dříve zaúčtovanou výší aktiv, závazků a nekontrolních podílů a účetní hodnotou angažovanosti investora v jednotce, do níž investoval, jako úpravu vlastního kapitálu za toto období. Investor dále poskytne srovnávací informace a zveřejnění v souladu s IAS 8.

C6 Odstavce 23, 25, B94 a B96–B99 představují změny IAS 27 provedené v roce 2008, které byly přeneseny do IFRS 10. S výjimkou případů, kdy účetní jednotka použije odstavec C3, použije požadavky v těchto odstavcích následovně:

- (a) Účetní jednotka nepřepracuje přiřazení hospodářského výsledku za účetní období před prvotním použitím novely v odstavci B94.
- (b) Požadavky uvedené v odstavcích 23 a B96 týkající se účtování změn ve vlastnickém podílu v dceřiném podniku poté, co je dosaženo ovládání, neplatí na změny, které nastaly před tím, než účetní jednotka poprvé použila tuto novelu.
- (c) Účetní jednotka nepřepracuje účetní hodnotu ponechané investice v původně dceřiném podniku, pokud ovládání bylo pozbyto před prvotním použitím změn v odstavcích 25 a B97–B99. Účetní jednotka také nepřepočte zisk nebo ztrátu z pozbytí ovládání dceřiného podniku, která nastala před prvotním použitím změn v odstavcích 25 a B97–B99.

Odkazy na IFRS 9

C7 Pokud účetní jednotka použije tento IFRS, avšak nepoužije ještě IFRS 9, považuje se každý odkaz v tomto IFRS na IFRS 9 za odkaz na IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování*.

ZRUŠENÍ PLATNOSTI JINÝCH IFRS

C8 Tento IFRS nahrazuje požadavky týkající se konsolidovaných účetních závěrek v IAS 27 (ve znění novely z roku 2008).

C9 Tento IFRS rovněž nahrazuje SIC-12 *Konsolidace – jednotky zvláštního určení*.

Dodatek D

Změny dalších IFRS

Tento dodatek novelizuje ostatní IFRS, vyplývající z vydání tohoto IFRS Radou. Účetní jednotka použije novely pro roční účetní období, která začínají 1. ledna 2013 nebo později. Pokud účetní jednotka použije tento IFRS pro dřívější období, použije pro dané dřívější období i tyto novely. Ve změnách odstavců je nový text podtržený a odstraněný text je přeškrtnutý.

IFRS 1 První přijetí Mezinárodních standardů účetního výkaznictví

D1 Vkládá se nový odstavec 39I, který zní:

- 39I IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka* a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydané v květnu 2011, mění odstavce 31, B7, C1, D1, D14 a D15 a vkládají odstavec D31. Účetní jednotka použije tyto novely, když použije IFRS 10 a IFRS 11.

D2 V dodatku B se odstavec B7 mění takto:

B7 Prvouživatel musí splnit následující požadavky IFRS 10 prospektivně od data přechodu na IFRS:

- (a) odstavec B94 požadující, aby celkový úplný výsledek celkem byl přiřazen vlastníkům mateřského podniku a nekontrolním podílům, i když v důsledku toho má výsledek přiřazený nekontrolním podílům záporný zůstatek,
- (b) odstavce 23 a B93 požadující zaúčtování změn podílu mateřského podniku v dceřiném podniku, které nevystupují ve pozbytí ovládnutí, a
- (c) odstavce B97–B99 požadující zaúčtování pozbytí ovládnutí dceřiného podniku, a související požadavky odstavce 8A standardu IFRS 5 *Dlouhodobá aktiva držena k prodeji a ukončované činnosti*.

Pokud se však prvouživatel rozhodne použít IFRS 3 retrospektivně pro dřívější podnikové kombinace, potom musí rovněž použít IFRS 10 v souladu s odstavcem C1 tohoto IFRS.

D3 V dodatku C se odstavec C1 mění takto:

- C1 Prvouživatel se může rozhodnout nepoužít IFRS 3 retrospektivně na dřívější podnikové kombinace (podnikové kombinace, které nastaly před datem přechodu na IFRS). Pokud však prvouživatel přistoupí k přepracování určité podnikové kombinace, aby zajistil soulad s IFRS 3, musí přepracovat všechny pozdější podnikové kombinace a od stejného data také použít IFRS 10. Například: rozhodne-li se prvouživatel přepracovat podnikovou kombinaci, která se uskutečnila k 30. červnu 20X6, přepracuje všechny podnikové kombinace, ke kterým došlo mezi 30. červnem 20X6 a datem přechodu na IFRS, a použije od 30. června 20X6 také IFRS 10.

IFRS 2 Úhrady vázané na akcie

D4 Vkládá se nový odstavec 63A, který zní:

- 63A IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka* a IFRS 11, vydané v květnu 2011, mění odstavec 5 a dodatek A. Účetní jednotka použije tyto novely, když použije IFRS 10 a IFRS 11.

V dodatku A se mění poznámka pod čarou k definici „dohoda o úhradách vázaných na akcie“ takto:

- * „Skupina“ je v dodatku A IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka* vymezena jako „mateřský podnik a jeho dceřiný podnik“ z hlediska nejvyššího mateřského podniku vykazující účetní jednotky.

IFRS 3 Podnikové kombinace

D5 Odstavec 7 se mění takto a vkládá se nový odstavec 64E, který zní:

- 7 IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka* obsahuje návod, který se použije k určení nabyvatele – účetní jednotky, která nabývá *ovládání jiné účetní jednotky*, tj. nabývaného podniku. Pokud nastane taková podniková kombinace, že nabyvatele nebude možné jasně určit postupy podle IFRS 10, vezmou se v úvahu faktory uvedené v odstavcích B14 až B18.

- 64E IFRS 10, vydané v květnu 2011, mění odstavce 7, B13, B63 písm. e) a dodatek A. Účetní jednotka použije tyto novely, pokud použije IFRS 10.
- D6 [Nevztahuje se na požadavky]
- D7 V příloze A se zrušuje definice výrazu „ovládání (kontrola)“.
- D8 V příloze B se odstavec B13 a písmeno e) v odstavci B63 mění takto:
- B13 Postupy obsažené v IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka* se použijí k určení nabyvatele, tj. účetní jednotky, která nabývá ovládání nabývaného podniku. Pokud nastane taková podniková kombinace, že nabyvatele nebude možné jasně určit podle návodných postupů obsažených v IFRS 10, vezmou se při tomto určování v úvahu faktory uvedené v odstavcích B14 až B18.
- B63 Tento odstavec uvádí příklady jiných IFRS, které obsahují návodné postupy k následnému oceňování a účtování nabytých aktiv a převzatých závazků v podnikové kombinaci. Jedná se např. o následující standardy:
- (a) ...
- (e) IFRS 10 poskytuje návodné postupy k účetnímu řešení změn ve výši podílu mateřského podniku v dceřiném podniku poté, co nad ním dosáhne jeho ovládání.

IFRS 7 Finanční nástroje: zveřejňování

- D9 Odstavec 3 písm. a) se mění takto a vkládá se nový odstavec 44O, který zní:
- 3 Tento IFRS použijí všechny účetní jednotky pro všechny druhy finančních nástrojů, kromě:
- (a) těch majetkových účastí v dceřiných podnicích, přidružených podnicích a společných podnicích, o nichž se účtuje v souladu s IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, IAS 27 *Individuální účetní závěrka* nebo IAS 28 *Investice do přidružených a společných podniků*. V určitých případech však standard IAS 27 nebo IAS 28 umožňují účetní jednotce účtovat o účastech v dceřiných podnicích, přidružených podnicích nebo společných podnicích podle IAS 39; v těchto případech...
- 44O IFRS 10 a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydané v květnu 2011, mění odstavec 3. Účetní jednotka použije tuto novelu, když použije IFRS 10 a IFRS 11.

IFRS 9 Finanční nástroje (vydaný v listopadu 2009)

- D10 Vkládá se nový odstavec 8.1.2, který zní:
- 8.1.2 IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka* a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydané v květnu 2011, mění odstavec C8 a zrušují nadpisy odstavce C18 a odstavců C18–C23. Účetní jednotka použije tyto novely, když použije IFRS 10 a IFRS 11.
- D11 V dodatku C se zrušují odstavce C18 a C19 a nadpisy odstavců C18 a C19 a odstavec C8 se mění takto:
- C8 3 Tento IFRS použijí všechny účetní jednotky pro všechny druhy finančních nástrojů, kromě:
- (a) těch majetkových účastí v dceřiných podnicích, přidružených podnicích a společných podnicích, o nichž se účtuje v souladu s IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, IAS 27 *Individuální účetní závěrka* nebo IAS 28 *Investice do přidružených a společných podniků*. V určitých případech však standard IAS 27 nebo IAS 28 umožňují účetní jednotce účtovat o účastech v dceřiných podnicích, přidružených podnicích nebo společných podnicích podle IAS 39 a IFRS 9; v těchto případech...

IFRS 9 Finanční nástroje (vydaný v říjnu 2010)

- D12 Odstavec 3.2.1 se mění takto a vkládá se nový odstavec 7.1.2, který zní:
- 3.2.1 Odstavce 3.2.2–3.2.9, B3.1.1, B3.1.2 a B3.2.1–B3.2.17 se používají v konsolidovaných účetních závěrkách pro konsolidační celek. Proto účetní jednotka nejprve v souladu s IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka* konsoliduje všechny dceřiné podniky a na tento konsolidační celek potom použije tyto odstavce.

- 7.1.2 IFRS 10 a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydané v květnu 2011, mění odstavce 3.2.1, B3.2.1–B3.2.3, B4.3.12 písm. c), B5.7.15, C11 a C30 a zrušují odstavce C23–C28 a související nadpisy. Účetní jednotka použije tyto novelizace, když použije IFRS 10 a IFRS 11.

D13 V dodatku B se odstavce B3.2.1–B3.2.3 a B5.7.15 mění takto:

V odstavci B3.2.1, „(včetně SPE)“ v prvním rámečku se zrušuje vývojový diagram.

B3.2.2 Situace popsaná v odst. 3.2.4 písm. b) (kdy účetní jednotka má smluvní právo získat peněžní toky z finančního aktiva, ale také přebírá smluvní závazek zaplatit hotovost jednomu nebo více příjemcům) nastane, pokud je účetní jednotka například trustem a vydá investorům účastnický podíl na podkladových finančních aktivech, která vlastní a zajišťuje jejich obsluhu. Jsou-li splněny podmínky odstavců 3.2.5 a 3.2.6, pak v tomto případě finanční aktiva splňují kritéria pro odúčtování.

B3.2.3 Pro účely odstavce 3.2.5 může být účetní jednotka například upisovatelem finančního aktiva nebo skupinou, která zahrnuje dceřiný podnik, jež získala finanční aktivum a předává dále peněžní toky nespřízněným investorům, kteří jsou třetími stranami.

B5.7.15 Dále jsou uvedené příklady rizik výkonnosti specifických pro určitá aktiva:

(a) ...

(b) závazek vydaný strukturovanou účetní jednotkou s následujícími charakteristikami. Účetní jednotka je právně izolovaná, tudíž aktiva v této jednotce jsou účelově vázaná pouze ve prospěch svých investorů, i v případě bankrotu. Účetní jednotka neuzavírá žádné další transakce a aktiva této jednotky nemohou být zastavená. Částky náleží investorům účetní jednotky pouze, pokud účelově vázaná aktiva generují peněžní toky. Tudíž...

D14 V dodatku C se zrušují odstavce C23 a C24 a nadpis odstavce C23 a odstavce C11 a C30 se mění takto:

C11 3 Tento IFRS použijí všechny účetní jednotky pro všechny druhy finančních nástrojů, kromě:

(a) těch majetkových účastí v dceřiných podnicích, přidružených podnicích a společných podnicích, o nichž se účtuje v souladu s IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, IAS 27 *Individuální účetní závěrka* nebo IAS 28 *Investice do přidružených a společných podniků*. V určitých případech však standard IAS 27 nebo IAS 28 umožňují účetní jednotce účtovat o účastech v dceřiných podnicích, přidružených podnicích nebo společných podnicích podle IFRS 9; v těchto případech...

C30 4 **Tento standard použijí všechny účetní jednotky pro všechny druhy finančních nástrojů, kromě:**

(a) **těch majetkových účastí v dceřiných podnicích, přidružených podnicích a společných podnicích, o nichž se účtuje v souladu s IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, IAS 27 *Individuální účetní závěrka* nebo IAS 28 *Investice do přidružených a společných podniků*. V určitých případech však standard IAS 27 nebo IAS 28 umožňují účetní jednotce účtovat o účastech v dceřiných podnicích, přidružených podnicích nebo společných podnicích podle IFRS 9; v těchto případech...**

IAS 1 *Sestavování a zveřejňování účetní závěrky*

D15 Odstavce 4 a 123 se mění takto a vkládá se nový odstavec 139H, který zní:

4 Tento standard se nevztahuje na strukturu a obsah zkrácených mezitímních účetních závěrek v souladu s IAS 34 *Mezitímní účetní výkaznictví*. Odstavce 15–35 se však na tyto účetní závěrky vztahují. Tento standard se stejnou měrou vztahuje na všechny účetní jednotky, včetně těch, které předkládají konsolidovanou účetní závěrku v souladu s IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, a těch, které předkládají individuální účetní závěrku v souladu s IAS 27 *Individuální účetní závěrka*.

123 V procesu aplikace účetních pravidel účetní jednotkou provádí vedení různé úsudky, mimo úsudků vyžadujících odhady, které mohou podstatnou měrou ovlivnit částky vykázané v účetní závěrce. Vedení například posuzuje:

- (a) ...
- (b) kdy budou v podstatě všechna podstatná rizika a odměny vyplývající z vlastnictví finančních aktiv a pronajatých aktiv převedena na jiné účetní jednotky; a
- (c) zda určité prodeje zboží jsou dohodami o financování a neznamenají proto vznik výnosů.
- (d) ~~{zrušeno}~~

139H IFRS 10 a IFRS 12, vydané v květnu 2011, mění odstavce 4, 119, 123 a 124. Účetní jednotka tyto změny použije, když použije IFRS 10 a IFRS 12.

IAS 7 Výkaz o peněžních tocích

D16 Odstavec 42B se mění takto a vkládá se nový odstavec 57, který zní:

- 42B Změny ve vlastnických podílech v dceřiném podniku, které nevedou k pozbytí ovládnání, například následný nákup nebo prodej kapitálových nástrojů dceřiného podniku mateřským podnikem, jsou zaúčtovány jako transakce s vlastním kapitálem (viz IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*). Vyplývající ...
- 57 IFRS 10 a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydané v květnu 2011, mění odstavce 37, 38 a 42B a zrušují odstavec 50 písm. b). Účetní jednotka použije tyto novely, když použije IFRS 10 a IFRS 11.

IAS 21 Dopady změn směnných kurzů cizích měn

D17 [Nevztahuje se na požadavky]

D18 Odstavce 19, 45 a 46 se mění takto a vkládá se nový odstavec 60F, který zní:

- 19 Tento standard rovněž připouští, aby samostatná účetní jednotka sestavující účetní závěrku nebo účetní jednotka sestavující individuální účetní závěrku v souladu s IAS 27 *Individuální účetní závěrka* předkládaly své účetní závěrky v libovolné měně (nebo měnách). Pokud...
- 45 Zahrnutí výsledků a finanční situace zahraniční jednotky do účetní závěrky vykazující účetní jednotky se řídí běžnými konsolidačními postupy, jako je vyloučení vnitroskupinových zůstatků a vnitroskupinových transakcí dceřiného podniku (viz IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*). Vnitroskupinová ...
- 46 Pokud se účetní závěrka zahraniční jednotky zpracovává k datu odlišnému od data vykazování vykazující účetní jednotky, zahraniční jednotka často připravuje další výkazy ke stejnému datu, jako je datum vykazování účetní závěrky vykazující účetní jednotky. Pokud se tak neděje, IFRS 10 umožňuje používat různá data za předpokladu, že rozdíl není větší než tři měsíce a byly provedeny úpravy zohledňující účinky všech významných transakcí nebo jiných událostí, které se vyskytly mezi předmětnými daty. V takovém případě jsou aktiva a závazky zahraniční jednotky převáděny měnovým kurzem ke konci účetního období zahraniční jednotky. Z důvodu podstatných změn měnových kurzů jsou provedeny úpravy až ke konci účetního období vykazující účetní jednotky v souladu s IFRS 10. Stejný ...
- 60F IFRS 10 a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydané v květnu 2011, mění odstavce 3 písm. b), 8, 11, 18, 19, 33, 44–46 a 48A. Účetní jednotka použije tyto novelizace, když použije IFRS 10 a IFRS 11.

IAS 24 Zveřejnění spřízněných stran

D19 Odstavec 3 se mění takto:

- 3 Tento standard vyžaduje zveřejnění transakcí se spřízněnými stranami, transakcí a nevypořádaných zůstatků, včetně závazků, v konsolidované a individuální účetní závěrce mateřského podniku nebo investorů se společnou kontrolou nad jednotkou, do níž bylo investováno, nebo podstatným vlivem na tuto jednotku, které musí být prezentovány v souladu s IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka* nebo IAS 27 *Individuální účetní závěrka*. Tento standard platí rovněž pro individuální účetní závěrky.

V odstavci 9 se zrušují definice výrazu „ovládání (kontrola)“, „spoluovládání“ a „podstatný vliv“ a vkládá se nová věta, která zní:

Výrazy „ovládání (kontrola)“, „spoluovládání“ a „podstatný vliv“ jsou definovány v IFRS 10, IFRS 11 *Společná ujednání* a IAS 28 *Investice do přidružených a společných podniků* a jsou v tomto standardu používány ve významu uvedeném v těchto IFRS.

Vkládá se nový odstavec 28A, který zní:

- 28A IFRS 10, IFRS 11 *Společná ujednání* a IFRS 12, vydané v květnu 2011, mění odstavce 3, 9, 11 písm. b), 15, 19 písm. b) a e) a 25. Účetní jednotka tyto změny použije, pokud použije IFRS 10, IFRS 11 a IFRS 12.

IAS 27 *Konsolidovaná a individuální účetní závěrka*

- D20 Požadavky týkající se konsolidovaných účetních závěrek uvedené v IAS 27 *Konsolidovaná a individuální účetní závěrka* se zrušují a přesouvají do relevantních částí IFRS 10. Požadavky týkající se účtování a zveřejňování individuálních účetních závěrek zůstávají součástí IAS 27. Nadpis se mění na *Individuální účetní závěrka*, zbývající odstavce jsou znovu očíslovány v pořadí, v jakém jsou uvedené, rozsah je upraven a byly provedeny další redakční úpravy. Požadavky týkající se účtování a zveřejňování, které zůstávají v IAS 27 (ve znění novelizace z roku 2011) jsou rovněž aktualizovány, aby zohlednily pokyny v IFRS 10, IFRS 11, IFRS 12 a IAS 28 (ve znění novelizace z roku 2011). Podrobnosti ohledně určení odstavců v IAS 27 (ve znění novelizace z roku 2008) jsou uvedené v tabulce shody připojené k IAS 27 (ve znění novelizace z roku 2011).

IAS 32 *Finanční nástroje: Vykazování*

- D21 Odstavec 4 písm. a) se mění takto a vkládá se nový odstavec 97I, který zní:

4 Tento standard použijí všechny účetní jednotky pro všechny druhy finančních nástrojů, kromě:

(a) těch majetkových účastí v dceřiných podnicích, přidružených podnicích a společných podnicích, o nichž se účtuje v souladu s IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, IAS 27 *Individuální účetní závěrka* nebo IAS 28 *Investice do přidružených a společných podniků*. V určitých případech však standard IAS 27 nebo IAS 28 umožňují účetní jednotce účtovat o podílech v dceřiných podnicích, přidružených podnicích nebo společných podnicích podle IAS 39...

- 97I IFRS 10 a IFRS 11, vydané v květnu 2011, mění odstavce 4 písm. a) a AG29. Účetní jednotka použije tyto novelizace, když použije IFRS 10 a IFRS 11.

- D22 V dodatku se odstavec AG29 mění takto:

AG29 V konsolidované účetní závěrce účetní jednotka uvede nekontrolní podíly, tj. podíly jiných stran na kapitálu a výnosech jejich dceřiných podniků, v souladu s IAS 1 a IFRS 10. Když...

IAS 33 *Zisk na akci*

- D23 Odstavec 4 se mění takto a vkládá se nový odstavec 74B, který zní:

4 Pokud účetní jednotka sestavuje jak konsolidovanou účetní závěrku, tak individuální účetní závěrku v souladu s IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, respektive IAS 27 *Individuální účetní závěrka*, postačí zveřejnit údaje požadované tímto standardem na bázi konsolidovaných informací. Účetní ...

- 74B IFRS 10 a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydané v květnu 2011, mění odstavce 4, 40 a A11. Účetní jednotka použije tyto novelizace, když použije IFRS 10 a IFRS 11.

IAS 36 *Snížení hodnoty aktiv*

- D24 Odstavec 4 písm. a) se mění takto a vkládá se nový odstavec 140H, který zní:

4 Tento standard se použije na finanční aktiva klasifikovaná jako:

(a) dceřiné podniky, jak jsou definovány v IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*;

(b) ...

- 140H IFRS 10 a IFRS 11, vydané v květnu 2011, mění odstavec 4, nadpis odstavce 12 písm. h) a odstavec 12 písm. h). Účetní jednotka použije tyto novelizace, když použije IFRS 10 a IFRS 11.

D25 [Nevztahuje se na požadavky]

IAS 38 *Nehmotná aktiva*

D26 Odstavec 3 písm. e) se mění takto a vkládá se nový odstavec 130F, který zní:

- 3 Pokud jiný standard předepisuje pravidla účtování konkrétního druhu nehmotného aktiva, použije se daný standard místo tohoto standardu. Tento standard se například nepoužije pro:

(a) ...

(e) finanční aktiva, která jsou definována v IAS 32. Uznání a oceňování některých finančních aktiv je upraveno v IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, IAS 27 *Individuální účetní závěrka* a IAS 28 *Investice do přidružených a společných podniků*.

(f) ...

- 130F IFRS 10 a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydané v květnu 2011, mění odstavec 3 písm. e). Účetní jednotka použije tuto novelu, když použije IFRS 10 a IFRS 11.

IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování* (ve znění novely z října 2009)

D27 Odstavce 2 písm. a) a 15 se mění takto a vkládá se nový odstavec 103P, který zní:

- 2 Tento standard použijí všechny účetní jednotky pro všechny druhy finančních nástrojů, kromě:

(a) těch majetkových účastí v dceřiných podnicích, přidružených podnicích a společných podnicích, o nichž se účtuje v souladu s IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, IAS 27 *Individuální účetní závěrka* nebo IAS 28 *Investice do přidružených a společných podniků*. Avšak účetní jednotky jsou povinny použít tento standard na podíly v dceřiných a přidružených podnicích nebo ve společných podnicích, které jsou podle IAS 27 nebo IAS 28 účtovány v souladu s tímto standardem. ...

- 15 Odstavce 16–23 a dodatek A odstavce AG34–AG52 se používají v konsolidovaných účetních závěrkách pro konsolidační celek. Proto účetní jednotka nejprve v souladu s IFRS 10 konsoliduje všechny dceřiné podniky a na tento konsolidační celek potom použije odstavce 16–23 a dodatek A odstavce AG34–AG52.

- 103P IFRS 10 a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydané v květnu 2011, mění odstavec 2 písm. a), 15, AG3, AG36–AG38 a AG41 písm. a). Účetní jednotka použije tyto novely, když použije IFRS 10 a IFRS 11.

D28 V dodatku A se odstavce AG36–AG38 mění takto:

V odstavci AG36, „(včetně SPE)“ v prvním rámečku se zrušuje vývojový diagram.

AG37 Situace popsaná v odst. 18 písm. b) (kdy účetní jednotka má smluvní právo získat peněžní toky z finančního aktiva, ale také přebírá smluvní závazek zaplatit hotovost jednomu nebo více příjemcům) nastane, pokud je účetní jednotka například trustem a vydá investorům účastnický podíl na podkladových finančních aktivech, která vlastní a zajišťuje jejich obsluhu. Jsou-li splněny podmínky odstavců 19 a 20, pak v tomto případě finanční aktiva splňují kritéria pro odúčtování.

AG38 Pro účely odstavce 19 může být účetní jednotka například upisovatelem finančního aktiva nebo skupinou, která zahrnuje dceřiný podnik, jenž získal finanční aktivum a předává dále peněžní toky nespřízněným investorům, kteří jsou třetími stranami.

IFRIC 5 Práva na podíly na fondech vytvořených na demontáž, ukončení provozu, uvedení do původního stavu a ekologickou likvidaci

D29 V části „odkazy“ se zrušuje IAS 27 a IAS 31, IAS 28 se mění na „IAS 28 Investice do přidružených a společných podniků“ a vkládá se IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka* a IFRS 11 *Společná ujednání*.

Odstavec 8 se mění takto a vkládá se nový odstavec 14B, který zní:

8 Příspěvatel určí, zda fond ovládá, spoluovládá nebo je jeho vliv jen významný použitím IFRS 10, IFRS 11 a IAS 28. Pokud platí některá z uvedených variant, pak vykáže příspěvatel svoji účast na fondu v souladu s těmito standardy.

14B IFRS 10 a IFRS 11, vydané v květnu 2011, mění odstavec 8 a 9. Účetní jednotka tyto změny použije, když použije IFRS 10 a IFRS 11.

IFRIC 17 Rozdělení nepeněžních aktiv vlastníků

D30 V části „odkazy“ se vkládají slova „IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*“.

Odstavec 7 se mění takto a vkládá se nový odstavec 19, který zní:

7 V souladu s odstavcem 5 se tato interpretace nepoužije, pokud účetní jednotka rozděluje část svých vlastnických podílů v dceřiném podniku, avšak udržuje si ovládání. Účetní jednotka, která provede rozdělení, které vyústí v uznání nekontrolního podílu v dceřiném podniku, zaúčtuje toto rozdělení podle IFRS 10.

19 IFRS 10, vydaný v květnu 2011, mění odstavec 7. Účetní jednotka použije tuto novelu, když použije IFRS 10.

MEZINÁRODNÍ STANDARD ÚČETNÍHO VÝKAZNICTVÍ 11

Společná ujednání

CÍL

- 1 Cílem tohoto IFRS je stanovit zásady účetního výkaznictví účetních jednotek s podílem ve společně ovládaných ujednáních (tj. ve *společných ujednáních*).

Splnění cíle

- 2 Za účelem splnění cíle uvedeného v odstavci 1 definuje tento IFRS *spoluovládání* a požaduje, aby účetní jednotka, která je *stranou společného ujednání*, určila typ společného ujednání, do něhož je zapojena, na základě posouzení svých práv a povinností a aby o těchto právech a povinnostech účtovala v souladu s daným typem společného ujednání.

ROZSAH PŮSOBNOSTI

- 3 Tento IFRS použijí všechny účetní jednotky, které jsou stranou společného ujednání.

SPOLEČNÁ UJEDNÁNÍ

- 4 Společné ujednání je ujednání, které *spoluovládají* dvě nebo více stran.

- 5 Společné ujednání je charakterizováno následovně:

- (a) Strany jsou vázány smluvním ujednáním (viz odstavce B2-B4).
- (b) Smluvní ujednání stanoví, že je toto ujednání *spoluovládáno* dvěma nebo více těmito stranami (viz odstavce 7-13).

- 6 Společné ujednání může mít buď formu *společné činnosti* nebo *společného podniku* (*joint venture*).

Spoluovládání

- 7 *Spoluovládání* je smluvně dohodnuté sdílení ovládání ujednání, které existuje pouze tehdy, když rozhodnutí o relevantních činnostech vyžadují jednomyslný souhlas stran, které sdílejí ovládání.
- 8 Účetní jednotka, která je stranou ujednání, posoudí, zda dané smluvní ujednání stanoví společné ovládání tohoto ujednání všemi stranami nebo skupinou těchto stran. Všechny strany nebo skupina stran ovládají ujednání kolektivně, pokud musí jednat společně při řízení činností, které významně ovlivňují výnosy tohoto ujednání (tj. relevantní činnosti).
- 9 Pokud bylo stanoveno, že všechny strany nebo skupina stran ovládají ujednání kolektivně, jedná se o *spoluovládání* pouze v případě, že rozhodování o relevantních činnostech vyžaduje jednomyslný souhlas stran, které ujednání kolektivně ovládají.
- 10 Ve společném ujednání neovládá žádná jednotlivá strana toto ujednání samostatně. *Spoluovládající* strana ujednání může zabránit kterékoli z ostatních stran nebo skupině stran toto ujednání ovládat.
- 11 Ujednání může být společným ujednáním i tehdy, pokud není *spoluovládáno* všemi zúčastněnými stranami. Tento IFRS rozlišuje mezi stranami, které *spoluovládají* společné ujednání (*spoluprovzatel* nebo *spoluvlastníci*) a stranami, které jsou do společného ujednání zapojeny, avšak toto ujednání jimi není *spoluovládáno*.
- 12 Účetní jednotka musí posoudit, zda dané ujednání *spoluovládají* všechny strany nebo skupina stran. Účetní jednotka toto posouzení provede na základě zvážení všech skutečností a okolností (viz odstavce B5-B11).
- 13 Pokud se tyto skutečnosti a okolnosti změní, musí účetní jednotka přehodnotit, zda i nadále dané ujednání *spoluovládá*.

Typy společných ujednání

- 14 Účetní jednotka určí typ *společného ujednání*, kterého se účastní. Určení, zda bude společné ujednání klasifikováno jako *společná činnost* nebo *společný podnik*, závisí na právech a povinnostech stran tohoto ujednání.

- 15 Společná činnost je společné ujednání, v němž mají spoluovládající strany práva na aktiva a povinnosti ze závazků, týkajících se ujednání. Tyto strany se nazývají spoluprovozovateli.**
- 16 Společný podnik je společné ujednání, v němž mají spoluovládající strany práva na čistá aktiva ujednání. Tyto strany se nazývají spoluvlastníky.**
- 17 Účetní jednotka posoudí, zda je společné ujednání společnou činností nebo společným podnikem. Účetní jednotka určí typ společného ujednání, kterého se účastní, na základě posouzení svých práv a povinností vyplývajících z tohoto ujednání. Účetní jednotka posoudí svá práva a povinnosti s ohledem na strukturu a právní formu ujednání, podmínky dohodnuté mezi stranami ve smluvním ujednání a případně jiné skutečnosti a okolnosti (viz odstavce B12-B33).
- 18 Někdy jsou strany vázány rámcovou dohodou, která stanoví všeobecné smluvní podmínky provozování jedné nebo více činností. Tato rámcová dohoda může stanovit, že smluvní strany vytvoří různá společná ujednání, která se budou zabývat konkrétními činnostmi, které jsou součástí této dohody. I když se tato společná ujednání vztahují ke stejné rámcové smlouvě, mohou se od sebe typově lišit, pokud se navzájem liší práva a povinnosti stran při provozování jednotlivých činností uvedených v rámcové smlouvě. V důsledku toho mohou koexistovat společné činnosti a společné podniky v případě, že smluvní strany provozují odlišné činnosti, které spadají do téže rámcové smlouvy.
- 19 Jestliže se změní okolnosti a skutečnosti, musí účetní jednotka přehodnotit, zda se změnil i typ společného ujednání, kterého se účastní.

ÚČETNÍ ZÁVĚRKA STRAN SPOLEČNÉHO UJEDNÁNÍ

Společné činnosti

20 Spoluprovozovatel v souvislosti se svou účastí na společné činnosti vykáže:

- (a) **svá aktiva včetně podílu na veškerých společně držených aktivech;**
 - (b) **své závazky včetně podílu na veškerých společně vzniklých závazcích;**
 - (c) **své výnosy z prodeje svého podílu na výstupu ze společné činnosti;**
 - (d) **svůj podíl na výnosech z prodeje výstupu ze společné činnosti a**
 - (e) **své náklady, včetně podílu na všech nákladech vzniklých společně.**
- 21 Spoluprovozovatel bude vykazovat aktiva, závazky, výnosy a náklady týkající se jeho účasti na společné činnosti v souladu s IFRS vztahujícími se k daným aktivům, závazkům, výnosům a nákladům.
- 22 Účtování transakcí, jako je například prodej, vklad nebo nákup aktiv mezi účetní jednotkou a společnou činností, jejímž je daná jednotka spoluprovozovatelem, je uvedeno v odstavcích B34-B37.
- 23 Strana, která se účastní společné činnosti, ale není její spoluovládající stranou, účtuje o své účasti na tomto ujednání rovněž podle odstavců 20-22 v případě, že má práva na aktiva a povinnosti ze závazků týkajících se této společné činnosti. Pokud strana, která se účastní společné činnosti, ale není její spoluovládající stranou, nemá práva na aktiva a povinnosti ze závazků týkajících se této společné činnosti, bude účtovat o své účasti na této společné činnosti v souladu s IFRS vztahujícím se k této účasti.

Společné podniky

- 24 Spoluvlastník vykazuje svůj podíl ve společném podniku jako investici a o této investici účtuje ekvivalenční metodou v souladu s IAS 28 *Investice do přidružených a společných podniků* s výjimkou případů, kdy je účetní jednotka osvobozena od použití ekvivalenční metody, jak je uvedeno v tomto standardu.**
- 25 Strana, která se účastní společného podniku, ale není jeho spoluovládající stranou, bude účtovat o své účasti na tomto ujednání v souladu s IFRS 9 *Finanční nástroje*, s výjimkou případů, kdy má na společný podnik podstatný vliv - v takovém případě o něm bude účtovat v souladu s IAS 28 (ve znění novely z roku 2011).

INDIVIDUÁLNÍ ÚČETNÍ ZÁVĚRKA

26 Ve své individuální účetní závěrce bude spoluprovodovatel nebo spoluvlastník vykazovat svou účast:

- (a) na společné činnosti v souladu s odstavci 20-22;
- (b) ve společném podniku v souladu s odstavcem 10 IAS 27 *Individuální účetní závěrka*.

27 Ve své individuální účetní závěrce bude strana, která se účastní společného ujednání, ale není jeho spoluvládající stranou, vykazovat svou účast:

- (a) na společné činnosti v souladu s odstavcem 23;
- (b) ve společném podniku v souladu s IFRS 9 s výjimkou případů, kdy má účetní jednotka ve společném podniku podstatný vliv - v takovém případě se použije odstavec 10 IAS 27 (ve znění novely z roku 2011).

Příloha A

Vymezení pojmů

Tento dodatek je nedílnou součástí IFRS.

společné ujednání	Ujednání, které spoluovládají dvě nebo více stran.
spoluovládání	Smluvně dohodnuté spoluovládání ujednání, které nastane pouze v případě, že rozhodování o relevantních činnostech vyžaduje jednomyslný souhlas spoluovládajících stran.
společná činnost	Společné ujednání , kdy strany spoluovládající toto ujednání mají práva na aktiva a povinnosti ze závazků týkajících se tohoto ujednání.
spoluprovodovatel	Strana účastnící se společné činnosti , která tuto společnou operaci spoluovládá .
společný podnik	Společné ujednání , v němž mají spoluovládající strany práva na čistá aktiva tohoto ujednání.
spoluvlastník	Strana společného podniku , která tento společný podnik spoluovládá .
strana společného ujednání	Účetní jednotka, která se podílí na společném ujednání , bez ohledu na to, zda toto ujednání spoluovládá .
samostatný subjekt	Samostatně identifikovatelná finanční struktura, například samostatná právnická osoba nebo účetní jednotka uznaná podle právních předpisů, bez ohledu na to, zda má právní subjektivitu.

Následující termíny jsou definovány v IAS 27 (ve znění novely z roku 2011), IAS 28 (ve znění novely z roku 2011) nebo IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka* a jsou v tomto IFRS užívány ve významu dle uvedených IFRS:

- ovládání jednotky, do níž bylo investováno
- ekvivalenční metoda
- moc
- ochranná práva
- relevantní činnosti
- individuální účetní závěrka
- podstatný vliv.

Příloha B

Aplikační příručka

Tento dodatek je nedílnou součástí IFRS. Popisuje použití odstavců 1-27 a má stejnou právní sílu jako ostatní části IFRS

- B1 Příklady v této příloze představují hypotetické situace. Přestože se mohou některé aspekty uvedených příkladů vyskytovat ve skutečných případech, je při použití IFRS 11 potřeba posoudit veškeré skutečnosti a okolnosti konkrétního případu.

SPOLEČNÁ UJEDNÁNÍ

Smluvní ujednání (odstavec 5)

- B2 Smluvní ujednání mohou být doložena několika způsoby. Vymahatelné smluvní ujednání má často, avšak nikoli vždy, písemnou podobu, obvykle ve formě smlouvy nebo dokumentovaného jednání mezi stranami. Vymahatelná ujednání mohou být vytvořena rovněž statutárními mechanismy, a to buď samostatně nebo ve spojení se smlouvami mezi smluvními stranami.
- B3 Pokud jsou společná ujednání strukturována jako *samostatný subjekt* (viz odstavce B19–B33), bude smluvní ujednání nebo některé aspekty smluvního ujednání v některých případech začleněno do stanov, zakládacích listin nebo jiných ustanovení tohoto samostatného subjektu.
- B4 Smluvní ujednání stanoví podmínky, za kterých se strany podílejí na činnosti, která je předmětem ujednání. Smluvní ujednání se zpravidla zabývá záležitostmi, jako je například:

- (a) účel, činnost a trvání společného ujednání,
- (b) způsob jmenování členů představenstva nebo obdobného vedoucího orgánu společného ujednání,
- (c) rozhodovací proces: záležitosti, které vyžadují rozhodnutí stran, hlasovací práva stran a požadovaná úroveň podpory pro tyto záležitosti. Rozhodovací proces odrážející se ve smluvních ujednáních stanoví spoluovládání nad ujednáním (viz odstavce B5–B11);
- (d) kapitálový vklad nebo jiné příspěvky vyžadované od stran,
- (e) způsob, jakým strany sdílejí aktiva, závazky, výnosy, náklady a hospodářský výsledek týkající se společného ujednání.

Spoluovládání (odstavec 7-13)

- B5 Při posuzování, zda účetní jednotka spoluovládá dané ujednání, musí účetní jednotka nejprve posoudit, zda toto ujednání ovládají všechny strany nebo skupina stran. IFRS 10 definuje ovládání a na jeho základě se stanoví, zda všechny zúčastněné strany nebo skupina stran získávají nebo mají právo získat variabilní výnosy ze své účasti v daném ujednání a zda mají schopnost tyto výnosy ovlivnit prostřednictvím svých pravomocí nad daným ujednáním. Pokud jsou všechny zúčastněné strany nebo skupiny stran schopny společně řídit činnosti, které významně ovlivňují výnosy z tohoto ujednání (tj. relevantní činnosti), ovládají tyto strany dané ujednání kolektivně.
- B6 Pokud účetní jednotka dospěje k závěru, že všechny strany nebo skupina stran ovládají ujednání kolektivně, musí dále posoudit, zda toto ujednání spoluovládá. O spoluovládání existuje pouze v případě, že rozhodování o relevantní činnosti vyžaduje jednomyslný souhlas stran, které toto ujednání kolektivně ovládají. Posuzování, zda je ujednání spoluovládáno všemi jeho stranami nebo skupinou stran, nebo ovládáno jen jednou z jeho stran, může vyžadovat použití úsudku.
- B7 Spoluovládání někdy implicitně vyplývá z rozhodovacího procesu dohodnutého mezi stranami ve smluvním ujednání. Předpokládejme například, že dvě strany založí ujednání, v němž má každá z nich 50 % hlasovacích práv a smluvní ujednání mezi nimi uvádí, že pro rozhodování o relevantních činnostech je nutné nejméně 51 % hlasovacích práv. V tomto případě se strany implicitně dohodly, že dané ujednání spoluovládají, protože rozhodnutí o relevantních činnostech nelze přijmout bez souhlasu obou stran.

- B8 Za jiných okolností smluvní ujednání vyžaduje pro rozhodování o relevantních činnostech minimální podíl hlasovacích práv. Pokud je možné tohoto minimálního požadovaného podílu hlasovacích práv dosáhnout shodou více než jedné kombinace stran, není dané ujednání společným ujednáním, pokud smluvní ujednání nestanoví, které strany (nebo kombinace stran) musí rozhodnutí o relevantních činnostech daného ujednání jednomyslně odsouhlasit.

Příklady použití

Příklad 1

Předpokládejme, že ujednání tvoří tři strany: strana A má 50 % hlasovacích práv tohoto ujednání, strana B má 30 % a strana C má 20 %. Smluvní ujednání mezi stranami A, B a C stanoví, že pro rozhodování o relevantních činnostech ujednání je zapotřebí nejméně 75 % hlasovacích práv. Přestože strana A může zablokovat jakékoliv rozhodnutí, ujednání neovládá, protože k rozhodnutí potřebuje souhlas strany B. Z podmínek jejich smluvního ujednání, podle nichž rozhodování o relevantních činnostech vyžaduje nejméně 75 % hlasovacích práv, vyplývá, že strany A a B spoluovládají dané ujednání, protože rozhodnutí o relevantních činnostech ujednání lze učinit pouze tehdy, shodnou-li se na něm strana A i strana B.

Příklad 2

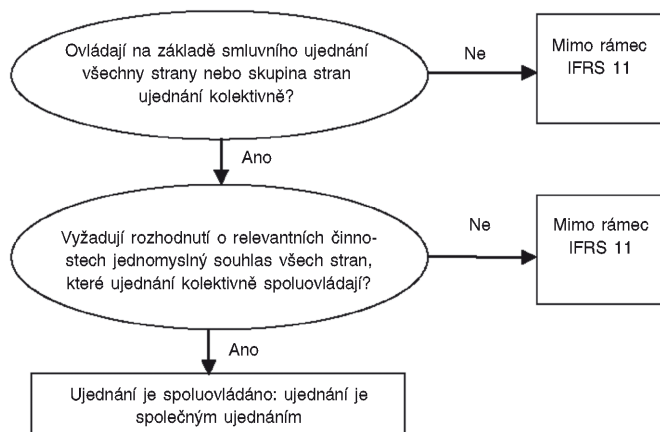
Předpokládejme, že ujednání má tři strany: Strana A má 50 % hlasovacích práv v ujednání a strany B a C každá po 25 procentech. Smluvní ujednání mezi stranami A, B a C stanoví, že pro rozhodování o relevantních činnostech ujednání je zapotřebí nejméně 75 % hlasovacích práv. Přestože strana A může zablokovat jakékoliv rozhodnutí, ujednání neovládá, protože k rozhodnutí potřebuje souhlas strany B nebo strany C. V tomto případě strany A, B a C ovládají dané ujednání kolektivně. Existuje však více než jedna kombinace stran, jejichž vzájemná shoda může dosáhnout 75 % hlasovacích práv (tj. buď strany A a B nebo strany A a C). Aby v takovém případě mohlo vzniknout společné ujednání, musí smluvní ujednání mezi těmito stranami určit, která kombinace těchto stran je nezbytná pro jednomyslné rozhodování o relevantních činnostech tohoto ujednání.

Příklad 3

Předpokládejme, že v ujednání má strana A i B po 35 %ech hlasovacích práv a zbývajících 30 % je rozděleno mezi mnoho dalších stran. Rozhodování o relevantní činnosti vyžaduje schválení nadpoloviční většinou hlasovacích práv. Strany A a B spoluovládají dané ujednání pouze tehdy, pokud smluvní ujednání uvádí, že rozhodování o relevantních činnostech ujednání vyžaduje souhlas strany A i strany B.

- B9 Požadavek na jednomyslný souhlas znamená, že kterákoli strana spoluovládající dané ujednání může zabránit kterékoli z ostatních stran nebo skupině stran přijímat jednostranná rozhodnutí (o relevantních činnostech), pokud s nimi nesouhlasí. Pokud se požadavek na jednomyslný souhlas týká pouze rozhodnutí, která poskytují jednu ze stran ochranná práva, a nikoli rozhodování o relevantní činnosti ujednání, pak daná strana není stranou spoluovládající dané ujednání.
- B10 Smluvní ujednání může zahrnovat ustanovení o řešení sporů, jako je například arbitráž. Tato ustanovení mohou umožnit přijímat rozhodnutí i bez jednomyslného souhlasu spoluovládajících stran. Existence takových ustanovení nebrání tomu, aby bylo dané ujednání spoluovládáno a v důsledku toho bylo společným ujednáním.

Posouzení spoluovládání

B11 Pokud je ujednání mimo rámec IFRS 11, bude účetní jednotka účtovat o své účasti na v tomto ujednání v souladu s příslušnými IFRS, jako je IFRS 10, IAS 28 (ve znění novely z roku 2011) nebo IFRS 9.

TYPY SPOLEČNÉHO UJEDNÁNÍ (ODSTAVCE 14–19)

B12 Společná ujednání jsou zakládána za celou řadou účelů (např. jako způsob, jak se mohou strany podílet na nákladech a rizicích, nebo jako způsob, jak stranám zajistit přístup k novým technologiím nebo na nové trhy) a mohou být zakládána s využitím různých struktur a právních forem.

B13 Některá ujednání nevyžadují, aby činnost, která je předmětem daného ujednání, byla provozována formou samostatného subjektu. Jiná ujednání však vytvoření samostatného subjektu vyžadují.

B14 Klasifikace společných ujednání podle tohoto IFRS závisí na právech a povinnostech smluvních stran vyplývajících z tohoto ujednání za normální situace. Tento standard klasifikuje společná ujednání buď jako společnou činnost nebo jako společné podniky. Pokud má účetní jednotka práva na aktiva a povinnosti ze závazků týkajících se ujednání, je ujednání společnou činností. Pokud má účetní jednotka práva na čistá aktiva z ujednání, je ujednání společným podnikem. Odstavce B16–B33 specifikují posouzení, které účetní jednotka provede za účelem zjištění, zda se účastní společné činnosti nebo společného podniku.

Klasifikace společného ujednání

B15 Jak je uvedeno v odstavci B14, vyžaduje klasifikace společných ujednání, aby strany posoudily svá práva a povinnosti vyplývající z tohoto ujednání. Při tomto posuzování zohlední účetní jednotka následující skutečnosti:

(a) strukturu společného ujednání (viz odstavce B16–B21).

(b) pokud je společné ujednání strukturováno jako samostatný subjekt:

(i) právní formu tohoto samostatného subjektu (viz odstavce B22–B24);

(ii) podmínky smluvního ujednání (viz odstavce B25–B28) a

(iii) případně jiné skutečnosti a okolnosti (viz odstavce B29–B33).

Struktura společného ujednání

Společná ujednání, jejichž struktura není založena jako samostatný subjekt

B16 Společné ujednání, jehož struktura není založena jako samostatný subjekt, je klasifikováno jako společná činnost. V takových případech smluvní ujednání stanoví práva stran na aktiva a jejich povinnosti ze závazků týkajících se daného ujednání a právo stran na příslušné výnosy a jejich povinnosti související s příslušnými náklady.

B17 Smluvní ujednání často popisuje povahu činností, které jsou předmětem ujednání, a způsob, jakým strany hodlají tyto činnosti společně realizovat. Strany společného ujednání by se například mohly dohodnout na společné výrobě určitého výrobku, přičemž každá strana by odpovídala za konkrétní úkol a každá by používala vlastní aktiva a vznikaly by jí vlastní závazky. Smluvní ujednání by také mohlo stanovit, jakým způsobem budou mezi obě strany rozděleny výnosy a náklady, které jim společně vzniknou. V takovém případě každý spoluprovozovatel ve své účetní závěrce vykáže aktiva a závazky používané pro daný konkrétní úkol a svůj podíl na výnosech a nákladech v souladu se smluvním ujednáním.

B18 V jiných případech by se strany společného ujednání mohly dohodnout například na tom, že určité aktivum budou sdílet a provozovat společně. V takovém případě stanoví smluvní ujednání práva stran k danému aktivu, které je provozováno společně, a způsob rozdělení výstupu nebo výnosu z tohoto aktiva a provozních nákladů mezi jednotlivé strany. Každý spoluprovozovatel účtuje o svém podílu na společných aktivech a o svém dohodnutém podílu na závazcích a vykazuje svůj podíl na výstupu, výnosech a nákladech v souladu se smluvním ujednáním.

Společná ujednání, jejichž struktura je založena jako samostatný subjekt

B19 Společné ujednání, ve kterém jsou aktiva a závazky týkající se daného ujednání součástí samostatného subjektu, mohou být buď jako společným podnikem, nebo společnou činností.

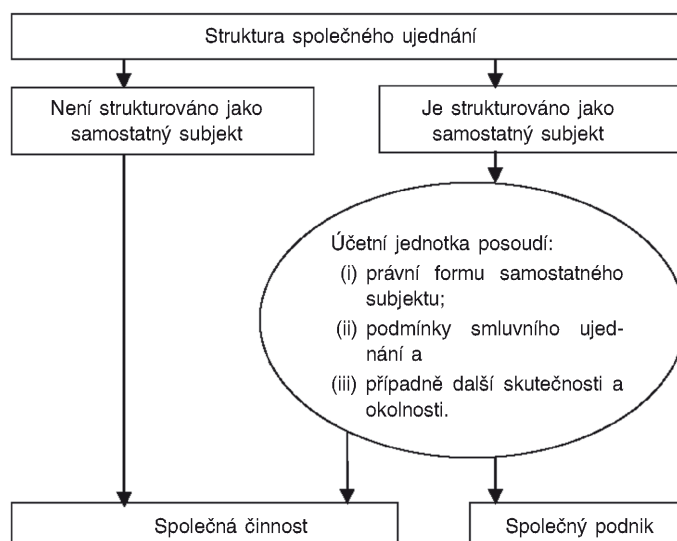
B20 Zda je daná strana spoluprovozovatelem nebo spoluvlastníkem, závisí na právech této strany na aktiva a jejich povinnostech ze závazků vztahujících se k ujednání, které jsou součástí samostatného subjektu.

B21 Jak je uvedeno v odstavci B15, pokud strany založily strukturu společného ujednání jako samostatný subjekt, musí tyto strany posoudit, zda jim z právní formy tohoto samostatného subjektu, z podmínek smluvního ujednání a případně z jakýchkoli dalších skutečností a okolností vyplývají:

(a) práva na aktiva a povinnosti ze závazků týkajících se daného ujednání (tj. ujednání je společnou činností), nebo

(b) práva na čistá aktiva tohoto ujednání (tj. ujednání je společným podnikem).

Klasifikace společného ujednání: posouzení práv a povinností stran vyplývajících z daného ujednání

Právní forma samostatného subjektu

B22 Při posuzování typu společného ujednání je relevantní právní forma samostatného subjektu. Právní forma pomáhá při počátečním posuzování práv stran na aktiva a jejich povinností ze závazků, které jsou součástí samostatného subjektu, jako například to, zda mají strany podíl na aktivech, která jsou součástí samostatného subjektu a zda odpovídají za závazky, které jsou součástí samostatného subjektu.

B23 Strany by například mohly provozovat společné ujednání formou samostatného subjektu, z jehož právní formy vyplývá oddělené posuzování samostatného subjektu (tj. aktiva a závazky, které jsou součástí samostatného subjektu, jsou aktiva a závazky tohoto samostatného subjektu, nikoli aktiva a závazky stran). V takovém případě z posouzení práv a povinností stran vyplývajících z právní formy samostatného subjektu plyne, že ujednání je společným podnikem. Podmínky dohodnuté mezi stranami ve smluvním ujednání (viz odstavce B25–B28) a případně i další skutečnosti a okolnosti (viz odstavce B29–B33) však mohou převážet nad posouzením práv a povinností stran vyplývajících z právní formy samostatného subjektu.

B24 Posouzení práv a povinností smluvních stran vyplývajících z právní formy samostatného subjektu postačuje k závěru, že dané ujednání je společnou činností pouze tehdy, pokud strany v rámci společného ujednání vytvoří samostatný subjekt, jehož právní forma neumožňuje oddělení mezi stranami a samostatným subjektem (tj. aktiva a závazky samostatného subjektu jsou aktiva a závazky zúčastněných stran).

Hodnocení podmínek smluvního ujednání

B25 V řadě případů jsou práva a povinnosti dohodnuté mezi stranami na základě smluvních ujednání v souladu nebo nejsou v rozporu s právy a povinnostmi, které pro zúčastněné strany vyplývají z právní formy samostatného subjektu, na kterém je založena struktura daného ujednání.

B26 V jiných případech využívají smluvní strany smluvního ujednání k tomu, aby zvrátily nebo upravily práva a povinnosti vyplývající z právní formy samostatného subjektu, na kterém je založena struktura daného ujednání.

Příklad použití

Příklad 4

Předpokládejme, že dvě strany založí strukturu společného ujednání na registrované entitě. Každá strana má na této registrované entitě padesátiprocentní vlastnický podíl. Registrace umožňuje oddělení této entity od jejích vlastníků, a v důsledku toho jsou aktiva a závazky držené v této entitě i aktivity a závazky účetní této registrované entity. V takovém případě z posouzení práv a povinností stran vyplývajících z právní formy samostatného subjektu plyne, že strany mají právo na čistá aktiva ujednání.

Strany však na základě smluvního ujednání změní vlastnosti této korporace tak, že každá z nich má podíl na aktivech registrované entity a každá z nich také odpovídá za závazky této jednotky v určitém poměru. Takové smluvní úpravy vlastností korporace mohou způsobit, že ujednání bude společnou činností.

B27 Následující tabulka porovnává obvyklé podmínky smluvních ujednání stran účastnících se společné činnosti a obvyklé podmínky smluvních ujednání stran společného podniku. Příklady smluvních podmínek uvedených v následující tabulce nejsou vyčerpávající.

Hodnocení podmínek smluvního ujednání

	Společná činnost	Společný podnik
Podmínky smluvního ujednání	Smluvní ujednání stanoví, že strany spoluovládající toto společné ujednání mají práva na aktiva a povinnosti ze závazků týkajících se tohoto ujednání.	Smluvní ujednání poskytuje stranám společného ujednání práva na čistá aktiva tohoto ujednání (tzn. práva na aktiva a povinnosti ze závazků má samostatný subjekt a nikoli strany).
Práva na aktiva	Smluvní ujednání stanoví, že strany společného ujednání sdílejí všechny účasti (např. práva, nároky nebo vlastnictví) na aktiva vztahující se k ujednání ve stanoveném poměru (např. v poměru dle vlastnickví podílu stran na daném ujednání nebo v poměru k činnosti prováděné prostřednictvím ujednání, která je jim přímo připisována).	Smluvní ujednání stanoví, že aktiva vložená do ujednání nebo později získaná společným ujednáním náleží tomuto ujednání. Strany nemají žádnou účast (tj. žádná práva, nároky nebo vlastnictví) na aktivech tohoto ujednání.
Povinnosti ze závazků	Smluvní ujednání stanoví, že smluvní strany společného ujednání sdílejí všechny povinnosti, závazky, náklady a výdaje v určitém poměru (např. v poměru k vlastnickému podílu stran na daném ujednání nebo v poměru k činnosti prováděné prostřednictvím ujednání, která je jim přímo přiřazena).	Smluvní ujednání stanoví, že společné ujednání odpovídá za dluhy a závazky tohoto ujednání. Smluvní ujednání stanoví, že strany společného ujednání odpovídají za toto ujednání pouze do výše své investice do tohoto ujednání nebo v rozsahu své povinnosti vložit do ujednání neuhrazený nebo dodatečný kapitál, případně obojí.

	Společná činnost	Společný podnik
	Smluvní ujednání stanoví, že strany společného ujednání odpovídají za pohledávky vznesené třetími stranami.	Smluvní ujednání stanoví, že věřitelé společného ujednání nemají regresní nároky vůči kterékoli straně ve vztahu k dluhům a závazkům tohoto ujednání.
Výnosy, náklady, hospodářský výsledek	Smluvní ujednání stanoví rozdělení výnosů a nákladů na základě relativní výkonnosti jednotlivých stran společného ujednání. Smluvní ujednání například může stanovit, že výnosy a náklady jsou rozdělovány na základě kapacity společně provozovaného zařízení, kterou jednotlivé strany využívají, což se může lišit od jejich vlastnického podílu na společném ujednání. Jindy se strany mohou dohodnout na tom, že se budou o hospodářský výsledek týkající se ujednání dělit v určeném poměru, jako je například vlastnický podíl stran na tomto ujednání. Tato situace by nebyla překážkou klasifikace ujednání jako společnou činnost, pokud by strany měly práva na aktiva a povinnosti ze závazků týkajících se tohoto ujednání.	Smluvní ujednání stanoví podíl jednotlivých stran na hospodářském výsledku vztahující se k činností ujednání.
Záruky	Strany společného ujednání jsou často povinny poskytovat záruky třetím stranám, které od společného ujednání například přijmou službu nebo mu poskytnou financování. Poskytování těchto záruk nebo závazek smluvních stran poskytovat je samy o sobě nejsou rozhodující pro to, zda je společné ujednání společnou činností. Určujícím faktorem toho, zda je společné ujednání společnou činností nebo společným podnikem, je fakt, zda mají smluvní strany povinnosti ze závazků týkajících se ujednání (za některé z nichž smluvní strany případně mohly poskytnout záruku).	

B28 Když smluvní ujednání stanoví, že strany mají práva na aktiva a povinnosti ze závazků týkajících se daného ujednání, jsou tyto strany stranami podílející se na společné činnosti a za účelem klasifikace společného ujednání již není nutno brát v úvahu další skutečnosti a okolnosti (odstavce B29–B33).

Posuzování dalších skutečností a okolností

B29 Pokud podmínky smluvního ujednání nespecifikují, že strany mají práva na aktiva a povinnosti ze závazků vztahujících se ke společnému ujednání, zváží strany další skutečnosti a okolnosti s cílem posoudit, zda se má ujednání klasifikovat jako společná činnost nebo společný podnik.

B30 Společné ujednání může být strukturováno jako samostatný subjekt, jehož právní forma zajišťuje oddělení stran a samostatného subjektu. Smluvní podmínky sjednané mezi stranami nemusí nutně stanovit práva smluvních stran na aktiva a jejich povinnosti ze závazků, avšak posouzení dalších skutečností a okolností může vést ke klasifikaci takového ujednání jako společnou činnost. Bude tomu tak v případě, kdy z dalších skutečností a okolností vyplynou práva stran na aktiva a jejich povinnosti ze závazků týkajících se daného ujednání.

B31 Pokud jsou činnosti ujednání primárně určeny k poskytování výstupů zúčastněným stranám, svědčí to o tom, že strany mají právo v podstatě na všechny ekonomické výhody plynoucí z aktiv ujednání. Strany těchto ujednání si často zajišťují přístup k výstupům z daného ujednání tím, že zabrání tomuto ujednání v prodeji těchto výstupů třetím stranám.

B32 Vliv takto strukturovaného ujednání s uvedeným cílem je, že závazky vzniklé tomuto ujednání jsou v podstatě pokryty peněžními toky obdrženými od stran v souvislosti s jejich nákupem uvedených výstupů. Když jsou strany v podstatě jediným zdrojem peněžních toků, které přispívají k pokračování činnosti ujednání, svědčí to o tom, že tyto strany mají povinnosti ze závazků týkající se daného ujednání.

Příklad použití

Příklad 5

Předpokládejme, že dvě strany založí strukturu společného ujednání na registrované entitě (jednotka C), v níž má každá strana vlastnický podíl 50 %. Účelem tohoto ujednání je vyrábět materiál, který smluvní strany potřebují pro své vlastní individuální výrobní procesy. Toto ujednání zajišťuje, že strany provozují zařízení vyrábějící příslušný materiál v množství a kvalitě dle specifikace jednotlivých stran.

Právní forma účetní jednotky C (registrované entity), jejímž prostřednictvím jsou činnosti prováděny, nejprve indikuje, že aktiva a závazky držené účetní jednotkou C jsou aktivy a závazky náležející účetní jednotce C. Smluvní ujednání mezi stranami nespecifikuje, zda mají strany práva na aktiva a povinnosti ze závazků účetní jednotky C. V souladu s touto skutečností právní forma entity C a podmínky smluvního ujednání indikují, že ujednání je společným podnikem.

Strany však také zváží následující aspekty ujednání:

- Strany se dohodly na tom, že odkoupí všechny výstupy vytvořené účetní jednotkou C v poměru 50:50. Účetní jednotka C není oprávněna prodávat jakoukoli část těchto výstupů třetím stranám bez souhlasu obou stran ujednání. Protože cílem ujednání je poskytnout stranám potřebné výstupy, předpokládá se, že takový prodej třetím stranám nebude obvyklý a nebude se jednat o významná množství.
- Cenu za výstupy prodávané stranám stanoví obě strany na takové úrovni, aby pokryla výrobní a administrativní náklady, které vzniknou účetní jednotce C. Cílem tohoto provozního modelu je, aby ujednání fungovalo na rovnovážné úrovni.

Ve výše uvedeném příkladu jsou relevantní následující skutečnosti a okolnosti:

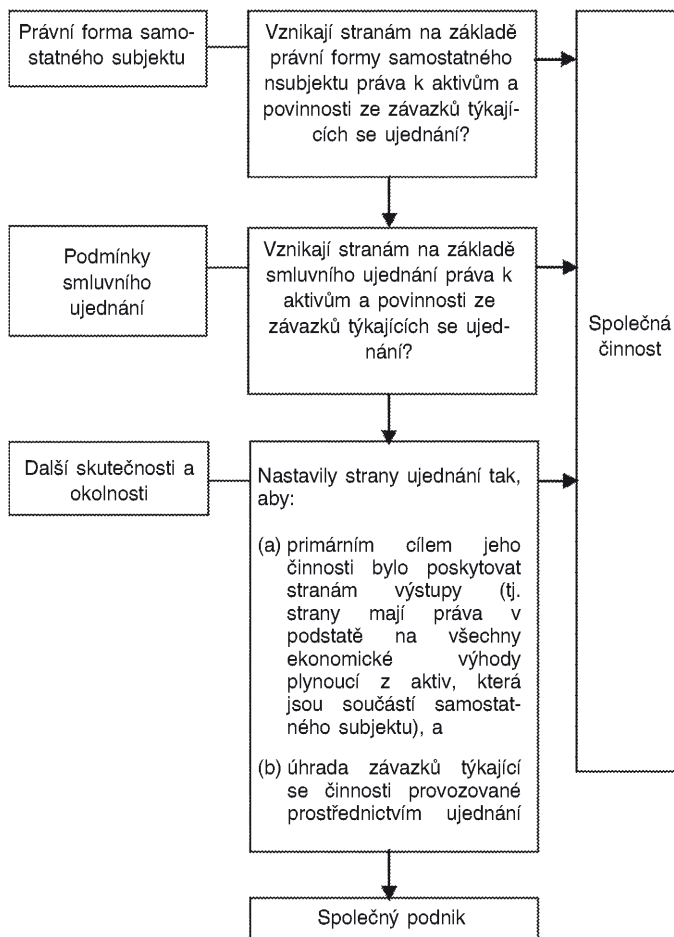
- Povinnost stran odkoupit všechny výstupy, které vyrobí účetní jednotka C, je odrazem výlučné závislosti účetní jednotky C na těchto stranách z hlediska tvorby peněžních toků, a strany proto mají povinnost financovat vypořádání závazků účetní jednotky C.
- Skutečnost, že strany mají právo na všechny výstupy, které vyrobí účetní jednotka C, znamená, že strany spotřebovávají všechny ekonomické výhody vyplývající z aktiv účetní jednotky C a proto na ně mají práva.

Tyto skutečnosti a okolnosti indikují, že ujednání je společnou činností. Výsledek klasifikace společného ujednání za těchto okolností by se nezměnil, ani kdyby strany svůj podíl na výstupu samy nevyužily v následném výrobním procesu a tento svůj podíl na výstupu by místo toho prodaly třetím stranám.

Pokud strany změnilly podmínky smluvního ujednání tak, aby ujednání mohlo prodávat výstupy třetím stranám, vedlo by to k tomu, že účetní jednotka C přebírá rizika vyplývající z poptávky, zásob a úvěrů. Dle tohoto scénáře by taková změna skutečností a okolností vyžadovala přehodnocení klasifikace společného ujednání. Z těchto skutečností a okolností by vyplývalo, že ujednání je společným podnikem.

B33 Následující schéma zachycuje posuzování, jehož účetní jednotka užívá při klasifikaci ujednání, kdy je společné ujednání strukturováno jako samostatný subjekt:

Klasifikace společného ujednání, jehož struktura je založena na samostatném subjektu

ÚČETNÍ ZÁVĚRKA STRAN SPOLEČNÉHO UJEDNÁNÍ (ODSTAVEC 22)

Účtování o prodeji nebo vkladech aktiv do společné činnosti

B34 Pokud účetní jednotka uzavře transakci se společnou činností, jejímž je spoluprovodovatelem, jako je například prodej nebo vklad aktiv, provádí transakci s ostatními stranami společné činnosti, a spoluprovodovatel proto vykáže zisky a ztráty z takové transakce pouze v rozsahu podílů ostatních stran na společné činnosti.

B35 Pokud při takové transakci poskytuje důkazy o snížení čisté realizovatelné hodnoty aktiv prodáváných společnou činností nebo do ní vkládaných, nebo ke ztrátě ze snížení hodnoty těchto aktiv, musí spoluprovodovatel tyto ztráty vykázat v plné výši.

Účtování nákupu aktiv od společných činností

B36 Pokud účetní jednotka uzavře transakci se společnou činností, jejímž je spoluprovodovatelem, jako je například nákup aktiv, vykáže svůj podíl na ziscích a ztrátách až tehdy, když tato aktiva dále prodá třetí osobě.

B37 Pokud při takové transakci poskytuje důkazy o snížení čisté realizovatelné hodnoty aktiv, která mají být nakoupena, nebo ke ztrátě ze snížení hodnoty těchto aktiv, vykáže spoluprovodovatel svůj podíl na těchto ztrátách.

Příloha C

Datum účinnosti, přechodná ustanovení a zrušení jiných IFRS

Tento dodatek je nedílnou součástí IFRS a má stejnou právní sílu jako ostatní části IFRS.

DATUM ÚČINNOSTI

- C1 Účetní jednotka použije tento IFRS pro účetní období počínající 1. ledna 2013 nebo později. Dřívější použití je povoleno. Pokud účetní jednotka použije tento IFRS dříve, musí tuto skutečnost zveřejnit a použít zároveň IFRS 10, IFRS 12 *Zveřejnění podílů v jiných účetních jednotkách*, IAS 27 (ve znění novely z roku 2011) a IAS 28 (ve znění novely z roku 2011).

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ**Společné podniky - přechod z poměrné konsolidace na ekvivalenční metodu**

- C2 Při přechodu z metody poměrné konsolidace na ekvivalenční metodu vykáže účetní jednotka svou investici do společného podniku k počátku prvního vykazovaného období. Tato počáteční investice se vypočte jako součet účetních hodnot aktiv a závazků, které účetní jednotka v minulosti poměrně konsolidovala, včetně případného goodwillu z akvizice. Pokud tento goodwill dříve náležel větší peněžitovné jednotce nebo skupině peněžitovných jednotek, alokuje účetní jednotka tento goodwill společnému podniku na základě relativní účetní hodnoty společného podniku a peněžitovné jednotky nebo skupiny peněžitovných jednotek, kterým dříve náležel.
- C3 Počáteční zůstatek investice stanovené v souladu s odstavcem C2 je považován za domnělou pořizovací cenu investice při prvotním vykázání. Účetní jednotka použije odstavce 40-43 standardu IAS 28 (ve znění novely z roku 2011) ve vztahu k počátečnímu zůstatku investice s cílem posoudit, zda došlo ke snížení hodnoty této investice, a vykáže veškeré ztráty ze snížení hodnoty jako úpravu nerozděleného zisku na počátku prvního vykazovaného období. Výjimka při prvotním zaúčtování dle odstavců 15 a 24 IAS 12 *Daně ze zisku* se nepoužije, pokud účetní jednotka vykazuje investici do společného podniku vyplývající z použití přechodných ustanovení pro společné podniky, které byly dříve poměrně konsolidovány.
- C4 Pokud po sečtení všech aktiv a závazků, které byly dosud poměrně konsolidovány, vychází výsledek jako záporná hodnota čistých aktiv, posoudí účetní jednotka, zda má ve vztahu k těmto záporným čistým aktivům právní nebo mimosmluvní závazky, a pokud ano, vykáže příslušný závazek. Pokud účetní jednotka dospěje k závěru, že nemá právní nebo mimosmluvní závazky ve vztahu k záporným čistým aktivům, nevykáže příslušný závazek, ale upraví nerozdělený zisk na začátku prvního vykazovaného období. Účetní jednotka tuto skutečnost zveřejní spolu se svým podílem na kumulovaných neuznaných ztrátách svých společných podniků k počátku prvního vykazovaného období a ke dni prvního použití tohoto IFRS.
- C5 Účetní jednotka zveřejní rozdělení aktiv a závazků, která byla seskupena na zvláštním řádku investičního zůstatku na počátku prvního vykazovaného období. Toto zveřejnění musí být vyhotoveno v souhrnné formě pro všechny společné podniky, pro které účetní jednotka použije přechodná ustanovení uvedená v odstavcích C2-C6.
- C6 Po prvotním vykázání bude účetní jednotka vykazovat své investice do společného podniku ekvivalenční metodou v souladu s IAS 28 (ve znění novely z roku 2011).

Společné činnosti - přechod z ekvivalenční metody na účtování o aktivech a závazcích

- C7 Při přechodu z ekvivalenční metody na metodu účtování o aktivech a závazcích ve vztahu k účasti účetní jednotky na společné činnosti odúčtuje účetní jednotka na počátku prvního vykazovaného období investici, která byla původně zaúčtována ekvivalenční metodou, a všechny další položky, které byly součástí čisté investice účetní jednotky do ujednání v souladu s odstavcem 38 IAS 28 (ve znění novely z roku 2011) a vykáže svůj podíl na jednotlivých aktivech a závazcích týkajících se účasti na společné činnosti včetně případného goodwillu, který byl součástí účetní hodnoty investice.
- C8 Účetní jednotka stanoví svůj podíl na aktivech a závazcích týkajících se společné činnosti na základě svých práv a povinností ve stanoveném poměru v souladu se smluvním ujednáním. Účetní jednotka stanoví počáteční účetní hodnoty aktiv a závazků tím, že je odúčtuje z účetní hodnoty investice na počátku prvního vykazovaného období na základě informací, které účetní jednotka používala při aplikaci ekvivalenční metody.

C9 Případné rozdíly vyplývající z investice, která byla dříve zaúčtována ekvivalenční metodou, spolu s případnými dalšími položkami, které byly součástí čisté investice účetní jednotky do ujednání v souladu s odstavcem 38 IAS 28 (ve znění novely z roku 2011) a čistá vykázaná částka aktiv a závazků, včetně případného goodwillu, budou:

- (a) započítány proti případnému goodwillu vztahujícímu se k investici, přičemž případný zbývající rozdíl bude upraven proti nerozdělenému zisku na počátku prvního vykazovaného období, pokud bude čistá výše vykázaných aktiv a závazků včetně případného goodwillu vyšší než odúčtovaná investice (a případné další položky, které byly součástí čisté investice účetní jednotky).
- (b) upraveny proti nerozdělenému zisku na počátku prvního vykazovaného období, pokud bude vykázaná čistá výše aktiv a závazků včetně případného goodwillu nižší než odúčtovaná investice (a případné další položky, které byly součástí čisté investice účetní jednotky).

C10 Účetní jednotka přecházející z ekvivalenční metody na metodu účtování o aktivech a závazcích musí na počátku prvního vykazovaného období zajistit sesouhlasení odúčtované investice a vykázaných aktiv a závazků společně s případným zbývajícím rozdílem upraveným proti nerozdělenému zisku.

C11 Výjimka při prvotním zaúčtování v odstavcích 15 a 24 IAS 12 se nepoužije, pokud účetní jednotka vykáže aktiva a závazky týkající se její účasti na společné činnosti.

Přechodná ustanovení v individuální účetní závěrce účetní jednotky

C12 Účetní jednotka, která v souladu s odstavcem 10 IAS 27 dříve účtovala ve své individuální účetní závěrce o své účasti na společné činnosti jako o investici v pořizovací ceně nebo v souladu s IFRS 9:

- (a) tuto investici odúčtuje a vykáže aktiva a závazky v souvislosti se svou účastí na společné činnosti ve výši stanovené v souladu s odstavci C7–C9,
- (b) na počátku prvního vykazovaného období zajistí sesouhlasení odúčtované investice s vykázanými aktivy a závazky společně s případným zbývajícím rozdílem upraveným proti nerozdělenému zisku.

C13 Výjimka při prvotním zaúčtování dle odstavců 15 a 24 IAS 12 se nepoužije, pokud účetní jednotka vykáže aktiva a závazky týkající se její účasti na společné činnosti ve své individuální účetní závěrce v důsledku použití požadavků přechodných ustanovení u společných činností podle odstavce C12.

Odkazy na IFRS 9

C14 Pokud účetní jednotka použije tento IFRS, avšak dosud neuplatňuje IFRS 9, považuje se každý odkaz na IFRS 9 za odkaz na IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování*.

UKONČENÍ PLATNOSTI DALŠÍCH IFRS

C15 Tento IFRS nahrazuje následující IFRS:

- (a) IAS 31 *Účasti ve společném podnikání* a
- (b) SIC-13 *Spoluovládané jednotky – nepeněžní vklady spoluvlastníků*.

Dodatek D

Změny dalších IFRS

Tento dodatek stanoví změny k jiným IFRS, které jsou důsledkem toho, že Rada vydala IFRS 11. Účetní jednotka použije tyto změny pro účetní období počínající 1. ledna 2013 nebo později. Pokud účetní jednotka použije IFRS 11 pro dřívější období, uplatní tyto změny pro toto dřívější období. Změny v odstavcích jsou vyznačeny podtržením nového textu a proškrtnutím zrušeného textu.

D1 Tato tabulka uvádí změny následujících odkazů v dalších IFRS.

Stávající odkaz na	je součástí standardu	v	je změněn tak, aby odkazoval na
IAS 31 Účasti ve společném podnikání	IFRS 2	odstavci 5	IFRS 11 Společná ujednání
	IFRS 9 (vydaný v říjnu 2010)	odst. B4.3.12 písm. c)	
	IAS 36	odst. 4 písm.c)	
	IFRIC 5	odkazech	
	IFRIC 9	odst. 5 písm.c)	
IAS 28 Investice do přidružených podniků	IAS 18	odst. 6 písm.b)	IAS 28 Investice do přidružených podniků a společných podniků
	IAS 36	odst. 4 písm. b)	
	IFRIC 5	odkazy	
spoluovládá	IAS 24	odst. 9 písm.a), l) a odst. 11 písm.b)	spoluovládá
spoluovládaná účetní jednotka (spoluovládané účetní jednotky)	IFRS 1	nadpisu před odstavcem 31, odstavcem 31 a odst. D1 písm. g), nadpisu před odstavcem D14, odstavci D14 a D15	společný podnik (společné podniky)
	IAS 36	nadpisu před odst. 12 písm. h), odst. 12 písm. h) a odst. 12 písm. h) bod (ii)	
společný podnik (společné podniky)	IAS 12	odstavci 2, 15, odst. 18 písm. e), odstavci 24, nadpisu před odstavcem 38, odstavci 38, odst. 38 písm. a), odstavci 44, 45, odst. 81 písm. f) a v odstavcích 87 a 87C	společné ujednání (společná ujednání)
	IAS 21	definici „zahraniční jednotky“ v odstavci 8 a v odstavcích 11 a 18	
společník (společníci)	IAS 24	odst. 11 písm.b) a odst. 19 písm. e)	spoluvlastník (spoluvlastníci)

IFRS 1 První přijetí Mezinárodních standardů účetního výkaznictví

D2 Vkládá se nový odstavec 39I, který zní:

39I IFRS 10 Konsolidovaná účetní závěrka a IFRS 11 Společná ujednání, vydané v květnu 2011, novelizovaly odstavce 31, B7, C1, D1, D14 a D15 a přidaly odstavec D31. Účetní jednotka použije tyto změny při použití IFRS 10 a IFRS 11.

D3 Odstavec D1 se mění takto:

D1 Účetní jednotka může použít jednu či více následujících výjimek:

(a) ...

(p) vypořádání finančních závazků kapitálovými nástroji (odstavec D25),

(q) silná hyperinflace (odstavce D26–D30).;

(r) společná ujednání (odstavec D31).

D4 Za odstavec D30 se vkládá nový nadpis a nový odstavec D31, který zní:

Společná ujednání

D31 Prvouzivatel může použít přechodná ustanovení podle IFRS 11 s následující výjimkou. Při přechodu z poměrné konsolidace na ekvivalenční metodu provede prvouzivatel test na snížení hodnoty investice v souladu s IAS 36 jako na začátku prvního vykazovaného období bez ohledu na to, zda existuje jakýkoli náznak případného snížení hodnoty investice. Případné výsledné snížení hodnoty bude vykázáno jako úprava nerozděleného zisku na počátku prvního vykazovaného období.

IFRS 2 Úhrady vázané na akcie

D5 Vkládá se nový odstavec 63A, který zní:

63A IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka* a IFRS 11, vydané v květnu 2011, novelizovaly odstavec 5 a Dodatek A. Účetní jednotka použije tyto změny při použití IFRS 10 a IFRS 11.

IFRS 5 Dlouhodobá aktiva držená k prodeji a ukončované činnosti

D6 Odstavec 28 se mění takto:

28 Účetní jednotka zahrne jakékoliv požadované úpravy účetní hodnoty dlouhodobého aktiva, které přestane být klasifikováno jako držené k prodeji, v hospodářském výsledku [poznámka se vypouští] z pokračující činnosti v období, ve kterém již nejsou kritéria odstavců 7–9 splněna. Účetní závěrka za období od jeho klasifikace za držené k prodeji se podle toho opraví, pokud vyřazovaná skupina nebo dlouhodobé aktivum, které přestane být klasifikováno jako držené k prodeji, je dceřiným podnikem, společnou činností, společným podnikem, přidruženým podnikem nebo částí podílu na společném podniku nebo na přidruženém podniku. Účetní jednotka vykáže tyto úpravy ve stejné položce výkazu o úplném výsledku, ve které obvykle vykazuje zisk nebo ztrátu v souladu s odstavcem 37.

D7 Vkládá se nový odstavec 44G, který zní:

44G IFRS 11 *Společná ujednání*, vydaný v květnu 2011, novelizoval odstavec 28. Účetní jednotka uplatní tuto změnu při použití IFRS 11.

IFRS 7 Finanční nástroje: Zveřejňování

D8 V odstavci 3 se písmeno (a) se mění takto:

3 Tento IFRS použijí všechny účetní jednotky pro všechny druhy finančních nástrojů, kromě:

(a) těch majetkových účastí v dceřiných podnicích, přidružených podnicích a společných podnicích, o nichž se účtuje v souladu s IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, IAS 27 *Individuální účetní závěrka* nebo IAS 28 *Investice do přidružených a společných podniků*. V určitých případech však standard IAS 27 nebo IAS 28 umožňují účetní jednotce účtovat o účastech v dceřiných podnicích, přidružených podnicích nebo společných podnicích podle IAS 39; v těchto případech ...

D9 Vkládá se nový odstavec 44O, který zní:

44O IFRS 10 a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydané v květnu 2011, novelizovaly odstavec 3. Účetní jednotka uplatní tuto změnu při použití IFRS 10 a IFRS 11.

IFRS 9 Finanční nástroje (vydaný v listopadu 2009)

D10 Vkládá se nový odstavec 8.1.2, který zní:

8.1.2 IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka* a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydané v květnu 2011, novelizovaly odstavec C8 a zrušily odstavce C18–C23 a související nadpisy. Účetní jednotka použije tyto změny při použití IFRS 10 a IFRS 11.

D11 V odstavci C8 dodatku C se změny odst. 3 písm. a) IFRS 7 *Finanční nástroje: Zveřejňování* mění takto:

- 3 Tento IFRS použijí všechny účetní jednotky pro všechny druhy finančních nástrojů, kromě:
- (a) těch majetkových účastí v dceřiných podnicích, přidružených podnicích nebo společných podnicích, o nichž se účtuje v souladu s IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, IAS 27 *Individuální účetní závěrka nebo IAS 28 Investice do přidružených podniků a společných podniků*. V určitých případech však standard IAS 27 nebo IAS 28 umožňují účetní jednotce účtovat o účastech v dceřiných podnicích, přidružených podnicích nebo společných podnicích podle IAS 39 a IFRS 9; v těchto případech ...

D12 Nadpis odstavce C20 a odstavce C20 a C21 se zrušují.

D13 Nadpis odstavce C22 a odstavce C22 a C23 se zrušují.

IFRS 9 *Finanční nástroje* (vydaný v říjnu 2010)

D14 Vkládá se nový odstavec 7.1.2, který zní:

- 7.1.2 IFRS 10 a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydané v květnu 2011, novelizovaly odstavce 3.2.1, B3.2.1–B3.2.3, odst. B4.3.12 písm. c), B5.7.15, C11 a C30 a zrušily odstavce C23–C28 a související nadpisy. Účetní jednotka použije tyto změny při použití IFRS 10 a IFRS 11.

D15 V odstavci C11 dodatku C se změny odst. 3 písm. a) IFRS 7 *Finanční nástroje: Zveřejňování* mění takto:

- 3 Tento IFRS použijí všechny účetní jednotky pro všechny druhy finančních nástrojů, kromě:
- (a) těch majetkových účastí v dceřiných podnicích, přidružených podnicích a společných podnicích, o nichž se účtuje v souladu s IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, IAS 27 *Individuální účetní závěrka nebo IAS 28 Investice do přidružených podniků a společných podniků*. V určitých případech však standard IAS 27 nebo IAS 28 umožňují účetní jednotce účtovat o účastech v dceřiných podnicích, přidružených podnicích nebo společných podnicích podle IFRS 9; v těchto případech ...

D16 Nadpis odstavce C25 a odstavce C25 a C26 se zrušují.

D17 Nadpis odstavce C27 a odstavce C27 a C28 se zrušují.

D18 V odstavci C30 se změny odst. 4 písm. a) IAS 32 *Finanční nástroje: Vykazování* mění takto:

- 4 Tento standard použijí všechny účetní jednotky pro všechny druhy finančních nástrojů, kromě:
- (a) těch majetkových účastí v dceřiných podnicích, přidružených podnicích a společných podnicích, o nichž se účtuje v souladu s IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, IAS 27 *Individuální účetní závěrka* nebo IAS 28 *Investice do přidružených podniků a společných podniků*. V určitých případech však standard IAS 27 nebo IAS 28 umožňují účetní jednotce účtovat o účastech v dceřiných podnicích, přidružených podnicích nebo společných podnicích podle IFRS 9; v těchto případech ...

IAS 7 *Výkazy peněžních toků*

D19 [Nevztahuje se na požadavky]

D20 Odstavce 37 a 38 se mění takto:

- 37 Když jsou investice do přidruženého, společného nebo dceřiného podniku zachycovány ekvivalenční metodou nebo metodou oceňování pořizovacími náklady, investor omezuje své vykazování ve výkazu o peněžních tocích na peněžní toky mezi sebou a účetní jednotkou, do níž investoval, například na dividendy a půjčky.

- 38 Účetní jednotka, která vykazuje své podíly do přidruženého nebo společného podniku ekvivalenční metodou, zahrnuje do svého výkazu o peněžních tocích peněžní toky týkající se jejích investic do přidruženého nebo společného podniku, a dále výplaty vlastního kapitálu a jiné výdaje a příjmy mezi ní a přidruženým nebo společným podnikem.

D21 V odstavci 50 se písmeno b) zrušuje.

D22 Vkládá se nový odstavec 57, který zní:

- 57 IFRS 10 a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydané v květnu 2011, novelizovaly odstavce 37, 38 a 42B a zrušily odst. 50 písm. b). Účetní jednotka použije tyto změny při použití IFRS 10 a IFRS 11.

IAS 12 *Daně ze zisku*

D23 [Nevztahuje se na požadavky]

D24 [Nevztahuje se na požadavky]

D25 Odstavec 39 se mění takto:

- 39 Účetní jednotka vykáže odložený daňový závazek u všech zdanitelných přechodných rozdílů spojených s investicemi do dceřiných podniků, poboček a přidružených podniků a podílů ve společném ujednání s výjimkou případů, kdy jsou splněny obě následující podmínky:

(a) mateřský podnik, investor, spoluvlastník nebo spoluprovozovatel je schopen načasovat zrušení přechodných rozdílů a

(b) ...

D26 Odstavec 43 se mění takto:

- 43 Ujednání mezi stranami ve společném ujednání obvykle souvisí s rozdělováním zisku a stanovuje, zda rozhodnutí o této záležitosti vyžaduje souhlas všech stran nebo skupiny stran. Pokud spoluvlastník nebo spoluprovozovatel může ovládat časové rozvržení výplaty svého podílu na zisku společného ujednání a je pravděpodobné, že se jeho podíl na zisku v dohledné budoucnosti nebude rozdělovat, odložený daňový závazek se neuznává.

D27 Vkládá se nový odstavec 98A, který zní:

- 98A IFRS 11 *Společná ujednání*, vydaný v květnu 2011, novelizoval odstavce 2, 15, odst. 18 písm. e), 24, 38, 39, 43–45, odst. 81 písm. f), 87 a 87C. Účetní jednotka použije tyto změny při použití IFRS 11.

IAS 18 *Výnosy*

D28 [Nevztahuje se na požadavky]

D29 Vkládá se nový odstavec 41, který zní:

- 41 IFRS 11 *Společná ujednání*, vydaný v květnu 2011, novelizoval odst. 6 písm. b). Účetní jednotka uplatní tuto změnu při použití IFRS 11.

IAS 21 *Dopady změn měnových kurzů*

D30 [Nevztahuje se na požadavky]

D31 V odst. 3 písm. b) a v odstavci 44 se zrušují slova „poměrné konsolidace“ a v odstavci 33 slova „poměrně konsolidované“.

D32 V odstavci 45 se zrušují slova „IAS 31 Účasti ve společném podnikání“.

D33 Poslední věta odstavce 46 se mění takto:

- 46 ... Stejný přístup se používá při aplikaci ekvivalenční metody na přidružené a společné podniky v souladu s IAS 28 (podle znění novely z roku 2011).

D34 Odstavec 48A se mění takto:

- 48A Kromě prodeje celého podílu účetní jednotky na zahraniční operaci se jako prodej účtují následující dílčí prodeje:
- (a) pokud částečný prodej zahrnuje pozbytí ovládání nad dceřiným podnikem, která obsahuje zahraniční jednotku, bez ohledu na to, zda si účetní jednotka podrží nekontrolní podíl ve své bývalém dceřiném podniku po částečném prodeji, a
 - (b) pokud je zachovaný podíl po částečném prodeji podílu ve společném ujednání nebo částečném prodeji podílu na přidruženém podniku, který zahrnuje zahraniční jednotku, finanční aktivum, které zahrnuje zahraniční jednotku.
 - (c) [se zrušuje]

D35 Vkládá se nový odstavec 60F, který zní:

- 60F IFRS 10 a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydaný v květnu 2011, novelizovaly odst. 3 písm. b) a odstavce 8, 11, 18, 19, 33, 44–46, a 48A. Účetní jednotka použije tyto změny při použití IFRS 10 a IFRS 11.

IAS 24 Zveřejnění spřízněných stran

D36 Odstavec 3 se mění takto:

- 3 Tento standard požaduje zveřejnění vztahů, transakcí a neuhrazených zůstatků, včetně závazků, se spřízněnými stranami v konsolidované a individuální účetní závěrce mateřského podniku nebo investora, který spoluovládá jednotku, do níž bylo investováno, nebo má na ni podstatný vliv, sestavené a zveřejněné v souladu s IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka* nebo IAS 27 *Individuální účetní závěrka*. Tento standard se použije rovněž na individuální účetní závěrku ostatních účetních jednotek.

D37 Odstavec 19 se mění takto:

- 19 Zveřejnění požadovaná odstavcem 18 musí být učiněna samostatně pro každou z následujících kategorií:
- (a) mateřský podnik;
 - (b) účetní jednotky spoluovládající účetní jednotku nebo účetní jednotky s podstatným vlivem na účetní jednotku;
 - (c) dceřiné podniky;

D38 Odstavec 25 se mění takto:

- 25 Vykazující účetní jednotka je osvobozena od požadavků na zveřejnění stanovených v odstavci 18 s ohledem na transakce se spřízněnou stranou a nesplacené zůstatky, včetně závazků, s
- (a) orgány veřejné správy, které ovládají nebo spoluovládají vykazující účetní jednotku nebo na ni mají podstatný vliv, a
 - (b) jinou účetní jednotkou, která je spřízněnou stranou, jelikož stejný orgán veřejné správy ovládá nebo spoluovládá vykazující účetní jednotku i druhou účetní jednotku či na ně má podstatný vliv.

D39 Vkládá se nový odstavec 28A, který zní:

- 28A IFRS 10, IFRS 11 *Společná ujednání* a IFRS 12, vydané v květnu 2011, novelizovaly odstavce 3, 9, odst. 11 písm.b), odstavec 15, odst. 19 písm. b) a e) a odstavec 25. Účetní jednotka použije tyto změny při použití IFRS 10, IFRS 11 a IFRS 12.

IAS 32 *Finanční nástroje: Vykazování*

D40 Odst. 4 písm.a) se mění takto:

- 4** Tento standard použijí všechny účetní jednotky pro všechny druhy finančních nástrojů, kromě:

(a) těch majetkových účastí v dceřiných podnicích, přidružených podnicích a společných podnicích, o nichž se účtuje v souladu s IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, IAS 27 *Individuální účetní závěrka* nebo IAS 28 *Investice do přidružených podniků a společných podniků*. V určitých případech však standard IAS 27 nebo IAS 28 umožňují účetní jednotce účtovat o účastech v dceřiných podnicích, přidružených podnicích nebo společných podnicích podle IAS 39; ...

D41 Vkládá se nový odstavec 97I, který zní:

- 97I IFRS 10 a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydané v květnu 2011, novelizovaly odst. 4 písm. a) a odstavec AG29. Účetní jednotka použije tyto změny při použití IFRS 10 a IFRS 11.

IAS 33 *Zisk na akcii*

D42 Odstavce 40 a A11 se mění a Vkládá se nový odstavec 74B, který zní:

- 40 Dceřiný, společný nebo přidružený podnik může emitovat subjektům jiným, než je mateřský podnik nebo investor, který spoluovládá účetní jednotku, do níž bylo investováno, nebo který má na ni podstatný vliv, potenciální kmenové akcie, které jsou přeměnitelné buď na kmenové akcie dceřiného, společného nebo přidruženého podniku, nebo na kmenové akcie mateřského podniku nebo investora, který spoluovládá účetní jednotku, do níž bylo investováno, nebo který má na ni významný vliv (vykazující účetní jednotka). Jestliže tyto potenciální kmenové akcie dceřiného, společného nebo přidruženého podniku mají ředící vliv na základní ukazatel zisku na akcii vykazující účetní jednotky, jsou zahrnuty do výpočtu zředěného ukazatele zisku na akcii.

- A11 Potenciální kmenové akcie dceřiného, společného nebo přidruženého podniku, které jsou přeměnitelné buď na kmenové akcie dceřiného, společného nebo přidruženého podniku, nebo na kmenové akcie mateřského podniku nebo investora, který spoluovládá účetní jednotku, do níž bylo investováno, nebo který má na ni podstatný vliv (vykazující účetní jednotka). ...

- 74B IFRS 10 a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydané v květnu 2011, novelizovaly odstavce 4, 40 a A11. Účetní jednotka použije tyto změny při použití IFRS 10 a IFRS 11.

IAS 36 *Snížení hodnoty aktiv*

D43 Vkládá se nový odstavec 140H, který zní:

- 140H IFRS 10 a IFRS 11, vydané v květnu 2011, novelizovaly odstavec 4, nadpis odst. 12 písm. h) a odst. 12 písm. h). Účetní jednotka použije tyto změny při použití IFRS 10 a IFRS 11.

IAS 38 *Nehmotná aktiva*

D44 V odstavci 3 se písmeno (e) mění takto:

- 3 Jestliže jiný standard předepisuje pravidla účtování konkrétního druhu nehmotného aktiva, použije se daný standard místo tohoto standardu. Tento standard se například nepoužije pro:

(a) ...

(e) finanční aktiva, která jsou definována v IAS 32. Uznání a oceňování některých finančních aktiv je upraveno v IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, IAS 27 *Individuální účetní závěrka a IAS 28 Investice do přidružených podniků a společných podniků*.

(f) ...

D45 Vkládá se nový odstavec 130F, který zní:

130F IFRS 10 a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydané v květnu 2011, novelizovaly odst. 3 písm. e). Účetní jednotka uplatní tuto změnu při použití IFRS 10 a IFRS 11.

IAS 39 Finanční nástroje: účtování a oceňování (ve znění novely z října 2009)

D46 V odstavci 2 se písmeno (a) mění takto:

2 Tento standard použijí všechny účetní jednotky pro všechny druhy finančních nástrojů, kromě:

(a) těch majetkových účastí v dceřiných podnicích, přidružených podnicích a společných podnicích, o nichž se účtuje v souladu s IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, IAS 27 *Individuální účetní závěrka nebo IAS 28 Investice do přidružených podniků a společných podniků*. Avšak účetní jednotky jsou povinny použít tento standard na podíly v dceřiných a přidružených podnicích nebo ve společných podnicích, které jsou podle IAS 27 nebo IAS 28 účtovány v souladu s tímto standardem. ...

D47 Odstavec AG3 a písmeno a) v odstavci AG4I se mění takto:

AG3 V některých případech účetní jednotka se strategickým záměrem investuje do majetkových cenných papírů emitovaných jinou účetní jednotkou s cílem vybudovat s touto účetní jednotkou dlouhodobý podnikatelský vztah. Zda je ekvivalenční metoda účtování vhodná pro takovou investici, rozhodne investor nebo spoluvlastník na základě standardu IAS 28. Pokud není ekvivalenční metoda vhodná, bude účetní jednotka účtovat o strategické investici v souladu s tímto standardem.

AG4I(a) Účetní jednotka je společnost rizikového kapitálu, podílového fondu, jednotkového trustu nebo podobné jednotky, jejímž způsobem podnikání je investování do finančních aktiv s cílem profitovat z jejich celkových výnosů ve formě úroků nebo dividend a ze změn tržní hodnoty. IAS 28 umožňují, aby takové investice byly oceněny reálnou hodnotou vykázanou do zisku nebo ztráty v souladu s tímto standardem. Účetní jednotka může použít stejné účetní postupy na jiné investice řízené na základě celkových výnosů, u nichž je ale míra vlivu nedostatečná k tomu, aby spadaly pod IAS 28.

D48 Vkládá se nový odstavec 103P, který zní:

103P IFRS 10 a IFRS 11 *Společná ujednání*, vydané v květnu 2011, novelizovaly odst. 2 písm.a), odstavce 15, AG3, AG36–AG38 a odst. AG4I písm.a). Účetní jednotka použije tyto změny při použití IFRS 10 a IFRS 11.

IFRIC 5 Práva na podíly na fondech vytvořených na demontáž, ukončení provozu, uvedení do původního stavu a ekologickou likvidaci

D49 Odstavce 8 a 9 se mění takto:

8 Přispěvatel určí, zda fond ovládá, spoluovládá nebo je jeho vliv jen podstatný použitím IFRS 10, IFRS 11 a IAS 28. Pokud platí některá z uvedených variant, pak zaúčtuje přispěvatel svoji účast na fondu v souladu s těmito standardy.

9 Pokud přispěvatel fond neovládá, nespoluovládá ani nemá podstatný vliv, pak vykáže své právo získat refundaci z fondu jako náhradu v souladu s IAS 37. Tato náhrada musí být oceněna nižší ze dvou následujících částek:

(a) ...

D50 Vkládá se nový odstavec 14B, který zní:

- 14B IFRS 10 a IFRS 11, vydané v květnu 2011, novelizovaly odstavce 8 a 9. Účetní jednotka použije tyto změny při použití IFRS 10 a IFRS 11.

IFRIC 9 Přehodnocení vložených derivátů

D51 [Nevztahuje se na požadavky]

D52 Vkládá se nový odstavec 12, který zní:

- 12 IFRS 11, vydaný v květnu 2011, novelizoval odst. 5 písm.c). Účetní jednotka uplatní tuto změnu při použití IFRS 11.

IFRIC 16 Zajištění čisté investice do zahraniční jednotky

D53 Poznámka k odstavci 2 se mění takto:

- * Jedná se o případ konsolidované účetní závěrky, účetní závěrky, v níž jsou investice jako například investice do přidružených nebo společných podniků vykazovány metodou ekvivalence, a účetní závěrky zahrnující pobočku / organizační složku nebo společnou činnost v souladu s IFRS 11 *Společná ujednání*.

MEZINÁRODNÍ STANDARD ÚČETNÍHO VÝKAZNICTVÍ 12

Zveřejnění podílů v jiných účetních jednotkách

CÍL

- 1 Cílem tohoto IFRS je vyžadovat od účetní jednotky zveřejnění informací, na jejichž základě mohou uživatelé její účetní závěrky posoudit:

- (a) povahu jejích podílů v jiných účetních jednotkách a rizika s tím spojená a
- (b) dopady těchto podílů na její finanční pozici, finanční výkonnost a peněžní toky.

Splnění cíle

- 2 Za účelem splnění cíle uvedeného v odstavci 1 účetní jednotka zveřejní:
- (a) podstatné úsudky a předpoklady, které učinila při určování povahy svého podílu v jiné účetní jednotce nebo ujednání a při určování typu společného ujednání, ve kterém má podíl (odstavce 7–9), a
 - (b) informace o svých podílech v:
 - (i) dceřiných podnicích (odstavce 10–19),
 - (ii) společných ujednáních a přidružených podnicích (odstavce 20–23) a
 - (iii) *strukturovaných jednotkách*, které tato účetní jednotka neovládá (nekonsolidované strukturované jednotky) (odstavce 24–31).
- 3 Jestliže zveřejnění podle tohoto IFRS společně se zveřejněními podle dalších IFRS nesplňují cíl uvedený v odstavci 1, zveřejní účetní jednotka veškeré další potřebné informace, aby byl tento cíl naplněn.
- 4 Účetní jednotka zváží, jak podrobné údaje je nutné zveřejnit, aby byl splněn cíl zveřejňování, a jaký důraz je nutno položit na každý z požadavků tohoto IFRS. Seskupí a rozdělí údaje tak, aby užitečné informace nebyly zastřeny buď v důsledku zahrnutí velkého množství nevýznamných podrobností, nebo seskupením položek s různými rysy (viz odstavce B2–B6).

ROZSAH PŮSOBNOSTI

- 5 Tento IFRS použije účetní jednotka s podílem v:
- (a) dceřiných podnicích,
 - (b) společných ujednáních (tj. společné činnosti nebo společné podniky),
 - (c) přidružených podnicích,
 - (d) nekonsolidovaných strukturovaných jednotkách.
- 6 Předmětem tohoto IFRS nejsou:
- (a) plány požitků po skončení pracovního poměru nebo jiné dlouhodobé plány zaměstnaneckých požitků, na něž se vztahuje IAS 19 *Zaměstnanecké požitky*.
 - (b) individuální účetní závěrka účetní jednotky, na niž se vztahuje IAS 27 *Individuální účetní závěrka*. Pokud však má účetní jednotka podíly v nekonsolidovaných strukturovaných jednotkách a sestavuje individuální účetní závěrku jako svou jedinou účetní závěrku, bude se při sestavení této individuální účetní závěrky řídit požadavky v odstavcích 24–31.
 - (c) podíl držený účetní jednotkou, která se účastní společného ujednání, ale nespoluovládá je, pokud taková účast neposkytuje podstatný vliv na dané ujednání nebo nepředstavuje účast ve strukturované jednotce.

- (d) podíl v jiné účetní jednotce, který je účtován v souladu s IFRS 9 *Finanční nástroje*. Účetní jednotka však použije tento IFRS:
- (i) když se jedná o účast v přidruženém nebo společném podniku, která se v souladu s IAS 28 *Investice do přidružených a společných podniků* oceňuje v reálné hodnotě vykazované do hospodářského výsledku, nebo
- (ii) když se jedná o účast v nekonsolidované strukturované jednotce.

PODSTATNÉ ÚSUDKY A PŘEDPOKLADY

- 7 **Účetní jednotka zveřejní informace o podstatných úsudcích a předpokladech, které učinila (a změny těchto úsudků a předpokladů) které učinila při určování:**
- (a) **skutečnosti, že ovládá jinou účetní jednotku, tj. jednotku, do níž bylo investováno, popisovanou v odstavcích 5 a 6 IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*;**
- (b) **skutečnosti, že spoluovládá určité ujednání nebo má podstatný vliv na jinou účetní jednotku a**
- (c) **typu společného ujednání (tj. společná činnost nebo společný podnik), pokud je toto společné ujednání strukturované formou samostatného subjektu.**
- 8 Podstatné úsudky a předpoklady zveřejněné v souladu s odstavcem 7 zahrnují podstatné úsudky a předpoklady, které účetní jednotka učinila, pokud se skutečnosti a okolnosti změnily takovým způsobem, že během účetního období dojde ke změně závěru, zda ovládá, spoluovládá nebo má podstatný vliv.
- 9 K naplnění požadavků odstavce 7 je účetní jednotka povinna zveřejnit například podstatné úsudky a předpoklady, které učinila při určování skutečnosti, že:
- (a) neovládá jinou účetní jednotku, přestože drží nadpoloviční většinu hlasovacích práv této účetní jednotky.
- (b) ovládá jinou účetní jednotku, přestože drží méně než polovinu hlasovacích práv této účetní jednotky.
- (c) je zmocněncem nebo zmocnitelem (viz odstavce B58–B72 IFRS 10).
- (d) nemá podstatný vliv, přestože drží 20 % nebo více procent hlasovacích práv jiné účetní jednotky.
- (e) má podstatný vliv, přestože drží méně než 20 % hlasovacích práv jiné účetní jednotky.

PODÍLY V DCEŘINÝCH PODNICÍCH

- 10 **Účetní jednotka je povinna zveřejnit informace, na jejichž základě mohou uživatelé její konsolidované účetní závěrky**
- (a) **pochopit:**
- (i) **strukturu skupiny a**
- (ii) **úcast nekontrolujících vlastníků na činnostech skupiny a peněžních tocích (odstavec 12) a**
- (b) **vyhodnotit:**
- (i) **povahu a rozsah podstatného omezení její schopnosti přístupu a užívání aktiv a vypořádání závazků skupiny (odstavec 13);**
- (ii) **povahu a změny rizik souvisejících s její účastí v konsolidovaných strukturovaných jednotkách (odstavce 14–17);**
- (iii) **dopady změn jejího vlastnického podílu v dceřiném podniku, které nevedou k pozbytí kontroly (odstavec 18);**
- (iv) **dopady pozbytí kontroly nad dceřiným podnikem během vykazovaného období (odstavec 19).**

- 11 Pokud se účetní závěrka dceřiného podniku použita pro sestavení konsolidované účetní závěrky sestavuje k určitému datu nebo za určité období, které se liší od data či období konsolidované účetní závěrky (viz odstavce B92 a B93 IFRS 10), účetní jednotka zveřejní:

- (a) datum konce účetního období účetní závěrky daného dceřiného podniku a
- (b) důvod použití jiného data nebo období.

Účast nekontrolujících vlastníků na činnostech skupiny a peněžních tocích

- 12 Účetní jednotka u každého dceřiného podniku, který má nekontrolní podíl který je významný pro tuto vykazující jednotku, zveřejní:

- (a) název dceřiného podniku.
- (b) hlavní místo podnikání (a zemi registrace, pokud se liší od hlavního místa podnikání) dceřiného podniku.
- (c) výši vlastnických podílů nekontrolujících vlastníků.
- (d) podíl nekontrolujících vlastníků na hlasovacích právech, pokud je odlišný od podílu vlastnických práv.
- (e) hospodářský výsledek alokovaný nekontrolujícím vlastníkům dceřiného podniku za vykazované období.
- (f) kumulované nekontrolní podíly v dceřiném podniku na konci účetního období.
- (g) úhrnné účetní informace o dceřiném podniku (viz odstavce B10).

Povaha a rozsah podstatných omezení

- 13 Účetní jednotka zveřejní:

- (a) podstatná omezení (např. zákonná, smluvní a regulační omezení) její schopnosti přístupu nebo užívání aktiv a vypořádání závazků skupiny, jako jsou:
 - (i) ta, která omezují schopnost mateřského podniku nebo jeho dceřiného podniku poskytovat hotovost nebo jiná aktiva jiným účetním jednotkám skupiny (nebo je od těchto účetních jednotek získávat).
 - (ii) záruky nebo další požadavky, které mohou omezovat vyplácení dividend a dalšího kapitálu, nebo poskytování či splacení úvěrů a záloh jiným účetním jednotkám v rámci skupiny (nebo je od těchto účetních jednotek získávat).
- (b) povahu a rozsah, v jakém mohou ochranná práva nekontrolujících vlastníků výrazně omezit schopnost účetní jednotky v přístupu nebo užívání aktiv a vypořádání závazků skupiny (například, když je mateřský podnik povinen vypořádat závazky dceřiného podniku před vypořádáním vlastních závazků, nebo je buď k přístupu k aktivům, nebo k vypořádání závazků dceřiného podniku zapotřebí souhlasu nekontrolujících vlastníků).
- (c) účetní hodnoty aktiv a závazků, na něž se tato omezení vztahují, v konsolidované účetní závěrce.

Povaha rizik souvisejících s podílem účetní jednotky v konsolidovaných strukturovaných jednotkách

- 14 Účetní jednotka zveřejní podmínky veškerých smluvních ujednání, na jejichž základě by mateřský podnik nebo jeho dceřiné podniky byly povinny poskytnout finanční podporu konsolidované strukturované jednotce, včetně událostí nebo okolností, které by mohly vykazující jednotce způsobit ztrátu (např. ujednání o likviditě nebo aktivační mechanismy v oblasti úvěrového ratingu spojené s povinností nákupu aktiv strukturované jednotky nebo poskytnutí finanční podpory).

- 15 Jestliže během účetního období poskytl mateřský podnik nebo jakýkoli z jejích dceřiných podniků konsolidované strukturované jednotce finanční nebo jinou podporu, aniž by k tomu byla smluvně vázán (např. formou nákupu aktiv strukturované jednotky nebo nástrojů vydaných strukturovanou jednotkou), účetní jednotka zveřejní:

- (a) druh a výši poskytnuté podpory, včetně situací, kdy mateřský podnik nebo jeho dceřiný podnik strukturované jednotce pomohly při získávání finanční podpory, a

(b) důvody poskytnutí podpory.

16 Jestliže během účetního období poskytl mateřský podnik nebo jakýkoliv z jeho dceřiných podniků dříve nekonsolidované strukturované jednotce finanční nebo jinou podporu, aniž by k tomu byla smluvně vázan, a na základě tohoto poskytnutí podpory účetní jednotka dosáhla ovládnání nad strukturovanou jednotkou, účetní jednotka zveřejní vysvětlení relevantních faktorů, na jejichž základě k tomuto rozhodnutí dospěla.

17 Účetní jednotka zveřejní jakékoli současné záměry poskytnout finanční nebo jinou podporu konsolidované strukturované jednotce, včetně záměrů pomoci strukturované jednotce finanční podporu získat.

Důsledky změn vlastnického podílu mateřského podniku v dceřiném podniku, které nevedou ke ztrátě kontroly

18 Účetní jednotka předloží přehled zobrazující dopady změn podílu mateřského podniku v dceřiném podniku, které nemají za následek ztrátu kontroly, vliv na vlastní kapitál připadající na vlastníky mateřského podniku.

Dopady pozbytí kontroly nad dceřiným podnikem během vykazovaného období

19 Účetní jednotka zveřejní případný zisk nebo ztrátu vypočtené podle odstavce 25 IFRS 10 a:

(a) část tohoto zisku nebo ztráty přiřaditelnou k ocenění reálnou hodnotou jakékoli investice ponechané v bývalém dceřiném podniku k datu pozbytí ovládnání a

(b) řádky výsledovky, na kterých je vykazován zisk nebo ztráta (pokud nejsou vykazovány samostatně).

PODÍLY VE SPOLEČNÝCH UJEDNÁNÍCH A PŘIDRUŽENÝCH PODNICÍCH

20 Účetní jednotka zveřejní informace, na jejichž základě mohou uživatelé její účetní závěrky posoudit:

(a) povahu, rozsah a finanční důsledky jejich podílů ve společných ujednáních a přidružených podnicích, včetně povahy a důsledků jejich smluvních vztahů s dalšími investory se společnou kontrolou nebo podstatným vlivem nad společnými ujednáními a přidruženými podniky (odstavce 21 a 22) a

(b) povahu a změny rizik souvisejících s jejími podíly ve společných a přidružených podnicích (odstavec 23);

Povaha, rozsah a finanční důsledky podílů účetní jednotky ve společných ujednáních a přidružených podnicích

21 Účetní jednotka zveřejní:

(a) pro každé společné ujednání a přidružený podnik, který je pro vykazující jednotku významný:

(i) název společného ujednání nebo přidruženého podniku

(ii) povahu vztahu účetní jednotky se společným ujednáním nebo přidruženým podnikem (např. popsáním povahy činností společného ujednání nebo přidruženého podniku a uvedením, jestli jsou pro činnosti účetní jednotky strategické)

(iii) hlavní místo podnikání (a zemi registrace, přichází-li v úvahu a pokud se liší od hlavního místa podnikání) společného ujednání nebo přidruženého podniku

(iv) výši vlastnického nebo účastnického podílu účetní jednotky a v případě, že se liší, také podíl na hlasovacích právech (připadá-li v úvahu)

(b) pro každý společný a přidružený podnik, který je pro vykazující jednotku významný:

(i) zda je investice do společného nebo přidruženého podniku oceněna ekvivalenční metodou nebo reálnou hodnotou

(ii) úhrnné účetní informace o společném nebo přidruženém podniku podle odstavce B12 a B13

(iii) pokud je společný nebo přidružený podnik účtován ekvivalenční metodou, účetní jednotka zveřejní reálnou hodnotu svých investic ve společném nebo přidruženém podniku, pokud existuje kótovaná tržní cena investice

(c) finanční informace podle odstavce B16, které se týkají investic účetní jednotky do společného nebo přidruženého podniku, které nejsou samostatně významné:

(i) souhrnně pro všechny samostatně nevýznamné společné podniky a, odděleně,

(ii) souhrnně pro všechny samostatně nevýznamné přidružené podniky

22 Účetní jednotka dále zveřejní:

(a) povahu a rozsah veškerých podstatných omezení schopnosti společných či přidružených podniků převádět prostředky investorovi formou peněžních dividend nebo splátek úvěrů a půjček (např. vyplývajících z úvěrových smluv, regulačních požadavků nebo smluvních ujednání mezi investory se společnou kontrolou nebo podstatným vlivem nad společným nebo přidruženým podnikem);

(b) když je účetní závěrka společného nebo přidruženého podniku použita při uplatnění ekvivalenční metody zpracována k datu nebo za období, které se liší od data nebo období účetní závěrky účetní jednotky:

(i) datum konce účetního období účetní závěrky daného společného nebo přidruženého podniku a

(ii) důvod použití jiného data nebo období.

(c) neuznaný podíl na ztrátách společného nebo přidruženého podniku jak za vykazované období, tak kumulativně, pokud účetní jednotka přestala uznávat svůj podíl na ztrátách společného nebo přidruženého podniku při uplatnění ekvivalenční metody.

Rizika spojená s podíly účetní jednotky ve společných a přidružených podnicích

23 Účetní jednotka zveřejní:

(a) závazky, které má v souvislosti se společnými podniky, odděleně od výše dalších závazků podle odstavců B18–B20.

(b) v souladu s IAS 37 *Rezervy, podmíněné závazky a podmíněná aktiva*, ledaže je pravděpodobnost ztráty velmi malá, podmíněné závazky, které účetní jednotce vznikly ve vztahu k jejím podílům ve společném nebo přidruženém podniku (včetně jejího podílu na podmíněných závazcích, které jí vznikly společně s dalšími investory se společnou kontrolou nebo podstatným vlivem nad společným nebo přidruženým podnikem), a to odděleně od částky ostatních podmíněných závazků.

PODÍLY V NEKONSOLIDOVANÝCH STRUKTUROVANÝCH JEDNOTKÁCH

24 Účetní jednotka zveřejní informace, na jejichž základě mohou uživatelé její účetní závěrky:

(a) **pochopit povahu a rozsah její účasti v nekonsolidovaných strukturovaných jednotkách (odstavce 26–28);**
a

(b) **posoudit povahu a změny rizik souvisejících s její účastí v nekonsolidovaných strukturovaných jednotkách (odstavce 29–31).**

25 Informace požadované podle odst. 24 písm. b) zahrnují informace o míře rizika účetní jednotky v důsledku její angažovanosti v nekonsolidovaných strukturovaných jednotkách v předchozích obdobích (např. garantování strukturované jednotky), a to i v případě, že účetní jednotka k rozvahovému dni již není se strukturovanou jednotkou v žádném smluvním vztahu.

Povaha podílů

26 Účetní jednotka zveřejní kvalitativní a kvantitativní informace o svých podílech v nekonsolidovaných strukturovaných jednotkách, včetně, neomezující se však pouze na, povahy, účelu, velikosti a činností strukturované jednotky a způsobu jejího financování.

27 Jestliže účetní jednotka sponzorovala nekonsolidovanou strukturovanou jednotku, o které neposkytla informace požadované podle odstavce 29 (např. protože v této účetní jednotce nemá k rozvahovému dni žádný podíl), je povinna zveřejnit:

(a) způsob určení, které strukturované jednotky sponzorovala,

(b) výnos z těchto strukturovaných jednotek za vykazované období, včetně popisu typu prezentovaných druhů výnosů, a

- (c) účetní hodnotu (v okamžiku převodu) všech aktiv převedených na tyto strukturované jednotky během vykazovaného období.
- 28 Účetní jednotka uvede informace podle odst. 27 písm. b) a c) ve formě tabulky, pokud není vhodnější jiný formát, a zařadí své sponzorské aktivity do relevantních kategorií (viz odstavce B2–B6).

Povaha rizik

- 29 Účetní jednotka zveřejní ve formě tabulky, pokud není vhodnější jiný formát, souhrn:
- (a) účetních hodnot aktiv a závazků zahrnutých do její účetní závěrky, které souvisejí s jejími podíly v nekonsolidovaných strukturovaných jednotkách.
- (b) řádků ve výkazu o finanční pozici, ve kterých jsou tato aktiva a závazky vykázány.
- (c) částky, která nejlépe reprezentuje maximální míru vystavení účetní jednotky riziku ztráty z jejích podílů v nekonsolidovaných strukturovaných jednotkách, včetně způsobu určení maximální míry vystavení riziku ztráty. Pokud účetní jednotka není schopna maximální míru rizika ztráty ze svých podílů v nekonsolidovaných strukturovaných jednotkách vyčíslit, zveřejní tuto skutečnost společně s důvody.
- (d) porovnání účetních hodnot aktiv a závazků účetní jednotky, které se vztahují k jejím podílům v nekonsolidovaných strukturovaných jednotkách, s maximální mírou vystavení účetní jednotky riziku ztráty z těchto jednotek.
- 30 Jestliže účetní jednotka během vykazovaného období poskytla nekonsolidované strukturované jednotce, ve které dříve měla nebo v současné době má podíl, finanční nebo jinou podporu (například formou nákupu aktiv strukturované jednotky nebo nástrojů vydaných strukturovanou jednotkou), aniž by k tomu byla smluvně vázaná, zveřejní:
- (a) druh a výši poskytnuté podpory, včetně situací, kdy účetní jednotka strukturované jednotce pomohla při získávání finanční podpory, a
- (b) důvody poskytnutí podpory.
- 31 Účetní jednotka zveřejní jakékoli současné záměry poskytnout finanční nebo jinou podporu nekonsolidované strukturované jednotce, včetně záměrů pomoci strukturované jednotce finanční podporu získat.

Dodatek A

Definice pojmů

Tento dodatek je nedílnou součástí IFRS.

výnos ze strukturované jednotky

Pro účely tohoto IFRS výnos ze **strukturované jednotky** mimo jiné zahrnuje opakované nebo jednorázové poplatky, úroky, dividendy, zisky nebo ztráty z přecenění nebo odúčtování podílů ve strukturovaných jednotkách a zisky nebo ztráty z převodu aktiv a závazků na strukturovanou jednotku.

podíl v jiné účetní jednotce

Pro účely tohoto IFRS se podílem v jiné účetní jednotce rozumí smluvní nebo mimosmluvní vztah, na jehož základě je účetní jednotka jednotka vystavena variabilitě výnosů plynoucích z výkonosti druhé účetní jednotky. Podíl v jiné účetní jednotce je možné mimo jiné prokázat prostřednictvím držení kapitálových nebo dluhových nástrojů i dalšími formami angažovanosti, jako je například financování, podpora likvidity, úvěrové posílení a záruky. Zahrnuje prostředky, jejichž pomocí účetní jednotka ovládá nebo spoluovládá jinou účetní jednotku nebo na ni má podstatný vliv. Účetní jednotka nemusí nutně mít podíl v jiné účetní jednotce výhradně na základě typického vztahu zákazník – dodavatel.

Další informace o podílech v jiných účetních jednotkách jsou uvedené v odstavcích B7–B9.

Variabilitu výnosů vysvětlují odstavce B55–B57 IFRS 10.

strukturovaná jednotka

Účetní jednotka vytvořená tak, aby hlasovací nebo podobná práva nepředstavovala dominantní faktor při rozhodování, kdo danou účetní jednotku ovládá, například když se hlasovací práva vztahují pouze na administrativní úkoly a relevantní činnosti jsou řízeny prostřednictvím smluvních ujednání.

Další informace o strukturovaných jednotkách jsou uvedené v odstavcích B22–B24.

Následující termíny jsou definovány v IAS 27 (ve znění novely z roku 2011), IAS 28 (ve znění novely z roku 2011), IFRS 10 a IFRS 11 *Společná ujednání* a jsou v tomto IFRS používány s významem uvedených v těchto IFRS:

- přidružený podnik
- konsolidovaná účetní závěrka
- ovládání účetní jednotky
- ekvivalenční metoda
- skupina
- společné ujednání
- spoluovládání
- společná činnost
- společný podnik (joint venture)
- nekontrolující vlastník, nekontrolní podíl
- mateřský podnik
- ochranná práva
- relevantní (důležité) činnosti
- individuální účetní závěrka
- samostatný subjekt
- podstatný vliv
- dceřiný podnik

*Příloha B***Aplikační příručka**

Tento dodatek je nedílnou součástí IFRS. Popisuje aplikaci odstavců 1–31 a má stejnou právní sílu jako ostatní části IFRS.

- B1 Příklady v tomto dodatku představují hypotetické situace. Přestože se mohou některé aspekty uvedených příkladů vyskytovat ve skutečných případech, při použití IFRS 12 je potřeba posoudit veškeré související skutečnosti a okolnosti konkrétního případu.

SHRNUTÍ (ODSTAVEC 4)

- B2 Účetní jednotka s ohledem na své charakteristiky rozhodne, jak podrobné údaje zveřejní, aby vyhověla informačním potřebám uživatelů, jak silný důraz položí na různé stránky požadavků a jak údaje seskupí. Je důležité nalézt rozumný kompromis mezi zatěžováním účetní závěrky nadbytečnými podrobnostmi, které pro její uživatele nebudou užitečné, a mezi zastřením informací v důsledku nadměrného seskupení.
- B3 Účetní jednotka může seskupit zveřejnění požadovaná tímto IFRS v případě podílů v podobných účetních jednotkách za předpokladu, že je seskupení konzistentní s cílem zveřejňování a požadavkem odstavce B4 a nezastírá poskytnuté informace. Účetní jednotka zveřejní způsob seskupení podílů v podobných účetních jednotkách.
- B4 Účetní jednotka předloží informace samostatně pro podíly v:
- (a) dceřiných podicích,
 - (b) společném podniku,

- (c) společných činnostech,
 - (d) přidružených podniků a
 - (e) nekonsolidovaných strukturovaných jednotkách.
- B5 Při rozhodování ohledně seskupování informací účetní jednotka zváží kvantitativní a kvalitativní informace týkající se různých charakteristik rizik a návratnosti každé účetní jednotky, kterou zamýšlí do seskupení zahrnout, a významnost každé takové účetní jednotky pro vykazující jednotku. Účetní jednotka vykazuje zveřejňované údaje způsobem, který uživatelům účetní závěrky srozumitelně vysvětluje povahu a rozsah jejích podílů v těchto jiných účetních jednotkách.
- B6 Příklady úrovně seskupování v rámci tříd účetních jednotek uvedených v odstavci B4, které by mohly být vhodné, jsou tyto:
- (a) povaha aktivit (např. jednotka zabývající se výzkumem a vývojem, jednotka zabývající se sekuritizací revolvingových úvěrů čerpaných prostřednictvím kreditních karet)
 - (b) klasifikace odvětví
 - (c) geografie (např. stát nebo region).

PODÍLY V JINÝCH ÚČETNÍCH JEDNOTKÁCH

- B7 Podílem v jiné účetní jednotce se rozumí smluvní nebo mimosmluvní vztah, na jehož základě je vykazující jednotka vystavena variabilitě výnosů z výkonnosti druhé účetní jednotky. Vykazující jednotce může při posuzování skutečnosti, jestli má v druhé účetní jednotce podíl, a zda je tudíž povinna zveřejnit informace požadované v tomto IFRS, pomoci, vezme-li v úvahu účel a formu druhé účetní jednotky. Při tomto posouzení rovněž vezme v úvahu rizika, která má druhá účetní jednotka účelově vytvářet, a rizika, která má tato jednotka účelově přenášet na vykazující jednotku a další strany.
- B8 Vykazující jednotka je vystavena variabilitě výnosů z výkonnosti jiné jednotky na základě držení určitých nástrojů (jako jsou kapitálové nebo dluhové nástroje vydané touto druhou účetní jednotkou) nebo se jednotka angažuje způsobem, který variabilitu absorbuje. Předpokládáme například, že strukturovaná jednotka vlastní úvěrové portfolio. Tato strukturovaná jednotka získá od jiné jednotky (vykazující jednotky) swap úvěrového selhání za účelem ochrany před nesplacením splátek úroků a jistiny úvěrů. Vykazující jednotka se angažuje způsobem, na jehož základě je vystavena variabilitě výnosů z výkonnosti strukturované jednotky, protože swap úvěrového selhání variabilitu výnosů strukturované jednotky absorbuje.
- B9 Některé nástroje jsou určeny pro přenos rizika z vykazující jednotky na jinou jednotku. Takové nástroje vytvářejí variabilitu výnosů druhé jednotky, ale obvykle vykazující jednotku nevystavují variabilitě výnosů z výkonnosti této druhé jednotky. Předpokládáme například, že strukturovaná jednotka byla založena za účelem poskytování investičních příležitostí investorům, kteří chtějí převzít úvěrová rizika jednotky Z (jednotka Z není spřízněna s žádnou stranou, která se ujednání účastní). Strukturovaná jednotka získá finance vydáním směnky těmto investorům, které jsou spjaté s úvěrovým rizikem jednotky Z (úvěrové dluhopisy), a tyto příjmy investuje do portfolia bezrizikových finančních aktiv. Strukturovaná jednotka je vystavena úvěrovému riziku jednotky Z na základě uzavření swapu úvěrového selhání se swapovou protistranou. Swap úvěrového selhání přenese za poplatek hrzený swapovou protistranou úvěrové riziko jednotky Z na strukturovanou jednotku. Investoři strukturované jednotky získají vyšší výnos, který zohlední jak výnos strukturované jednotky z portfolia aktiv, tak poplatek za swap úvěrového selhání. Swapová protistrana se neangažuje ve strukturované jednotce způsobem, který by ji vystavoval variabilitě výnosů z výkonnosti strukturované jednotky, jelikož swap úvěrového selhání variabilitu přenáší na strukturovanou jednotku místo aby absorboval variabilitu strukturované jednotky.

ÚHRNNÉ ÚČETNÍ INFORMACE O DCEŘINÝCH, SPOLEČNÝCH A PŘIDRUŽENÝCH PODNICÍCH (ODSTAVCE 12 A 21)

- B10 Pro každou dceřiný podnik, která má nekontrolující vlastníky významné pro vykazující jednotku, tato jednotka zveřejní:
- (a) dividendy vyplacené nekontrolujícím vlastníkům
 - (b) úhrnné účetní informace týkající se aktiv, závazků, hospodářského výsledku a peněžních toků dceřiného podniku, na jejichž základě mohou uživatelé pochopit podíl nekontrolujících vlastníků na aktivitách a peněžních tocích skupiny. Tyto informace mohou mimo jiné zahrnovat například krátkodobá aktiva, dlouhodobá aktiva, krátkodobé závazky, dlouhodobé závazky, výnosy, hospodářský výsledek a úplný výsledek celkem.

B11 Úhrnné účetní informace požadované podle odst. B10 písm. b) jsou částky před vyloučením transakcí mezi účetními jednotkami.

B12 Pro každý společný nebo přidružený podnik, který je pro vykazující jednotku významný, účetní jednotka zveřejní:

- (a) dividendy přijaté ze společného nebo přidruženého podniku.
- (b) úhrnné účetní informace za společný nebo přidružený podnik (viz odstavce B14 a B15) zahrnující, ale neomezuující se nutně na:
 - (i) krátkodobá aktiva
 - (ii) dlouhodobá aktiva
 - (iii) krátkodobé závazky
 - (iv) dlouhodobé závazky
 - (v) výnosy
 - (vi) hospodářský výsledek z pokračujících činností
 - (vii) hospodářský výsledek z ukončovaných činností po zdanění
 - (viii) ostatní úplný výsledek
 - (ix) úplný výsledek celkem

B13 Kromě úhrnných účetních informací požadovaných podle odstavce B12 vykazující jednotka zveřejní za každý společný podnik, který je pro ni významný, výši:

- (a) peněžních prostředků a peněžních ekvivalentů uvedených v odst. B12 písm. b) bod i).
- (b) krátkodobých finančních závazků (vyjma obchodních a jiných závazků a rezerv) podle odst. B12 písm. b) bod iii).
- (c) dlouhodobých finančních závazků (vyjma obchodních a jiných závazků a rezerv) podle odst. B12 písm. b) bod iv).
- (d) odpisů hmotných aktiv a odpisy nehmotných aktiv
- (e) úrokových výnosů
- (f) úrokových nákladů
- (g) daňových nákladů nebo výnosů

B14 Úhrnné účetní informace předložené v souladu s odstavci B12 a B13 jsou částky uvedené v účetní závěrce společného nebo přidruženého podniku sestavené podle IFRS (a nikoli podíl účetní jednotky z těchto částek). Pokud účetní jednotka vykazuje podíl na společném nebo přidruženém podniku za použití ekvivalenční metody:

- (a) částky uvedené v účetní závěrce společného nebo přidruženého podniku sestavené podle IFRS se upraví tak, aby zohlednily úpravy, které účetní jednotka provedla při použití ekvivalenční metody, například úpravy reálné hodnoty provedené v okamžiku akvizice a úpravy z důvodu rozdílů v účetních pravidlech.
- (b) účetní jednotka poskytne sesouhlasení předložených úhrnných účetních informací s účetní hodnotou svého podílu ve společném nebo přidruženém podniku.

B15 Účetní jednotka může předložit úhrnné účetní informace požadované podle odstavce B12 a B13 na základě účetní závěrky společného nebo přidruženého podniku, pokud:

- (a) účetní jednotka oceňuje svůj podíl ve společném nebo přidruženém podniku jeho reálnou hodnotou podle IAS 28 (ve znění novely z roku 2011) a
- (b) společný nebo přidružený podnik nesestavuje účetní závěrku podle IFRS a takové sestavení by bylo neproveditelné nebo by si vyžádalo nepřiměřené náklady.

V takovém případě účetní jednotka zveřejní, na jakém základě úhrnné účetní informace zpracovala.

B16 Účetní jednotka zveřejní souhrnné účetní hodnotu svých podílů ve všech jednotlivě nevýznamných společných nebo přidružených podnicích, které účtuje pomocí ekvivalenční metody. Účetní jednotka rovněž jednotlivě zveřejní souhrnnou výši svého podílu v následujících položkách těchto společných nebo přidružených podniků:

- (a) hospodářský výsledek z pokračujících činností
- (b) hospodářský výsledek z ukončovaných činností po zdanění
- (c) ostatní úplný výsledek
- (d) úplný výsledek celkem

Účetní jednotka zveřejní informace samostatně za společné podniky a přidružené podniky.

B17 Pokud je podíl účetní jednotky v dceřiném, společném nebo přidruženém podniku (nebo část jejího podílu ve společném nebo přidruženém podniku) klasifikován jako podíl podle IFRS 5 *Dlouhodobá aktiva držena k prodeji a ukončované činnosti*, není účetní jednotka povinna zveřejňovat úhrnné účetní informace za tento dceřiný, společný nebo přidružený podnik v souladu s odstavci B10–B16.

ZÁVAZKY PLYNOUCÍ ZE SPOLEČNÝCH PODNIKŮ (ODST. 23 PÍSM. A))

B18 Účetní jednotka zveřejní celkové závazky, které přijala, ale nevykázala k rozvahovému dni (včetně podílu na závazcích přijatých společně s dalšími investory se společnou kontrolou nad společným podnikem), které se týkají jejich podílů ve společných podnicích. Jedná se o takové závazky, v jejichž důsledku může v budoucnu dojít k odtoku hotovosti či jiných zdrojů.

B19 Nevykázané závazky, v jejichž důsledku může v budoucnu dojít k odtoku hotovosti či jiných zdrojů, zahrnují:

- (a) nevykázané závazky k financování nebo poskytování zdrojů například na základě:
 - (i) smluv o založení nebo akvizici společného podniku (které například vyžadují, aby účetní jednotka poskytovala finance po určité období).
 - (ii) kapitálově náročné projekty, které uskutečňuje společný podnik.
 - (iii) nepodmíněné závazky k nákupu, mezi něž patří nákup zařízení, zásob nebo služeb, které je účetní jednotka povinna kupovat od společného podniku nebo jeho jménem.
 - (iv) nevykázané závazky k poskytování úvěrů nebo jiné finanční podpory společnému podniku.
 - (v) nevykázané závazky k poskytování zdrojů společnému podniku, jako jsou aktiva nebo služby.
 - (vi) další nevyhovitelné nevykázané závazky týkající se společného podniku.
- (b) nevykázané závazky k získání vlastnického podílu jiné strany (nebo části tohoto vlastnického podílu) ve společném podniku, pokud v budoucnu dojde, nebo naopak nedojde k určité události.

B20 Požadavky a příklady v odstavcích B18 a B19 ilustrují některé typy zveřejnění požadovaných podle odstavce 18 IAS 24 *Zveřejnění spřízněných stran*.

PODÍLY V NEKONSOLIDOVANÝCH STRUKTUROVANÝCH JEDNOTKÁCH (ODSTAVCE 24–31)

Strukturované jednotky

B21 Strukturovaná jednotka je účetní jednotka vytvořená tak, aby hlasovací nebo podobná práva nepředstavovala dominantní faktor při rozhodování, kdo danou účetní jednotku ovládá, například když se hlasovací práva vztahují pouze na administrativní úkoly a relevantní činnosti jsou řízené prostřednictvím smluvních ujednání.

B22 Strukturovaná jednotka se často vyznačuje některými nebo všemi těmito rysy nebo vlastnostmi:

- (a) omezené činnosti.
- (b) úzce a jasně definovaný cíl, například provádění daňově efektivního pronájmu, provádění výzkumu a vývoje, poskytnutí zdroje kapitálu nebo financování jiné účetní jednotce nebo poskytnutí investičních příležitostí investorům převedením rizik a výhod aktiv strukturované jednotky na investory.
- (c) nedostatek kapitálu, aby strukturovaná jednotka mohla své aktivity financovat bez podřízené finanční podpory.
- (d) financování od investorů formou více smluvně provázaných nástrojů, které vytvářejí koncentraci úvěrových a dalších rizik (tranže).

B23 Příklady účetních jednotek, které jsou považovány za strukturované jednotky, mimo jiné zahrnují:

- (a) sekuritizační subjekty
- (b) financování zajištěné aktivity
- (c) některé investiční fondy

B24 Účetní jednotka ovládaná prostřednictvím hlasovacích práv není strukturovanou jednotkou jen z toho důvodu, že ji například po restrukturalizaci financují třetí strany.

Povaha rizik z podílů v nekonsolidovaných strukturovaných jednotkách (odstavce 29–31)

B25 Mimo informací požadovaných podle odstavců 29–31 účetní jednotka zveřejní dodatečné informace nezbytné ke splnění cíle zveřejňování podle odst. 24 písm. b).

B26 Příkladem doplňkových informací, které by, v závislosti na okolnostech, mohly být relevantní pro posouzení rizik, kterým je účetní jednotka vystavena, jestliže má podíl v nekonsolidované strukturované jednotce, jsou:

- (a) smluvní podmínky, na jejichž základě by mohla být účetní jednotka povinna poskytnout nekonsolidované strukturované jednotce finanční podporu (např. ujednání o likviditě nebo aktivační mechanismy v oblasti úvěrového ratingu spojené s povinností nákupu aktiv strukturované jednotky nebo poskytnutí finanční podpory), včetně:
 - (i) popisu událostí nebo okolností, které by vykazující jednotku mohly vystavit ztrátě
 - (ii) skutečnosti, zda existují nějaké podmínky, které by tuto povinnost omezovaly
 - (iii) skutečnosti, zda existují další strany, které poskytují finanční podporu, a pokud ano, jaká je povinnost vykazující jednotky v porovnání s povinnostmi ostatních stran
- (b) ztráty, které účetní jednotce během vykazovaného období vznikly v souvislosti s jejími podíly v nekonsolidovaných strukturovaných jednotkách.
- (c) druhy výnosů, které účetní jednotka získala za vykazované období z podílů v nekonsolidovaných strukturovaných jednotkách.

- (d) zda je účetní jednotka povinna absorbovat ztráty nekonsolidované strukturované jednotky před ostatními stranami, maximální výše takových ztrát pro účetní jednotku a (je-li to relevantní) rozdělení a výše potenciálních ztrát, které jdou na vrub stranám, jejichž podíl v nekonsolidované strukturované jednotce je menší než podíl účetní jednotky.
- (e) informace o veškerých ujednáních o likviditě, zárukách nebo dalších závazcích vůči třetím stranám, které mohou ovlivnit reálnou hodnotu nebo riziko podílů účetní jednotky v nekonsolidovaných strukturovaných jednotkách.
- (f) jakékoli obtíže nekonsolidované strukturované jednotky při financování svých činností během vykazovaného období.
- (g) v souvislosti s financováním nekonsolidované strukturované jednotky – formy financování (např. obchodní cenné papíry nebo střednědobé směnky) a jejich vážená průměrná životnost. Tyto informace mohou zahrnovat analýzy splatností aktiv a financování nekonsolidované strukturované jednotky, pokud tato jednotka disponuje dlouhodobými aktivy s krátkodobějším financováním.

Dodatek C

Datum účinnosti a přechodná ustanovení

Tento dodatek je nedílnou součástí IFRS a má stejnou právní sílu jako ostatní části IFRS.

DATUM ÚČINNOSTI A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

- C1 Účetní jednotka použije tento IFRS pro roční účetní období počínající 1. ledna 2013 nebo později. Dřívější použití je povoleno.
- C2 Účetní jednotka je vybízena k tomu, aby poskytla informace požadované tímto IFRS dříve než za roční účetní období počínající dne 1. ledna 2013 nebo později. Poskytnutí některých informací požadovaných tímto IFRS nevyžaduje, aby účetní jednotka splnila všechny požadavky tohoto IFRS nebo aby použila IFRS 10, IFRS 11, IAS 27 (ve znění novely z roku 2011) a IAS 28 (ve znění novely z roku 2011) dříve.

ODKAZY NA IFRS 9

- C3 Pokud účetní jednotka použije tento IFRS, avšak nepoužije ještě IFRS 9, považuje se každý odkaz na IFRS 9 za odkaz na IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování*.

Dodatek D

Změny dalších IFRS

Tento dodatek stanoví změny dalších IFRS, ke kterým došlo v důsledku vydání IFRS 12 Radou. Účetní jednotka tyto změny použije pro roční účetní období počínající 1. ledna 2013 nebo později. Jestliže účetní jednotka použije IFRS 12 pro dřívější účetní období, uplatní změny na toto dřívější období. Ve změněných odstavcích je nový text podtržený a odstraněný text je přeškrtnutý.

IAS 1 Sestavování a zveřejňování účetní závěrky

- D1 Odstavce 119 a 124 se mění takto a doplňuje se nový odstavec 139H, který zní:

119 ... Příkladem je zveřejnění skutečnosti, zda účetní jednotka na investiční nemovitý majetek používá model oceňování reálnou hodnotou nebo model pořizovací ceny (viz IAS 40 *Investice do nemovitostí*). Některé IFRS konkrétně požadují zveřejnění určitých účetních pravidel včetně volby provedené vedením mezi různými pravidly, která tyto standardy povolují. ...

124 Některá zveřejnění provedená v souladu s odstavcem 122 jsou vyžadována podle jiných IFRS. Například IFRS 12 *Zveřejnění podílů v jiných účetních jednotkách* vyžaduje, aby účetní jednotka zveřejnila své úsudky při stanovení, jestli jinou účetní jednotku ovládá. IAS 40 vyžaduje ...

139H V IFRS 10 a 12, vydaných v květnu 2011, se mění odstavce 4, 119, 123 a 124. Účetní jednotka tyto změny použije, když použije IFRS 10 a 12.

IAS 24 Zveřejnění spřízněných stran

- D2 Odstavec 15 se mění takto a doplňuje se nový odstavec 28A, který zní:

15 Kromě požadavků na zveřejnění uvedených v IAS 27 a IFRS 12 *Zveřejnění podílů v jiných účetních jednotkách* se požaduje zveřejnění vztahů spřízněných stran mezi mateřským podnikem a dceřiným podnikem.

28A V IFRS 10, IFRS 11 *Společná ujednání* a IFRS 12, vydaných v květnu 2011, se mění odstavce 3, 9, 11 písm. b), 15, 19 písm. b) a e) a 25. Účetní jednotka tyto změny použije, pokud použije IFRS 10, IFRS 11 a IFRS 12.

MEZINÁRODNÍ ÚČETNÍ STANDARD 27

Individuální účetní závěrka

CÍL

- 1 Cílem tohoto standardu je stanovit požadavky pro účtování a zveřejňování investic do dceřiných podniků, společných a přidružených podniků, pokud účetní jednotka sestavuje individuální účetní závěrku.

OBLAST PŮSOBNOSTI

- 2 Tento standard se použije pro účtování investic do dceřiných podniků, společných podniků a přidružených podniků, pokud si účetní jednotka zvolí zveřejnění individuální účetní závěrky, nebo pokud je toto zveřejnění požadováno místními předpisy.
- 3 Tento standard neurčuje, které účetní jednotky sestavují individuální účetní závěrky. Použije se v případě, že účetní jednotka sestavuje individuální účetní závěrku v souladu s Mezinárodními standardy účetního výkaznictví.

DEFINICE

- 4 V tomto standardu se používají následující termíny s přesně stanoveným významem:

Konsolidovaná účetní závěrka je účetní závěrka za skupinu, v níž jsou aktiva, závazky, vlastní kapitál, výnosy, náklady a peněžní toky mateřského podniku a jeho dceřiných podniků prezentovány jako aktiva, závazky, vlastní kapitál, výnosy, náklady a peněžní toky jedné ekonomické jednotky.

Individuální účetní závěrka je taková účetní závěrka, která je prezentována mateřským podnikem (tj. investorem ovládajícím dceřiný podnik) nebo investorem, který jednotku, do níž investoval, spoluovládá nebo má v ní podstatný vliv, a ve které se investice zachycují v pořizovacích nákladech nebo v souladu s IFRS 9 *Finanční nástroje*.

- 5 Následující termíny jsou definovány v příloze A standardu IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka*, příloze A standardu IFRS 11 *Společná uspořádání* a odstavci 3 standardu IAS 28 *Investice do přidružených a společných podniků*:

- přidružený podnik,
- ovládání jednotky, do níž bylo investováno,
- skupina,
- spoluovládání,
- společný podnik,
- spoluvlastník,
- mateřský podnik,
- podstatný vliv,
- dceřiný podnik.

- 6 Individuální účetní závěrka je taková závěrka, která je prezentována navíc ke konsolidované účetní závěrce nebo navíc k účetní závěrce, v níž jsou investice do přidružených podniků nebo do společných podniků zaúčtovány za použití ekvivalenční metody, s výjimkou případů stanovených v odstavci 8. Individuální účetní závěrka nemusí být připojena k takové účetní závěrce, ani ji nemusí doprovázet.
- 7 Účetní závěrka, při jejímž sestavení se použije ekvivalenční metoda, není individuální účetní závěrkou. Obdobně platí, že účetní závěrka účetní jednotky, která nemá dceřiný podnik, přidružený podnik ani účast spoluovládajícího na společném podniku, není individuální účetní závěrkou.
- 8 Účetní jednotka, jež je v souladu s odstavcem 4(a) standardu IFRS 10 osvobozena od konsolidace nebo v souladu s odstavcem 17 standardu IAS 28 (ve znění novely z roku 2011) osvobozena od použití ekvivalenční metody, smí prezentovat individuální účetní závěrku jakou svou jedinou účetní závěrku.

SESTAVENÍ INDIVIDUÁLNÍ ÚČETNÍ ZÁVĚRKY

9 Individuální účetní závěrka se vypracuje v souladu se všemi použitelnými IFRS, ledaže je v odstavci 10 stanoveno jinak.

10 Pokud účetní jednotka sestavuje individuální účetní závěrku, účtuje investice do dceřiných podniků, společných podniků a přidružených podniků buďto:

(a) v pořizovacích nákladech, nebo

(b) v souladu s IFRS 9.

Účetní jednotka použije stejné účetní řešení pro každou kategorii investic. Investice zaúčtované v pořizovacích nákladech se účtují v souladu s IFRS 5 *Dlouhodobá aktiva držená k prodeji a ukončované činnosti*, pokud jsou klasifikovány jako držené k prodeji (nebo zahrnuté do vyřazované skupiny klasifikované jako držené k prodeji). Ocenění investic zaúčtovaných v souladu s IFRS 9 se za takovýchto okolností nemění.

11 Pokud si účetní jednotka zvolí v souladu s odstavcem 18 standardu IAS 28 (ve znění novely z roku 2011) ocenit své investice do přidružených podniků nebo do společných podniků v reálné hodnotě vykazované do hospodářského výsledku v souladu s IFRS 9, musí o těchto investicích účtovat stejným způsobem ve své individuální účetní závěrce.

12 Účetní jednotka vykáže dividendu z dceřiného podniku, společného podniku nebo přidruženého podniku v hospodářském výsledku ve své individuální účetní závěrce v okamžiku, jakmile jí vznikne právo obdržet tuto dividendu.

13 Pokud mateřský podnik reorganizuje strukturu své skupiny vytvořením nové účetní jednotky jako svého mateřského podniku způsobem splňujícím následující kritéria:

(a) nový mateřský podnik získá ovládání původního mateřského podniku vydáním nástrojů vlastního kapitálu výměnou za stávající nástroje vlastního kapitálu původního mateřského podniku,

(b) aktiva a závazky nové skupiny i původní skupiny jsou stejné bezprostředně před reorganizací i bezprostředně po ní a

(c) vlastníci původního mateřského podniku před reorganizací mají stejné absolutní i relativní podíly na čistých aktivech původní skupiny i nové skupiny bezprostředně před reorganizací i bezprostředně po ní,

a nový mateřský podnik zaúčtuje svou investici do původního mateřského podniku v souladu s odstavcem 10(a) ve své individuální účetní závěrce, ocení nový mateřský podnik pořizovací náklady v účetní hodnotě svého podílu na položkách vlastního kapitálu vykázaných v individuální účetní závěrce původního mateřského podniku k datu reorganizace.

14 Obdobně platí, že účetní jednotka, která není mateřským podnikem, by mohla vytvořit novou účetní jednotku jako svůj mateřský podnik způsobem, který odpovídá kritériím v odstavci 13. Požadavky v odstavci 13 se použijí stejně na takové reorganizace. V takových případech se odkazy na „původní mateřský podnik“ a „původní skupinu“ považují za odkazy na „původní účetní jednotku“.

ZVEŘEJNĚNÍ

15 Pro zveřejnění informací ve své individuální účetní závěrce musí účetní jednotka použít všechny použitelné IFRS, včetně požadavků v odstavcích 16 a 17.

16 Jestliže se mateřský podnik v souladu s odstavcem 4(a) standardu IFRS 10 rozhodne nesestavit konsolidovanou účetní závěrku a místo toho sestavuje individuální účetní závěrku, zveřejní v této individuální účetní závěrce:

(a) skutečnost, že je účetní závěrka individuální účetní závěrkou; že bylo využito osvobození od konsolidace; název a hlavní místo podnikání (a zemi registrace, pokud je odlišná) účetní jednotky, jejíž konsolidovaná účetní závěrka, která vyhovuje Mezinárodním standardům účetního výkaznictví, byla sestavena a je k dispozici pro veřejné použití; a adresu, kde lze takovou konsolidovanou účetní závěrku získat;

(b) seznam podstatných investic do dceřiných podniků, společných podniků a přidružených podniků, včetně:

(i) názvu uvedených podniků, do nichž se investovalo,

- (ii) hlavního místa podnikání (a země registrace, pokud je odlišná) uvedených podniků, do nichž se investovalo,
 - (iii) výše svého vlastnického podílu (a svého podílu na hlasovacích právech, pokud je odlišný) drženého v uvedených podnicích, do nichž se investovalo.
- (c) popis metod použitých pro účtování investic uvedených v bodě b).
- 17 Pokud mateřský podnik (odlišný od mateřského podniku spadajícího pod odstavec 16) nebo investor, který podnik, do něhož se investovalo, spoluovládá nebo v něm má podstatný vliv, sestavuje individuální účetní závěrku, pak tento mateřský podnik nebo investor identifikuje účetní závěrku sestavenou v souladu s IFRS 10, IFRS 11 nebo IAS 28 (ve znění novely z roku 2011), ke které se vztahuje. Mateřský podnik nebo investor také ve své individuální účetní závěrce zveřejní:
- (a) skutečnost, že účetní závěrka je individuální účetní závěrkou, a důvody, proč je tato závěrka sestavována, jestliže nejde o zákonný požadavek;
 - (b) seznam podstatných investic do dceřiných podniků, společných podniků a přidružených podniků, včetně:
 - (i) názvu uvedených podniků, do nichž se investovalo,
 - (ii) hlavního místa podnikání (a země registrace, pokud je odlišná) uvedených podniků, do nichž se investovalo,
 - (iii) výše svého vlastnického podílu (a svého podílu na hlasovacích právech, pokud je odlišný) drženého v uvedených podnicích, do nichž se investovalo.
 - (c) popis metod použitých pro účtování investic uvedených v bodě b).

Mateřský podnik nebo investor také identifikuje účetní závěrku sestavenou v souladu s IFRS 10, IFRS 11 nebo IAS 28 (ve znění novely z roku 2011), k níž se vztahuje.

DATUM ÚČINNOSTI A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

- 18 Účetní jednotka použije tento standard pro účetní období počínající 1. ledna 2013 nebo později. Dřívější použití je povoleno. Pokud účetní jednotka použije tento standard dříve, musí tuto skutečnost zveřejnit a použít zároveň IFRS 10, IFRS 11, IFRS 12 *Zveřejnění podílů v jiných účetních jednotkách* a IAS 28 (ve znění novely z roku 2011).

Odkazy na IFRS 9

- 19 Pokud účetní jednotka použije tento standard, avšak nepoužije ještě IFRS 9, považuje se každý odkaz na IFRS 9 jako odkaz na IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování*.

UKONČENÍ PLATNOSTI IAS 27 (VE ZNĚNÍ NOVELY Z ROKU 2008)

- 20 Tento standard se vydává souběžně se standardem IFRS 10. Oba tyto IFRS dohromady nahrazují IAS 27 *Konsolidovaná a individuální účetní závěrka* (ve znění novely z roku 2008).

MEZINÁRODNÍ ÚČETNÍ STANDARD 28

Investice do přidružených a společných podniků

CÍL

- 1 Cílem tohoto standardu je stanovit požadavky na účtování investic do přidružených podniků a stanovit požadavky pro používání ekvivalenční metody při účtování investic do přidružených a společných podniků.

OBLAST PŮSOBNOSTI

- 2 Tento standard použijí všechny investující účetní jednotky, které spoluovládají účetní jednotku, do níž bylo investováno, nebo v ní mají podstatný vliv.

DEFINICE

- 3 V tomto standardu se používají následující pojmy s přesně stanoveným významem:

Přidružený podnik je účetní jednotka, v níž má investor podstatný vliv.

Konsolidovaná účetní závěrka je účetní závěrka za skupinu, v níž jsou aktiva, závazky, vlastní kapitál, výnosy, náklady a peněžní toky mateřského podniku a jeho dceřiných podniků prezentovány jako aktiva, závazky, vlastní kapitál, výnosy, náklady a peněžní toky jedné ekonomické jednotky.

Ekvivalenční metoda je účetní metoda, pomocí níž je investice původně vykázána v pořizovacích nákladech a poté upravena o poakviziční změny stavu investorova podílu na čistých aktivech účetní jednotky, do níž bylo investováno. Hospodářský výsledek investora zahrnuje investorův podíl na hospodářském výsledku účetní jednotky, do níž investoval, a investorův ostatní úplný výsledek zahrnuje jeho podíl na ostatním úplném výsledku účetní jednotky, do níž investoval.

Společné ujednání je ujednání, které dvě nebo více stran spoluovládají.

Spoluovládání je smluvně dohodnutý podíl na ovládnutí ujednání, jež existuje pouze tehdy, když rozhodnutí o relevantních činnostech vyžadují jednomyslný souhlas stran podílejících se na ovládnutí.

Společný podnik je společné ujednání, přičemž strany, které toto ujednání spoluovládají, mají práva k čistým aktivům tohoto ujednání.

Spoluvlastník je stranou společného podniku, která tento společný podnik spoluovládá.

Podstatný vliv je moc účastnit se rozhodování o finančních a provozních zásadách a rozhodnutích jednotky, do níž bylo investováno, ale není to ovládnutí ani spoluovládání takových zásad.

- 4 Následující termíny jsou definovány v odstavci 4 standardu IAS 27 *Individuální účetní závěrka* a v příloze A standardu IFRS 10 *Konsolidovaná účetní závěrka* a používají se v tomto standardu ve smyslu specifikovaném v IFRS, v nichž jsou definovány:

— ovládnutí jednotky, do níž bylo investováno,

— skupina,

— mateřský podnik,

— individuální účetní závěrka,

— dceřiný podnik.

PODSTATNÝ VLIV

- 5 Jestliže účetní jednotka drží přímo či nepřímo (např. prostřednictvím dceřiných podniků) 20 nebo více procent hlasovacích práv jednotky, do níž investovala, má se za to, že má podstatný vliv, pokud nemůže být jasně prokázán opak. Naopak, drží-li účetní jednotka přímo nebo nepřímo (např. prostřednictvím dceřiných podniků) méně než 20 procent hlasovacích práv jednotky, do níž investovala, má se za to, že nemá podstatný vliv, pokud takový vliv nemůže být jasně prokázán. Podstatné nebo většinové vlastnictví jiného investora nemusí účetní jednotce nutně bránit v tom, aby měla podstatný vliv.

- 6 Existence podstatného vlivu účetní jednotky se obvykle dokazuje splněním jedné nebo více následujících okolností:
- (a) zastoupením v představenstvu nebo obdobném vedoucím orgánu jednotky, do níž bylo investováno;
 - (b) účastí na tvorbě zásad, včetně účasti na rozhodování o dividendách nebo jiných přídelech ze zisku;
 - (c) významné transakce mezi účetní jednotkou a jednotkou, do níž bylo investováno;
 - (d) vzájemná výměna manažerského personálu nebo
 - (e) poskytování stěžejních technických informací.
- 7 Účetní jednotka může vlastnit akciové warranty, kupní opce na akcie, dluhové nástroje nebo kapitálové nástroje, které jsou převoditelné na kmenové akcie, nebo jiné podobné nástroje, které, pokud budou uplatněny nebo převedeny, mají potenciál poskytnout účetní jednotce další hlasovací práva nebo omezit jiným stranám hlasovací práva znamenající moc nad finančními a provozními zásadami jiné účetní jednotky (tj. potenciální hlasovací práva). Existence a dopad potenciálních hlasovacích práv, která jsou v současnosti uplatnitelná nebo převoditelná, včetně potenciálních hlasovacích práv držených jinými účetními jednotkami, se berou v úvahu při posuzování, zda účetní jednotka má podstatný vliv. Potenciální hlasovací práva nejsou v současnosti uplatnitelná nebo převoditelná, pokud například nemohou být uplatněna nebo převedena až do určitého budoucího data nebo až do okamžiku, kdy nastane nějaká budoucí událost.
- 8 Při posuzování, zda potenciální hlasovací práva přispívají k podstatnému vlivu, účetní jednotka přezkoumá veškeré skutečnosti a okolnosti (včetně podmínek uplatnění potenciálních hlasovacích práv a všech dalších smluvních ujednání, ať již jsou zvažována jednotlivě nebo v kombinaci), které ovlivňují potenciální hlasovací práva, s výjimkou záměrů vedení a finanční schopnosti uplatnit nebo převést uvedená potenciální práva.
- 9 Účetní jednotka ztrácí podstatný vliv v účetní jednotce, do níž investovala, pokud ztratí moc účastnit se rozhodování o finančních a provozních zásadách této účetní jednotky. Ke ztrátě podstatného vlivu může dojít se současnou změnou nebo bez změny absolutní či relativní výše vlastnictví. Může se to stát například, když se přidružený podnik dostane pod kontrolu vlády, soudu, správce nebo regulátora. Může k tomu rovněž dojít v důsledku smluvních uspořádání.

EKVIVALENČNÍ METODA

- 10 Při ocenění ekvivalenční metodou je investice do přidružených nebo společného podniku při prvotním zaúčtování oceněna v pořizovacích nákladech a její účetní hodnota je zvyšována či snižována tak, aby byl vykázán podíl investora na hospodářském výsledku účetní jednotky, do níž investoval, vytvořeném po datu akvizice. Investorův podíl na hospodářském výsledku účetní jednotky, do níž investoval, je vykázán v investorově hospodářském výsledku. Výplaty vlastního kapitálu přijaté od jednotky, do níž investoval, snižují účetní hodnotu investice. Úpravy účetní hodnoty mohou být také nutné z důvodů změn v investorově poměrném podílu na účetní jednotce, do níž investoval, jež vznikly ze změn v ostatním úplném výsledku této účetní jednotky. Tyto změny zahrnují změny vzniklé z přecenění pozemků, budov a zařízení a z rozdílů z přepočtů z cizích měn. Investorův podíl na těchto změnách je vykázán v investorově ostatním úplném výsledku (viz IAS 1 *Sestavení a prezentace účetní závěrky*).
- 11 Vykázání výnosů z přijatých výplat vlastního kapitálu nemusí být odpovídajícím měřítkem investorova zisku z investice do přidruženého nebo společného podniku, protože přijaté výplaty vlastního kapitálu mohou mít malý vztah k výkonnosti přidruženého nebo společného podniku. Protože investor jednotku, do níž investoval, spoluovládá nebo na ni má podstatný vliv, má podíl na výkonnosti přidruženého podniku nebo společného podniku a v důsledku toho i na rentabilitě své investice. Investor zachycuje tento podíl tím, že rozšiřuje rozsah své účetní závěrky tak, aby zahrnovala jeho podíl na hospodářském výsledku takového podniku, do něhož investoval. Důsledkem je, že uplatnění ekvivalenční metody poskytuje při vykazování čistých aktiv a zisku nebo ztráty investora více informací.
- 12 Pokud existují potenciální hlasovací práva nebo jiné deriváty obsahující potenciální hlasovací práva, stanoví se podíl účetní jednotky na přidruženém podniku nebo na společném podniku výlučně na základě stávajících vlastnických podílů a neodráží možné uplatnění nebo převod potenciálních hlasovacích práv nebo jiných derivátových nástrojů, ledaže se použije odstavec 13.
- 13 Za některých okolností má účetní jednotka v podstatě stávající vlastnictví jako výsledek transakce, jež jí v současné době dává přístup k výnosům spojeným s tímto vlastnickým podílem. Za takových okolností se podíl přiřazený účetní jednotce určí tak, že se zohlední případné uplatnění uvedených potenciálních hlasovacích práv a ostatních derivátových nástrojů, které v současné době dávají účetní jednotce přístup k výnosům.
- 14 IFRS 9 *Finanční nástroje* se nepoužije na podíly v přidružených podnicích a společných podnicích, které se účtují za použití ekvivalenční metody. Pokud nástroje, které obsahují potenciální hlasovací práva, v podstatě v současnosti dávají přístup k výnosům spojeným s vlastnickým podílem na přidruženém podniku nebo na společném podniku, nevztahuje se na tyto nástroje IFRS 9. Ve všech ostatních případech se nástroje, které obsahují potenciální hlasovací práva v přidruženém podniku nebo ve společném podniku, účtují v souladu s IFRS 9.

- 15 Pokud se investice nebo část investice do přidruženého nebo společného podniku neklasifikuje jako držená k prodeji v souladu s IFRS 5 *Dlouhodobá aktiva držená k prodeji a ukončované činnosti*, pak se investice (nebo případný zbytkový podíl v takové investici) neklasifikovaná jako držená k prodeji klasifikuje jako dlouhodobé aktivum.

POUŽITÍ EKVIVALENČNÍ METODY

- 16 Účetní jednotka, která spoluovládá jednotku, do níž investovala, nebo v ní má podstatný vliv, vykazuje svou investici do přidruženého podniku nebo do společného podniku za použití ekvivalenční metody, pokud uvedená investice nesplní podmínky osvobození v souladu s odstavci 17–19.

Osvobození od použití ekvivalenční metody

- 17 Účetní jednotka nemusí použít ekvivalenční metodu na svou investici do přidruženého podniku nebo do společného podniku, pokud je účetní jednotka mateřským podnikem, který je osvobozen od sestavení konsolidované účetní závěrky výjimkou z rozsahu působnosti v odstavci 4(a) IFRS 10 nebo pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

- (a) účetní jednotka je plně vlastněným dceřiným podnikem nebo je částečně vlastněným dceřiným podnikem jiné účetní jednotky a její ostatní vlastníci, včetně těch, kteří jinak nemají oprávnění hlasovat, byli informováni o tom, že účetní jednotka nepoužila ekvivalenční metodu, a nemají proti tomu námitek;
- (b) dluhové nebo kapitálové nástroje účetní jednotky nejsou obchodovány na veřejném trhu (na domácí nebo zahraniční burze cenných papírů nebo na mimoburzovním trhu, včetně místních nebo oblastních trhů);
- (c) účetní jednotka nepodala svou účetní závěrku komisi pro cenné papíry či jinému regulačnímu orgánu, ani právě neprovádí podání této účetní závěrky, za účelem emise jakékoli třídy nástrojů na veřejném trhu;
- (d) nejvyšší nebo některý vyšší mateřský podnik dané účetní jednotky sestavuje konsolidovanou účetní závěrku, která je k dispozici pro veřejné použití a která je v souladu s Mezinárodními standardy účetního výkaznictví.

- 18 Pokud investici do přidruženého podniku nebo do společného podniku drží nebo nepřímo drží účetní jednotka, která je organizací rizikového kapitálu nebo investičním fondem, podílovým fondem nebo podobnou účetní jednotkou včetně pojištých fondů spojených s investováním, může se účetní jednotka rozhodnout, že ocení investice v uvedených přidružených podnicích a společných podnicích v reálné hodnotě vykazované do hospodářského výsledku v souladu s IFRS 9.

- 19 Pokud má účetní jednotka investici v přidruženém podniku, jejíž část nepřímo drží organizace rizikového kapitálu nebo investiční fond, podílový fond nebo podobná účetní jednotka včetně pojištých fondů spojených s investováním, může se účetní jednotka rozhodnout, že ocení uvedenou část investice v přidruženém podniku v reálné hodnotě vykazované do hospodářského výsledku v souladu s IFRS 9 bez ohledu na to, zda organizace společného kapitálu, nebo investiční fond, podílový fond a podobná účetní jednotka včetně pojištých fondů spojených s investováním má podstatný vliv v uvedené části investice. Pokud účetní jednotka učiní uvedené rozhodnutí, použije účetní jednotka ekvivalenční metodu na zbývající část své investice do přidruženého podniku, kterou nedrží organizace rizikového kapitálu, ani investiční fond, podílový fond či podobná účetní jednotka včetně pojištých fondů spojených s investováním.

Klasifikace jako držená k prodeji

- 20 Účetní jednotka použije IFRS 5 na investici do přidruženého podniku nebo společného podniku nebo na část takové investice, která odpovídá kritériím pro klasifikaci jako držená k prodeji. Případná zbytková část investice do přidruženého podniku nebo do společného podniku, která není klasifikována jako držená k prodeji, se vykazuje za použití ekvivalenční metody, a to až do okamžiku, kdy dojde k vyřazení části, jež je klasifikována jako držená k prodeji. Po vyřazení vykazuje účetní jednotka případný zbytkový podíl v přidruženém podniku nebo ve společném podniku v souladu s IFRS 9, ledaže zbytkový podíl je nadále přidruženým podnikem nebo společným podnikem – v takovém případě účetní jednotka používá ekvivalenční metodu.

- 21 Pokud investice v přidruženém nebo společném podniku nebo část takové investice dříve klasifikovaná jako držená k prodeji již nadále nesplňuje kritéria pro tuto klasifikaci, účtuje se pomocí ekvivalenční metody zpětně od data, kdy byla klasifikována jako držená k prodeji. Účetní závěrka za období od klasifikace za držené k prodeji se odpovídajícím způsobem upraví.

Ukončení používání ekvivalenční metody

22 Účetní jednotka musí ukončit používání ekvivalenční metody ode dne, kdy její investice přestane být přidruženým podnikem nebo společným podnikem, takto:

- (a) **Pokud se investice stane dceřiným podnikem, musí účetní jednotka svou investici vykazovat v souladu s IFRS 3 Podnikové kombinace a IFRS 10.**
 - (b) **Pokud zbytkový podíl v někdejším přidruženém nebo společném podniku je finančním aktivem, ocení účetní jednotka zbytkový podíl reálnou hodnotou. Reálná hodnota zbytkového podílu se považuje za reálnou hodnotu při jeho prvotním vykázání jako finančního aktiva v souladu s IFRS 9. Účetní jednotka vykáže v hospodářském výsledku rozdíl mezi:**
 - (i) **reálnou hodnotou zbytkového podílu a případnými výnosy z vyřazení části podílu v přidruženém nebo společném podniku a**
 - (ii) **účetní hodnotou investice ke dni, kdy bylo ukončeno používání ekvivalenční metody.**
 - (c) **Pokud účetní jednotka ukončí používání ekvivalenční metody, zaúčtuje všechny částky dříve vykázané v ostatním úplném výsledku v souvislosti s takovou investicí na stejném základě, jako kdyby účetní jednotka, do níž bylo investováno, přímo vyřadila související aktiva nebo závazky.**
- 23 Proto pokud by zisk nebo ztráta dříve vykázané v ostatním úplném výsledku byly účetní jednotkou, do níž bylo investováno, reklasifikovány do hospodářského výsledku při vyřazení souvisejících aktiv nebo závazků, účetní jednotka převede zisk nebo ztrátu z vlastního kapitálu do hospodářského výsledku (jako reklasifikační úpravu) při ukončení používání ekvivalenční metody. Pokud například přidružený podnik nebo společný podnik má kumulativní kurzové rozdíly týkající se zahraniční složky a účetní jednotka ukončí používání ekvivalenční metody, reklasifikuje účetní jednotka do hospodářského výsledku zisk nebo ztrátu, jež byly předtím vykázané v ostatním úplném výsledku v souvislosti se zahraniční složkou.
- 24 Pokud se investice do přidruženého podniku stane investicí do společného podniku nebo investice do společného podniku se stane investicí do přidruženého podniku, pokračuje účetní jednotka v používání ekvivalenční metody a neprovede přecenění zbytkového podílu.**

Změny ve vlastnickém podílu

- 25 Pokud se vlastnický podíl účetní jednotky v přidruženém podniku nebo ve společném podniku zmenší, ale účetní jednotka nadále používá ekvivalenční metodu, reklasifikuje účetní jednotka do hospodářského výsledku podíl zisku nebo ztráty, který byl předtím vykázan v ostatním úplném výsledku, vztahující se k tomuto snížení vlastnického podílu, pokud by se uvedený zisk nebo ztráta měly reklasifikovat do hospodářského výsledku při vyřazení souvisejících aktiv nebo závazků.

Postupy ekvivalenční metody

- 26 Mnohé postupy, které jsou vhodné pro použití ekvivalenční metody, jsou podobné konsolidačním postupům popsaným v IFRS 10. Navíc pojetí, které je základem postupů použitých při účtování nabytí dceřiného podniku, je použito též pro účtování nabytí investice do přidruženého podniku nebo společného podniku.
- 27 Podíl skupiny v přidruženém nebo společném podniku je souhrn mateřským podnikem a jeho dceřinými podniky držaných podílů v tomto přidruženém nebo společném podniku. Držení podílů v jiných přidružených nebo společných podnicích skupiny není pro tento účel bráno v úvahu. Pokud přidružený nebo společný podnik má dceřiné, přidružené nebo společné podniky, hospodářský výsledek, ostatní úplný výsledek a čistá aktiva vzaté v úvahu při použití ekvivalenční metody jsou ty, které jsou vykázané v účetní závěrce přidruženého podniku nebo společného podniku (včetně podílu tohoto přidruženého nebo společného podniku na zisku nebo ztrátě, ostatním úplném výsledku a čistých aktivech jeho přidružených a společných podniků) po všech úpravách nutných k zajištění jednotných účetních pravidel (viz odstavce 35 a 36).

- 28 Zisky a ztráty plynoucí z transakcí „po vlastnické ose směrem nahoru“ a „po vlastnické ose směrem dolů“ mezi účetní jednotkou (včetně jejích konsolidovaných dceřiných podniků) a jejím přidruženým nebo společným podnikem jsou vykázány v účetní závěrce účetní jednotky pouze ve výši podílů ostatních investorů daného přidruženého nebo společného podniku stojících mimo skupinu. Transakcemi „po vlastnické ose směrem nahoru“ jsou například prodeje aktiv přidruženým podnikem nebo společným podnikem investorovi. Transakcemi „po vlastnické ose směrem dolů“ jsou například prodeje aktiv investorem jeho přidruženému podniku nebo společnému podniku nebo jeho vklady aktiv tamtéž. Investorův podíl na ziscích a ztrátách přidruženého podniku nebo společného podniku plynoucí z těchto transakcí je vyloučen.
- 29 Pokud transakce po vlastnické ose směrem dolů přináší důkaz o snížení čisté realizovatelné hodnoty aktiv, jež se mají prodat nebo jimiž se má provést vklad, nebo o ztrátě ze snížení hodnoty uvedených aktiv, vykáže investor uvedené ztráty v plném rozsahu. Pokud transakce po vlastnické ose směrem nahoru přináší důkaz o snížení čisté realizovatelné hodnoty aktiv, jež se mají koupit, nebo o ztrátě ze snížení hodnoty uvedených aktiv, vykáže investor svůj podíl na uvedených ztrátách.
- 30 Vklad nepeněžního aktiva do přidruženého nebo společného podniku výměnou za podíl na vlastním kapitálu přidruženého nebo společného podniku se účtuje v souladu s odstavcem 28, s výjimkou vkladu postrádajícího obchodní podstatu ve smyslu IAS 16 *Pozemky, budovy a zařízení*. Pokud takový vklad postrádá obchodní podstatu, považuje se zisk nebo ztráta za nerealizované a neúčtuje se, pokud se neuplatní také odstavec 31. Takové nerealizované zisky a ztráty se vyloučí proti investici účtované za použití ekvivalenční metody a neprezentují se jako odložené zisky nebo ztráty v konsolidovaném výkazu finanční pozice účetní jednotky nebo ve výkazu o finanční pozici účetní jednotky, v němž jsou investice účtovány za použití ekvivalenční metody.
- 31 Pokud k podílu na vlastním kapitálu přidruženého podniku nebo společného podniku účetní jednotka obdrží peněžní nebo nepeněžní aktiva, vykáže účetní jednotka v plném rozsahu v hospodářském výsledku část zisku nebo ztráty z nepeněžního vkladu týkající se obdržených peněžních nebo nepeněžních aktiv.
- 32 Investice je účtována ekvivalenční metodou od data, k němuž se stala přidruženým nebo společným podnikem. Při akvizici investice se případný rozdíl mezi pořizovací cenou investice a podílem účetní jednotky na čisté reálné hodnotě identifikovatelných aktiv a závazků jednotky, do níž se investovalo, vykazuje takto:
- (a) goodwill týkající se přidruženého podniku nebo společného podniku je zahrnut v účetní hodnotě investice. Odpisování tohoto goodwillu není povoleno.
 - (b) Jakýkoli přebytek podílu účetní jednotky na čisté reálné hodnotě identifikovatelných aktiv a závazků jednotky, do níž bylo investováno, nad pořizovacími náklady investice je zahrnut jako výnos při stanovení podílu účetní jednotky na hospodářském výsledku přidruženého nebo společného podniku v období, ve kterém je investice pořízena.
- Jsou také provedeny vhodné úpravy podílu účetní jednotky na hospodářském výsledku přidruženého nebo společného podniku po akvizici tak, aby se například zohlednily odpisy odpisovatelných aktiv vycházející z jejich reálné hodnoty k datu akvizice. Obdobně jsou provedeny vhodné úpravy podílu účetní jednotky na hospodářském výsledku přidruženého nebo společného podniku po akvizici o ztráty ze snížení hodnoty, jako jsou ztráty ze snížení hodnoty goodwillu nebo pozemků, budov a zařízení.
- 33 Při uplatnění ekvivalenční metody je účetní jednotkou použita poslední dostupná účetní závěrka přidruženého podniku nebo společného podniku. Pokud je konec účetního období účetní jednotky odlišný od konce účetního období přidruženého podniku nebo společného podniku, sestaví přidružený nebo společný podnik pro potřeby účetní jednotky účetní výkazy ke stejnému datu, jako je účetní závěrka účetní jednotky podniku, ledaže je to prakticky neproveditelné.
- 34 Pokud je podle odstavce 33 použita při aplikaci ekvivalenční metody účetní závěrka přidruženého podniku nebo společného podniku s odlišným datem, než je datum používané účetní jednotkou, jsou provedeny úpravy o dopady významných událostí nebo transakcí, ke kterým došlo mezi takovým datem a datem účetní závěrky účetní jednotky. V žádném případě nesmí být rozdíl mezi koncem účetního období přidruženého nebo společného podniku a koncem účetního období účetní jednotky delší než tři měsíce. Délka účetních období a všechny rozdíly mezi konci účetních období musí být v jednotlivých obdobích stejné.
- 35 Účetní závěrka účetní jednotky je sestavena za použití jednotných účetních pravidel pro obdobné transakce a události za podobných okolností.

- 36 Když přidružený podnik nebo společný podnik užívá pro obdobné transakce a případy za podobných okolností jiná účetní pravidla než účetní jednotka, jsou provedeny úpravy tak, aby účetní pravidla přidruženého nebo společného podniku odpovídala účetním pravidlům účetní jednotky, pokud je účetní závěrka přidruženého nebo společného podniku účetní jednotkou použita při aplikaci ekvivalenční metody.
- 37 Má-li přidružený nebo společný podnik v oběhu kumulativní přednostní akcie, které jsou drženy jinými stranami, než je účetní jednotka, a klasifikovány jako vlastní kapitál, účetní jednotka počítá svůj podíl na hospodářském výsledku po úpravě o dividendy z takových akcií, ať již byly ohlášeny, či nikoliv.
- 38 Je-li podíl účetní jednotky na ztrátách přidruženého nebo společného podniku roven nebo vyšší než jeho podíl na přidruženém nebo společném podniku, účetní jednotka přeruší účtování svého podílu na dalších ztrátách. Podíl na přidruženém nebo společném podniku je účetní hodnota investice do přidruženého nebo společného podniku určená ekvivalenční metodou spolu s jakýmkoli dlouhodobým podílem, který v podstatě tvoří část čisté investice účetní jednotky do přidruženého nebo společného podniku. Například položka, jejíž úhrada není ani plánována, ani k ní pravděpodobně v dohledné době nedojde, je v podstatě rozšířením investice účetní jednotky do daného přidruženého nebo společného podniku. K takovým položkám lze zahrnout přednostní akcie a dlouhodobé pohledávky nebo úvěry, ale nelze k nim zahrnout obchodní pohledávky, obchodní závazky nebo jakékoli dlouhodobé pohledávky, pro něž existuje odpovídající kolaterál, jako jsou zajištěné úvěry. Ztráty zaúčtované ekvivalenční metodou, které převyšují investici účetní jednotky do kmenových akcií, jsou aplikovány i na jiné složky podílu účetní jednotky na přidruženém nebo společném podniku v opačném pořadí podle stupně jejich podřízenosti (tj. jejich priority při likvidaci podniku).
- 39 Poté, co je podíl účetní jednotky snížen na nulu, jsou další ztráty řešeny a závazek je vykázán pouze v rozsahu, v němž účetní jednotce vznikly právní nebo mimosmluvní závazky nebo v němž zaplatila jménem přidruženého nebo společného podniku. Pokud přidružený nebo společný podnik následně vykáže zisky, účetní jednotka znovu začne účtovat svůj podíl na těchto ziscích pouze poté, co se její podíl na ziscích vyrovnal podílu na ztrátách, který nebyl vykázán.

Ztráty ze snížení hodnoty

- 40 Poté, co je použita ekvivalenční metoda včetně účtování ztrát přidruženého nebo společného podniku podle odstavce 38, použije účetní jednotka k rozhodnutí, zda je nutné zaúčtovat nějakou další ztrátu ze snížení hodnoty ve vztahu k čisté investici do přidruženého nebo společného podniku, IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování*.
- 41 Účetní jednotka rovněž použije IAS 39 k rozhodnutí, zda zaúčtuje nějakou další ztrátu ze snížení hodnoty ve vztahu k podílu účetní jednotky v přidruženém nebo společném podniku, který není součástí čisté investice, a ke stanovení výše této ztráty ze snížení hodnoty.
- 42 Protože goodwill, který je součástí účetní hodnoty investice do přidruženého nebo společného podniku, není samostatně zaúčtován, není samostatně testován na snížení hodnoty za použití požadavků IAS 36 *Snížení hodnoty aktiv* pro testování snížení hodnoty goodwillu. Místo toho je celá účetní hodnota investice testována na snížení hodnoty podle IAS 36 jako jediné aktivum tak, že je porovnávána její realizovatelná hodnota (hodnota z užívání nebo reálná hodnota snížená o náklady prodeje, je-li vyšší) s její účetní hodnotou vždy, když použití IAS 39 naznačuje, že investice může být znehodnocena. Ztráta ze snížení hodnoty vykázaná za takovýchto okolností není přiřazena k žádnému aktivu ani goodwillu, které je součástí účetní hodnoty investice do přidruženého nebo společného podniku. Stejně tak se zrušení takovéto ztráty ze snížení hodnoty vykáže v souladu s IAS 36 v rozsahu, v němž se následně zvýší realizovatelná hodnota investice. Při určení hodnoty z užívání investice účetní jednotka odhaduje:
- (a) svůj podíl na současné hodnotě odhadovaných budoucích peněžních toků, u nichž lze očekávat, že budou vytvořeny přidruženým nebo společným podnikem, včetně peněžních toků z činností přidruženého nebo společného podniku a tržeb z konečného vyřazení investice, nebo
 - (b) současnou hodnotu odhadovaných budoucích peněžních toků očekávaných z přijatých dividend z této investice a z jejího konečného vyřazení.

Při správných předpokladech přinášejí obě metody stejný výsledek.

- 43 Realizovatelná hodnota investice do přidruženého nebo společného podniku je stanovena pro každý přidružený nebo společný podnik, ledaže by takový přidružený nebo společný podnik nevytvářel peněžní přítoky ze stálého užívání, které jsou do značné míry nezávislé na peněžních přítocích z jiných aktiv této účetní jednotky.

INDIVIDUÁLNÍ ÚČETNÍ ZÁVĚRKA

- 44 Investice do přidruženého nebo společného podniku musí být vykázána v individuální účetní závěrce účetní jednotky v souladu s článkem 10 standardu IAS 27 (ve znění novely z roku 2011).

DATUM ÚČINNOSTI A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

- 45 Účetní jednotka použije tento standard pro účetní období počínající 1. ledna 2013 nebo později. Dřívější použití je povoleno. Pokud jednotka použije tento standard pro dřívější období, tuto skutečnost zveřejní a zároveň použije IFRS 10, IFRS 11 *Společná ujednání*, IFRS 12 *Zveřejňování podílů v jiných účetních jednotkách* a IAS 27 (ve znění novely z roku 2011).

Odkazy na IFRS 9

- 46 Pokud účetní jednotka použije tento standard, ale ještě nepoužije IFRS 9, považuje se každý odkaz na IFRS 9 jako odkaz na IAS 39.

UKONČENÍ PLATNOSTI IAS 28 (VE ZNĚNÍ NOVELY Z ROKU 2003)

- 47 Tento standard nahrazuje IAS 28 *Investice do přidružených podniků* (ve znění novely z roku 2003).
-

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1255/2012

ze dne 11. prosince 2012,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o mezinárodní účetní standard 12, mezinárodní standard účetního výkaznictví 1, mezinárodní standard účetního výkaznictví 13 a výklad Výboru pro interpretace mezinárodního účetního výkaznictví 20

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů⁽¹⁾, a zejména na čl. 3 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením Komise (ES) č. 1126/2008⁽²⁾ byly přijaty některé mezinárodní standardy a interpretace, které existovaly ke dni 15. října 2008.

(2) Dne 20. prosince 2010 zveřejnila Rada pro mezinárodní účetní standardy (IASB) novelu mezinárodního standardu účetního výkaznictví (IFRS) 1 První přijetí Mezinárodních standardů účetního výkaznictví – *Silná hyperinflace a odstranění pevných dat u prvouživatelů* (dále jen „novela IFRS 1“) a mezinárodního účetního standardu (IAS) 12 *Daně z příjmů – Odložená daň: realizace podkladových aktiv* (dále jen „novela IAS 12“). Cílem novely IFRS 1 je zavést novou výjimku z oblasti působnosti IFRS 1 – že totiž účetní jednotky, jež prodělal silnou hyperinflaci, mohou použít reálnou hodnotu jako domnělou pořizovací cenu svých aktiv i závazků ve svém počátečním výkaze o finanční pozici podle IFRS. Uvedená novela navíc nahrazuje odkazy na pevně stanovená data v IFRS 1 odkazy na den přechodu. Pokud jde o IAS 12, stanoví se v něm postup účtování o daních z příjmů. Cílem novely IAS 12 je zavést výjimku ze zásady oceňování v IAS 12 ve formě vyvratitelné domněnky, jež předpokládá, že účetní hodnota investičního nemovitého majetku oceněného reálnou hodnotou se realizuje prodejem a účetní jednotka pak musí použít daňovou sazbu platnou při prodeji podkladových aktiv.

(3) Dne 12. května 2011 IASB vydala IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou* (dále jen „IFRS 13“). V IFRS 13 se stanoví jednotný rámec IFRS pro oceňování reálné

hodnoty a poskytuje se podrobný návod, jak oceňovat reálnou hodnotu finančních i nefinančních aktiv a závazků. IFRS 13 se použije tehdy, pokud jiný IFRS vyžaduje nebo připouští ocenění reálnou hodnotou nebo zveřejnění o oceněních reálnou hodnotou.

(4) IAS vydala dne 19. října 2011 výklad Výboru pro interpretace mezinárodního účetního výkaznictví (IFRIC) 20 *Náklady na odklizení skřívky v produkční fázi povrchového dolu* (dále jen „IFRIC 20“). Cílem IFRIC 20 je stanovit pokyny k zachycení nákladů na odklizení skřívky při produkci jako aktivum a k počátečnímu a následnému ocenění aktivovaného odklizení skřívky s cílem snížit rozdíly v postupech a v tom, jak účetní jednotky účtují o nákladech na odklizení skřívky vzniklých v produkční fázi povrchového dolu.

(5) Tímto nařízením se potvrzuje novela IAS 12, novela IFRS 1, IFRS 13, IFRIC 20 a výsledné novely ostatních standardů a výkladů. Uvedené standardy a novely stávajících standardů nebo výkladů obsahují některé odkazy na IFRS 9, jež v současné době nelze použít, neboť IFRS 9 Unie dosud nepřijala. Veškeré odkazy na IFRS 9 je proto, jak je stanoveno v příloze tohoto nařízení, třeba považovat za odkazy na IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování*. Kromě toho nelze použít případnou výslednou změnu IFRS 9 vyplývající z přílohy tohoto nařízení.

(6) Výsledky konzultace skupiny technických odborníků (TEG) při Evropské poradní skupině pro účetní výkaznictví (EFRAG) potvrzují, že novela IAS 12 a novela IFRS 1, jakož i IFRS 13 a IFRIC 20 splňují technická kritéria pro přejímání stanovená v čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 1606/2002.

(7) Nařízením (ES) č. 1126/2008 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(8) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Regulativního výboru pro účetnictví,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 320, 29.11.2008, s. 1.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

g) IFRS 1 se mění v souladu s IFRIC 20, jak je stanoveno v příloze tohoto nařízení.

Článek 1

1. Příloha nařízení (ES) č. 1126/2008 se mění takto:

a) Mezinárodní účetní standard (IAS) 12 *Daně z příjmů* se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

b) Výklad Stálého interpretačního výboru (SIC) 21 se zrušuje v souladu se změnami IAS 12 uvedenými v příloze tohoto nařízení.

c) Mezinárodní standard účetního výkaznictví (IFRS) 1 *První přijetí Mezinárodních standardů účetního výkaznictví* se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

d) Vkládá se standard IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*, jak je stanoveno v příloze tohoto nařízení.

e) IFRS 1, IFRS 2, IFRS 3, IFRS 4, IFRS 5, IFRS 7, IAS 1, IAS 2, IAS 8, IAS 10, IAS 16, IAS 17, IAS 18, IAS 19, IAS 20, IAS 21, IAS 28, IAS 31, IAS 32, IAS 33, IAS 34, IAS 36, IAS 38, IAS 39, IAS 40, IAS 41, IFRIC 2, IFRIC 4, IFRIC 13, IFRIC 17 a IFRIC 19 se mění v souladu s IFRS 13, jak je stanoveno v příloze tohoto nařízení.

f) Vkládá se výklad IFRIC 20 *Náklady na odklizení skryvky v produkční fázi povrchového dolu*, jak je stanoveno v příloze tohoto nařízení.

2. Veškeré odkazy na IFRS 9 se, jak je stanoveno v příloze tohoto nařízení, považují za odkazy na IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování*.

3. Nepoužije se případná výsledná změna IFRS 9 vyplývající z přílohy tohoto nařízení.

Článek 2

1. Změny uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a), b) a c) začnou jednotlivé společnosti uplatňovat nejpozději prvním dnem prvního účetního období začínajícího dnem vstupu tohoto nařízení v platnost nebo začínajícího po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

2. IFRS 13, IFRIC 20 a výsledné změny uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. d) až g) začnou jednotlivé společnosti uplatňovat nejpozději prvním dnem prvního účetního období začínajícího dne 1. ledna 2013 nebo začínajícího po dni 1. ledna 2013.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. prosince 2012.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

PŘÍLOHA

MEZINÁRODNÍ ÚČETNÍ STANDARDY

IFRS 1	IFRS 1 První přijetí Mezinárodních standardů účetního výkaznictví – Silná hyperinflace a odstranění pevných dat u prvoživatelů
IAS 12	IAS 12 Daně z příjmů – Odložená daň: realizace podkladových aktiv
IFRS 13	IFRS 13 Ocenění reálnou hodnotou
IFRIC 20	Výklad IFRIC 20 Náklady na odklizení skrývky v produkční fázi povrchového dolu

ZMĚNY IFRS 1***První použití mezinárodních standardů účetního výkaznictví***

Za odstavec 31B se doplňují nový nadpis a nový odstavec 31C.

PREZENTACE A ZVEŘEJŇOVÁNÍ**Vysvětlení přechodu na IFRS**

Používání domnělé pořizovací ceny po silné hyperinflaci

31C Pokud se účetní jednotka rozhodne ocenit aktiva a závazky reálnou hodnotou a tuto reálnou hodnotu použít jako domnělou pořizovací cenu ve svém počátečním výkaze o finanční pozici podle IFRS z důvodu silné hyperinflace (viz odstavce D26–D30), musí být v první účetní závěrce účetní jednotky podle IFRS zveřejněno vysvětlení toho, jak a proč účetní jednotka měla, a následně přestala mít, funkční měnu s oběma následujícími znaky:

- (a) spolehlivý obecný cenový index není dostupný všem účetním jednotkám, jež mají transakce a zůstatky v dané měně;
- (b) neexistuje možnost směnit dotyčnou měnu za relativně stabilní měnu zahraniční.

Dodatek B

Výjimky z retrospektivního použití ostatních IFRS

Mění se odstavec B2.

Odúčtování finančních aktiv a finančních závazků

B2 Vyjma možnosti obsažené v odstavci B3 použije prvouživatel požadavky na odúčtování podle IAS 39 *Finanční nástroje: Účtování a oceňování* prospektivně na transakce uskutečněné v den přechodu na IFRS nebo později. Například pokud prvouživatel odúčtoval nederivátová finanční aktiva nebo nederivátové finanční závazky podle předchozích GAAP v důsledku transakce uskutečněné před datem přechodu k IFRS, nevykáže taková aktiva a závazky podle IFRS (ledaže splní podmínky pro vykázání v důsledku pozdější transakce nebo události).

Dodatek D

Výjimky z ostatních IFRS

Mění se odstavce D1 a D20.

D1 Účetní jednotka se může rozhodnout využít jednu nebo více z těchto výjimek týkajících se:

- a) ...
- o) převodů aktiv od zákazníků (odstavec D24);
- p) umoření finančních závazků nástroji vlastního kapitálu (odstavec D25) a
- q) silné hyperinflace (odstavce D26–D30).

Účetní jednotka však nepoužije tyto výjimky analogicky pro jiné položky.

Ocenění finančních aktiv a finančních závazků reálnou hodnotou při počátečním vykázání

D20 Bez ohledu na požadavky odstavců 7 a 9 může účetní jednotka použít požadavky obsažené v poslední větě odstavce AG76 a AG76A standardu IAS 39 prospektivně na transakce uzavřené v den přechodu na IFRS nebo později.

Vkládají se nadpis a nové odstavce D26–D30.

Silná hyperinflace

- D26 Pokud má účetní jednotka funkční měnu, jež byla nebo je měnou hyperinflační ekonomiky, určí, zda tato měna byla dotčena silnou hyperinflací před datem přechodu na IFRS. To platí pro účetní jednotky, jež přijímají IFRS poprvé, jakož i pro účetní jednotky, které již IFRS používají.
- D27 Měna hyperinflační ekonomiky je dotčena silnou hyperinflací, pokud má tyto znaky:
- (a) spolehlivý obecný cenový index není dostupný všem účetním jednotkám, jež mají transakce a zůstatky v dané měně;
 - (b) neexistuje možnost směnit dotyčnou měnu za relativně stabilní měnu zahraniční.
- D28 Funkční měna účetní jednotky přestane být dotčena silnou hyperinflací dnem normalizace funkční měny. Uvedeným dnem je den, kdy už funkční měna nemá jeden nebo oba znaky z odstavce D27, nebo den, kdy účetní jednotka změní svou funkční měnu tak, že její funkční měnou se stane měna, která není dotčena silnou hyperinflací.
- D29 Pokud je den přechodu účetní jednotky na IFRS dnem normalizace funkční měny nebo dnem pozdějším, může se účetní jednotka rozhodnout, že ocení všechny aktiva i závazky držené před dnem normalizace funkční měny reálnou hodnotou v den přechodu na IFRS. Účetní jednotka může použít uvedenou reálnou hodnotu jako předpokládané pořizovací náklady uvedených aktiv a závazků v počátečním výkazu o finanční pozici podle IFRS.
- D30 Pokud den normalizace funkční měny spadá do dvanáctiměsíčního srovnávacího období, může činit toto srovnávací období méně než 12 měsíců za předpokladu, že je za uvedené kratší období poskytnuta úplná sada účetní závěrky (dle požadavků odstavce 10 standardu IAS 1).

DATUM ÚČINNOSTI

Doplňuje se nový odstavec 97H.

- 39H Dokumentem *Silná hyperinflace a odstranění pevných dat u prvoúživatelů* (novela IFRS 1), vydaným v prosinci 2010, byly změněny odstavce B2, D1 a D20 a vloženy nové odstavce 31C a D26–D30. Účetní jednotka použije tyto změny pro roční účetní období počínající 1. červencem 2011 nebo později. Dřívější použití je povoleno.

ZMĚNY IFRS 9**IFRS 9 Finanční nástroje (vydáno v listopadu 2009)**

Odstavec C2 se mění takto:

- C2 V dodatku B se mění odstavce B1, B2 a B5, ...

- B2 Vyjma možnosti obsažené v odstavci B3 použije prvoúživatel požadavky na odúčtování podle IAS 39 *Finanční nástroje: Účtování a oceňování* prospektivně na transakce uskutečněné v den přechodu na IFRS nebo později. Například pokud prvoúživatel odúčtoval nederivátová finanční aktiva nebo nederivátové finanční závazky podle předchozích GAAP v důsledku transakce uskutečněné před datem přechodu k IFRS, nevykáže taková aktiva a závazky podle IFRS (ledaže splní podmínky pro vykázání v důsledku pozdější transakce nebo události).

Odstavec C3 se mění tak, že se vkládá nový odstavec D20, který zní:

- C3 V dodatku (výjimky z ostatních IFRS) se mění odstavce D19 a D20 ...

- D20 Bez ohledu na požadavky odstavců 7 a 9 může účetní jednotka použít požadavky obsažené v poslední větě odstavce AG76 a AG76A standardu IAS 39 prospektivně na transakce uzavřené o dni přechodu na IFRS nebo později.

IFRS 9 *Finanční nástroje* (vydáno v říjnu 2010)

Odstavce C2 a C3 se mění takto:

V odstavci C2 se novelizovaný odstavec B2 mění takto:

B2 Vyjma možnosti obsažené v odstavci B3 použije prvouživatel požadavky na odúčtování podle IFRS 9 *Finanční nástroje* prospektivně na transakce uskutečněné dnem přechodu na IFRS nebo později. Například pokud prvouživatel odúčtoval nederivátová finanční aktiva nebo nederivátové finanční závazky podle předchozích GAAP v důsledku transakce uskutečněné před datem přechodu k IFRS, nevykáže taková aktiva a závazky podle IFRS (ledaže splní podmínky pro vykazání v důsledku pozdější transakce nebo události).

V odstavci C3 se novelizovaný odstavec D20 mění takto:

D20 Bez ohledu na požadavky odstavců 7 a 9 může účetní jednotka použít požadavky obsažené v poslední větě odstavce B5.4.8 a v odstavci B5.4.9 standardu IFRS 9 prospektivně na transakce uzavřené o dni přechodu na IFRS nebo později.

Novela IAS 12**Daně ze zisku**

Dosavadní odstavec 52 se přečísluje na odstavec 51A. Mění se odstavec 10 a příklady za odstavcem 51A. Doplnují se nové odstavce 51B a 51C a následující nový příklad a nové odstavce 51D, 51E, 98 a 99.

DEFINICE**Daňová základna**

- 10 V případech, kdy daňová základna aktiva nebo závazku není úplně zřejmá, je vhodné zvážit základní princip, na kterém je tento standard založen: účetní jednotka až na určité omezené výjimky vykazuje odložený daňový závazek (pohledávku) vždy, když by realizace nebo vypořádání účetní hodnoty aktiva nebo závazku způsobily budoucí platbu daně vyšší (nižší), než by byla, kdyby realizace ziskání nebo vypořádání neměly žádné daňové dopady. Příklad C za odstavcem 51A ilustruje okolnosti, za nichž by mohlo být užitečné použít tento základní princip, například když daňová základna aktiva či závazku závisí na očekávaném způsobu realizace nebo vypořádání.

OCEŇOVÁNÍ

- 51A Způsob, jakým účetní jednotka v některých jurisdikcích realizuje (vypořádává) účetní hodnotu aktiva (závazku), může ovlivnit jednu nebo obě z následujících veličin:

- (a) používanou daňovou sazbou, když účetní jednotka realizuje (vypořádává) účetní hodnotu aktiva nebo závazku, a
- (b) daňovou základnu aktiva (závazku).

V těchto případech účetní jednotka oceňuje odložené daňové závazky a odložené daňové pohledávky daňovou sazbou a daňovou základnou, které jsou v souladu s očekávaným způsobem realizace nebo vypořádání.

Příklad A

Položka pozemků, budov a zařízení má účetní hodnotu 100 a daňovou základnu 60. Daňová sazba 20 % by se uplatňovala, kdyby se tato položka prodávala, a daňová sazba 30 % se použije ke zdanění ostatních zisků.

Účetní jednotka vykáže odložený daňový závazek ve výši 8 (20 % ze 40), pokud očekává prodej aktiva bez dalšího použití, a odložený daňový závazek 12 (30 % ze 40), pokud očekává držení položky a realizaci účetní hodnoty položky jejím používáním.

Příklad B

Položka pozemků, budov a zařízení s pořizovací cenou 100 a účetní hodnotou 80 je přeceněna na 150. Pro daňové účely není provedena odpovídající korekce. Oprávky pro daňové účely jsou 30 a daňová sazba je 30 %. Pokud se položka prodá za vyšší částku, než byla pořizovací cena, daňové oprávky 30 budou zahrnuty do zdanitelného zisku, ale tržba převyšující pořizovací cenu nebude zdanitelná.

Daňová základna položky je 70 a vzniká zdanitelný přechodný rozdíl 80. Pokud účetní jednotka očekává realizaci účetní hodnoty užíváním položky, musí vytvořit zdanitelný zisk 150, ale bude moci odečíst odpisy pouze ve výši 70. V tomto případě činí odložený daňový závazek 24 (30 % z 80). Pokud účetní jednotka očekává realizaci účetní hodnoty prodejem položky okamžitě s výnosem 150, odložený daňový závazek se vypočítá takto:

	Zdanitelný přechodný rozdíl	Daňová sazba	Odložený daňový závazek
Daňové oprávky	30	30 %	9
Výnos převyšující pořizovací cenu	50	nula	—
Celkem	80		9

(Poznámka: podle odstavce 61A dodatečná odložená daň, která vzniká z přecenění, je účtována v ostatním úplném výsledku)

Příklad C

Základní údaje jsou stejné jako v příkladu B, pouze pokud je položka prodána za více než pořizovací cenu, daňové oprávký budou zahrnuty do zdanitelného zisku (zdaněny 30 %) a tržby z prodeje budou zdaněny 40 %, po odpočtu nákladů upravených o inflaci ve výši 110.

Pokud účetní jednotka očekává realizaci účetní hodnoty užíváním položky, musí vytvořit zdanitelný zisk 150, ale bude moci odečíst odpisy pouze ve výši 70. To znamená, že daňová základna je 70, zdanitelný přechodný rozdíl 80 a odložený daňový závazek 24 (30 % z 80) jako v příkladu B.

Pokud účetní jednotka očekává, že realizuje účetní hodnotu prodejem položky okamžitě s výnosem ve výši 150, bude moci odečíst indexovaný náklad 110. Čistý výnos 40 bude zdaněn 40 %. Kromě toho daňové oprávký 30 budou zahrnuty do zdanitelného zisku a zdaněny 30 %. To znamená, že daňová základna je 80 (110 minus 30), existuje zdanitelný přechodný rozdíl 70 a odložený daňový závazek 25 (40 % ze 40 plus 30 % ze 30). Pokud v tomto příkladě není daňová základna bezprostředně patrná, může při rozhodnutí pomoci základní pravidlo vyjádřené v odstavci 10.

(Poznámka: podle odstavce 61A dodatečná odložená daň, která vzniká z přecenění, je účtována v ostatním úplném výsledku)

51B Pokud odložený daňový závazek nebo odložená daňová pohledávka vznikne z neodepisovatelného aktiva oceněného modelem přecenování dle IAS 16, musí ocenění odloženého daňového závazku nebo odložené daňové pohledávky odrážet daňové důsledky realizace účetní hodnoty tohoto neodepisovatelného aktiva prodejem, bez ohledu na způsob ocenění jeho účetní hodnoty. Stanoví-li proto daňový právní předpis daňovou sazbu použitou na zdanitelnou částku odvozenou z prodeje aktiva, která se liší od daňové sazby použité pro zdanitelnou částku odvozenou z užívání aktiva, je při ocenění odloženého daňového závazku nebo pohledávky vztahující se k neodepisovatelnému aktivu použita prvně uvedená sazba.

51C Pokud odložený daňový závazek nebo odložená daňová pohledávka vznikne z investičního nemovitěho majetku, který je oceněn modelem oceňování reálnou hodnotou dle IAS 40, existuje vyvratitelná domněnka, že účetní hodnota investičního nemovitěho majetku bude realizována prodejem. Ocenění odloženého daňového závazku nebo odložené daňové pohledávky musí tedy odrážet daňové důsledky plné realizace účetní hodnoty investičního nemovitěho majetku výhradně prodejem, ledaže je domněnka vyvrácena. Tato domněnka je vyvrácena, pokud investiční nemovitý majetek je odepisovatelný a je držen v rámci obchodního modelu, jehož cílem je spotřebovat v podstatě veškeré hospodářské užítky tohoto investičního nemovitěho majetku v čase, a nikoli prodejem. Pokud je tato domněnka vyvrácena, použijí se požadavky odstavců 51 a 51A.

Příklad ilustrující odstavec 51C

Investiční nemovitý majetek má pořizovací cenu 100 a reálnou hodnotu 150. Ocení se za použití modelu oceňování reálnou hodnotou dle IAS 40. Zahrnuje pozemek s pořizovací cenou 40 a reálnou hodnotou 60 a budovu s pořizovací cenou 60 a reálnou hodnotou 90. Pozemek má neomezenou dobu životnosti.

Oprávký budovy pro daňové účely činí 30. Nerealizovanými změnami v reálné hodnotě investičního nemovitěho majetku není ovlivněn zdanitelný zisk. Pokud se investiční nemovitý majetek prodá za více, než činila pořizovací cena, bude zrušení daňových oprávek 30 zahrnuto do zdanitelného zisku a zdaněno obvyklou daňovou sazbou 30 %. Pokud výnos z prodeje přesáhne pořizovací cenu, stanoví daňová legislativa daňovou sazbu 25 % pro aktiva držená méně než dva roky a 20 % pro aktiva držená dva roky nebo déle.

Protože investiční nemovitý majetek se oceňuje modelem oceňování reálnou hodnotou dle IAS 40, existuje vyvratitelná domněnka, že účetní jednotka celou účetní hodnotu investičního nemovitěho majetku realizuje získá prodejem. Pokud uvedená domněnka není vyvrácena, odložená daň odráží daňové důsledky realizace celé účetní hodnoty prodejem, i když účetní jednotka očekává, že před prodejem získá z nemovitěho majetku příjem z pronájmu.

Daňová základna pozemku, pokud je prodán, je 40 a vzniká zdanitelný přechodný rozdíl 20 (60 – 40). Daňová základna budovy, pokud je prodána, je 30 (60 – 30) a vzniká zdanitelný přechodný rozdíl 60 (90 – 30). V důsledku toho celkový zdanitelný přechodný rozdíl týkající se investičního nemovitěho majetku činí 80 (20 + 60).

V souladu s odstavcem 47 je daňovou sazbou sazba, jež by se měla použít pro období, kdy bude investiční nemovitý majetek realizován. Pokud účetní jednotka očekává, že nemovitý majetek prodá poté, co jej bude držet více než dva roky, spočítá se výsledný odložený daňový závazek následovně:

	Zdanitelný přechodný rozdíl	Daňová sazba	Odložený daňový závazek
Daňové oprávk	30	30 %	9
Výnos převyšující pořizovací cenu	50	20 %	10
Celkem	80		19

Pokud účetní jednotka očekává, že prodá nemovitý majetek poté, co jej bude držet méně než dva roky, výše uvedený způsob výpočtu se změní tak, že se na výnos převyšující pořizovací cenu použije daňová sazba 25 %, a nikoli 20 %.

Pokud ale účetní jednotka drží budovu v rámci obchodního modelu, jehož cílem je spotřebovat v podstatě veškeré hospodářské užitky z budovy v čase, a nikoli prodejem, bude u této budovy tato domněnka vyvrácena. Pozemek se však neodepisuje. Domněnka realizace prodejem by tudíž nebyla vyvrácena u pozemku. Z toho plyne, že odložený daňový závazek by odrážel daňové důsledky realizace účetní hodnoty budovy používáním a účetní hodnoty pozemku prodejem.

Daňová základna budovy, pokud je používána, je 30 ($60 - 30$) a vzniká zdanitelný přechodný rozdíl 60 ($90 - 30$), z něhož vyplývá odložený daňový závazek 18 ($30 \% \text{ z } 60$).

Daňová základna pozemku, pokud je prodán, je 40 ($20 - 30$) a vzniká zdanitelný přechodný rozdíl 20 ($60 - 40$), z něhož vyplývá odložený daňový závazek 4 ($20 \% \text{ z } 20$).

V důsledku toho platí, že pokud domněnka realizace prodejem je u budovy vyvrácena, odložený daňový závazek týkající se investičního nemovitého majetku je 22 ($18 + 4$).

51D Vyvratitelná domněnka v odstavci 51C se použije také tehdy, pokud odložený daňový závazek nebo odložená daňová pohledávka vznikne z ocenění investičního nemovitého majetku v podnikové kombinaci, jestliže účetní jednotka použije model ocenění reálnou hodnotou při následném ocenění uvedeného investičního nemovitého majetku.

51E Ustanovením odstavců 51B–51D zůstávají nedotčeny požadavky na používání zásad z odstavců 24–33 (odčitatelné přechodné rozdíly) a z odstavců 34–36 (nevyužité daňové ztráty a nevyužité daňové odpocety) tohoto standardu při zachycení a oceňování odložených daňových pohledávek.

DATUM ÚČINNOSTI

98 Odstavec 52 byl přečíslován na odstavec 51A, byly změněny odstavce 10 a příklady za odstavcem 51A a byly doplněny nové odstavce 51B a 51C a za ním následující nový příklad a nové odstavce 51D, 51E a 99, to vše v dokumentu *Odložená daň: realizace podkladových aktiv*, vydaném v prosinci 2010. Účetní jednotka použije tyto změny pro roční období počínající 1. lednem 2012 nebo později. Dřívější použití je povoleno. V případě, že účetní jednotka použije změny pro dřívější období, zveřejní tuto skutečnost.

ZRUŠENÍ VÝKLADU SIC -21

99 Změny provedené dokumentem *Odložená daň: realizace podkladových aktiv*, vydaným v prosinci 2010, nahrazují výklad SIC 21 *Daně ze zisku – zpětné získání přeceněných neodepisovatelných aktiv*.

MEZINÁRODNÍ STANDARD ÚČETNÍHO VÝKAZNICTVÍ 13

Ocenění reálnou hodnotou

CÍL

1 Tento IFRS:

- (a) **definuje reálnou hodnotu;**
 - (b) **stanoví v jediném IFRS rámec pro oceňování reálnou hodnotou a**
 - (c) **požaduje zveřejnění informací o ocenění reálnou hodnotou.**
- 2 Reálná hodnota vychází z tržní ceny, nikoli z ocenění specifického pro účetní jednotku. Pro některá aktiva a závazky mohou být k dispozici pozorovatelné tržní transakce nebo tržní informace. Pro jiná aktiva a závazky pozorovatelné tržní transakce nebo tržní informace k dispozici být nemusí. Nicméně cíl ocenění reálnou hodnotou je v obou případech stejný – odhadnout cenu, za níž by mezi *účastníky trhu* ke dni ocenění za obvyklých tržních podmínek proběhla *řádná transakce* spočívající v prodeji aktiv nebo převodu závazků (tj. *výstupní cenu* ke dni ocenění z pohledu účastníka trhu, který vlastní aktivum nebo dluží závazek).
- 3 Pokud cena identických aktiv či závazků není pozorovatelná, účetní jednotka stanoví reálnou hodnotu za použití jiné techniky oceňování, která maximalizuje použití příslušných *pozorovatelných vstupů* a minimalizuje použití *nepozorovatelných vstupů*. Vzhledem k tomu, že reálná hodnota vychází z tržní ceny, je stanovena za použití předpokladů, které by při oceňování aktiva či závazku použili účastníci trhu, včetně předpokladů týkajících se rizika. Záměr účetní jednotky držet aktivum nebo vypořádat či jinak splnit závazek proto není při oceňování reálnou hodnotou relevantní.
- 4 Definice reálné hodnoty se zaměřuje na aktiva a závazky, protože jsou klíčovým předmětem účetního oceňování. Kromě toho se tento IFRS použije na vlastní kapitálové nástroje účetní jednotky oceněné reálnou hodnotou.

ROZSAH PŮSOBNOSTI

- 5 **Tento IFRS se použije v případech, kdy jiný IFRS požaduje nebo připouští ocenění reálnou hodnotou nebo zveřejnění informací o ocenění reálnou hodnotou (a metody ocenění, např. reálnou hodnotou sníženou o náklady prodeje, vycházející z reálné hodnoty nebo zveřejnění informací o tomto ocenění), s výjimkou uvedenou v odstavcích 6 a 7.**
- 6 Požadavky tohoto IFRS na oceňování a zveřejňování se nevztahují na následující transakce:
- (a) transakce spočívající v úhradách vázaných na akcie v oblasti působnosti IFRS 2 *Úhrada vázaná na akcie*;
 - (b) leasing v oblasti působnosti IAS 17 *Leasingy* a
 - (c) ocenění, které vykazuje určité společné rysy s reálnou hodnotou, avšak reálnou hodnotou není, jako je čistá realizovatelná hodnota v IAS 2 *Zásoby* nebo hodnota z užívání v IAS 36 *Snížení hodnoty aktiv*.
- 7 Zveřejnění požadovaná tímto IFRS nejsou požadována pro:
- (a) aktiva plánu oceněná reálnou hodnotou v souladu s IAS 19 *Zaměstnanecké požitky*;
 - (b) investice penzijního plánu oceněné reálnou hodnotou v souladu s IAS 26 *Penzijní plány* a
 - (c) aktiva, u nichž je zpětně získatelná částka reálnou hodnotou sníženou o náklady na vyřazení v souladu s IAS 36.
- 8 Rámec ocenění reálnou hodnotou popsáný v tomto IFRS se vztahuje jak na prvotní, tak následné ocenění, jestliže je reálná hodnota požadována nebo povolena jinými IFRS.

OCEŇOVÁNÍ

Definice reálné hodnoty

- 9** Tento IFRS definuje reálnou hodnotu jako cenu, která by byla získána z prodeje aktiva nebo zaplacená za převzetí závazku v rámci řádné transakce mezi účastníky trhu ke dni ocenění.

10 Odstavec B2 popisuje celkový přístup ocenění reálnou hodnotou.

Aktivum nebo závazek

- 11** Ocenění reálnou hodnotou se provádí u konkrétního aktiva či závazku. Při stanovení reálné hodnoty účetní jednotka proto vezme v úvahu charakteristiky aktiva či závazku, které by účastníci trhu zohlednili při oceňování aktiva či závazku ke dni ocenění. Mezi takové charakteristiky patří například:

- (a) stav a poloha aktiva a
- (b) případná omezení prodeje či použití aktiva.

- 12** Účinek na ocenění vyplývající z konkrétních charakteristik se bude lišit v závislosti na tom, jakým způsobem by tyto charakteristiky byly zohledněny účastníky trhu.

- 13** Aktivum nebo závazek oceněný reálnou hodnotou může mít jednu z následujících forem:

- (a) samostatné aktivum či závazek (například finanční nástroj nebo nefinanční aktivum) nebo
- (b) skupina aktiv, skupina závazků nebo skupina aktiv a závazků (například peněžotvorná jednotka nebo podnik).

- 14** To, zda je aktivum nebo závazek pro účely vykazání nebo zveřejnění samostatným aktivem nebo závazkem, skupinou aktiv, skupinou závazků, nebo skupinou závazků, závisí na jeho zúčtovací jednotce. Zúčtovací jednotka pro aktivum či závazek se stanoví podle IFRS, který požaduje nebo povoluje ocenění reálnou hodnotou, s výjimkou případů stanovených v tomto IFRS.

Transakce

- 15** Ocenění reálnou hodnotou předpokládá, že aktivum či závazek jsou v řádné transakci směřeny mezi účastníky trhu za účelem prodeje aktiva či převodu závazku ke dni ocenění za obvyklých tržních podmínek.

- 16** Ocenění reálnou hodnotou předpokládá, že transakce spočívající v prodeji aktiva či převodu závazku probíhá buď:

- (a) na hlavním trhu pro aktivum či závazek; nebo
- (b) při neexistenci hlavního trhu na nejvýhodnějším trhu pro dané aktivum či závazek.

- 17** Účetní jednotka nemusí provádět úplný průzkum všech možných trhů za účelem určení hlavního trhu, nebo, v případě neexistence hlavního trhu, nejvýhodnějšího trhu, avšak zohlední veškeré informace, které jsou obvykle dostupné. Neexistuje-li důkaz o opaku, za trh, na němž by účetní jednotka za běžných okolností provedla transakci za účelem prodeje aktiva nebo převodu závazku, se považuje hlavní trh, nebo, v případě neexistence hlavního trhu, trh, který je pro danou transakci nejvýhodnější.

- 18** Pokud pro aktivum či závazek existuje hlavní trh, ocenění reálnou hodnotou bude představovat cenu na tomto trhu (bez ohledu na to, zda je cena přímo pozorovatelná nebo odhadnuta za použití jiné techniky oceňování), i když je cena na jiném trhu ke dni ocenění potenciálně výhodnější.

- 19** Účetní jednotka musí mít přístup k hlavnímu (či nejvýhodnějšímu) trhu ke dni ocenění. Jelikož různé účetní jednotky (a podniky v rámci těchto jednotek) s různými činnostmi mohou mít přístup k různým trhům, hlavní (nebo nejvýhodnější) trh pro totéž aktivum či závazek se může pro různé účetní jednotky (a podniky v rámci těchto jednotek) lišit. Hlavní (či nejvýhodnější) trh (a tedy i účastníci trhu) bude proto stanoven z pohledu účetní jednotky, což připouští rozdíly mezi jednotkami s různými činnostmi.

- 20 Ačkoli účetní jednotka musí mít zajištěn přístup na trh, nemusí být s to prodat konkrétní aktivum či převést konkrétní závazek ke dni ocenění, aby byla schopna stanovit reálnou hodnotu na základě ceny na tomto trhu.
- 21 I v případě, kdy neexistuje pozorovatelný trh, který by poskytl informace o ocenění při prodeji aktiva či převodu závazku ke dni ocenění, ocenění reálnou hodnotou předpokládá, že se transakce uskuteční k tomuto dni, z pohledu účastníka trhu, který drží aktivum nebo dluží závazek. Tato předpokládaná transakce vytváří základ pro odhad ceny, za kterou by bylo prodáno aktivum nebo převeden závazek.

Účastníci trhu

- 22 **Účetní jednotka stanoví reálnou hodnotu aktiva nebo závazku za použití předpokladů, které by při oceňování aktiva nebo závazku použili účastníci trhu, přičemž se předpokládá, že účastníci trhu jednají ve svém nejlepším ekonomickém zájmu.**
- 23 Při stanovování těchto předpokladů účetní jednotka nemusí identifikovat konkrétní účastníky trhu, ale spíše charakteristiky, které účastníky trhu obecně odlišují, při zohlednění faktorů typických pro všechny následující prvky:
- (a) aktivum nebo závazek;
 - (b) hlavní (nebo nejvýhodnější) trh pro aktivum či závazek a
 - (c) účastníci trhu, se kterými by účetní jednotka uzavřela transakce na tomto trhu.

Cena

- 24 **Reálná hodnota je cena, která by byla získána za prodej aktiva nebo zaplacená za převod závazku v rámci řádné transakce na hlavním (nebo nejvýhodnějším) trhu ke dni ocenění za obvyklých tržních podmínek (tj. výstupní cena), bez ohledu na to, zda je přímo pozorovatelná, nebo odhadnuta za použití jiné techniky oceňování.**
- 25 Cena na hlavním (či nejvýhodnějším) trhu, použitá pro ocenění reálnou hodnotou aktiva nebo závazku, se neupravuje o *transakční náklady*. Transakční náklady jsou účtovány v souladu s jinými standardy IFRS. Transakční náklady nejsou charakteristickým znakem aktiva nebo závazku; jsou spíše specifické pro transakci a liší se v závislosti na tom, jakým způsobem účetní jednotka uzavře transakci s aktivem nebo závazkem.
- 26 Transakční náklady nezahrnují *náklady na dopravu*. Pokud je charakteristickým rysem aktiva poloha (jako tomu může být například u komodity), cena na hlavním (nebo nejvýhodnějším) trhu bude upravena o případné náklady, které by byly vynaloženy na dopravu aktiva ze současného místa na tento trh.

Použití pro nefinanční aktiva

Nejvyšší a nejlepší využití nefinančních aktiv

- 27 **Při oceňování nefinančních aktiv reálnou hodnotou se zohledňuje schopnost účastníka trhu vytvářet ekonomické užítky prostřednictvím nejvyššího a nejlepšího využití aktiva nebo za pomoci jeho prodeje jinému účastníkovi trhu, který použije aktivum s ohledem na jeho nejvyšší a nejlepší využití.**
- 28 Nejvyšší a nejlepší využití nefinančního aktiva zohledňuje použití aktiva, které je fyzicky možné, zákonné a finančně proveditelné, přičemž:
- (a) fyzicky možné použití zohledňuje fyzické vlastnosti aktiva, které by účastníci trhu vzali při oceňování aktiva v úvahu (např. polohu nebo velikost nemovitosti);
 - (b) zákonné použití zohledňuje veškerá právní omezení týkající se použití aktiva, která by účastníci trhu vzali při oceňování aktiva v úvahu (např. předpisy o územním plánování vztahující se k nemovitosti);
 - (c) finančně proveditelné použití zohledňuje, zda použití aktiva, které je fyzicky možné a zákonné, vytváří přiměřený příjem nebo peněžní toky (při zohlednění nákladů na převod aktiva k takovému použití), aby se vytvořila investiční návratnost, kterou by účastníci trhu vyžadovali od investice do aktiva určeného k takovému použití.

29 Nejvyšší a nejlepší využití se stanoví z pohledu účastníků trhu, včetně případů, kdy účetní jednotka zamýšlí odlišné použití. Nicméně se předpokládá, že běžným použitím nefinančního aktiva účetní jednotkou je nejvyšší a nejlepší využití, pokud tržní nebo jiné faktory nenaznačují, že by odlišné využití účastníky trhu maximalizovalo hodnotu aktiva.

30 S cílem zajistit svou konkurenceschopnost či z jiných důvodů se účetní jednotka může rozhodnout nepoužít nabyté nefinanční aktivum aktivně nebo se může rozhodnout, že aktivum nepoužije v souladu s jeho nejvyšším a nejlepším využitím. Může se například jednat o nehmotné aktivum, které jednotka plánuje použít defenzivním způsobem s cílem zabránit ostatním účastníkům trhu toto aktivum využít. Účetní jednotka nicméně stanoví reálnou hodnotu nefinančního aktiva při zohlednění předpokládaného nejvyššího a nejlepšího využití tohoto aktiva účastníky trhu.

Předpoklad ocenění pro nefinanční aktiva

31 Nejvyšší a nejlepší využití nefinančního aktiva stanoví předpoklad ocenění používaný ke stanovení reálné hodnoty aktiva následujícím způsobem:

(a) nejvyšší a nejlepší využití nefinančního aktiva může účastníkům trhu přinést maximální hodnotu prostřednictvím jeho využití v kombinaci s jinými aktivy ve skupině (instalovanými nebo jinak konfigurovanými pro použití) nebo v kombinaci s jinými aktivy a závazky (např. podnik);

(i) pokud je nejvyšším a nejlepším využitím aktiva jeho využití v kombinaci s jinými aktivy nebo jinými aktivy a závazky, reálnou hodnotou aktiva je cena, která by byla získána v běžné transakci při prodeji aktiva, za předpokladu, že by aktivum bylo použito společně s jinými aktivy nebo jinými aktivy a závazky a že by tato aktiva a závazky (tj. doplňková aktiva a související závazky) byla dostupná účastníkům trhu;

(ii) závazky spojené s aktivem a doplňkovými aktivy zahrnují závazky, které financují pracovní kapitál, nezahrnují však závazky použité k financování jiných aktiv, než jsou aktiva ve skupině aktiv;

(iii) předpoklady ohledně nejvyššího a nejlepšího využití nefinančního aktiva musí být konzistentní pro všechna aktiva (pro něž je relevantní nejvyšší a nejlepší využití) ve skupině aktiv nebo ve skupině aktiv a závazků, v jejichž rámci by aktivum mělo být využito;

(b) nejvyšší a nejlepší využití nefinančního aktiva může účastníkům trhu poskytnout maximální hodnotu na samostatném základě. Pokud je nejvyšším a nejlepším využitím aktiva jeho využití jako samostatného aktiva, jeho reálnou hodnotou je cena, která by byla získána v rámci běžné transakce při prodeji aktiva účastníkům trhu, kteří by aktivum využili jako samostatné aktivum.

32 Ocenění nefinančního aktiva reálnou hodnotou předpokládá, že aktivum je prodáno v souladu se zúčtovací jednotkou specifikovanou v jiných IFRS (kterou může být jednotlivé aktivum). Je tomu tak i v případě, že ocenění reálnou hodnotou předpokládá, že nejvyšším a nejlepším využitím aktiva je jeho použití v kombinaci s jinými aktivy nebo jinými aktivy a závazky, protože ocenění reálnou hodnotou předpokládá, že účastník trhu již drží doplňková aktiva a související závazky.

33 Odstavec B3 popisuje použití konceptu předpokladu ocenění pro nefinanční aktiva.

Použití pro závazky a vlastní kapitálové nástroje účetní jednotky

Obecné zásady

34 Ocenění reálnou hodnotou předpokládá, že finanční či nefinanční závazek nebo vlastní kapitálový nástroj účetní jednotky (např. podíly na vlastním kapitálu vydané jako nepeněžní protihodnota v podnikové kombinaci) je převeden na účastníka trhu ke dni ocenění. Převod závazku nebo vlastního kapitálového nástroje účetní jednotky předpokládá, že:

(a) závazek zůstane v oběhu a od přejímajícího účastníka trhu se požaduje, aby splnil tento závazek. Závazek ke dni ocenění nebude vypořádán s protistranou ani nedojde k jeho zániku jiným způsobem;

(b) vlastní kapitálový nástroj účetní jednotky zůstane v oběhu a přejímající účastník trhu převezme práva a povinnosti související s nástrojem. Nástroj ke dni ocenění nebude zrušen ani nezanikne jiným způsobem.

35 I v případě, že neexistuje pozorovatelný trh, který by poskytl informace o ocenění při převodu závazku nebo vlastního kapitálového nástroje účetní jednotky (například protože smluvní nebo jiná právní omezení zabráňují převodu takových položek), může pro takové položky existovat pozorovatelný trh, pokud jsou drženy jinými stranami jako aktiva (např. podnikové dluhopisy nebo kupní opce na akcie účetní jednotky).

36 Účetní jednotka ve všech případech maximalizuje využití relevantních pozorovatelných vstupů a minimalizuje využití nepozorovatelných vstupů ke splnění cíle ocenění reálnou hodnotou, jež spočívá v odhadu ceny, za kterou by řádná transakce, v jejímž rámci se uskuteční převod závazku nebo kapitálového nástroje, proběhla mezi účastníky trhu ke dni ocenění za obvyklých tržních podmínek.

Závazky a kapitálové nástroje držené jinými stranami jako aktiva

37 Pokud kótovaná tržní cena pro převod identického nebo podobného závazku nebo vlastního kapitálového nástroje účetní jednotky není k dispozici a identická položka je držena jinou stranou jako aktivum, účetní jednotka stanoví reálnou hodnotu závazku nebo kapitálového nástroje z pohledu účastníka trhu, který drží identickou položku jako aktivum ke dni ocenění aktiva.

38 V takových případech účetní jednotka stanoví reálnou hodnotu závazku nebo kapitálového nástroje následujícím způsobem:

(a) za použití kótované ceny na aktivním trhu pro identickou položku drženou jako aktivum jinou stranou, je-li taková cena k dispozici;

(b) pokud taková cena k dispozici není, za použití jiných pozorovatelných vstupů, jako je kótovaná cena na trhu, který není aktivní, pro identickou položku drženou jako aktivum jinou stranou;

(c) pokud pozorovatelné ceny uvedené v písmenech a) a b) nejsou k dispozici, použije se jiná oceňovací technika jako:

(i) *výnosový přístup* (například technika oceňování pomocí současné hodnoty, která zohledňuje budoucí peněžní toky, jejichž získání by účastník trhu mohl očekávat díky držení závazku či kapitálového nástroje jako aktiva; viz odstavce B10 a B11);

(ii) *tržní přístup* (např. používání kótovaných cen pro podobné závazky nebo kapitálové nástroje držené jako aktiva jinými stranami; viz odstavce B5–B7).

39 Účetní jednotka upraví kótovanou cenu závazku nebo vlastního kapitálového nástroje drženého jako aktivum jinou stranou pouze v případě, že existují faktory specifické pro aktivum, které nejsou použitelné na ocenění závazku nebo kapitálového nástroje reálnou hodnotou. Účetní jednotka zajistí, aby cena aktiva nezohledňovala účinek omezení zabráňující prodeji tohoto aktiva. Mezi faktory, které mohou naznačovat, že by kótovaná cena aktiva měla být upravena, patří například:

(a) kótovaná cena aktiva se vztahuje k podobnému (nikoli však identickému) závazku či kapitálovému nástroji drženému jinou stranou jako aktivum. Závazek nebo kapitálový nástroj může mít například zvláštní charakteristický rys (například úvěrová kvalita emitenta), který je odlišný od charakteristik zohledněných v reálné hodnotě podobného závazku nebo kapitálového nástroje drženého jako aktivum;

(b) zúčtovací jednotka aktiva není tatáž jako závazku či kapitálového nástroje. Například u závazků v některých případech cena aktiva odráží kombinovanou cenu souboru zahrnujícího jak částky, které je emitent povinen uhradit, tak úvěrové posílení třetí strany. Pokud zúčtovací jednotka závazku neplatí pro kombinovaný soubor, cílem je stanovit reálnou hodnotu závazku emitenta, nikoli reálnou hodnotu kombinovaného souboru. Proto by v takových případech účetní jednotka upravila pozorovanou cenu aktiva s cílem vyloučit účinek úvěrového posílení třetí strany.

Závazky a kapitálové nástroje, které nejsou drženy jinými stranami jako aktiva

40 Pokud kótovaná cena pro převod identického nebo podobného závazku nebo vlastního kapitálového nástroje účetní jednotky není k dispozici a identická položka není držena jinou stranou jako aktivum, účetní jednotka stanoví reálnou hodnotu závazku nebo kapitálového nástroje za použití oceňovací techniky z pohledu účastníka trhu, který dluží závazek nebo emitoval nárok na vlastní kapitál.

41 Například při použití techniky oceňování pomocí současné hodnoty může účetní jednotka zohlednit jeden z následujících prvků:

- (a) budoucí peněžní odtoky, které by účastník trhu očekával v souvislosti s vyrovnáním závazku, včetně kompenzace, kterou by účastník trhu požadoval za převzetí závazku (viz odstavce B31–B33);
- (b) částku, kterou by účastník trhu získal za sjednání či emisi identického závazku či kapitálového nástroje, za použití předpokladů, které by použili účastníci trhu při oceňování identické položky (např. položky mající stejné úvěrové charakteristiky) na hlavním (nebo nejvýhodnějším) trhu pro vydání závazku či kapitálového nástroje se stejnými smluvními podmínkami.

Riziko neplnění

42 Reálná hodnota závazku zohledňuje účinek rizika nesplnění. Riziko nelnění zahrnuje – avšak nemusí být omezeno na – vlastní úvěrové riziko účetní jednotky (definované v IFRS 7 *Finanční nástroje: Zveřejnění*). Předpokládá se, že riziko neplnění je stejné před převodem i po převodu závazku.

43 Při oceňování závazku reálnou hodnotou účetní jednotka vezme v úvahu účinek úvěrového rizika (úvěrová pozice) a případné další faktory, které mohou mít vliv na pravděpodobnost, že závazek bude či nebude vypořádán. Tento účinek se může lišit v závislosti na konkrétním závazku. Může se jednat kupříkladu o tyto faktory:

- (a) zda je závazkem povinnost dodat hotovost (finanční závazek), nebo zboží či služby (nefinanční závazek);
- (b) případné podmínky úvěrového posílení spojeného se závazkem.

44 Reálná hodnota závazku zohledňuje účinek rizika neplnění na základě jeho zúčtovací jednotky. Emitent závazku vydaného s neoddelitelným úvěrovým posílením třetí strany, které je zaúčtováno odděleně od závazku, nezahrne při ocenění závazku reálnou hodnotou účinek úvěrového posílení (např. ručení třetí stranou). Pokud je úvěrové posílení zaúčtováno odděleně od závazku, emitent při oceňování závazku reálnou hodnotou zohlední svou vlastní úvěrovou pozici, a nikoli úvěrovou pozici třetí strany, která je ručitelem.

Omezení zabraňující převodu závazku nebo vlastního kapitálového nástroje účetní jednotky

45 Při oceňování závazku nebo vlastního kapitálového nástroje reálnou hodnotou účetní jednotka nezahrne samostatnou vstupní veličinu nebo úpravu dalších vstupních veličin vztahujících se k existenci omezení, které brání převodu položky. Účinek omezení, které brání převodu závazku nebo vlastního kapitálového nástroje účetní jednotky, je buď implicitně, nebo explicitně zahrnut v dalších vstupních veličinách použitých při oceňování reálnou hodnotou.

46 Ke dni transakce například jak věřitel, tak dlužník přijali transakční cenu závazku s plným vědomím toho, že závazek zahrnuje omezení, které brání jeho převodu. V důsledku zahrnutí omezení do transakční ceny není vyžadováno, aby samostatná vstupní veličina nebo úprava stávající vstupní veličiny zohledňovala ke dni transakce účinek omezení převodu. Stejně tak se nepožaduje, aby samostatná vstupní veličina nebo úprava stávající vstupní veličiny zohledňovala účinek omezení převodu k následným datům ocenění.

Finanční závazek s ustanovením o splatnosti na požádání

47 Reálná hodnota finančního závazku, který obsahuje prvek na požádání (např. vklad splatný na požádání), není nižší než částka splatná na požádání, diskontovaná od prvního dne, kdy může být žádáno její vyplacení.

Použití pro finanční aktiva a finanční závazky s kompenzujícími pozicemi tržního nebo úvěrového rizika protistrany, pokud jde o rizika trhu nebo úvěrové riziko protistrany

48 Účetní jednotka, která drží skupinu finančních aktiv a finančních závazků, je vystavena tržním rizikům (definovaným v IFRS 7) a úvěrovému riziku (definovanému v IFRS 7) každé z protistran. Pokud účetní jednotka spravuje takovou skupinu finančních aktiv a finančních závazků na základě své čisté expozice vůči buď tržním, nebo úvěrovým rizikům, má možnost použít pro stanovení reálné hodnoty výjimku z tohoto IFRS. Tato výjimka umožňuje účetní jednotce stanovit reálnou hodnotu skupiny finančních aktiv a finančních závazků na základě ceny, která by byla získána za prodej čisté dlouhé pozice (tj. aktivum) pro konkrétní rizikovou expozici nebo převod čisté krátké pozice (tj. závazek) pro konkrétní v rámci řádné transakce mezi účastníky trhu ke dni ocenění za obvyklých tržních podmínek. Účetní jednotka tedy stanoví reálnou hodnotu skupiny finančních aktiv a finančních závazků v souladu s tím, jak by účastníci trhu ocenili čistou rizikovou expozici ke dni ocenění.

- 49 Účetní jednotka má právo použít výjimku uvedenou v odstavci 48 pouze za předpokladu, že splňuje všechny následující podmínky:
- (a) spravuje skupinu finančních aktiv nebo finančních závazků na základě expozice účetní jednotky vůči konkrétnímu tržnímu riziku (či rizikům) nebo úvěrovému riziku konkrétní protistrany v souladu se zdokumentovanou strategií řízení rizik nebo investiční strategií účetní jednotky;
 - (b) předává na tomto základě informace o této skupině finančních aktiv a finančních závazků členům vrcholového vedení (podle definice v IAS 24 *Zveřejnění spřízněných stran*) a
 - (c) je povinna nebo se rozhodla oceňovat tato finanční aktiva a finanční závazky ve výkazu o finanční situaci na konci každého účetního období reálnou hodnotou.
- 50 Výjimka uvedená v odstavci 48 se netýká prezentace účetní závěrky. V některých případech se způsob prezentace finančních nástrojů ve výkazu o finanční situaci liší od způsobu ocenění finančních nástrojů, pokud například IFRS nevyžaduje či neumožňuje, aby finanční nástroje byly prezentovány na čistém základě. V takových případech může být třeba, aby účetní jednotka přiřadila úpravy na úrovni portfolia (viz odstavce 53–56) jednotlivým aktivům či závazkům, které tvoří skupinu finančních aktiv a finančních závazků spravovaných na základě čistého rizika, jemuž se účetní jednotka vystavuje. Účetní jednotka provede takové alokace na rozumném a konzistentním základě za použití metodiky, která odpovídá daným okolnostem.
- 51 Účetní jednotka, která chce použít výjimku uvedenou v odstavci 48, si zvolí účetní pravidla v souladu s IAS 8 *Účetní pravidla, změny v účetních odhadech a chyby*. Účetní jednotka, která používá výjimku, bude uplatňovat tato účetní pravidla, včetně pravidel pro případné alokace úprav nabídkových a poptávkových cen (viz odstavce 53–55) a úprav úvěrového rizika (viz odstavec 56), mezi obdobími za použití konzistentní metodiky pro konkrétní portfolio.
- 52 Výjimka uvedená v odstavci 48 se vztahuje pouze na finanční aktiva a finanční závazky v oblasti působnosti IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování* nebo IFRS 9 *Finanční nástroje*.

Vystavení tržním rizikům

- 53 Při uplatnění výjimky uvedené v odstavci 48 pro stanovení reálné hodnoty skupiny finančních aktiv a finančních závazků spravovaných na základě čistého vystavení účetní jednotky konkrétnímu tržnímu riziku (nebo rizikům) účetní jednotka použije cenu v rozpětí mezi nabídkovou a poptávkovou cenou, která nejlépe reprezentuje reálnou hodnotu za daných okolností, na čisté vystavení účetní jednotky těmto tržním rizikům (viz odstavce 70 a 71).
- 54 Při použití výjimky uvedené v odstavci 48 účetní jednotka zajistí, aby tržní riziko (nebo rizika), jemuž je vystavena v rámci této skupiny finančních aktiv a finančních závazků, je v zásadě stejné. Účetní jednotka by například neměla kombinovat úrokové riziko spojené s finančním aktivem s komoditním rizikem, spojeným s finančním závazkem, protože taková kombinace by nezmírnila vystavení účetní jednotky úrokovému nebo komoditnímu riziku. Při použití výjimky v odstavci 48 bude jakékoli riziko z rozdílné báze vyplývající z odlišných parametrů tržního rizika, které nejsou identické, zohledněno při stanovení reálné hodnoty finančních aktiv a finančních závazků ve skupině.
- 55 Stejně tak doba vystavení účetní jednotky konkrétnímu tržnímu riziku (či rizikům), plynoucímu z finančních aktiv a finančních závazků, musí být v podstatě stejná. Například účetní jednotka, která použije 12měsíční smlouvu typu futures proti peněžním tokům spojeným s 12měsíční hodnotou expozice vůči úrokovému riziku z pětiletého finančního nástroje, který spadá do skupiny tvořené pouze takovými finančními aktivy a finančními závazky, stanoví reálnou hodnotu expozice vůči 12měsíčnímu úrokovému riziku na čistém základě a vůči zbývajicímu úrokovému riziku (tj. 2–5 let) na hrubém základě.

Vystavení úvěrovému riziku konkrétní protistrany

- 56 Při použití výjimky uvedené v odstavci 48 pro stanovení reálné hodnoty skupiny finančních aktiv a finančních závazků uzavřených s konkrétní protistranou účetní jednotka zahrne účinek čistého vystavení účetní jednotky úvěrovému riziku této protistrany nebo účinek čistého vystavení protistrany úvěrovému riziku účetní jednotky do ocenění reálnou hodnotou, pokud by účastníci trhu zohlednili stávající ujednání, která zmírňují úvěrové riziko v případě selhání (např. smlouva o celkovém zápočtu s protistranou nebo smlouva, která vyžaduje výměnu kolaterálu na základě čistého vystavení každé strany úvěrovému riziku druhé strany). Ocenění reálnou hodnotou bude odrážet očekávání účastníků trhu týkající se pravděpodobnosti, že takové ujednání bude právně vynutitelné v případě selhání.

Reálná hodnota při prvotním vykázání

- 57 Pokud je získáno aktivum či převzat závazek v rámci směnné transakce s dotčeným aktivem či závazkem, transakční cenou je cena zaplacená za získání aktiva či přijatá za převzetí závazku (*vstupní cena*). Naproti tomu reálnou hodnotou aktiva či závazku je cena, která by byla získána při prodeji aktiva či zaplacená při převodu závazku (*výstupní cena*). Účetní jednotky nemusí nutně prodávat aktiva za ceny, které zaplatily za jejich nabytí. Podobně účetní jednotky nemusí nutně převádět závazky za ceny, které zaplatily za jejich převzetí.
- 58 V řadě případů bude transakční cena odpovídat reálné hodnotě (tak tomu může být například v případě, že se ke dni transakce nákup aktiva uskuteční na trhu, na němž bude prodáno).
- 59 Při určování toho, zda reálná hodnota při prvotním vykázání odpovídá transakční ceně, účetní jednotka zohlední faktory specifické pro transakci a aktivum či závazek. Odstavec B4 popisuje situace, kdy transakční cena nemusí představovat reálnou hodnotu aktiva či závazku při prvotním vykázání.
- 60 Pokud jiný IFRS požaduje či povoluje, aby účetní jednotka ocenila aktivum či závazek reálnou hodnotou, a transakční cena se od reálné hodnoty liší, účetní jednotka zaúčtuje výsledný zisk nebo ztrátu do hospodářského výsledku, nestanoví-li onen IFRS jinak.

Techniky ocenění

- 61 Účetní jednotka použije techniky ocenění, které jsou přiměřené okolnostem a pro něž jsou k dispozici dostatečné údaje, umožňující stanovení reálné hodnoty, při maximalizaci využití relevantních pozorovatelných vstupů a minimalizaci využití vstupů nepozorovatelných.
- 62 Cílem použití techniky ocenění je odhadnout cenu, za níž by řádná transakce spočívající v prodeji aktiv nebo převodu závazků proběhla mezi účastníky trhu ke dni ocenění za obvyklých tržních podmínek. Mezi tři široce používané techniky ocenění patří tržní přístup, *nákladový přístup* a výnosový přístup. Hlavní aspekty těchto přístupů jsou shrnuty v odstavcích B5–B11. Účetní jednotka použije techniky ocenění, které jsou v souladu s jedním či několika stanovenými přístupy pro stanovení reálné hodnoty.
- 63 V některých případech bude vhodné použít pouze jednu techniku ocenění (například při oceňování aktiva či závazku za použití kótovaných cen na aktivním trhu pro identická aktiva či závazky). V jiných případech bude vhodné použít několika technik ocenění (například v případě oceňování penězotvorné jednotky). Pokud je ke stanovení reálné hodnoty použito několik technik, výsledky (tj. příslušné údaje o reálné hodnotě) budou posouzeny s ohledem na přiměřenost rozsahu hodnot identifikovaných těmito výsledky. Stanovení reálné hodnoty je bodem v tomto rozsahu, který je za daných okolností pro reálnou hodnotu nejreprezentativnější.
- 64 Pokud je při prvotním vykázání transakční cena reálnou hodnotou a ke stanovení reálné hodnoty v následujícím období bude použita technika ocenění, která využívá nepozorovatelné vstupy, bude technika ocenění vyvažována tak, aby výsledek techniky ocenění při prvotním vykázání odpovídal transakční ceně. Vyvažování zajistí, že technika ocenění zohlední obvyklé tržní podmínky, a pomůže účetní jednotce určit, zda je nutné upravit techniku ocenění (aktivum či závazek může například vykazovat charakteristiky, které nejsou technikou ocenění zachyceny). Po prvotním vykázání, při oceňování reálnou hodnotou za použití techniky ocenění nebo technik, které používají nepozorovatelné vstupy, účetní jednotka zajistí, aby tyto techniky ocenění odrážely pozorovatelné tržní údaje (např. cenu podobných aktiv či závazků) k datu ocenění.
- 65 Techniky ocenění používané ke stanovení reálné hodnoty by měly být používány konzistentně. Nicméně změna techniky ocenění nebo jejího použití (např. změna její váhy v případě, že je použito několik technik ocenění, nebo změna úpravy použité při určité technice ocenění) je vhodná, pokud provedení změny vyústí v ocenění, které je za daných okolností stejně reprezentativní či reprezentativnější pro reálnou hodnotu. Může se například jednat o případ, kdy dojde k některé z těchto událostí:

(a) rozvinou se nové trhy;

(b) jsou k dispozici nové informace;

(c) dříve používané informace již nejsou k dispozici;

(d) techniky ocenění se zlepší nebo

(e) tržní podmínky se změní.

- 66 Revize vyplývající ze změny techniky ocenění nebo změny jejího použití budou zaúčtovány jako změny v účetním odhadu v souladu s IAS 8. Nicméně zveřejnění informací podle IAS 8, které se týkají změny v účetním odhadu, není pro revize vyplývající ze změny techniky ocenění nebo jejího použití vyžadováno.

Vstupy oceňovacích technik

Obecné zásady

- 67 **Techniky ocenění používané ke stanovení reálné hodnoty maximalizují využití relevantních pozorovatelných vstupů a minimalizují využití vstupů nepozorovatelných.**
- 68 Jako příklady trhů, u nichž mohou být pozorovatelné vstupy pro některá aktiva a závazky (například finanční nástroje), lze uvést burzovní trhy, dealerské trhy, trhy zprostředkovatelů a trhy přímých účastníků (viz odstavec B34).
- 69 Účetní jednotka zvolí vstupy, které jsou v souladu s charakteristickými rysy aktiva nebo závazku a které by účastníci trhu vzali v úvahu při transakci související s aktivem či závazkem (viz odstavce 11 a 12). V některých případech mohou tyto charakteristické rysy vést k použití úprav, jako je prémie nebo diskont (například prémie za ovládání nebo úrokový diskont menšinového podílu). Nicméně ocenění reálnou hodnotou nezahrnuje prémii či diskont, které nejsou v souladu se zúčtovací jednotkou uvedenou v IFRS, jež vyžaduje nebo povoluje ocenění reálnou hodnotou (viz odstavce 13 a 14). Prémie či diskonty, které odrážejí velikost jako charakteristický rys držení účetní jednotky (konkrétně se jedná o blokační faktor, který upravuje kótovanou cenu aktiva či závazku, neboť běžný denní objem obchodování není dostatečný k absorpci množství drženého jednotkou, jak je popsáno v odstavci 80) spíše než jako charakteristický rys aktiv či závazků (například prémie za ovládání při oceňování většinových podílů reálnou hodnotou), nejsou při oceňování reálnou hodnotou povoleny. Ve všech případech, pokud je pro aktivum či závazek stanovena kótovaná cena na aktivním trhu (tj. vstup na úrovni 1), účetní jednotka použije při oceňování reálnou hodnotou tuto cenu bez úprav, s výjimkou případů uvedených v odstavci 79.

Vstupy založené na nabídkové a poptávkové ceně

- 70 Pokud má aktivum či závazek oceňovaný reálnou hodnotou nabídkovou a poptávkovou cenu (např. vstup z dealerského trhu), použije se ke stanovení reálné hodnoty cena v rozpětí mezi nabídkovou a poptávkovou cenou, která za těchto okolností nejlépe reprezentuje reálnou hodnotu, bez ohledu na to, kde je vstup v rámci hierarchie reálné hodnoty kategorizován (tj. úroveň 1, 2 nebo 3; viz odstavce 72–90). Využití nabídkových cen pro aktivní pozice a poptávkových cen pro závazkové pozice je možné, není však povinné.
- 71 Tento IFRS nevylučuje použití tržních cen „střed“ nebo jiných oceňovacích zásad, které jsou používány účastníky trhu pro účely stanovení reálné hodnoty v rozpětí mezi nabídkovou a poptávkovou cenou.

Hierarchie reálných hodnot

- 72 V zájmu zvýšení konzistence a srovnatelnosti při oceňování reálnou hodnotou a souvisejících zveřejnění stanoví tento IFRS hierarchii reálných hodnot, která kategorizuje vstupní veličiny použité oceňovací technikou zvolenou pro stanovení reálné hodnoty do tří úrovní (viz odstavce 76–90). Hierarchie reálných hodnot přiřazuje nejvyšší důležitost (neupraveným) cenám kótovaným na aktivních trzích pro identická aktiva nebo závazky (vstupy na úrovni 1) a nejnižší důležitost nepozorovatelným vstupním veličinám (vstupy na úrovni 3).
- 73 V některých případech mohou být vstupy použité ke stanovení reálné hodnoty aktiva nebo závazku zařazeny do různých úrovní hierarchie reálných hodnot. V takových případech je celkové ocenění reálnou hodnotou zařazeno do stejné úrovně hierarchie reálných hodnot jako vstupní údaj s nejnižší úrovní, které jsou významné pro celkové ocenění. Stanovení významu konkrétní vstupní veličiny ve vztahu k celkovému ocenění vyžaduje úsudek a zvážení faktorů specifických pro dané aktivum nebo závazek. Úpravy provedené s cílem dosáhnout ocenění založeného na reálné hodnotě, jako je odpočet nákladů na prodej při oceňování reálnou hodnotou sníženou o náklady na prodej, nejsou při určování úrovně hierarchie reálných hodnot, do níž je zařazeno ocenění reálnou hodnotou, zohledněny.
- 74 Dostupnost relevantních vstupních údajů a jejich relativní subjektivita mohou mít vliv na výběr vhodných oceňovacích technik (viz odstavec 61). Nicméně hierarchie reálných hodnot dává přednost vstupním veličinám používaným oceňovacími technikami před oceňovacími technikami používanými ke stanovení reálné hodnoty. Například ocenění reálnou hodnotou vytvořené za použití techniky oceňování pomocí současné hodnoty může být zařazeno do úrovně 2 nebo do úrovně 3 v závislosti na vstupních veličinách, které jsou významné pro celkové ocenění, a úrovní hierarchie reálných hodnot, do níž jsou tyto vstupy zařazeny.

75 Jestliže pozorovatelný vstup vyžaduje úpravu za použití nepozorovatelného vstupu a tato úprava bude mít za následek výrazně vyšší nebo nižší reálnou hodnotu ocenění, výsledné ocenění bude zařazeno do úrovně 3 hierarchie reálných hodnot. Pokud by například účastník trhu při odhadování ceny aktiva zohlednil účinek omezení prodeje tohoto aktiva, účetní jednotka upraví kótovanou cenu tak, aby odrážela účinek takového omezení. Jestliže je tato kótovaná cena vstupem úrovně 2 a úprava je nepozorovatelným vstupním údajem, který je významný pro celkové ocenění, ocenění bude zařazeno do úrovně 3 hierarchie reálných hodnot.

Vstupy na úrovni 1

76 Vstupy na úrovni 1 jsou (neupravené) kótované ceny na aktivních trzích pro identická aktiva či závazky, k nimž má účetní jednotka přístup ke dni ocenění.

77 Kótovaná cena na aktivním trhu je nejspolehlivějším důkazem reálné hodnoty a použije se bez úprav ke stanovení reálné hodnoty, kdykoli je k dispozici, s výjimkou případů uvedených v odstavci 79.

78 Vstup na úrovni 1 bude dostupný pro mnoho finančních aktiv a finančních závazků, z nichž některé mohou být směněny na několika aktivních trzích (například na různých burzovních trzích). Důraz je proto v rámci úrovně 1 zaměřen na určení obou těchto prvků:

(a) hlavní trh pro aktivum či závazek nebo, v případě neexistence hlavního trhu, nejvýhodnější trh pro aktivum či závazek a

(b) zda účetní jednotka může uzavřít transakci pro aktivum či závazek za cenu na tomto trhu ke dni ocenění.

79 Účetní jednotka neprovede úpravy vstupu na úrovni 1, s výjimkou následujících okolností:

(a) pokud účetní jednotka drží velký počet podobných (nikoli však identických) aktiv či závazků (například dluhové cenné papíry), které jsou oceňovány reálnou hodnotou, a kótovaná cena na aktivním trhu je k dispozici, ale není snadno dostupná jednotlivě pro každé z těchto aktiv či závazků (tj. vzhledem k velkému počtu podobných aktiv či závazků držených účetní jednotkou by bylo obtížné získat informace o oceňování pro každé jednotlivé aktivum nebo závazek k datu ocenění). V takovém případě může účetní jednotka stanovit reálnou hodnotu za použití alternativní metody oceňování, která nevychází výhradně z kótovaných cen (např. maticové oceňování). Nicméně použití alternativní oceňovací metody vede k zařazení ocenění reálnou hodnotou do nižší úrovně hierarchie reálných hodnot;

(b) pokud kótovaná cena na aktivním trhu nepředstavuje reálnou hodnotu ke dni ocenění. Tak tomu může být kupříkladu v případě, že po uzavření trhu, avšak před datem ocenění, dojde k významným událostem (jako jsou transakce na trhu přímých účastníků, obchodní transakce na trhu zprostředkovatelů či tržní oznámení). Účetní jednotka zavede a bude konzistentně uplatňovat pravidla pro identifikaci takových událostí, které mohou mít vliv na ocenění reálnou hodnotou. Nicméně pokud je kótovaná cena upravena z důvodu získání nových informací, úprava bude mít za následek zařazení ocenění reálnou hodnotou do nižší úrovně hierarchie reálných hodnot;

(c) pokud je reálná hodnota závazku nebo vlastního kapitálového nástroje účetní jednotky stanovena za použití kótované ceny pro identickou položku, s níž je na aktivním trhu obchodováno jako s aktivem, a tuto cenu je třeba upravit podle faktorů specifických pro danou položku či aktivum (viz odstavec 39). Pokud není vyžadována úprava kótované ceny aktiva, výsledkem je ocenění reálnou hodnotou zařazené do úrovně 1 hierarchie reálných hodnot. Nicméně jakákoli úprava kótované ceny aktiva vede k ocenění reálnou hodnotou zařazenému do nižší úrovně hierarchie reálných hodnot.

80 Pokud účetní jednotka drží pozici v jediném aktivu či závazku (včetně pozice zahrnující velký počet identických aktiv a závazků, jako je držení finančních nástrojů) a toto aktivum či závazek jsou obchodovány na aktivním trhu, reálná hodnota tohoto aktiva či závazku bude stanovena v rámci úrovně 1 jako produkt kótované ceny individuálního aktiva či závazku a množství drženého účetní jednotkou. Je tomu tak i v případě, že běžný denní objem obchodování na trhu není dostatečný k absorpci množství drženého jednotkou a zadávání pokynů k prodeji pozice v rámci jediné transakce může ovlivnit kótovanou cenu.

Vstupy na úrovni 2

81 Vstupy na úrovni 2 jsou vstupy jiné než kótované ceny zahrnuté do úrovně 1, které jsou přímo či nepřímo pozorovatelné pro aktivum či závazek.

- 82 Pokud má aktivum či závazek stanovenou (smluvní) dobu trvání, vstup na úrovni 2 musí být pozorovatelný pro celou dobu trvání aktiva či závazku. Vstupy na úrovni 2 zahrnují:
- (a) kótované ceny podobných aktiv či závazků na aktivních trzích;
 - (b) kótované ceny identických či podobných aktiv či závazků na trzích, které nejsou aktivní;
 - (c) vstupní veličiny jiné než kótované ceny, které jsou pozorovatelné pro aktivum či závazek, například:
 - (i) úrokové sazby a výnosové křivky pozorovatelné v běžně kótovaných intervalech;
 - (ii) předpokládané hodnoty volatility a
 - (iii) úvěrové marže;
 - (d) *tržně podpořené vstupy*.
- 83 Úpravy vstupů na úrovni 2 se budou lišit v závislosti na faktorech, které jsou specifické pro aktivum či závazek. Mezi tyto faktory patří:
- (a) stav či umístění aktiva;
 - (b) rozsah, v němž se vstupní veličiny vztahují k položkám, které jsou srovnatelné s aktivem či závazkem (včetně faktorů popsaných v odstavci 39); a
 - (c) rozsah či míra aktivity trhů, na nichž jsou vstupní údaje zjišťovány.
- 84 Úprava vstupu na úrovni 2, která má význam pro celkové ocenění, může mít za následek zařazení ocenění reálnou hodnotou do úrovně 3 hierarchie reálných hodnot, pokud je v rámci úpravy použit významný nepozorovatelný vstup.
- 85 V odstavci B35 jsou popsány vstupy na úrovni 2 pro konkrétní aktiva a závazky.

Vstupy na úrovni 3

- 86 Vstupy na úrovni 3 jsou nepozorovatelné vstupní veličiny pro aktivum či závazek.
- 87 Nepozorovatelné vstupní veličiny se použijí pro stanovení reálné hodnoty v rozsahu, ve kterém nejsou k dispozici relevantní pozorovatelné vstupní veličiny, čímž se umožní situace, ve kterých existuje pro aktivum či závazek ke dni ocenění slabá, případně žádná aktivita. Nicméně cíl oceňování reálnou hodnotou zůstává tentýž, tj. výstupní cena ke dni oceňování z pohledu účastníka trhu, který drží aktivum či dluží závazek. Nepozorovatelné vstupy proto zohledňují předpoklady, které by použili účastníci trhu při oceňování aktiva či závazku, včetně předpokladů týkajících se rizika.
- 88 Předpoklady týkající se rizika zahrnují riziko spojené s konkrétní technikou oceňování použitou ke stanovení reálné hodnoty (např. model pro oceňování) a riziko spojené se vstupními veličinami použitými oceňovací technikou. Ocenění, které nezahrnuje úpravu zohledňující riziko, nepředstavuje ocenění reálnou hodnotou, pokud by účastníci trhu při oceňování aktiva či závazku úpravu zahrnuli. Může být například nezbytné zahrnout úpravu rizika v případě, že existuje výrazná nejistota ohledně oceňování (například pokud došlo k výraznému omezení rozsahu či míry aktivity ve srovnání s obvyklou tržní aktivitou pro aktivum či závazek nebo podobná aktiva či závazky a účetní jednotka došla k závěru, že transakční cena nebo kótovaná cena nepředstavují reálnou hodnotu, jak je popsáno v odstavcích B37–B47).
- 89 Účetní jednotka určí nepozorovatelné vstupní veličiny za použití nejlepších dostupných informací za daných okolností, které mohou zahrnovat vlastní údaje účetní jednotky. Určení nepozorovatelných vstupních veličin může účetní jednotka zahájit za použití svých vlastních údajů, tyto údaje však upraví, pokud obvykle dostupné informace naznačují, že by ostatní účastníci trhu použili odlišné údaje, nebo v případě, že účetní jednotka má zvláštní charakteristický rys, který ostatní účastníci trhu nemají (například synergie specifická pro účetní jednotku). Není nutné, aby účetní jednotka vynaložila nadměrné úsilí za účelem získání informací o předpokladech, týkajících se účastníků trhu. Zohlední však veškeré informace o předpokladech týkajících se účastníků trhu, které jsou obvykle dostupné. Nepozorovatelné vstupní údaje určené výše uvedeným způsobem jsou považovány za předpoklady týkající se účastníků trhu a splňují cíl ocenění reálnou hodnotou.

90 V odstavci B36 je popsáno použití vstupů na úrovni 3 pro konkrétní aktiva a závazky.

ZVEŘEJNĚNÍ

91 Účetní jednotka zveřejní informace, které pomohou uživatelům její účetní závěrky posoudit oba následující faktory:

- (a) **u aktiv a závazků, které jsou ve výkazu o finanční situaci po prvotním vykazání opakovaně či neopakovaně oceňovány reálnou hodnotou, techniky oceňování a vstupní veličiny použité k provedení těchto ocenění;**
- (b) **u opakovaných oceňování reálnou hodnotou za použití významných nepozorovatelných vstupů (úroveň 3) účinek ocenění na hospodářský výsledek nebo ostatní úplný výsledek za dané období.**

92 Ke splnění cílů uvedených v odstavci 91 účetní jednotka zváží všechny tyto skutečnosti:

- (a) úroveň podrobnosti nezbytnou ke splnění požadavků na zveřejnění;
- (b) jaký důraz klást na každý z různých požadavků;
- (c) jakou míru agregace či rozdělení zvolit a
- (d) zda uživatelé účetní závěrky potřebují dodatečné informace k posouzení zveřejněných kvantitativních informací.

Pokud informace zveřejněné v souladu s tímto i jinými IFRS nestačí ke splnění cílů uvedených v odstavci 91, účetní jednotka zveřejní dodatečné informace, které jsou ke splnění těchto cílů nutné.

93 Ke splnění cílů uvedených v odstavci 91 účetní jednotka zveřejní pro každou třídu aktiv a závazků (viz odstavce 94 pro informace o určení příslušných tříd aktiv a závazků) oceněných reálnou hodnotou ve výkazu o finanční situaci po prvotním vykazání (včetně ocenění založených na reálné hodnotě v rozsahu působnosti tohoto IFRS) minimálně následující informace:

- (a) u opakovaných a jednorázových ocenění reálnou hodnotou ocenění reálnou hodnotou na konci vykazovaného období a u jednorázových ocenění reálnou hodnotou důvody ocenění. Opakovaná ocenění aktiv a závazků reálnou hodnotou jsou taková ocenění, jež jiné IFRS vyžadují či umožňují ve výkazu o finanční pozici na konci každého vykazovaného období. Jednorázová ocenění aktiv či závazků reálnou hodnotou jsou taková ocenění, jež jiné IFRS vyžadují či umožňují ve výkazu o finanční situaci za zvláštních okolností (například v případě, že účetní jednotka oceňuje aktivum držené za účelem prodeje reálnou hodnotou sníženou o náklady prodeje v souladu s IFRS 5 *Dlouhodobá aktiva držena k prodeji a ukončované činnosti*, protože reálná hodnota aktiva snížená o náklady prodeje je nižší než jeho účetní hodnota);
- (b) u opakovaných a jednorázových ocenění reálnou hodnotou úroveň hierarchie reálných hodnot, do níž jsou ocenění reálnou hodnotou zařazena jako celek (úroveň 1, 2 nebo 3);
- (c) u aktiv a závazků držených na konci vykazovaného období, které jsou opakovaně oceněny reálnou hodnotou, částky případných převodů mezi úrovní 1 a úrovní 2 hierarchie reálných hodnot, důvody, které k nim vedly, a pravidla účetní jednotky pro určení toho, kdy se má za to, že došlo k převodům mezi těmito úrovněmi (viz odstavec 95). Převody do každé úrovně budou zveřejněny a popsány odděleně od převodů z každé úrovně;
- (d) u opakovaných a jednorázových ocenění reálnou hodnotou zařazených v hierarchii reálných hodnot do úrovně 2 a úrovně 3 popis použité oceňovací techniky (oceňovacích technik) a vstupních veličin použitých při ocenění reálnou hodnotou. Pokud došlo ke změně techniky oceňování (například změna z přístupu „oceňování tržními cenami“ na výnosový přístup nebo použití další oceňovací techniky), účetní jednotka zveřejní tuto změnu a důvod(y) jejího provedení. U ocenění reálnou hodnotou zařazených do úrovně 3 hierarchie reálných hodnot účetní jednotka poskytne kvantitativní informace o významných nepozorovatelných vstupních veličinách použitých při oceňování reálnou hodnotou. Poskytnutí kvantitativních informací účetní jednotkou v souladu s tímto požadavkem na zveřejnění se nepožaduje, pokud účetní jednotka při oceňování reálnou hodnotou sama nevytváří kvantitativní nepozorovatelné vstupy (například v případě, že použije ceny z předchozích transakcí nebo informace třetí strany o oceňování bez úprav). Nicméně při poskytování těchto údajů účetní jednotka nesmí ignorovat kvantitativní nepozorovatelné vstupní veličiny, které jsou důležité pro oceňování reálnou hodnotou a které jsou účetní jednotce přiměřeně dostupné;

- (e) u opakovaných ocenění reálnou hodnotou zařazených do úrovně 3 hierarchie reálných hodnot sesouhlasení počátečních a konečných zůstatků, přičemž se samostatně zveřejní změny, k nimž došlo během období a které jsou přiřaditelné ke každé z následujících položek:
- (i) celkové zisky či ztráty za dané období, které jsou zaúčtovány v hospodářském výsledku, a řádková položka (řádkové položky) v hospodářském výsledku, v níž jsou tyto zisky či ztráty zaúčtovány;
 - (ii) celkové zisky či ztráty za účetní období zaúčtované v ostatním úplném výsledku a řádková položka (řádkové položky) v ostatním úplném výsledku, v níž jsou tyto zisky či ztráty zaúčtovány.
 - (iii) nákupy, prodeje, emise a vypořádání (každý druh pohybu se zveřejňuje zvlášť);
 - (iv) částky převodů z/do úrovně 3 hierarchie reálných hodnot, důvody pro uskutečnění těchto převodů a pravidla účetní jednotky pro určení toho, kdy se má za to, že došlo k převodům mezi těmito úrovněmi (viz odstavec 95). Převody do úrovně 3 budou zveřejněny a vysvětleny odděleně od převodů z úrovně 3;
- (f) u opakovaných ocenění reálnou hodnotou zařazených do úrovně 3 hierarchie reálných hodnot výše celkových zisků či ztrát za období uvedené v písmenu e) bodu i), které jsou zahrnuty do hospodářského výsledku a které jsou způsobené změnou změn nerealizovaných zisků či ztrát týkajících se těchto aktiv a závazků držených na konci vykazovaného období, a řádkovou položku (řádkové položky) v hospodářském výsledku, v níž jsou tyto nerealizované zisky či ztráty zaúčtovány.
- (g) u opakovaných a jednorázových ocenění reálnou hodnotou zařazených do úrovně 3 v hierarchii reálných hodnot popis oceňovacích postupů použitých účetní jednotkou (například způsob, jakým účetní jednotka rozhoduje o svých pravidlech a postupech oceňování a o změnách analýz mezi jednotlivými obdobími).
- (h) u opakovaných ocenění reálnou hodnotou zařazených do úrovně 3 hierarchie reálných hodnot:
- (i) u všech takových ocenění podrobný popis citlivosti ocenění reálnou hodnotou vůči změnám nepozorovatelných vstupních veličin, pokud změna těchto vstupních veličin může mít za následek výrazně vyšší či nižší ocenění reálnou hodnotou. Jestliže existují vztahy mezi těmito vstupními veličinami a jinými nepozorovatelnými vstupními veličinami použitými v rámci ocenění reálnou hodnotou, účetní jednotka rovněž poskytne popis těchto vztahů a způsobu, jakým mohou posílit či zmírnit účinek změn nepozorovatelných vstupů na ocenění reálnou hodnotou. Aby bylo dosaženo souladu s tímto požadavkem na zveřejnění, podrobný popis citlivosti vůči změnám nepozorovatelných vstupů bude zahrnovat minimálně nepozorovatelné zveřejněné vstupy, pokud jsou v souladu s písmenem d).;
 - (ii) v případě finančních aktiv a finančních závazků platí, že pokud by změna jedné nebo několika nepozorovatelných vstupních veličin použitých k zohlednění přiměřeně možných alternativních předpokladů výrazně změnila reálnou hodnotu, zveřejní účetní jednotka tuto skutečnost společně s informací o vlivu těchto změn. Účetní jednotka zveřejní, jak byl vliv změny zohledňující přiměřeně možné alternativní předpoklady vypočten. Významnost bude pro tyto účely posuzována z hlediska jejího dopadu na hospodářský výsledek a na celková aktiva nebo celkové závazky anebo na celkovou výši vlastního kapitálu, pokud se změny reálné hodnoty účtují do ostatního úplného výsledku;
 - (i) pro opakovaná a jednorázová ocenění reálnou hodnotou, pokud se nejvyšší a nejlepší využití nefinančního aktiva liší od jeho stávajícího využití, účetní jednotka tento fakt zveřejní a uvede, proč je nefinanční aktivum využíváno způsobem, který se liší od nejvyššího a nejlepšího využití.

94 Účetní jednotka určí vhodné třídy aktiv a závazků na základě následujících faktorů:

- (a) povaha, vlastnosti a rizika aktiva či závazku a
- (b) úroveň hierarchie reálných hodnot, do níž je zařazeno ocenění reálnou hodnotou.

U ocenění reálnou hodnotou obsažených v úrovni 3 hierarchie reálných hodnot může být počet tříd větší, neboť tato ocenění se vyznačují větším stupněm nejistoty a subjektivit. Určení vhodných tříd aktiv a závazků, pro něž by měly být poskytnuty údaje o ocenění reálnou hodnotou, vyžaduje úsudek. Třída aktiv a závazků bude často vyžadovat podrobnější členění než řádkové položky obsažené ve výkazu o finanční situaci. Účetní jednotka nicméně poskytne informace, které umožňují sesouhlasení tříd se řádkovými položkami obsaženými ve výkazu o finanční situaci. Stanoví-li třídu pro aktivum či závazek jiné IFRS, účetní jednotka může tuto třídu použít při poskytování údajů požadovaných v tomto IFRS, za předpokladu, že třída splňuje požadavky uvedené v tomto odstavci.

95 Účetní jednotka zveřejní a důsledně uplatňuje svá pravidla pro určení toho, kdy se má za to, že došlo k převodům mezi úrovněmi hierarchie reálných hodnot podle odst. 93 písm. c) a e) bod iv). Pravidla týkající se termínu vykazání převodů budou tatáž pro převody do úrovně i pro převody směrem ven z jednotlivých úrovní. Jako příklad lze uvést tato pravidla pro určení termínů převodů:

(a) datum události nebo změna okolností, které zapříčinily převod;

(b) začátek vykazovaného období;

(c) konec vykazovaného období.

96 Pokud účetní jednotka učiní v rámci účetních zásad rozhodne využít výjimku uvedenou v odstavci 48, tento fakt zveřejní.

97 U každé třídy aktiv a závazků, které nejsou ve výkazu o finanční situaci oceněny reálnou hodnotou, pro něž je však reálná hodnota zveřejněna, účetní jednotka zveřejní informace požadované odst. 93 písm. b), d) a i). Nicméně se nepožaduje, aby účetní jednotka poskytovala kvantitativní údaje o významných nepozorovatelných vstupech použitých v rámci stanovení reálné hodnoty zařazeného do úrovně 3 hierarchie reálných hodnot, které požaduje odst. 93 písm. d). Pro taková aktiva a závazky účetní jednotka nemusí poskytnout další zveřejnění požadovaná tímto IFRS.

98 U závazku oceněného reálnou hodnotou a emitovaného s neodělitelným úvěrovým posílením od třetí strany emitent zveřejní existenci takového úvěrového posílení a uvede, zda je zohledněno v ocenění závazku reálnou hodnotou.

99 Účetní jednotka zveřejní kvantitativní informace požadované v tomto IFRS v tabulce, nebo v jiném formátu, bude-li jiný formát vhodnější.

Dodatek A

Definice pojmů

Tento dodatek je nedílnou součástí IFRS.

aktivní trh	Trh, na kterém se transakce pro aktiva či závazky uskutečňují dostatečně často a v dostatečném objemu, aby byl zajištěn pravidelný přísun cenových informací.
nákladový přístup	Oceňovací technika, která zohledňuje částku, jež by byla v současnosti vyžadována k nahrazení výkonové kapacity aktiva (často nazývaná běžná reprodukční cena).
vstupní cena	Cena zaplacená za nabytí aktiva nebo získaná za předání závazku v rámci směnné transakce.
výstupní cena	Cena, která by byla získána za prodej aktiva nebo zaplacená za převzetí závazku.
očekávaný peněžní tok	Pravděpodobnostně vážený průměr (tj. průměr rozdělení) možných budoucích peněžních toků.
reálná hodnota	Cena, která by byla získána za prodej aktiva nebo zaplacená za převzetí závazku v rámci řádné transakce mezi účastníky trhu ke dni ocenění.
nejvyšší a nejlepší využití	Využití nefinančního aktiva účastníky trhu, které by maximalizovalo hodnotu aktiva nebo skupiny aktiv a závazků (například podnik), v jejímž rámci by aktivum bylo využito.
výnosový přístup	Oceňovací techniky, které převádějí budoucí částky (například peněžní toky nebo příjmy a náklady) na jedinou současnou (tj. diskontovanou) částku. Ocenění reálnou hodnotou se určí na základě hodnoty indikované současnými tržními očekáváními ohledně těchto budoucích částek.

vstupy	Předpoklady, které by použili účastníci trhu při oceňování aktiva či závazku, včetně předpokladů týkajících se rizika, například: (a) riziko spojené s konkrétní technikou oceňování použitou ke stanovení reálné hodnoty (např. oceňovací model) a (b) riziko spojené se vstupními veličinami použitými oceňovací technikou. Vstupy mohou být pozorovatelné či nepozorovatelné.
Vstupy na úrovni 1	Kótované (neupravené) ceny na aktivních trzích pro identická aktiva či závazky, k nimž má účetní jednotka přístup ke dni ocenění.
Vstupy na úrovni 2	Vstupní údaje jiné než kótované ceny obsažené v úrovni 1, které je pozorovatelné pro aktivum nebo závazek, a to buď přímo, nebo nepřímo.
Vstupy na úrovni 3	Nepozorovatelné vstupní údaje pro aktivum či závazek.
tržní přístup	Oceňovací technika, která využívá ceny a další relevantní informace získané díky tržním transakcím zahrnujícím identická či srovnatelná (tj. podobná) aktiva, závazky nebo skupinu aktiv a závazků, jako je podnik.
tržně podpořené vstupy	Vstupní veličiny, které jsou převážně odvozené od pozorovatelných tržních údajů nebo jsou těmito údaji podpořené za pomoci korelace nebo jiných prostředků.
účastníci trhu	Prodávající a kupující na hlavním (nebo nejvýhodnějším) trhu pro aktiva nebo závazky, kteří se vyznačují všemi následujícími rysy: (a) jsou na sobě navzájem nezávislí, tj. nejsou spřízněnými stranami ve smyslu IAS 24, ačkoli cena v transakci spřízněných stran může být použita jako vstupní veličina při oceňování reálnou hodnotou, pokud má účetní jednotka důkaz, že transakce byla uzavřena za tržních podmínek; (b) mají odborné znalosti a jsou přiměřeně obeznámeni s aktivem či závazkem a transakcí za použití všech dostupných informací, včetně informací, které lze získat na základě vynaložení náležitého úsilí, které je běžné a obvyklé; (c) jsou způsobilí uzavřít transakci s aktivem či závazkem; (d) jsou ochotni s aktivem či závazkem uzavřít transakci, tj. jsou motivováni, nikoli jakýmkoli způsobem nucení tak učinit.
nejvýhodnější trh	Trh, který maximalizuje částku, která by byla získána za prodej aktiva, nebo minimalizuje částku, která by byla zaplacená za převod závazku, po zohlednění transakčních nákladů a nákladů na dopravu.
riziko neplnění	Riziko, že účetní jednotka nesplní závazek. Riziko neplnění zahrnuje vlastní úvěrové riziko účetní jednotky, nemusí však na něj být omezeno.
pozorovatelné vstupy	Vstupní veličiny, které jsou získány za použití tržních údajů, jako jsou veřejně dostupné informace o aktuálních událostech či transakcích, a které zohledňují předpoklady, které by použili při oceňování aktiva či závazku účastníci trhu.

řádná transakce	Transakce, která předpokládá expozici trhu po období před datem ocenění, aby se umožnily marketingové činnosti, které jsou běžné a obvyklé u transakcí zahrnujících taková aktiva či závazky; nejedná se o vynucenou transakci (například vynucená likvidace nebo prodej uskutečněný v tísní).
hlavní trh	Trh s největším objemem a úrovní aktivity pro aktivum či závazek.
riziková prémie	Kompenzace vyžadovaná účastníky trhu, kteří se obávají rizika, za nejistotu související s peněžními toky aktiva či závazku. Rovněž nazývána „úpravou o riziko“.
transakční náklady	Náklady na prodej aktiva či převod závazku na hlavním (či nejvýhodnějším) trhu pro aktivum či závazek, které jsou přímo přiřaditelné vyřazení aktiva či převodu závazku a splňují obě následující kritéria: (a) vyplývají přímo z této transakce a mají pro tuto transakci zásadní význam; (b) nevznikly by účetní jednotce, kdyby nebylo rozhodnuto o prodeji aktiva či převodu závazku (podobně jako náklady spojené s prodejem definované v IFRS 5).
náklady na dopravu	Náklady, které by vznikly v souvislosti s dopravou aktiva ze současného místa na hlavní (či nejvýhodnější) trh.
zúčtovací jednotka	Úroveň seskupení či rozčlenění aktiva či závazku v IFRS pro účely vykazování.
nepozorovatelné vstupy	Vstupní veličiny, pro které nejsou k dispozici tržní údaje a které byly získány za použití nejlepších dostupných informací o předpokladech, které by účastníci trhu použili při oceňování aktiva či závazku.

Dodatek B

Aplikační příručka

Tento dodatek je nedílnou součástí IFRS. Popisuje použití odstavců 1–99 a má stejnou právní sílu jako ostatní části IFRS.

- B1 Úsudky uplatňované v různých situacích při oceňování se mohou lišit. Tento dodatek popisuje úsudky, které lze uplatnit, pokud účetní jednotka stanovuje reálnou hodnotou v různých oceňovacích situacích.

PŘÍSTUP OCENĚNÍ REÁLNOU HODNOTOU

- B2 Cílem ocenění reálnou hodnotou je stanovit odhad ceny, za kterou by se uskutečnila řádná transakce prodeje aktiva nebo převodu závazku mezi účastníky trhu k datu ocenění za obvyklých tržních podmínek. Ocenění reálnou hodnotou vyžaduje, aby účetní jednotka určila všechny následující aspekty:

- (a) konkrétní aktivum nebo závazek, které je předmětem ocenění (v souladu s jeho zúčtovací jednotkou);
- (b) u nefinančního aktiva předpoklad ocenění, který je vhodný pro dané ocenění (v souladu s jeho nejlepším a nejvyšším využitím);
- (c) hlavní (nebo nejvýhodnější) trh pro dané aktivum nebo závazek;
- (d) technika (techniky) ocenění vhodná (vhodné) pro dané ocenění, s ohledem na dostupnost údajů, na jejichž základě budou získány vstupy, které představují předpoklady, jež by účastníci trhu použili při oceňování aktiva nebo závazku a úroveň hierarchie reálných hodnot, v jejímž rámci jsou vstupy rozděleny do kategorií.

PŘEDPOKLAD OCENĚNÍ PRO NEFINANČNÍ AKTIVA (ODSTAVCE 31–33)

B3 Při stanovení reálné hodnoty nefinančního aktiva používaného v kombinaci s jinými aktivy jako skupina (instalovaného nebo jiným způsobem strukturovaného k používání), nebo v kombinaci s jinými aktivy a závazky (např. podniku), vliv předpokladu ocenění záleží na okolnostech. Například:

- (a) reálná hodnota aktiva může být stejná, ať už se aktivum používá samostatně nebo v kombinaci s jinými aktivy nebo s jinými aktivy a závazky. Tato situace může nastat, pokud je dané aktivum podnik, který budou účastníci trhu i nadále provozovat. V tomto případě bude v rámci dané transakce oceněn podnik jako celek. Použití aktiv jako skupiny v podniku, jehož provozování trvá, by vytvořilo synergie, které by byly k dispozici účastníkům trhu (tj. synergie pro účastníky trhu, které by proto měly mít vliv na reálnou hodnotu aktiva buď samostatného nebo v kombinaci s jinými aktivy nebo s jinými aktivy a závazky);
- (b) použití aktiva v kombinaci s jinými aktivy nebo s jinými aktivy a závazky lze promítnout do ocenění reálnou hodnotou prostřednictvím úprav hodnoty aktiva používaného samostatně. Tato situace může nastat, pokud je dané aktivum stroj a ocenění reálnou hodnotou se stanoví za použití pozorované ceny za podobný stroj (nikoli instalovaný nebo jiným způsobem strukturovaný k používání), upravené o přepravní náklady a náklady na instalaci tak, aby ocenění reálnou hodnotou odráželo současný stav a umístění stroje (instalovaného a strukturovaného pro použití);
- (c) použití aktiva v kombinaci s jinými aktivy nebo s jinými aktivy a závazky lze promítnout do ocenění reálnou hodnotou prostřednictvím předpokladů účastníka trhu použitých ke stanovení reálné hodnoty aktiva. Například pokud dané aktivum představují zásoby nedokončené výroby, které jsou jedinečné a účastníci trhu je převedou do stavu hotových výrobků, reálná hodnota zásob bude vycházet z předpokladu, že účastníci trhu získali nebo získají specializované strojní zařízení nezbytné k převedení zásob do stavu hotových výrobků;
- (d) použití aktiva v kombinaci s jinými aktivy nebo s jinými aktivy a závazky lze promítnout do techniky ocenění použité ke stanovení reálné hodnoty aktiva. Tato situace může nastat, používáme-li metodu zvýšených výnosů za více období (multi-period excess earnings method) ke stanovení reálné hodnoty nehmotného aktiva, neboť tato technika ocenění bere v úvahu specifický přínos všech doplňkových aktiv a souvisejících závazků ve skupině, v níž bude takové nehmotné aktivum použito;
- (e) v omezenějších počtu případů, kdy účetní jednotka používá určité aktivum v rámci skupiny aktiv, může ocenit aktivum částkou, která se blíží jeho reálné hodnotě, jestliže přiřadí reálnou hodnotu skupiny aktiv jednotlivým aktivům ve skupině. Tato situace může nastat, pokud se ocenění týká nemovitostí a reálná hodnota zhodnocených nemovitostí (tj. skupiny aktiv) je přiřazena jeho podkladovým aktivům (jako jsou pozemky a technická zhodnocení).

REÁLNÁ HODNOTA PŘI PRVOTNÍM VYKÁZÁNÍ (ODSTAVCE 57–60)

B4 Při rozhodování, zda se reálná hodnota při prvotním vykázání rovná transakční ceně, musí účetní jednotka vzít v úvahu faktory specifické pro danou transakci a aktivum nebo závazek. Transakční cena například nemůže vyjadřovat reálnou hodnotu aktiva nebo závazku při prvotním vykázání, pokud existuje některá z těchto podmínek:

- (a) transakce je realizována mezi spřízněnými stranami, ačkoliv cena v rámci transakce se spřízněnými stranami může být použita jako vstup pro ocenění reálnou hodnotou, pokud má účetní jednotka důkaz, že transakce byla uzavřena za tržních podmínek;
- (b) transakce probíhá pod nátlakem nebo je prodávající nucen při transakci akceptovat určitou cenu. Tato situace může nastat například v případě, že prodávající má finanční potíže;
- (c) zúčtovací jednotka představovaná transakční cenou se liší od zúčtovací jednotky aktiva nebo závazku oceňovaného reálnou hodnotou. Tato situace může nastat například v případě, že aktivum nebo závazek oceňovaný reálnou hodnotou je pouze jedním z prvků transakce (např. v rámci podnikové kombinace), transakce zahrnuje nevyslovená práva a výsady, které jsou oceňovány samostatně v souladu s jiným IFRS, nebo transakční cena zahrnuje transakční náklady;
- (d) trh, na kterém se transakce uskutečňuje, se liší od hlavního trhu (nebo nejvýhodnějšího trhu). Tyto trhy se například mohou lišit, pokud je účetní jednotkou dealer, který uzavírá transakce se zákazníky na maloobchodním trhu, ale hlavní (nebo nejvýhodnější) trh pro výstupní transakci je realizován s jinými dealery na trhu těchto dealerů.

TECHNIKY OCENĚNÍ (ODSTAVCE 61–66)

Tržní přístup

- B5 Tržní přístup používá ceny a další relevantní informace získané prostřednictvím tržních transakcí, jejichž součástí jsou stejná nebo srovnatelná (tj. podobná) aktiva, závazky nebo skupiny aktiv a závazků, jako je podnik.
- B6 Například techniky ocenění, které jsou v souladu s tržním přístupem, často využívají tržních násobků odvozených ze souboru srovnatelných informací. Násobky mohou představovat určité rozpětí, přičemž na každou srovnatelnou informaci připadá odlišný násobek. Výběr vhodného násobku v rámci určitého rozpětí vyžaduje uplatnění úsudku beroucího v úvahu kvalitativní a kvantitativní faktory specifické pro dané ocenění.
- B7 Jednou z technik ocenění v souladu s tržním přístupem je maticové ocenění. Maticové ocenění je matematická technika používaná především k oceňování některých typů finančních nástrojů, jako jsou dluhové cenné papíry, která nevychází výhradně z kótovaných cen konkrétních cenných papírů, ale zaměřuje se spíše na vztah cenných papírů k jiným referenčním kótovaným cenným papírům.

Nákladový přístup

- B8 Nákladový přístup oceňování vyjadřuje částku, která je v současné době potřebná k nahrazení funkčnosti určitého aktiva (často označované jako současné reprodukční náklady).
- B9 Z pohledu prodávajícího účastníka trhu je cena, která má být získána za určité aktivum, založena na nákladech vynaložených kupujícím účastníkem trhu na pořízení nebo zhotovení náhradního aktiva srovnatelné užitečnosti pro účetní jednotku, upravených o zastarání. Je tomu tak proto, že kupující účastník trhu by za aktivum nezaplatil víc, než je částka, za kterou by mohl nahradit funkčnost tohoto aktiva. Zastaráním se rozumí zhoršování fyzického stavu, funkční (technické) zastarání a ekonomické (vnější) zastarání a tento termín je širší než odpisy pro účely účetního výkaznictví (alokace historické pořizovací ceny) nebo pro daňové účely (pomocí určené doby použitelnosti). V mnoha případech je nástrojem uplatňovaným ke stanovení reálné hodnoty nehmotných aktiv, která se používají v kombinaci s jinými aktivy nebo s jinými aktivy a závazky, metoda současných reprodukčních nákladů.

Výnosový přístup

- B10 Výnosový přístup převádí budoucí částky (např. peněžní toky nebo výnosy a náklady) do jediné současné (tj. diskontované) částky. V případě použití výnosového přístupu ocenění reálnou hodnotou odráží současná tržní očekávání týkající se těchto budoucích částek.

- B11 K těmto technikám ocenění patří například:

- (a) techniky oceňování pomocí současné hodnoty (viz odstavce B12–B30);
- (b) modely oceňování opcí, jako např. Black-Scholes-Mertonův model nebo binomický model (tj. model mřížky), které uplatňují techniky oceňování pomocí současné hodnoty a odrážejí časovou hodnotu i vnitřní hodnotu opce; a
- (c) metoda zvýšených výnosů za více období, která se používá ke stanovení reálné hodnoty některých nehmotných aktiv.

Techniky oceňování pomocí současné hodnoty

- B12 Odstavce B13–B30 popisují použití technik současné hodnoty ke stanovení reálné hodnoty. Tyto odstavce se zaměřují na techniku úpravy diskontní sazby a na techniku *očekávaného peněžního toku* (očekávané současné hodnoty). Tyto odstavce nepředepisují používání jediné konkrétní techniky oceňování pomocí současné hodnoty, ani neomezuji uplatňování technik současné hodnoty pro stanovení reálné hodnoty na techniky zde uvedené. Technika současné hodnoty použitá ke stanovení reálné hodnoty bude záviset na skutečnostech a okolnostech specifických pro oceňované aktivum nebo závazek (např. zda lze na trhu pozorovat ceny srovnatelných aktiv nebo závazků) a na dostupnosti dostatečného množství údajů.

Komponenty stanovení současné hodnoty

- B13 Současná hodnota (tj. aplikace výnosového přístupu) je nástroj, který slouží k propojení mezi budoucími částkami (např. peněžními toky nebo hodnotami) a současnou částkou za použití diskontní sazby. Ocenění aktiva nebo závazku reálnou hodnotou za použití techniky oceňování pomocí současné hodnoty zachycuje všechny následující prvky z hlediska účastníků trhu v den ocenění:

- (a) odhad budoucích peněžních toků oceňovaného aktiva nebo závazku;

- (b) očekávání možných odchylek v částce nebo časovém průběhu peněžních toků představujících nejistotu plynoucí z těchto peněžních toků;
- (c) časová hodnota peněz vyjádřená sazbou bezrizikových peněžních aktiv, která mají splatnost nebo trvání, jež se shoduje s obdobím, k němuž se vztahují příslušné peněžní toky a nepředstavují pro držitele ani nejistotu z hlediska časového průběhu, ani riziko neplnění závazku (tj. bezriziková úroková sazba);
- (d) cena za nejistotu plynoucí z peněžních toků (tj. riziková premie);
- (e) další faktory, které by účastníci trhu vzali v úvahu za daných okolností;
- (f) v případě závazku, riziko neplnění týkající se tohoto závazku, včetně vlastního úvěrového rizika účetní jednotky (tj. dlužníka).

Obecné zásady

B14 Techniky oceňování pomocí současné hodnoty se liší v tom, jak zachycují prvky v odstavci B13. Avšak aplikace jakýchkoli technik současné hodnoty použitých při stanovení reálné hodnoty se řídí všemi následujícími obecnými zásadami:

- (a) peněžní toky a diskontní sazby by měly odrážet předpoklady, které by účastníci trhu použili při stanovení ceny daného aktiva nebo závazku;
- (b) peněžní toky a diskontní sazby by měly zohledňovat pouze faktory přiřaditelné oceňovanému aktivu nebo závazku;
- (c) za účelem zamezení dvojímu započtení nebo opomenutí vlivu rizikových faktorů by diskontní sazby měly odrážet předpoklady, které jsou konzistentní s těmi obsaženými v peněžních tocích. Například diskontní sazba, která odráží nejistotu v očekávání ohledně budoucího neplnění závazků je přiměřená, pokud se použijí smluvní peněžní toky úvěru (tj. techniky úpravy diskontní sazby). Tatáž sazba by neměla být používána, pokud jsou uplatňovány očekávané (tj. pravděpodobnostně vážené) peněžní toky (tj. technika očekávané současné hodnoty), neboť očekávané peněžní toky již odrážejí předpoklady týkající se nejistoty související s budoucím neplněním závazků; měla by tedy místo toho použita diskontní sazba souměřitelná s rizikem plynoucím z očekávaných peněžních toků;
- (d) předpoklady týkající se peněžních toků a diskontních sazeb by měly být vnitřně konzistentní. Například nominální peněžní toky, které zahrnují vliv inflace, by měly být diskontovány sazbou, která zahrnuje vliv inflace. Nominální bezriziková úroková sazba zahrnuje vliv inflace. Reálné peněžní toky, které nezahrnují vliv inflace, by měly být diskontovány sazbou, která nezahrnuje vliv inflace. Podobně by peněžní toky po zdanění měly být diskontovány za použití diskontní sazby po zdanění. Peněžní toky před zdaněním by měly být diskontovány sazbou odpovídající těmto peněžním tokům;
- (e) diskontní sazby by měly být v souladu se základními ekonomickými faktory měny, ve které jsou vyjádřeny peněžní toky.

Riziko a nejistota

B15 Ocenění reálnou hodnotou za použití technik současné hodnoty se provádí za podmínek nejistoty, protože používané peněžní toky jsou odhady, nikoli známé částky. V mnoha případech jsou částka i časový průběh peněžních toků nejisté. Dokonce i smluvně stanovené částky, jako jsou splátky úvěru, jsou nejisté, pokud existuje riziko neplnění závazků.

B16 Účastníci trhu obecně požadují náhradu (tj. rizikovou premii) za nejistotu plynoucí z peněžních toků aktiva nebo závazku. Součástí ocenění reálnou hodnotou by měla být riziková premie odrážející částku, kterou by účastníci trhu požadovali jako náhradu za nejistotu plynoucí z peněžních toků. Jinak by ocenění nevyjadřovalo věrně reálnou hodnotu. V některých případech může být stanovení vhodné rizikové premie obtížné. Míra obtížnosti sama o sobě však není dostatečným důvodem k vyloučení rizikové premie.

B17 Techniky oceňování pomocí současné hodnoty se liší v tom, jakou úpravu o riziko provádějí a v typu peněžních toků, které používají. Například:

- (a) technika úpravy diskontní sazby (viz odstavce B18–B22) používá diskontní sazbu upravenou o riziko a smluvní, příslibené nebo nejpravděpodobnější peněžní toky;

(b) metoda 1 techniky očekávané současné hodnoty (viz odstavec B25) používá očekávané peněžní toky upravené o riziko a bezrizikovou úrokovou sazbu;

(c) metoda 2 techniky očekávané současné hodnoty (viz odstavec B26) používá očekávané peněžní toky, které nejsou upravené o riziko a diskontní sazbu upravenou tak, aby zahrnovala rizikovou prémii, kterou účastníci trhu požadují. Tato sazba se liší od sazby použité v případě techniky úpravy diskontní sazby.

Technika úpravy diskontní sazby

B18 Technika úpravy diskontní sazby používá jediný soubor peněžních toků z řady možných odhadovaných částek, ať již smluvních nebo příslibených (jak je tomu v případě dluhopisů) nebo nejpravděpodobnějších peněžních toků. Ve všech případech jsou tyto peněžní toky podmíněny výskytem určitých událostí (např. smluvní nebo příslibené peněžní toky určitého dluhopisu jsou podmíněny tím, aby na straně dlužníka nedošlo k selhání). Diskontní sazba použitá v rámci techniky úpravy diskontní sazby je odvozována z pozorovaných výnosových měr srovnatelných aktiv nebo závazků, které jsou obchodovány na trhu. Smluvní, příslibené nebo nejpravděpodobnější peněžní toky jsou tedy diskontovány pozorovanou nebo odhadovanou tržní sazbou pro tyto podmíněné peněžní toky (tj. tržní měrou návratnosti).

B19 Technika úpravy diskontní sazby vyžaduje analýzu tržních údajů týkajících se srovnatelných aktiv nebo závazků. Srovnatelnost je zjišťována prostřednictvím posouzení povahy peněžních toků (např. zda jsou peněžní toky smluvní nebo mimosmluvní a je pravděpodobné, že budou reagovat podobně na změny ekonomických podmínek), ale i dalších faktorů (např. úvěrové pozice, kolaterálu, doby trvání, omezujících ujednání a likvidity). Jinou možností je, že v případě, že jedno srovnatelné aktivum nebo závazek neodráží věrně riziko plynoucí z peněžních toků oceňovaného aktiva nebo závazku, lze odvodit diskontní sazbu na základě údajů několika srovnatelných aktiv nebo závazků ve spojení s bezrizikovou výnosovou křivkou (tj. za použití „stavebnicového“ přístupu).

B20 Pro ilustraci „stavebnicového“ přístupu (build-up approach) vycházíme z předpokladu, že aktivum A je smluvní právo obdržet za jeden rok 800 měnových jednotek (MJ) ⁽¹⁾ (tj. není zde žádná nejistota z hlediska časového průběhu). Existuje zavedený trh srovnatelných aktiv a jsou k dispozici informace o těchto aktivech, včetně informace o cenách. Pokud jde o tato srovnatelná aktiva:

(a) aktivum B je smluvní právo obdržet 1 200 MJ za jeden rok a má tržní cenu 1 083 MJ. To znamená, že implicitní roční výnosová míra (tj. jednoletá tržní výnosová míra) je 10,8 procenta $[1\,200\text{ MJ}/1\,083\text{ MJ}] - 1$;

(b) aktivum C je smluvní právo obdržet 700 MJ za dva roky a má tržní cenu 566 MJ. To znamená, že implicitní roční výnosová míra (tj. dvouletá tržní výnosová míra) je 11,2 procenta $[(700\text{ MJ}/566\text{ MJ})^{0,5} - 1]$;

(c) všechna tři aktiva jsou z hlediska rizika srovnatelná (tj. rozptýl možných splátek a kreditů).

B21 Na základě časového průběhu smluvních plateb, které mají být obdrženy v případě Aktiva A ve srovnání s časovým průběhem v případě Aktiva B a Aktiva C (tj. jeden rok v případě Aktiva B ve srovnání s dvěma lety v případě Aktiva C), je aktivum B považováno za srovnatelnější s Aktivem A. Za použití smluvní platby, která má být obdržena v případě Aktiva A (800 MJ) a jednoleté tržní sazby odvozené z Aktiva B (10,8 procenta), je reálná hodnota aktiva A 722 MJ $(800\text{ MJ}/1,108)$. Jinou možností, v případě neexistence dostupných tržních informací týkajících se aktiva B, by bylo odvození jednoleté tržní sazby z Aktiva C za použití „stavebnicového“ přístupu. V tomto případě by dvouletá tržní sazba indikovaná Aktivem C (11,2 procenta) byla upravena na jednoletou tržní sazbu za použití časové struktury bezrizikové výnosové křivky. K určení toho, zda jsou rizikové premie pro jednoletá a dvouletá aktiva stejné, mohou být potřebné další informace a analýzy. Pokud se zjistí, že rizikové premie pro jednoletá a dvouletá aktiva nejsou stejné, dvouletá výnosová míra by byla dále upravena o tento vliv.

B22 Jestliže je technika úpravy diskontní sazby aplikována na fixní příjmy nebo platby, úprava o riziko plynoucí z peněžních toků oceňovaného aktiva nebo závazku je zahrnuta v diskontní sazbě. V případě některých aplikací techniky úpravy diskontní sazby na peněžní toky, které nejsou pevnými příjmy nebo platbami, může být nezbytná úprava peněžních toků k dosažení srovnatelnosti s pozorovaným aktivem nebo závazkem, z něhož je diskontní sazba odvozena.

⁽¹⁾ V tomto IFRS jsou peněžní částky uvedeny v "měnových jednotkách (MJ)".

Technika očekávané současné hodnoty

- B23 Technika očekávané současné hodnoty používá jako východisko skupinu peněžních toků, která představuje pravděpodobnostně vážený průměr všech možných budoucích peněžních toků (tj. očekávaných peněžních toků). Výsledný odhad odpovídá očekávané hodnotě, která je ze statistického hlediska váženým průměrem možných hodnot diskrétní náhodné proměnné, přičemž příslušné pravděpodobnosti jsou použity jako váhy. Vzhledem k tomu, že všechny možné peněžní toky jsou pravděpodobnostně vážené, výsledný očekávaný peněžní tok není podmíněný výskytem jakékoli konkrétní události (na rozdíl od peněžních toků používaných v rámci techniky úpravy diskontní sazby).
- B24 Při přijímání investičního rozhodnutí účastníci trhu, kteří nejsou ochotni nést riziko, počítají s rizikem, že skutečné peněžní toky se mohou lišit od očekávaných peněžních toků. Teorie portfolia rozlišuje mezi dvěma typy rizik:
- (a) nesystémové (diverzifikovatelné) riziko, které představuje riziko specifické pro konkrétní aktivum nebo závazek;
 - (b) systémové (nediverzifikovatelné) riziko, které je společným rizikem sdíleným aktivem nebo závazkem s jinými položkami v diverzifikovaném portfoliu.

Podle teorie portfolia bude na rovnovážném trhu účastníkům poskytována náhrada pouze za to, že nesou systémové riziko plynoucí z peněžních toků. (Na trzích, které jsou neefektivní nebo nerovnovážné, mohou být uplatněny jiné formy výnosu nebo náhrady.)

- B25 Metoda 1 techniky očekávané současné hodnoty upravuje očekávané peněžní toky aktiva o systémové (tj. tržní) riziko odečtením peněžní rizikové premie (tj. jedná se o očekávané peněžní toky upravené o riziko). Tyto očekávané peněžní toky upravené o riziko představují jistotní ekvivalent peněžního toku, který je diskontovaný bezrizikovou úrokovou sazbou. Termínem jistotní ekvivalent peněžního toku se rozumí očekávaný peněžní tok (v souladu s jeho definicí) upravený o riziko tak, aby účastník trhu nepreferoval obchodování s jistým peněžním tokem za očekávaný peněžní tok. Pokud by účastník trhu byl například ochoten obchodovat s očekávaným peněžním tokem ve výši 1 200 MJ za jistý peněžní tok ve výši 1 000 MJ, pak 1 000 MJ je jistotním ekvivalentem 1 200 MJ (tj. 200 MJ by představovalo hotovostní rizikovou premii). V tomto případě by účastník trhu neměl preferenci ohledně drženého aktiva.
- B26 Oproti tomu metoda 2 techniky očekávané současné hodnoty provádí úpravu o systémové (tj. tržní) riziko aplikací rizikové premie na bezrizikovou úrokovou sazbu. Očekávané peněžní toky jsou tudíž diskontovány sazbou, která odpovídá očekávané sazbě související s pravděpodobnostně váženými peněžními toky (tj. očekávané výnosové míře). K odhadu očekávané výnosové míry lze použít modely uplatňované pro stanovení cen rizikových aktiv, jako je model oceňování kapitálových aktiv. Vzhledem k tomu, že diskontní sazbou použitou v rámci techniky úpravy diskontní sazby je výnosová míra vztahující se k podmíněným peněžním tokům, je pravděpodobné, že bude vyšší než diskontní sazba použitá při uplatnění metody 2 techniky očekávané současné hodnoty, což je očekávaná výnosová míra vztahující se k očekávaným nebo pravděpodobnostně váženým peněžním tokům.
- B27 Pro ilustraci metody 1 a 2 vycházíme z předpokladu, že určité aktivum má očekávané peněžní toky ve výši 780 MJ v jednom roce stanovené na základě možných peněžních toků a pravděpodobností uvedených níže. odpovídající bezriziková úroková sazba pro peněžní toky s horizontem jednoho roku je 5 procent a systémová riziková premie pro aktivum se stejným rizikovým profilem činí 3 procenta.

Možné peněžní toky	Pravděpodobnost	Pravděpodobnostně vážené peněžní toky
500 MJ	15 %	X75 MJ
800 MJ	60 %	480 MJ
900 MJ	25 %	225 MJ
Očekávané peněžní toky		780 MJ

- B28 V tomto jednoduchém názorném příkladu očekávané peněžní toky (780 MJ) představují pravděpodobnostně vážený průměr tří možných výsledků. V situacích bližších realitě by mohlo existovat mnoho možných výsledků. Při uplatnění techniky očekávané současné hodnoty však není vždy nutné brát v úvahu rozdělení všech možných peněžních toků za použití složitých modelů a technik. Spíše lze vypracovat omezený počet samostatných variant a pravděpodobností, které zachycují řadu možných peněžních toků. Účetní jednotka může například použít realizované peněžní toky za některé relevantní minulé období upravené o změny okolností, které nastaly následovně (např. změny vnějších faktorů, včetně ekonomických nebo tržních podmínek, trendů v odvětví a v oblasti hospodářské soutěže a rovněž změny vnitřních faktorů, které mají konkrétnější dopad na účetní jednotku), s přihlédnutím k předpokladům účastníků trhu.

B29 Teoreticky je současná hodnota (tj. reálná hodnota) peněžních toků aktiva stejná, ať je určována za použití metody 1 nebo metody 2, a to na základě následujícího postupu:

- (a) v případě použití metody 1 jsou očekávané peněžní toky upraveny o systémové (tj. tržní) riziko. Při neexistenci tržních údajů, které by přímo indikovaly výši úpravy o riziko, lze tuto úpravu odvodit z modelu oceňování aktiv za použití konceptu jistotních ekvivalentů. Například úpravu o riziko (tj. peněžní rizikovou prémii ve výši 22 MJ) by bylo možné určit za použití systémové rizikové premie ve výši 3 procent ($780 \text{ MJ} - [780 \text{ MJ} \times (1,05/1,08)]$). Výsledkem tohoto postupu jsou pak očekávané peněžní toky upravené o riziko ve výši 758 MJ ($780 \text{ MJ} - 22 \text{ MJ}$). 758 MJ je jistotní ekvivalent 780 MJ a je diskontován bezrizikovou úrokovou sazbou (5 procent). Současná hodnota (tj. reálná hodnota) aktiva je 722 MJ ($758 \text{ MJ}/1,05$);
- (b) v případě použití metody 2 očekávané peněžní toky nejsou upraveny o systémové (tj. tržní) riziko. Na rozdíl od metody 1 je úprava o toto riziko zahrnuta v diskontní sazbě. Očekávané peněžní toky jsou tedy diskontovány očekávanou výnosovou mírou ve výši 8 procent (tj. bezrizikovou úrokovou sazbou ve výši 5 procent zvýšenou o systémovou rizikovou prémii ve výši 3 procent). Současná hodnota (tj. reálná hodnota) aktiva je 722 MJ ($780 \text{ MJ}/1,08$).

B30 Při uplatnění techniky očekávané současné hodnoty v rámci stanovení reálné hodnoty lze použít metodu 1 nebo metodu 2. Volba metody 1 nebo metody 2 bude záviset na skutečnostech a okolnostech specifických pro oceňované aktivum nebo závazek, na míře, v níž je k dispozici dostatek údajů a na uplatněných úsudcích.

APLIKACE TECHNIK SOUČASNÉ HODNOTY NA ZÁVAZKY A NA VLASTNÍ KAPITÁLOVÉ NÁSTROJE ÚČETNÍ JEDNOTKY, KTERÉ NEJSOU V DRŽENÍ JINÝCH STRAN JAKO AKTIVA (ODSTAVCE 40 A 41)

B31 Při použití techniky oceňování pomocí současné hodnoty ke stanovení reálné hodnoty závazku, který není v držení jiné strany jako aktivum (např. závazku z titulu ukončení provozu), účetní jednotka, mimo jiné, stanoví odhad budoucích peněžních odtoků, které by účastníci trhu očekávali při plnění závazku. Tento odhad budoucích peněžních odtoků by měl zohledňovat očekávání účastníků trhu týkající se nákladů na plnění závazku a náhrady, kterou by účastník trhu vyžadoval za převzetí závazku. Součástí této náhrady je výnos, který by účastník trhu vyžadoval za následující činnosti:

- (a) provedení činnosti (tj. hodnota plnění závazku, např. z titulu využití zdrojů, které by mohly být použity pro jiné činnosti); a
- (b) převzetí rizika spojeného se závazkem (tj. *riziková premie*, která odráží riziko, že se skutečné peněžní odtoky mohou lišit od očekávaných peněžních odtoků; viz odstavec B33).

B32 Například pro nefinanční závazek není stanovena smluvní výnosová míra a není k dispozici pozorovatelný tržní výnos pro tento závazek. V některých případech nebude možné rozlišit komponenty výnosu, který by od sebe navzájem požadovali účastníci trhu (např. při použití ceny, kterou by dodavatel z řad třetích stran účtoval na bázi pevné ceny). V ostatních případech musí účetní jednotka odhadnout tyto komponenty samostatně (např. při použití ceny kterou by dodavatel z řad třetích stran cenu účtoval metodou nákladů a přirážky, protože dodavatel v tomto případě neponese riziko budoucích změn nákladů).

B33 Účetní jednotka může zahrnout rizikovou prémii do stanovení reálné hodnoty závazku nebo vlastního kapitálového nástroje účetní jednotky, který není v držení jiné strany jako aktivum, jedním z následujících způsobů:

- (a) úpravou peněžních toků (tj. jako zvýšení částky peněžních odtoků), nebo
- (b) úpravou sazby použité k diskontování budoucích peněžních toků na jejich současné hodnoty (tj. jako snížení diskontní sazby).

Účetní jednotka je povinna zajistit, aby nedocházelo k dvojímu započítání nebo opomenutí úprav o rizika. Pokud budou například zvýšeny odhadované peněžní toky za účelem zohlednění náhrady za převzetí rizika spojeného s určitým závazkem, diskontní sazba by neměla být upravena tak, aby odrážela toto riziko.

VSTUPY PRO TECHNIKY OCENĚNÍ (ODSTAVCE 67–71)

B34 Jako příklady trhů, na kterých by mohly být pozorovatelné vstupy pro některá aktiva a závazky (např. finanční nástroje), lze uvést:

- (a) *Burzovní trhy*. Na burzovním trhu jsou závěrečné ceny jak snadno dostupné, tak všeobecně vyjadřující reálnou hodnotu. Příkladem takového trhu je Londýnská burza cenných papírů.

- (b) *Trhy dealerů.* Na trhu dealerů figurují dealeri připravení k obchodování (buď k nákupu, nebo prodeji na vlastní účet), čímž poskytují likviditu na základě používání vlastního kapitálu k držení souboru položek, pro které tvoří trh. Kupní a prodejní ceny (představující cenu, za kterou je dealer ochoten nakupovat a cenu, za kterou je dealer ochoten prodávat) jsou obvykle snadněji dostupné, než zobchodované ceny. Mimoburzovní trhy (u kterých jsou ceny veřejně oznamovány) představují také trhy dealerů. Trhy dealerů existují také pro některá další aktiva a závazky, včetně některých finančních nástrojů, komodit a hmotného majetku (např. použitého zařízení).
- (c) *Zprostředkované trhy.* Na zprostředkovaném trhu se zprostředkovatelé snaží najít pro kupující vhodné prodávající a naopak, ale nejsou připraveni obchodovat na vlastní účet. Jinými slovy, zprostředkovatelé nepoužívají svůj vlastní kapitál k držení souboru položek, pro který tvoří trh. Zprostředkovatel zná prodejní a kupní ceny příslušných stran, ale jednotlivé strany obvykle neznají cenové požadavky druhé strany. K dispozici jsou někdy ceny provedených transakcí. Součástí zprostředkovaných trhů jsou sítě elektronické komunikace, v jejichž rámci jsou párovány příkazy k nákupu a prodeji a komerční a rezidenční realitní trhy.
- (d) *Přímé trhy mezi hlavními účastníky.* Na přímém trhu mezi hlavními účastníky jsou transakce, jak původní, tak opětovné prodeje, sjednávány nezávisle bez zprostředkovatele. Veřejnosti může být zpřístupněno omezené množství informací o těchto transakcích.

HIERARCHIE REÁLNÝCH HODNOT (ODSTAVCE 72–90)

Vstupy na úrovni 2 (odstavce 81–85)

B35 Jako příklady vstupů na úrovni 2 u konkrétních aktiv a závazků lze uvést:

- (a) *Úrokové swapy s úrokovou sazbou typu „přijetí pevné sazby a platba proměnlivé sazby“ na základě swapové sazby LIBOR (Londýnská mezibankovní nabídková sazba).* Vstupem na úrovni 2 by byla swapová sazba LIBOR, pokud je tato sazba pozorovatelná v obvykle kótovaných intervalech v podstatě po celou dobu trvání swapu.
- (b) *Úrokové swapy s úrokovou sazbou typu „přijetí pevné sazby a platba proměnlivé sazby“ na základě výnosové křivky vyjádřené v cizí měně.* Vstupem na úrovni 2 by byla swapová sazba na základě výnosové křivky vyjádřené v cizí měně, která je pozorovatelná v obvykle kótovaných intervalech v podstatě po celou dobu trvání swapu. To by bylo v případě, že doba trvání swapu je 10 let, a že tato sazba je pozorovatelná v běžně kótovaných intervalech po dobu 9 let, za předpokladu, že jakákoli přiměřená extrapolace výnosové křivky pro rok 10 by neměla významný dopad na stanovení reálné hodnoty swapu jako celku.
- (c) *Úrokové swapy s úrokovou sazbou typu „přijetí pevné sazby a platba proměnlivé sazby“ na základě nejvýhodnější úrokové sazby konkrétní banky.* Vstupem na úrovni 2 by byla nejvýhodnější sazba této banky odvozená prostřednictvím extrapolace za předpokladu, že extrapolované hodnoty jsou potvrzeny pozorovatelnými tržními údaji, například korelací s úrokovou sazbou, která je pozorovatelná v podstatě po celou dobu trvání swapu.
- (d) *Tříletá opce na akcie obchodované na burze.* Vstupem na úrovni 2 by byla implicitní volatilita pro akcie odvozené prostřednictvím extrapolace pro rok 3, pokud platí obě následující podmínky:
- (i) ceny za jednoleté a dvouleté opce na akcie jsou pozorovatelné;
 - (ii) extrapolovaná implicitní volatilita tříleté opce je potvrzena pozorovatelnými tržními údaji v podstatě po celou dobu trvání opce.

V tomto případě by implicitní volatilita mohla být odvozena extrapolací z implicitní volatility jednoleté a dvouleté opce na akcie a potvrzena implicitní volatilitou pro tříleté opce na akcie srovnatelných účetních jednotek, za předpokladu, že je dosaženo korelace s jednoletou a dvouletou implicitní volatilitou.

- (e) *Licenční ujednání.* V případě licenčního ujednání, které je získáno v rámci podnikové kombinace a bylo nedávno sjednáno nabytou jednotkou (stranou licenčního ujednání) s nespřízněnou stranou, by vstupem na úrovni 2 byla sazba licenčního poplatku ve smlouvě s nespřízněnou stranou na vzniku ujednání.

- (f) *Zásoby hotových výrobků v maloobchodní prodejně.* U zásob hotových výrobků, které jsou získány v rámci podnikové kombinace, by vstupem na úrovni 2 byla buď cena pro spotřebitele na maloobchodním trhu nebo cena pro maloobchodní prodejce na velkoobchodním trhu, upravená o rozdíly mezi stavem a umístěním příslušné položky zásob a srovnatelných (tj. podobných) položek zásob tak, aby ocenění reálnou hodnotou odráželo cenu, jež by byla získána při transakci prodeje zásob jinému maloobchodnímu prodejci, který by završil příslušné prodejní úsilí. Z koncepčního hlediska bude ocenění reálnou hodnotou stejné, ať již jsou prováděny úpravy maloobchodní ceny (směrem dolů) nebo velkoobchodní ceny (směrem nahoru). Obecně platí, že pro ocenění reálnou hodnotou by měla být použita cena, která vyžaduje nejmenší množství subjektivních úprav.
- (g) *Držená a používaná budova.* Vstupem na úrovni 2 by byla cena budovy za metr čtvereční (násobek ocenění) odvozená z pozorovatelných tržních údajů, například násobků odvozených z cen pozorovaných transakcí týkajících se srovnatelných (tj. podobných) budov v podobných lokalitách.
- (h) *Peněžtovorná jednotka.* Vstupem na úrovni 2 by byl násobek ocenění (např. násobek zisků nebo výnosů nebo obdobného měřítka výkonnosti) odvozený z pozorovatelných tržních údajů, například násobky odvozené z cen pozorovaných transakcí týkajících se srovnatelných (tj. podobných) podniků, s přihlédnutím k provozním, tržním, finančním i nefinančním faktorům.

Vstupy na úrovni 3 (odstavce 86–90)

B36 Jako příklady vstupů na úrovni 3 pro konkrétní aktiva a závazky lze uvést:

- (a) *Dlouhodobý měnový swap.* Vstupem na úrovni 3 by byla úroková sazba v konkrétní měně, která není pozorovatelná a nelze ji potvrdit pozorovatelnými tržními údaji v obvykle kótovaných intervalech nebo jinak v zásadě po celou dobu trvání měnového swapu. Úrokové sazby měnových swapů jsou swapové sazby vypočtené z výnosových křivek v příslušných zemích.
- (b) *Tříletá opce na akcie obchodované na burze.* Vstupem na úrovni 3 by byla historická volatilita, tj. volatilita pro akcie odvozená z historických cen akcií. Historická volatilita obvykle nepředstavuje současná očekávání účastníků trhu týkající se budoucí volatility, a to ani v případě, že je to jediná informace, která je k dispozici pro ocenění opce.
- (c) *Úrokový swap.* Vstupem na úrovni 3 by byla úprava na konsensuální (nezávaznou) tržní cenu střed za příslušný swap zpracovaná za použití údajů, které nejsou přímo pozorovatelné a nelze je jinak potvrdit pozorovatelnými tržními údaji.
- (d) *Závazek z titulu ukončení provozu převzatý v rámci podnikové kombinace.* Vstupem na úrovni 3 by byl současný odhad za použití vlastních údajů účetní jednotky týkající se budoucích peněžních odtoků, jež mají být uhrazeny za účelem splnění závazku (včetně očekávání účastníků trhu ohledně nákladů na plnění tohoto závazku a náhrady, kterou by účastník trhu požadoval za převzetí závazku demontovat aktivum), pokud nejsou k dispozici přiměřeně dostupné informace, které by naznačovaly, že by účastníci trhu použili odlišné předpoklady. Tento vstup na úrovni 3 by byl použit v rámci techniky oceňování pomocí současné hodnoty společně s jinými vstupy, např. současnou bezrizikovou úrokovou sazbou nebo bezrizikovou úrokovou sazbou upravenou o úvěrové riziko, pokud se vliv úvěrové pozice účetní jednotky na reálnou hodnotu závazku odráží v diskontní sazbě, nikoli v odhadu budoucích peněžních odtoků.
- (e) *Peněžtovorná jednotka.* Vstupem na úrovni 3 by byla finanční prognóza (např. peněžních toků nebo zisku či ztráty) vypracovaná za použití vlastních údajů účetní jednotky, pokud nejsou k dispozici žádné přiměřené informace, které by naznačovaly, že účastníci trhu by použili odlišné předpoklady.

OCENĚNÍ REÁLNOU HODNOTOU, POKUD DOŠLO K VÝZNAMNÉMU POKLESU OBJEMU NEBO ÚROVNĚ AKTIVITY V SOUVISLOSTI S URČITÝM AKTIVEM NEBO ZÁVAZKEM

B37 Na reálnou hodnotu aktiva nebo závazku může mít vliv situace, kdy došlo k významnému poklesu objemu nebo úrovně aktivity v souvislosti s tímto aktivem nebo závazkem ve vztahu k běžné tržní aktivitě v souvislosti s daným aktivem nebo závazkem (či podobnými aktivy nebo závazky). Za účelem zjištění na základě dostupných důkazů, zda došlo k významnému poklesu objemu nebo úrovně aktivity v souvislosti s daným aktivem nebo závazkem, musí účetní jednotka posoudit význam a relevanci faktorů, jako například:

- (a) existuje málo nedávných transakcí;

- (b) cenové kotace nejsou vypracovány za použití současných informací;
- (c) cenové kotace se podstatně liší buď z hlediska času, nebo mezi tvůrci trhu (např. některé zprostředkované trhy);
- (d) ukazatele, které byly dříve ve výrazné korelaci s reálnými hodnotami daného aktiva nebo závazku, prokazatelně nekorelují s nedávnými údaji o reálné hodnotě tohoto aktiva nebo závazku;
- (e) dochází k výraznému nárůstu premii za implicitní riziko likvidity, ukazatelů výnosů nebo výkonnosti (např. poměr úvěrů s opožděnými platbami nebo závažnost ztrát) v souvislosti s pozorovanými transakcemi nebo kótovanými cenami ve srovnání s odhadem očekávaných peněžních toků stanoveným danou účetní jednotkou, s přihlédnutím ke všem dostupným tržním údajům o úvěrovém riziku a jiném riziku neplnění závazků ve vztahu k určitému aktivu nebo závazku;
- (f) dochází k širokému rozpětí nabídkové a poptávkové ceny nebo k významnému zvýšení rozpětí nabídkové a poptávkové ceny;
- (g) dochází k významnému poklesu aktivity trhu ve vztahu k novým emisím (tj. primárního trhu) týkajícím se daného aktiva nebo závazku či podobných aktiv nebo závazků nebo zde takový trh chybí;
- (h) veřejně dostupné je jen omezené množství informací (např. pro transakce, které se uskutečňují na přímém trhu mezi hlavními účastníky).

B38 Pokud účetní jednotka vyvodí závěr, že došlo k významnému poklesu objemu nebo úrovně aktivity v souvislosti s daným aktivem nebo závazkem ve vztahu k běžné tržní aktivitě v souvislosti s daným aktivem nebo závazkem (nebo podobných aktiv či závazků), je třeba provést další analýzu transakcí nebo kótovaných cen. Pokles objemu nebo úrovně aktivity sám o sobě nemusí naznačovat, že cena transakce nebo kótovaná cena nevyjadřuje reálnou hodnotu nebo že transakce na tomto trhu není řádná. Pokud však účetní jednotka zjistí, že transakce nebo kótovaná cena nevyjadřuje reálnou hodnotu (mohou například existovat transakce, které nejsou řádné), bude nutné provést úpravu transakcí nebo kótovaných cen, pokud účetní jednotka používá tyto ceny jako základ pro ocenění reálnou hodnotou a tato úprava může být významná pro ocenění reálnou hodnotou jako celek. Úpravy mohou být rovněž nezbytné za jiných okolností (např. pokud cena za podobné aktivum vyžaduje významnou úpravu, aby byla učiněna srovnatelnou s oceňovaným aktivem nebo v případě, že je cena neaktuální).

B39 Tento IFRS nepředepisuje metodiku pro provádění významných úprav transakcí nebo kótovaných cen. Viz odstavce 61–66 a B5–B11, ve kterých je analyzováno používání technik ocenění při ocenění reálnou hodnotou. Bez ohledu na použitou techniku ocenění je účetní jednotka povinná do ocenění promítnout přiměřené úpravy o riziko, včetně rizikové premie odrážející částku, kterou by účastníci trhu požadovali jako náhradu za nejistotu plynoucí z peněžních toků aktiva nebo závazku (viz odstavce B17). Jinak by ocenění nevyjadřovalo věrně reálnou hodnotu. V některých případech může být stanovení vhodné úpravy o riziko obtížné. Míra obtížnosti sama o sobě však není dostatečným důvodem k vyloučení úpravy o riziko. Úprava o riziko by měla odrážet řádnou transakci mezi účastníky trhu v den ocenění za obvyklých tržních podmínek.

B40 Pokud došlo k významnému poklesu objemu nebo úrovně aktivity v souvislosti s určitým aktivem nebo závazkem, může být vhodné přistoupit ke změně techniky ocenění nebo k použití více technik ocenění (např. uplatnění tržního přístupu a techniky oceňování pomocí současné hodnoty). Při stanovení vah ukazatelů reálné hodnoty vyplývajících z použití více technik ocenění by účetní jednotka měla vzít v úvahu přiměřenost rozsahu ocenění reálnou hodnotou. Cílem je určit konkrétní bod v tomto rozsahu, který nejpřesněji vyjadřuje reálnou hodnotu za obvyklých tržních podmínek. Široký rozsah ocenění reálnou hodnotou může být signálem, že je třeba provést další analýzu.

B41 I v případě, že došlo k významnému poklesu objemu nebo úrovně aktivity v souvislosti s určitým aktivem nebo závazkem, cíl ocenění reálnou hodnotou zůstává stejný. Reálná hodnota je cena, která by byla získána za prodej aktiva nebo za zaplacení za převod závazku v řádné transakci (tj. nikoli v situaci nucené likvidace nebo prodeje v tísní) mezi účastníky trhu v den ocenění za obvyklých tržních podmínek.

B42 Odhad ceny, za kterou by účastníci trhu byli ochotni uzavřít transakci ke dni ocenění za obvyklých tržních podmínek, pokud došlo k významnému poklesu objemu nebo úrovně aktivity v souvislosti s určitým aktivem nebo závazkem, závisí na skutečnostech a okolnostech ke dni ocenění a vyžaduje uplatnění úsudku. Záměr účetní jednotky držet určité aktivum nebo vypořádat či jinak splnit závazek není při oceňování reálnou hodnotou relevantní, neboť reálná hodnota je ocenění založené na tržních aspektech, nikoli specifická hodnota ocenění pro určitou účetní jednotku.

Identifikace transakcí, které nejsou řádné

B43 Identifikace, zda je určitá transakce řádná (nebo není řádná) je obtížnější, pokud došlo k významnému poklesu objemu nebo úrovně aktivity v souvislosti s určitým aktivem nebo závazkem ve vztahu k běžné tržní aktivitě v souvislosti s tímto aktivem nebo závazkem (či podobnými aktivy nebo závazky). Za těchto okolností není vhodné vyvozovat závěr, že všechny transakce na tomto trhu nejsou řádné (tj. že se jedná o nucené likvidace nebo prodej v tísní). Lze uvést následující příklady okolností, které mohou naznačovat, že transakce není řádná:

- (a) transakce nebyla přiměřeným způsobem vystavena působení tržních mechanismů v době předcházející dni ocenění tak, aby byly umožněny marketingové činnosti, které jsou běžné a obvyklé pro transakce týkající se těchto aktiv nebo závazků za obvyklých tržních podmínek;
- (b) existovalo běžné a obvyklé marketingové období, ale prodávající nabídl aktivum nebo závazek jedinému účastníkovi trhu;
- (c) prodávající je v konkurzu či nucené správě nebo mu tato situace hrozí (tj. prodávající realizuje prodej v tísní);
- (d) prodávající byl nucen přistoupit k prodeji, aby vyhověl požadavkům regulačních nebo právních předpisů (tj. prodávající byl k prodeji nucen okolnostmi);
- (e) transakční cena je odlehlou hodnotou ve srovnání s jinými nedávnými transakcemi týkajícími se téhož nebo podobného aktiva nebo závazku.

Účetní jednotka vyhodnotí okolnosti s cílem určit, zda na základě přesvědčivosti dostupných důkazů lze transakci klasifikovat jako řádnou.

B44 Účetní jednotka posoudí při oceňování reálnou hodnotou nebo stanovení odhadu tržních rizikových premií všechny následující aspekty:

- (a) pokud důkazy naznačují, že transakce není řádná, účetní jednotka musí přikládat malou, případně žádnou váhu (v porovnání s jinými ukazateli reálné hodnoty), této transakční ceně;
- (b) v případě, že důkazy naznačují, že transakce je řádná, účetní jednotka tuto transakční cenu vezme v úvahu. Výše váhy přikládané této transakční ceně ve srovnání s jinými ukazateli reálné hodnoty bude záviset například na následujících skutečnostech a okolnostech:
 - (i) objem transakce;
 - (ii) srovnatelnost transakce s oceňovaným aktivem nebo závazkem;
 - (iii) blízkost transakce ke dni ocenění;
- (c) pokud účetní jednotka nemá dostatek informací k vyvození závěru, zda je transakce řádná, musí vzít v úvahu transakční cenu. Transakční cena ovšem nemusí vyjadřovat reálnou hodnotu (tj. transakční cena není nutně jediným nebo hlavním základem pro ocenění reálnou hodnotou nebo pro odhad tržních rizikových premií). Pokud účetní jednotka nemá dostatek informací k vyvození závěru, zda jsou určité transakce řádné, bude přikládat těmto transakcím menší váhu ve srovnání s jinými transakcemi, u kterých je zjištěno, že jsou řádné.

Účetní jednotka není povinna podniknout vyčerpávající kroky ke zjištění, zda je určitá transakce řádná, nesmí však ignorovat informace, které jsou v přiměřené míře k dispozici. Pokud je účetní jednotka stranou transakce, má se za to, že má k dispozici dostatek informací k vyvození závěru, zda je transakce řádná.

Používání kótovaných cen poskytnutých třetími stranami

B45 Tento IFRS nevylučuje používání kótovaných cen poskytnutých třetími stranami, jako jsou oceňovací služby nebo obchodníci s cennými papíry, pokud účetní jednotka zjistí, že kótované ceny poskytnuté těmito stranami, jsou stanoveny v souladu s tímto IFRS.

B46 Pokud došlo v souvislosti s určitým aktivem nebo závazkem k významnému poklesu objemu nebo úrovně aktivity, účetní jednotka posoudí, zda kótované ceny poskytnuté třetími stranami byly stanoveny za použití současných informací, které odrážejí řádné transakce nebo pomoci techniky ocenění, která odráží předpoklady účastníků trhu (včetně předpokladů týkajících se rizik). Jestliže je přikládána váha kótované ceně jako vstupu pro ocenění reálnou hodnotou, účetní jednotka přikládá menší váhu (ve srovnání s jinými ukazateli reálné hodnoty, které odrážejí výsledky transakcí) cenovým odhadům, jež neodrážejí výsledky transakcí.

B47 Kromě toho při přikládání váhy dostupným důkazům je třeba vzít v úvahu povahu cenového odhadu (např. zda je cenový odhad orientační cenou nebo závaznou nabídkou) a větší váhu je nutno přikládat cenovým odhadům poskytovaným třetími stranami, které představují závazné nabídky.

Dodatek C

Datum účinnosti a přechodná ustanovení

Tento dodatek je nedílnou součástí tohoto IFRS a má stejnou platnost jako ostatní části tohoto IFRS.

C1 Účetní jednotka je povinna aplikovat tento standard na účetní období počínající dne 1. ledna 2013 nebo později. Dřívější použití je povoleno. Pokud účetní jednotka aplikuje tento IFRS na dřívější období, tuto skutečnost zveřejní.

C2 Účetní jednotka aplikuje tento IFRS prospektivně od počátku ročního období, ve kterém byl prvotně aplikován.

C3 Požadavky na zveřejnění tohoto IFRS nemusí být aplikovány na srovnatelné informace poskytované za období před prvotní aplikací tohoto IFRS.

Dodatek D

Změny ostatních IFRS

Tento dodatek stanoví změny ostatních IFRS, které jsou důsledkem faktu, že Rada pro mezinárodní účetní standardy (IASB) vydala IFRS 13. Účetní jednotka je povinna aplikovat tyto změny na roční období počínající 1. ledna 2013 nebo později. Pokud účetní jednotka aplikuje IFRS 13 na dřívější období, použije tyto změny pro toto dřívější období. V pozměněných odstavcích je nový text vyznačen podtržením a zrušený text přeškrtnutím.

ZMĚNA DEFINICE

D1 V IFRS 1, 3–5 a 9 (vydaném v říjnu 2010) se definice reálné hodnoty nahrazuje tímto zněním:

Reálná hodnota je cena, která by byla získána za prodej aktiva nebo zaplacená za převod závazku v řádné transakci mezi účastníky trhu v den ocenění. (Viz IFRS 13)

V IAS 2, 16, 18–21, 32 a 40 se definice reálné hodnoty nahrazuje tímto zněním:

Reálná hodnota je cena, která by byla získána za prodej aktiva nebo zaplacená za převod závazku v řádné transakci mezi účastníky trhu v den ocenění. (Viz IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*)

IFRS 1 První přijetí Mezinárodních standardů účetního výkaznictví (ve znění novely ze září 2010)

D2 Zrušuje se odstavec 19.

D3 Vkládá se nový odstavec 39J, který zní:

39J IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*, vydaný v květnu 2011, zrušil odstavec 19, změnil definici reálné hodnoty v dodatku A a změnil odstavce D15 a D20. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

D4 Odstavce D15 a D20 se mění takto:

D15 Pokud se prvoživatel rozhodne oceňovat investice pořizovacími náklady v souladu s IAS 27, potom tyto investice ve svém individuálním výkazu o finanční situaci ocení jednou z níže uvedených částek:

...

(b) domnělou pořizovací cenou. Domnělou pořizovací cenou této investice pak rozumíme:

(i) reálnou hodnotu k datu přechodu individuální účetní závěrky na IFRS; nebo

...

D20 Bez ohledu na požadavky odstavců 7 a 9 může účetní jednotka použít požadavky obsažené v odstavci AG76(a) standardu IAS 39 jedním z následujících způsobů:

...

IFRS 2 Úhrady vázané na akcie

D5 Vkládá se nový odstavec 6A, který zní:

6A Tento IFRS používá termín „reálná hodnota“ způsobem, který se v některých ohledech liší od definice reálné hodnoty v IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*. Při aplikaci IFRS 2 proto účetní jednotka oceňuje reálnou hodnotou v souladu s tímto IFRS, nikoli s IFRS 13.

IFRS 3 Podnikové kombinace

D6 Odstavce 20, 29, 33 a 47 se mění takto:

20 Odstavce 24–31 specifikují vybrané druhy identifikovatelných aktiv a závazků obsahujících položky, ke kterým tento IFRS stanovuje omezené výjimky z principu ocenění.

29 Nabyvatel ocení hodnotu znovunabytých práv vykázaných jako nehmotné aktivum na základě zbývajících smluvní doby vyplývajících z příslušné smlouvy, bez ohledu na to, zda by účastníci trhu při stanovení reálné hodnoty zvažovali potenciální prodloužení smlouvy. Odstavce B35 a B36 obsahují příslušné návodné postupy.

33 Pro určení částky goodwillu v podnikové kombinaci, ve které nedošlo k předání žádné protihodnoty, nabyvatel použije reálnou hodnotu svého podílu na nabyvaném podniku k datu akvizice namísto reálné hodnoty předané protihodnoty k datu akvizice (odst. 32 písm. a) bod i)).

47 ... Například prodej aktiva třetí straně krátce po datu akvizice za částku, která se výrazně liší od jeho prozatímní reálné hodnoty stanovené k tomuto datu, svědčí pravděpodobně o chybě v prozatímním ocenění, za předpokladu, že nedošlo k události, která by v mezidobí změnila reálnou hodnotu daného aktiva.

D7 Vkládá se nový odstavec 64F, který zní:

64F IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*, vydaný v květnu 2011, změnil odstavce 20, 29, 33, 47, změnil definici reálné hodnoty v dodatku A a změnil odstavce B22, B40, B43–B46, B49 a B64. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

D8 V dodatku B se odstavce B22 a B40, B43–B46, B49 a B64 mění takto:

B22 Vzhledem k tomu, že konsolidovaná účetní závěrka představuje až na strukturu vlastního kapitálu pokračování účetních závěrek právního dceřiného podniku, konsolidovaná účetní závěrka obsahuje:

...

(d) částku vykázanou jako emitované podíly vlastního kapitálu v této konsolidované účetní závěrce stanovenou tak, že se k emitovanému vlastnímu kapitálu právního dceřiného podniku (účetního nabyvatele) bezprostředně před podnikovou kombinací přičte reálná hodnota právního mateřského podniku (účetního nabyvaného podniku). Avšak ...

...

B40 Podmínky identifikovatelnosti určují, zda se nehmotné aktivum vykáže odděleně od goodwillu. Tyto podmínky nicméně nestanovují žádné návodné postupy, jak stanovit reálnou hodnotu nehmotných aktiv, ani nijak neomezují předpoklady používané při stanovení reálné hodnoty nehmotných aktiv. Nabyvatel by při stanovení reálné hodnoty například bral v úvahu předpoklady, které by použili účastníci trhu při stanovení ceny nehmotného aktiva, jako například očekávání budoucích prodloužení smlouvy.

- B43 Za účelem ochrany svého konkurenčního postavení či z jiných důvodů může mít nabyvatel v úmyslu nepoužít nabyté nefinanční aktivum nebo může mít v úmyslu nepoužít ho v souladu s jeho nejlepším a nejvyšším využitím. Jako příklad lze uvést situaci, kdy nabyvatel plánuje použít nabyté nehmotné aktivum výzkumu a vývoje defenzivně tak, že zabrání jiným v tom, aby je používali. Nabyvatel by přesto měl stanovit reálnou hodnotu nefinančního aktiva na základě předpokladu jeho nejlepšího a nejvyššího využití účastníky trhu v souladu s příslušným předpokladem ocenění, při prvotním ocenění i při ocenění reálnou hodnotou sníženou o náklady na vyřazení v souvislosti s následným testováním na snížení hodnoty.
- B44 Tento IFRS povoluje nabyvateli ocenit nekontrolní podíl v nabývaném podniku jeho reálnou hodnotou stanovenou k datu akvizice. Nabyvatel někdy bude schopen k datu akvizice stanovit reálnou hodnotu nekontrolního podílu na základě kótovaných cen podílů na vlastním kapitálu na aktivním trhu (tj. těch, které nedrží nabyvatel). V jiných případech však kótované ceny aktivního trhu pro podíly na vlastním kapitálu nemusí být k dispozici. Za takových okolností nabyvatel stanoví reálnou hodnotu nekontrolního podílu pomocí jiných technik ocenění.
- B45 Reálná hodnota nabyvatelova podílu na nabývaném podniku a nekontrolního podílu se může lišit, je-li vztažena na akcii. Hlavním rozdílem pravděpodobně bude premie za ovládnutí, která je obsažena v reálné hodnotě jednotlivých akcií z nabyvatelova podílu na nabývaném podniku, nebo naopak diskont za nemožnost ovládnutí (také nazývaný diskont nekontrolního podílu) obsažený v jednotlivých akciích připadajících nekontrolnímu podílu, pokud by účastníci trhu vzali v úvahu tuto premii nebo diskont při stanovení ceny nekontrolního podílu.
- B46 V podnikové kombinaci realizované bez předání protihodnoty nabyvatel za účelem vyčíslení goodwillu nebo přínosu z výhodné koupě nahradí reálnou hodnotu předané protihodnoty k datu akvizice reálnou hodnotou svého podílu na nabývaném podniku k datu akvizice (viz odstavce 32–34).
- B49 Ocenění vzájemné účetní jednotky reálnou hodnotou musí vzít v úvahu předpoklady, které by účastníci trhu pojali ohledně budoucích členských užitků, a další relevantní předpoklady, které by účastníci trhu pojali ohledně vzájemné účetní jednotky. Ke stanovení reálné hodnoty vzájemné účetní jednotky může být například použito techniky ocenění pomocí současné hodnoty. Peněžní toky použité jako vstupy do modelu se založí na očekávaných peněžních tocích vzájemné účetní jednotky, které mohou být zohledňovat užitky ze slev, jako jsou například slevy na zboží a službách.
- B64 Pro splnění cíle odstavce 59 nabyvatel pro každou podnikovou kombinaci, která nastala ve vykazovaném období, zveřejní následující informace:
- ...
- (f) k datu akvizice stanovenou reálnou hodnotou celkové předané protihodnoty a k datu akvizice stanovené reálné hodnoty každé významné součásti protihodnoty, jako např.:
- ...
- (iv) podílů na vlastním kapitálu nabyvatele, včetně počtu emitovaných nebo emitovatelných nástrojů nebo podílů a metody stanovení reálné hodnoty těchto nástrojů nebo podílů.
- ...
- (o) v případě každé podnikové kombinace, ve které nabyvatel k datu akvizice drží méně než 100 % podílů na vlastním kapitálu nabývaného podniku:
- ...
- (ii) techniku (techniky) ocenění a významné vstupy použité ke stanovení reálné hodnoty všech nekontrolních podílů v nabývaném podniku.
- ...

IFRS 4 Pojistné smlouvy

D9 Vkládá se nový odstavec 41E, který zní:

- 41E IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*, vydaný v květnu 2011 změnil definici reálné hodnoty v dodatku A. Účetní jednotka uplatní tuto změnu, jakmile aplikuje IFRS 13.

IFRS 5 Dlouhodobá aktiva držena k prodeji a ukončované činnosti

D10 Vkládá se nový odstavec 44H, který zní:

- 44H IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*, vydaný v květnu 2011 změnil definici reálné hodnoty v dodatku A. Účetní jednotka uplatní tuto změnu, jakmile aplikuje IFRS 13.

IFRS 7 Finanční nástroje: zveřejnění (ve znění novely z října 2009)

D11 [Nevztahuje se na požadavky]

D12 Odstavec 3 se mění takto:

- 3 Tento IFRS použijí všechny účetní jednotky pro všechny druhy finančních nástrojů, kromě:
- (a) v těchto případech účetní jednotky musí uplatnit požadavky tohoto IFRS a v případě podílů oceněných reálnou hodnotou požadavky IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*.

...

D13 Odstavce 27–27B se zrušují.

D14 Odstavec 28 se mění takto:

- 28 V některých případech účetní jednotka neuzná zisk nebo ztrátu při prvotním vykázání finančního aktiva nebo finančního závazku, protože reálná hodnota není doložena kótovanou cenou na aktivním trhu pro stejné aktivum nebo závazek (tj. vstupem na úrovni 1), ani založena na technice ocenění, která používá pouze údaje z pozorovatelných trhů (viz odstavec AG76 IAS 39). V těchto případech účetní jednotka zveřejní u každé třídy finančního aktiva nebo finančního závazku:

- (a) jakými účetními pravidly se řídila při účtování rozdílu mezi reálnou hodnotou při prvotním vykázání a transakční cenou do nákladů nebo výnosů, aby promítla změnu faktorů (včetně času), které by účastníci trhu brali v úvahu při stanovení ceny aktiva nebo závazku (viz odstavec AG76(b) IAS 39);

...

- (c) proč účetní jednotka dospěla k závěru, že transakční cena není nejlepším důkazem reálné hodnoty, včetně popisu důkazů, které dokládají tuto reálnou hodnotu.

D15 Odstavec 29 se mění takto:

29 Zveřejnění reálné hodnoty se nevyžaduje:

...

- (b) u investic do kapitálových nástrojů, které nemají kótovanou ~~tržní~~ cenu na aktivním trhu pro stejný nástroj (tj. vstup na úrovni 1) nebo u derivátů vázaných na takové kapitálové nástroje, které se oceňují v pořizovacích cenách v souladu s IAS 39, protože jejich reálnou hodnotu není možné jinak spolehlivě stanovit; nebo

...

D16 Vkládá se nový odstavec 44P, který zní:

- 44P IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil odstavce 3, 28, 29, B4 a B26 a dodatek A a zrušil odstavce 27–27B. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

D17 V dodatku A se definice jiného cenového rizika mění takto:

jiné cenové riziko Riziko, že reálná hodnota nebo budoucí peněžní toky finančního nástroje se budou měnit v důsledku změn tržních cen (kromě těch, které vyplývají z **úrokového rizika** nebo **měnového rizika**), ať už jsou tyto změny způsobeny činiteli, které jsou specifické pro určitý finanční nástroj nebo jeho emitenta, anebo činiteli ovlivňujícími všechny podobné finanční nástroje obchodované na trhu.

IFRS 9 Finanční nástroje (vydaný v listopadu 2009)

D18 Odstavec 5.1.1 se mění takto:

5.1.1 **Při prvotním vykázání účetní jednotka ocení finanční aktivum v reálné hodnotě. U finančních aktiv nezařazených do kategorie nástrojů oceňovaných v reálné hodnotě vykazované do hospodářského výsledku bude reálná hodnota zvýšena o transakční náklady, které lze přímo přiřadit pořízení finančního aktiva.**

D19 Vkládá se nový odstavec 5.1.1A, který zní:

5.1.1A **Pokud se však reálná hodnota finančního aktiva při prvotním vykázání liší od transakční ceny, účetní jednotka použije odstavec B5.1 a odstavec AG76 IAS 39.**

D20 Odstavce 5.2.1, 5.3.2, 8.2.5 a 8.2.11 se mění takto:

5.2.1 **Po prvotním vykázání účetní jednotka ocení finanční aktivum v souladu s odstavci 4.1–4.5 reálnou hodnotou nebo zůstatkovou hodnotou.**

5.3.2 **Pokud v souladu s odstavcem 4.9 účetní jednotka reklasifikuje finanční aktivum tak, že je oceněno reálnou hodnotou, jeho reálná hodnota je stanovena ke dni reklasifikace. Zisky nebo ztráty plynoucí z rozdílu mezi předchozí účetní hodnotou a reálnou hodnotou se zaúčtují do hospodářského výsledku.**

8.2.5 **Pokud účetní jednotka oceňuje hybridní smlouvu reálnou hodnotou v souladu s odstavcem 4.4 nebo odstavcem 4.5, ale reálná hodnota hybridní smlouvy nebyla ve srovnávacích vykazovaných obdobích stanovena, reálná hodnota hybridní smlouvy ve srovnávacích vykazovaných obdobích bude představovat součet reálných hodnot jednotlivých komponent (tj. nederivátové hostitelské smlouvy a vloženého derivátu), na konci každého srovnávacího vykazovaného období.**

8.2.11 **Pokud účetní jednotka dříve vykazovala investici do kapitálového nástroje, který nemá kótovanou cenu na aktivním trhu pro stejný nástroj (tj. vstup na úrovni 1) (nebo derivát, který je vázán na dodání tohoto kapitálového nástroje a musí být dodáním tohoto kapitálového nástroje vypořádán), v pořizovací ceně v souladu s IAS 39, ocení tento nástroj reálnou hodnotou k datu prvotní aplikace. ...**

D21 Vkládá se nový odstavec 8.1.3, který zní:

8.1.3 **IFRS 13 Ocenění reálnou hodnotou, vydaný v květnu 2011, změnil odstavce 5.1.1, 5.2.1, 5.3.2, 8.2.5, 8.2.11, B5.1, B5.4, B5.5, B5.7, C8, C20, C22, C27 a C28 a vložil nový odstavec 5.1.1A. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.**

D22 V dodatku A se úvodní text mění takto:

Následující termíny jsou definovány v odstavci 11 IAS 32 *Finanční nástroje: vykazování*, v odstavci 9 IAS 39 nebo v dodatku A IFRS 13 a v tomto IFRS se používají ve významech definovaných v IAS 32, IAS 39 nebo IFRS 13:

D23 V dodatku B se odstavec B5.1, nadpis nad odstavcem B5.5 a odstavce B5.5 a B5.7 mění takto:

- B5.1 Reálná hodnota finančního aktiva při prvotním vykázání je obvykle transakční cena (tj. reálná hodnota poskytnutého protiplnění, viz také IFRS 13 a odstavec AG76 IAS 39). Pokud je však část protiplnění poskytována za něco jiného než za finanční nástroj, účetní jednotka stanoví reálnou hodnotu finančního nástroje. Například reálná hodnota dlouhodobého úvěru nebo pohledávky, která nenese úrok, může být stanovena jako současná hodnota všech budoucích peněžních tržeb diskontovaných podle převažující tržní úrokové sazby (sazeb) používané u obdobného nástroje (tj. obdobného z hlediska příslušné měny, podmínek, úrokové sazby či jiných faktorů) s obdobným úvěrovým ratingem. Každá dodatečná půjčená částka je nákladem nebo snížením výnosu, pokud nesplňuje podmínky, aby mohla být klasifikována jako nějaký jiný typ aktiva.

Investice do kapitálových nástrojů {a smlouvy týkající se těchto investic}

- B5.5 ... Tato situace může nastat v případě, že k ocenění reálnou hodnotou není k dispozici dostatek aktuálnějších informací nebo pokud existuje široká škála možných ocenění reálnou hodnotou a pořizovací cena představuje nejlepší odhad reálné hodnoty v této škále ocenění.

- B5.7 ... V těchto případech účetní jednotka musí stanovit reálnou hodnotu.

D24 V dodatku C, v odstavci C8 se změny odstavce 29 IFRS 7 *Finanční nástroje: zveřejňování* mění takto:

- 29 Zveřejnění reálné hodnoty se nevyžaduje:

...

- (b) u derivátů investic do kapitálových nástrojů, které nemají kótovanou cenu na aktivním trhu pro stejný nástroj (tj. vstup na úrovni 1), jež se oceňují v pořizovacích cenách v souladu s IAS 39, protože jejich reálnou hodnotu není možné jinak spolehlivě stanovit; nebo

...

D25 V odstavci C20 se změny odstavce 1 IAS 28 *Investice do přidružených podniků* mění takto:

- 1 **Tento standard se použije pro zachycení investic do přidružených podniků. Nepoužije se však pro investice do přidružených podniků držených:**

- (a) organizacemi rizikového kapitálu (venture capital); nebo

- (b) investičními fondy, podílovými fondy a podobnými jednotkami včetně pojistných fondů spojených s investováním,

kteřé jsou oceňovány reálnou hodnotou vykazovanou do hospodářského výsledku v souladu s IFRS 9 *Finanční nástroje* a IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování*. Účetní jednotka, která drží takovou investici, provede zveřejnění požadovaná v odst. 37 písm. (f).

D26 V odstavci C22 se změny odstavce 1 IAS 31 *Účasti ve společném podnikání* mění takto:

- 1 **Tento standard se používá pro zachycení podílů ve společném podnikání a pro vykazování aktiv, závazků, výnosů a nákladů společného podnikání v účetních závěrkách spoluvlastníků a investorů bez ohledu na strukturu nebo formy, v jejichž rámci se činnosti společného podnikání uskutečňují. Nepoužívá se však na spoluvlastnickovy podíly ve spoluovládaných jednotkách držených:**

- (a) organizacemi rizikového kapitálu (venture capital); nebo

- (b) investičními fondy, podílovými fondy a podobnými jednotkami včetně pojistných fondů spojených s investováním,

kteřé jsou oceňovány reálnou hodnotou vykazovanou do hospodářského výsledku v souladu s IFRS 9 *Finanční nástroje* a IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování*. Spoluvlastník, který drží takovou investici, provede zveřejnění požadovaná v odstavcích 55 a 56.

D27 V odstavci C27 se změny odstavců 9, 13 a 88 IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování* mění takto:

9 ...

Je třeba zdůraznit, že IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou* stanoví požadavky na ocenění finančního závazku reálnou hodnotou, ať již na základě kategorizace nebo z jiného důvodu, nebo v případě finančního závazku, jehož reálná hodnota je součástí zveřejňovaných údajů.

...

13 V případě, že účetní jednotka nemůže spolehlivě stanovit reálnou hodnotu vloženého derivátu na základě jeho podmínek, reálná hodnota vloženého derivátu je rozdíl mezi reálnou hodnotou hybridní (kombinované) smlouvy a reálnou hodnotou hostitelské smlouvy. Pokud účetní jednotka nemůže reálnou hodnotu vloženého derivátu určit pomocí této metody, platí odstavec 12 a hybridní (kombinovaná) smlouva je oceněna v reálné hodnotě vykázané do hospodářského výsledku.

88 O zajišťovacím vztahu se účtuje jako o zajištění podle odstavců 89–102 pouze v případě, že jsou splněny všechny ~~(z následujících)~~ následující podmínky.

...

(d) Účinnost zajištění je možné spolehlivě změřit, tj. je možné spolehlivě změřit reálnou hodnotu nebo peněžní toky ze zajištěné položky, které plynou ze zajišťovaného rizika a reálné hodnoty zajišťovacího nástroje.

...

D28 V odstavci C28 se změny odstavců AG64, AG80, AG81 a AG96 IAS 39 mění takto:

AG64 Reálná hodnota finančního závazku při prvotním vykazání je obvykle transakční cena (tj. reálná hodnota přijatého protiplnění, viz také odstavec AG76 a IFRS 13). Pokud je však část poskytnutého nebo přijatého protiplnění za něco jiného než za finanční závazek, účetní jednotka stanoví reálnou hodnotu finančního závazku.

AG80 Reálnou hodnotu finančních derivátů, které jsou vázány na dodání kapitálových nástrojů, jež nemají kótovanou cenu na aktivním trhu pro stejný nástroj (tj. vstup na úrovni 1) (viz odst. 47 písm. a) a musí být dodáním vypořádány, lze spolehlivě stanovit, pokud (a) kolísání rozpětí přiměřených stanovení reálné hodnoty tohoto nástroje je nevýznamné nebo (b) lze při stanovení reálné hodnoty přiměřeně určit a použít pravděpodobnosti různých odhadů v rámci tohoto rozpětí.

AG81 Je mnoho situací, kdy kolísání rozpětí přiměřených stanovení reálné hodnoty derivátů, které jsou vázány na dodání kapitálových nástrojů, jež nemají kótovanou cenu na aktivním trhu pro stejný nástroj (tj. vstup na úrovni 1) (viz odst. 47 písm. a) a musí být dodáním vypořádány, je pravděpodobně nevýznamné. Obvykle lze stanovit reálnou hodnotu těch derivátů, které účetní jednotka koupila od externí strany. Pokud je však rozpětí přiměřených stanovení reálné hodnoty významné a pravděpodobnosti různých odhadů nemohou být přiměřeně stanoveny, účetní jednotce je znemožněno, aby oceňovala nástroj reálnou hodnotou.

AG96 Derivát, který je vázán na dodání kapitálových nástrojů, jež nemají kótovanou cenu na aktivním trhu pro stejný nástroj (tj. vstup na úrovni 1) a musí být dodáním vypořádán, není veden v reálné hodnotě, protože jeho reálnou hodnotu není možné jinak spolehlivě stanovit (viz odst. 47 písm. a)) nemůže plnit funkci zajišťovacího nástroje.

IFRS 9 Finanční nástroje (vydaný v říjnu 2010)

D29 [Nevztahuje se na požadavky]

D30 Odstavce 3.2.14, 4.3.7 a 5.1.1 se mění takto:

3.2.14 Když účetní jednotka alokuje předchozí účetní hodnotu většího finančního aktiva mezi část, která bude nadále vykazována, a část, která je odúčtována, je nutné stanovit reálnou hodnotu části, která bude nadále vykazována. Pokud účetní jednotka v minulosti prodávala části podobné té, která bude nadále vykazována, nebo pro takové části existují podobné tržní transakce, nejlepší odhad reálné hodnoty dané části poskytují nedávné ceny skutečných transakcí.

4.3.7 V případě, že účetní jednotka nemůže spolehlivě stanovit reálnou hodnotu vloženého derivátu na základě jeho podmínek, reálná hodnota vloženého derivátu je rozdíl mezi reálnou hodnotou hybridní smlouvy a reálnou hodnotou hostitelské smlouvy. Pokud účetní jednotka nemůže reálnou hodnotu vloženého derivátu určit pomocí této metody, platí odstavec 4.3.6 a hybridní smlouva je oceněna v reálné hodnotě vykázané do hospodářského výsledku.

5.1.1 **Při prvotním vykázání účetní jednotka ocení finanční aktivum nebo finanční závazek v reálné hodnotě. U finančních aktiv nebo finančních závazků nezařazených do kategorie nástrojů oceňovaných v reálné hodnotě vykazované do hospodářského výsledku bude reálná hodnota zvýšena nebo snížena o transakční náklady, které lze přímo přiřadit pořízení nebo vydání finančního aktiva nebo finančního závazku.**

D31 Vkládá se nový odstavec 5.1.1A, který zní:

5.1.1A **Pokud se však reálná hodnota finančního aktiva nebo finančního závazku při prvotním vykázání liší od transakční ceny, účetní jednotka použije odstavec B5.1.2A.**

D32 Odstavec 5.2.1 se mění takto:

5.2.1 **Po prvotním vykázání účetní jednotka ocení finanční aktivum v souladu s odstavci 4.1.1–4.1.5 reálnou hodnotou nebo zůstatkovou hodnotou (viz odstavec 9 a AG5–AG8 IAS 39).**

D33 Nadpis nad odstavcem 5.4.1 a odstavci 5.4.1–5.4.3 se zrušuje.

D34 Odstavce 5.6.2, 7.2.5, 7.2.11 a 7.2.12 se mění takto:

5.6.2 **Pokud v souladu s odstavcem 4.4.1, účetní jednotka reklasifikuje finanční aktivum tak, že je oceněno reálnou hodnotou, jeho reálná hodnota je stanovena ke dni reklasifikace. Zisky nebo ztráty plynoucí z rozdílu mezi předchozí účetní hodnotou a reálnou hodnotou se zaúčtují do výnosů nebo do nákladů.**

7.2.5 Pokud účetní jednotka oceňuje hybridní smlouvu reálnou hodnotou v souladu s odstavcem 4.1.4 nebo odstavcem 4.1.5, ale reálná hodnota hybridní smlouvy nebyla ve srovnávacích vykazovaných obdobích stanovena, reálná hodnota hybridní smlouvy ve srovnávacích vykazovaných obdobích bude představovat součet reálných hodnot jednotlivých komponent (tj. nederivátové hostitelské smlouvy a vloženého derivátu), na konci každého srovnávacího vykazovaného období.

7.2.11 Pokud účetní jednotka dříve vykazovala investici do kapitálového nástroje, jenž nemá kótovanou cenu na aktivním trhu pro stejný nástroj (tj. vstup na úrovni 1) (nebo derivátové aktivum, které je vázáno na dodání tohoto kapitálového nástroje a musí být dodáním tohoto kapitálového nástroje vypořádáno), v pořizovací ceně v souladu s IAS 39, ocení tento nástroj reálnou hodnotou k datu první aplikace.

- 7.2.12 Pokud účetní jednotka dříve vykazovala derivátový závazek, který je vázán na dodání kapitálového nástroje, jenž nemá kótovanou cenu na aktivním trhu pro stejný nástroj (tj. vstup na úrovni 1), a musí být dodáním tohoto kapitálového nástroje vypořádán, v pořizovací ceně v souladu s IAS 39, ocení tento derivátový závazek reálnou hodnotou k datu prvotní aplikace. ...

D35 Vkládá se nový odstavec 7.1.3, který zní:

- 7.1.3 IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*, vydaný v květnu 2011, změnil odstavce 3.2.14, 4.3.7, 5.1.1, 5.2.1, 5.4.1, 5.6.2, 7.2.5, 7.2.11, 7.2.12, změnil definici reálné hodnoty v dodatku A, změnil odstavce B3.2.11, B3.2.17, B5.1.1, B5.2.2, B5.4.8, B5.4.14, B5.4.16, B5.7.20, C3, C11, C26, C28, C30, C49 a C53, zrušil odstavce 5.4.2, B5.4.1–B5.4.13 a vložil nové odstavce 5.1.1A, B5.1.2A a B5.2.2A. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

D36 V dodatku B se odstavce B3.2.11, B3.2.17, B5.1.1 a B5.2.2 mění takto:

- B3.2.11 Při oceňování reálných hodnot části, která bude nadále vykazována, a části, která je odúčtována, pro účely odstavce 3.2.13 použije účetní jednotka, kromě odstavce 3.2.14, požadavky týkající se oceňování reálnou hodnotou v IFRS 13.
- B3.2.17 Tento odstavec znázorňuje využití přístupu trvalí spoluodpovědnosti, má-li účetní jednotka trvalí spoluodpovědnost v části finančního aktiva.

Předpokládejme, že účetní jednotka má portfolio úvěrů s možností předčasného splacení ... Reálná hodnota úvěrů v den transakce je 10 100 MJ a reálná hodnota zbytkového úroku ve výši 0,5 procenta je 40 MJ.

...

Účetní jednotka vypočítá zisk nebo ztrátu při prodeji 90 % podílu peněžních toků. Pokud budeme předpokládat, že oddělené reálné hodnoty 90 % převedené části a 10 % zadržené části nejsou k datu převodu dostupné, účetní jednotka rozdělí účetní hodnotu aktiva v souladu s odstavcem 3.2.14 následovně:

	Reálná hodnota	V procentech	Rozdělená účetní hodnota
Převedená část	9 090	90 %	9 000
Zadržená část	1 010	10 %	1 000
Celkem	10 100		10 000

...

- B5.1.1 Reálná hodnota finančního nástroje při prvotním vykázání je obvykle transakční cena (tj. reálná hodnota přijatého nebo poskytnutého protiplnění, viz také odstavec B5.1.2A a IFRS 13). Pokud je však část poskytnutého nebo přijatého protiplnění za něco jiného než za finanční nástroj, účetní jednotka stanoví reálnou hodnotu finančního nástroje. Například reálná hodnota dlouhodobého úvěru nebo pohledávky, která nenese úrok, může být stanovena jako současná hodnota všech budoucích peněžních tržeb diskontovaných podle převažující tržní úrokové sazby (sazeb) používané u obdobného nástroje (tj. obdobného z hlediska příslušné měny, podmínek, úrokové sazby či jiných faktorů) s obdobným úvěrovým ratingem. Každá dodatečná půjčená částka je nákladem nebo snížením výnosu, pokud nesplňuje podmínky, aby mohla být klasifikována jako nějaký jiný typ aktiva.

D37 Vkládají se nové odstavce B5.1.2A a B5.2.2A, které znějí:

- B5.1.2A Nejlepším důkazem reálné hodnoty finančního nástroje při prvotním vykázání je obvykle transakční cena (tj. reálná hodnota poskytnutého nebo přijatého protiplnění, viz také IFRS 13). Pokud účetní jednotka zjistí, že se reálná hodnota při prvotním vykázání liší od transakční ceny uvedené v odstavci 5.1.1A, účetní jednotka vykáže tento nástroj k tomuto datu následovně:

(a) při oceňování požadovaném podle odstavce 5.1.1, v případě, že je reálná hodnota doložena kótovanou cenou pro stejné aktivum nebo závazek na aktivním trhu (tj. vstupem na úrovni 1) nebo založena na technice ocenění, která používá pouze údaje z pozorovatelných trhů. Účetní jednotka vykáže rozdíl mezi reálnou hodnotou při prvotním vykázání a transakční cenou jako zisk nebo ztrátu;

(b) ve všech ostatních případech, při oceňování požadovaném podle odstavce 5.1.1, bude tento údaj upraven o odložení rozdílu mezi reálnou hodnotou při prvotním vykázání a transakční cenou. Po prvotním vykázání účetní jednotka vykáže tento odložený rozdíl jako zisk nebo ztrátu pouze tehdy, pokud vyplývá ze změny určitých faktorů (včetně času), které by účastníci trhu brali v úvahu při stanovení ceny aktiva nebo závazku.

B5.2.2A Následné ocenění finančního aktiva nebo finančního závazku a následné uznání zisků a ztrát uvedených v odstavci B5.1.2A musí být v souladu s požadavky tohoto IFRS.

D38 Odstavce B5.4.1–B5.4.13 a související nadpisy se zrušují.

D39 Nadpis nad odstavcem B5.4.14 a odstavce B5.4.14, B5.4.16 a B5.7.20 se mění takto:

Investice do kapitálových nástrojů ~~a smlouvy týkající se těchto investic~~

B5.4.14 ... Tato situace může nastat v případě, že ke stanovení reálné hodnoty není k dispozici dostatek aktuálnějších informací nebo pokud existuje široká škála možných ocenění reálnou hodnotou a pořizovací cena představuje nejlepší odhad reálné hodnoty v této škále ocenění.

B5.4.16 ... Pokud takové relevantní faktory existují, mohou naznačovat, že pořizovací cena nemusí vyjadřovat reálnou hodnotu. V těchto případech účetní jednotka musí stanovit reálnou hodnotu.

B5.7.20 Stejně jako u všech ocenění reálnou hodnotou, musí metoda oceňování použitá účetní jednotkou ke zjištění té části změny reálné hodnoty závazku, která vyplývá ze změn úvěrového rizika, využívat v co nejvyšší míře relevantní pozorovatelné vstupy a v co nejnižší míře nepozorovatelné vstupy.

D40 V dodatku C, v odstavci C3 se změny odstavců D15 a D20 IFRS 1 *První přijetí Mezinárodních standardů účetního výkaznictví* mění takto:

D15 Pokud se prvouživatel rozhodne oceňovat tyto investice pořizovacími náklady v souladu s IAS 27, potom tuto investici ve svém individuálním výkazu o finanční situaci ocení jednou z níže uvedených částek:

...

(b) domnělou pořizovací cenou. Domnělou pořizovací cenou této investice pak rozumíme:

(i) reálnou hodnotu k datu přechodu individuální účetní závěrky na IFRS; nebo

...

D20 Bez ohledu na požadavky odstavců 7 a 9 může účetní jednotka použít požadavky uvedené v odstavci B5.1.2A(b) IFRS 9 jedním z těchto způsobů:

...

D41 V odstavci C11 se změny odstavce 28 IFRS 7 *Finanční nástroje: zveřejňování* mění takto:

28 V některých případech účetní jednotka neuzná zisk nebo ztrátu při prvotním vykázání finančního aktiva nebo finančního závazku, protože reálná hodnota není doložena kótovanou cenou na aktivním trhu pro stejné aktivum nebo závazek (tj. vstupem na úrovni 1), ani založena na technice ocenění, která používá pouze údaje z pozorovatelných trhů (viz odstavec B5.1.2A IFRS 9). V těchto případech účetní jednotka zveřejní u každé třídy finančního aktiva nebo finančního závazku:

- (a) jakými účetními pravidly se řídila při účtování rozdílu mezi reálnou hodnotou při prvotním vykázání a transakční cenou do nákladů nebo výnosů, aby promítla změnu faktorů (včetně času), které by účastníci trhu brali v úvahu při stanovení ceny aktiva nebo závazku (viz odstavec B5.1.2A(b) IFRS 9).

...

- (c) proč účetní jednotka dospěla k závěru, že transakční cena není nejlepším důkazem reálné hodnoty, včetně popisu důkazů, které dokládají tuto reálnou hodnotu.

D42 V odstavci C26 se změny odstavce 1 IAS 28 *Investice do přidružených podniků* mění takto:

- 1 **Tento standard se použije pro zachycení investic do přidružených podniků. Nepoužije se však na investice do přidružených podniků držených:**

- (a) **organizacemi rizikového kapitálu (venture capital); nebo**
- (b) **investičními fondy, podílovými fondy a podobnými jednotkami včetně pojistných fondů spojených s investováním,**

kteřé jsou oceňovány reálnou hodnotou vykazovanou do hospodářského výsledku v souladu s IFRS 9 *Finanční nástroje*. Účetní jednotka, která drží takovou investici, provede zveřejnění požadovaná v odstavci 37(f).

D43 V odstavci C28 se změny odstavce 1 IAS 31 *Účasti ve společném podnikání* mění takto:

- 1 **Tento standard se používá pro zachycení podílů ve společném podnikání a pro vykazování aktiv, závazků, výnosů a nákladů společného podnikání v účetních závěrkách spoluvlastníků a investorů bez ohledu na struktury nebo formy, v jejichž rámci se činnosti společného podnikání uskutečňují. Nepoužívá se však na spoluvlastníkovy podíly ve spoluovládaných jednotkách držených:**

- (a) **organizacemi rizikového kapitálu (venture capital); nebo**
- (b) **investičními fondy, podílovými fondy a podobnými jednotkami včetně pojistných fondů spojených s investováním,**

kteřé jsou oceňovány reálnou hodnotou vykazovanou do hospodářského výsledku v souladu s IFRS 9 *Finanční nástroje*. Spoluvlastník, který drží takovou investici, provede zveřejnění požadovaná v odstavcích 55 a 56.

D44 V odstavci C30 se změny odstavce 23 IAS 32 *Finanční nástroje: zveřejňování* mění takto:

- 23 ... Příkladem je například závazek účetní jednotky podle forwardové smlouvy koupit vlastní kapitálové nástroje výměnou za hotovost. Finanční závazek je prvotně zaúčtován {v současné hodnotě umořovací částky}, a je odúčtován z vlastního kapitálu.

D45 V odstavci C49 se změny odstavce A8 IFRIC 2 *Členské podíly v družstevních účetních jednotkách a podobné nástroje* mění takto:

- A8 Členské podíly převyšující zákaz zpětného odkupu jsou finančními závazky. Družstevní účetní jednotka při prvotním vykázání oceňuje tento finanční závazek reálnou hodnotou. Protože jsou tyto podíly zpětně vykupitelné na požádání, stanoví družstevní účetní jednotka reálnou hodnotu takového finančního závazku dle požadavků odstavce 47 IFRS 13, který uvádí: „Reálná hodnota finančního závazku splatného na požádání (např. vklady na požádání) není nižší než částka dluhu splatného na požádání.“ Proto tedy tato družstevní jednotka klasifikuje jako finanční závazky maximální částku dluhu splatného na požádání podle ustanovení o zpětném odkupu.

D46 V odstavci C53 se změny odstavce 7 IFRIC 19 *Vypořádání finančních závazků kapitálovými nástroji* mění takto:

- 7 Nelze-li reálnou hodnotu vydaných kapitálových nástrojů spolehlivě stanovit, musí být kapitálové nástroje oceněny tak, aby odrážely reálnou hodnotu zaniklého finančního závazku. Při stanovení reálné hodnoty zaniklého finančního závazku, který obsahuje prvek na požádání (např. vklad na požádání), se nepoužije odstavec 47 IFRS 13.

IAS 1 Sestavování a zveřejňování účetní závěrky

D47 Odstavce 128 a 133 se mění takto:

- 128 Zveřejnění podle odstavce 125 se nepožaduje u aktiv a závazků, u nichž je podstatné riziko, že se jejich účetní hodnota během příštího finančního roku významně změní, jsou-li na konci účetního období oceněny reálnou hodnotou založenou na kótované ceně na aktivním trhu pro stejné aktivum nebo závazek. Tyto reálné hodnoty se mohou významně měnit během příštího finančního roku, ale tyto změny nevyplynou z předpokladů nebo jiných zdrojů nejistoty v odhadech na konci účetního období.
- 133 Zveřejnění některých předpokladů, která by jinak byla požadována odstavcem 125, jsou požadována jinými IFRS. Například IAS 37 požaduje za specifikovaných okolností zveřejnění hlavních předpokladů vztahujících se k budoucím událostem ovlivňujícím třídy rezerv. IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou* požaduje zveřejnění významných předpokladů (včetně technik a vstupů ocenění), které účetní jednotka používá při stanovení reálné hodnoty aktiv a závazků, které jsou vedeny v reálné hodnotě.

D48 Vkládá se nový odstavec 139I, který zní:

- 139I IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil odstavce 128 a 133. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

IAS 2 Zásoby

D49 Odstavec 7 se mění takto:

- 7 Čistá realizovatelná hodnota je čistá částka, kterou účetní jednotka očekává, že získá z prodeje zásob za normální situace. Reálná hodnota odráží cenu, za kterou by se uskutečnila řádná transakce prodeje stejných zásob na hlavním (nebo nejvýhodnějším) trhu těchto zásob mezi účastníky trhu k datu ocenění. První hodnota se vztahuje ke konkrétní účetní jednotce; druhá nikoliv. Čistá realizovatelná hodnota zásob nemusí odpovídat reálné hodnotě snížené o náklady na prodej.

D50 Vkládá se nový odstavec 40C, který zní:

- 40C IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil definici reálné hodnoty v odstavci 6 a změnil odstavec 7. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

IAS 8 Účetní pravidla, změny v účetních odhadech a chyby

D51 Odstavec 52 se mění takto:

- 52 Retrospektivní aplikace nového účetního pravidla nebo oprava chyb z předchozího období proto vyžaduje rozlišovat informace, které
- (a) poskytují důkaz o okolnostech, které existovaly k datu (datům) transakce, jiné události nebo podmínky; a
- (b) měly být k dispozici v době, kdy byla účetní závěrka za zmíněné období schvalována k vydání,

od dalších informací. U některých typů odhadů (například stanovení reálné hodnoty, které používá podstatně nepozorovatelné vstupy), je neproveditelné rozlišit tyto typy informací. Pokud by retrospektivní aplikace nebo retrospektivní přepočty vyžadoval podstatný odhad, u kterého je nemožné rozlišit uvedené dva typy informací, je neproveditelné použít nové účetní pravidlo nebo opravu chyb z předchozího období retrospektivně.

D52 Vkládá se nový odstavec 54C, který zní:

54C IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*, vydaný v květnu 2011, změnil odstavec 52. Účetní jednotka uplatní tuto změnu, jakmile aplikuje IFRS 13.

IAS 10 Události po skončení účetního období

D53 Odstavec 11 se mění takto:

11 Příkladem události nevyžadující úpravu po skončení účetního období jsou poklesy reálné hodnoty investic, ke kterým dojde v době mezi koncem účetního období a datem schválení účetní závěrky ke zveřejnění. Takový pokles reálné hodnoty se obvykle nevztahuje k podmínkám vykazání investic ke konci účetního období, ale odráží okolnosti, které nastaly až následně.

D54 Vkládá se nový odstavec 23A, který zní:

23A IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil odstavec 11. Účetní jednotka uplatní tuto změnu, jakmile aplikuje IFRS 13.

IAS 16 Pozemky, budovy a zařízení

D55 Odstavec 26 se mění takto:

26 Reálnou hodnotu aktiva lze spolehlivě stanovit, pokud (a) kolísání rozpětí přiměřených stanovení reálné hodnoty tohoto nástroje je nevýznamné nebo (b) lze při stanovení reálné hodnoty přiměřeně určit a použít pravděpodobnosti různých odhadů v rámci tohoto rozpětí. Jestliže je účetní jednotka schopna spolehlivě stanovit reálnou hodnotu přijatého aktiva nebo postoupeného aktiva, pak se ke stanovení pořizovacích nákladů přijatého aktiva použije reálná hodnota postoupeného aktiva, ledaže by reálná hodnota přijatého aktiva byla evidentnější.

D56 Odstavce 32 a 33 se zrušují.

D57 Odstavce 35 a 77 se mění takto:

35 Jestliže dochází k přecenění položky pozemků, budov a zařízení, všechny oprávky k datu přecenění jsou buď:

(a) přepočteny proporcionálně ke změně brutto účetní hodnoty aktiva, takže účetní hodnota aktiva se po přecenění bude rovnat přeceněné částce.

Tato metoda je často používána, když je aktivum přeceňováno pomocí indexu vztaženému k reprodukčním nákladům (viz IFRS 13).

...

77 Jestliže položky pozemků, budov a zařízení jsou uváděny v přeceněných částkách, musí být zveřejněny, kromě požadavků na zveřejňování podle IFRS 13, následující informace:

...

(c) [zrušeno]

(d) [zrušeno]

...

D58 Vkládá se nový odstavec 81F, který zní:

- 81F IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil definici reálné hodnoty v odstavci 6, změnil odstavce 26, 35 a 77 a zrušil odstavce 32 a 33. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

IAS 17 *Leasingy*

D59 Vkládá se nový odstavec 6A, který zní:

- 6A IAS 17 používá termín „reálná hodnota“ způsobem, který se v některých ohledech liší od definice reálné hodnoty v IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*. Při aplikaci IFRS 17 proto účetní jednotka oceňuje reálnou hodnotou v souladu s IAS 17, nikoli s IFRS 13.

IAS 18 *Výnosy*

D35 Vkládá se nový odstavec 42, který zní:

- 42 IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil definici reálné hodnoty v odstavci 7. Účetní jednotka uplatní tuto změnu, jakmile aplikuje IFRS 13.

IAS 19 *Zaměstnanecké požitky*

D61 [Nevztahuje se na požadavky]

D62 Odstavce 50 a 102 se mění takto:

- 50 Účtování o plánech definovaných požitků zahrnuje následující kroky:
- ...
- (c) stanovení reálné hodnoty jednotlivých aktiv plánu (viz odstavce 102–104);
- ...
- 102 Při stanovení částky vykázané ve výkazu o finanční situaci podle odstavce 54 se odečítá reálná hodnota všech aktiv plánu.

D63 Vkládá se nový odstavec 162, který zní:

- 162 IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil definici reálné hodnoty v odstavci 7 a změnil odstavce 50 a 102. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

IAS 20 *Vykazování státních dotací a zveřejňování státní podpory*

D64 Vkládá se nový odstavec 45, který zní:

- 45 IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil definici reálné hodnoty v odstavci 3. Účetní jednotka uplatní tuto změnu, jakmile aplikuje IFRS 13.

IAS 21 *Dopady změn měnových kurzů*

D65 Odstavec 23 se mění takto:

- 23 Na konci každého účetního období:
- ...
- (c) nepeněžní položky, které jsou oceněny reálnou hodnotou vyjádřenou v cizí měně, se musí převést za použití měnového kurzu, který platil ke dni, kdy byla tato reálná hodnota stanovena.

D66 Vkládá se nový odstavec 60G, který zní:

60G IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil definici reálné hodnoty v odstavci 8 a změnil odstavec 23. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

IAS 28 *Investice do přidružených podniků* (ve znění novely z října 2009)

D67 Odstavce 1 a 37 se mění takto:

1 Tento standard se použije pro zachycení investic do přidružených podniků. Nepoužije se však na investice do přidružených podniků držených:

- (a) organizacemi rizikového kapitálu (venture capital); nebo
- (b) investičními fondy, podílovými fondy a podobnými účetními jednotkami včetně pojistných fondů spojených s investováním,

kteřé jsou při prvotním vykázání označeny za oceňované v reálné hodnotě se změnami vykazovanými do hospodářského výsledku nebo jsou klasifikovány jako držené k obchodování a zachycovány v souladu s IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování*. V případě takových investic účetní jednotka vykáže změny reálné hodnoty v zisku nebo ztrátě v období dané změny. Účetní jednotka, která drží takovou investici, provede zveřejnění požadovaná v odstavci 37(f).

37 Zveřejní se následující:

- (a) reálná hodnota investic do přidružených podniků, pro které jsou k dispozici kótované tržní ceny;

...

D68 Vkládá se nový odstavec 41G, který zní:

41G IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*, vydaný v květnu 2011, změnil odstavce 1 a 37. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

IAS 31 *Účasti ve společném podnikání* (ve znění novely z října 2009)

D69 Odstavec 1 se mění takto:

1 Tento standard se používá pro zachycení podílů ve společném podnikání a pro vykazování aktiv, závazků, výnosů a nákladů společného podnikání v účetních závěrkách spoluvlastníků a investorů bez ohledu na struktury nebo formy, v jejichž rámci se činnosti společného podnikání uskutečňují. Nepoužívá se však na spoluvlastníkovy podíly ve spoluovládaných jednotkách držených:

- (a) organizacemi rizikového kapitálu (venture capital); nebo
- (b) investičními fondy, podílovými fondy a podobnými účetními jednotkami včetně pojistných fondů spojených s investováním,

kteřé jsou při prvotním vykázání označeny za oceňované v reálné hodnotě se změnami vykazovanými do hospodářského výsledku nebo jsou klasifikovány jako držené k obchodování a zachycovány v souladu s IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování*. V případě takových investic účetní jednotka vykáže změny reálné hodnoty do hospodářského výsledku v období dané změny. Spoluvlastník, který drží takovou účast, provede zveřejnění požadovaná v odstavcích 55 a 56.

D70 Vkládá se nový odstavec 58F, který zní:

58F IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*, vydaný v květnu 2011, změnil odstavec 1. Účetní jednotka uplatní tuto změnu, jakmile aplikuje IFRS 13.

IAS 32 Finanční nástroje: vykazování (ve znění novely ze září 2010)

D71 Odstavec 23 se mění takto:

- 23 ... Finanční závazek je prvotně zaúčtován {v současné hodnotě umořovací částky}, a je odúčtován z vlastního kapitálu.

D72 Vkládá se nový odstavec 97J, který zní:

- 97J IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil definici reálné hodnoty v odstavci 11 a změnil odstavce 23 a AG31. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

D73 V aplikační příručce se odstavec AG31 mění takto:

- AG31 Běžným typem složeného finančního nástroje je dluhový cenný papír s vloženou konverzní opcí, jako např. konvertibilní dluhopis směnitelný na kmenové akcie emitenta, a bez dalších vložených derivátových charakteristik. V souladu s odstavcem 28 tohoto standardu musí emitent takového finančního nástroje od prvotního zaúčtování vykazovat ve výkazu o finanční situaci odděleně závazkovou složku a kapitálovou složku takto:

...

- (b) Kapitálovou složku představuje vložená opce na konverzi závazku na kapitálový nástroj emitenta. Tato opce má při prvotním zaúčtování hodnotu, i když je v tomto okamžiku „mimo peníze“ (out of money).

IAS 33 Zisk na akci

D47 Odstavce 8 a 47A se mění takto:

- 8 Termíny definované v IAS 32 *Finanční nástroje: vykazování* se v tomto standardu používají ve významu specifikovaném v odstavci 11 IAS 32, pokud není uvedeno jinak. IAS 32 definuje finanční nástroj, finanční aktivum, finanční závazek a kapitálový nástroj a obsahuje návod k aplikaci těchto definic. IFRS 13 *Oceňování reálnou hodnotou* definuje reálnou hodnotu a stanoví požadavky na aplikaci této definice.
- 47A U akciových opcí a jiných dohod o úhradě vázané na akcie, na které se aplikuje IFRS 2 *Úhrady vázané na akcie*, bude emisní cena zmiňovaná v odstavci 46 a realizační cena zmiňovaná v odstavci 47 zahrnovat reálnou hodnotu (stanovenou v souladu s IFRS 2) jakéhokoli zboží nebo jakýchkoliv služeb, které budou účetní jednotce v budoucnu dodány či poskytnuty podle akciové opce nebo jiné dohody o úhradě vázané na akcie.

D75 Vkládá se nový odstavec 74C, který zní:

- 74C IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil odstavce 8, 47A a A2. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

D76 V dodatku A se odstavec A2 mění takto:

- A2 Emise kmenových akcií v době uplatnění nebo přeměny potenciálních kmenových akcií obvykle nevede ke vzniku prémiového prvku. To je proto, že potenciální kmenové akcie se obvykle vydávají za reálnou hodnotu, což vyústí do úměrné změny ve zdrojích, jež jsou účetní jednotce k dispozici. Při emisi práv je však realizační cena často nižší než reálná hodnota akcií. ... Teoretická reálná hodnota akcie po uplatnění práv se vypočte tak, že se k úhrnné reálné hodnotě akcií těsně před uplatněním práv přičte výtěžek z uplatnění práv a tento součet se podělí počtem akcií v oběhu po uplatnění práv. Jestliže práva sama mohou být veřejně obchodována odděleně od akcií před datem jejich uplatnění, je reálná hodnota stanovena k okamžiku uzavření obchodování posledního dne, v němž byly akcie obchodovány společně s právy.

IAS 34 Mezitímní účetní výkaznictví (ve znění novely z května 2010)

D77 [Nevztahuje se na požadavky]

D78 V odstavci 16A se vkládá nové písmeno j), které zní:

16A **Mimo zveřejňování významných událostí a transakcí v souladu s odstavci 15–15C účetní jednotka uvede v příloze mezitímní účetní závěrky následující informace, pokud nejsou zveřejněny jinde v mezitímní účetní závěrce. Tyto informace se obvykle vykazují kumulativně od počátku roku.**

...

(j) v případě finančních nástrojů, zveřejnění týkající se reálné hodnoty požadovaná odstavci 91–93(h), 94–96, 98 a 99 IFRS 13 Ocenění reálnou hodnotou a odstavce 25, 26 a 28–30 IFRS 7 Finanční nástroje: zveřejňování.

D79 Vkládá se nový odstavec 50, který zní:

50 IFRS 13, vydaný v květnu 2011, vložil nový odstavec 16A písm. j). Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

IAS 36 Snížení hodnoty aktiv

D80 Odstavec 5 se mění takto:

5 Tento standard se nepoužije na finanční aktiva spadající pod rozsah IAS 39, na investiční nemovitý majetek oceňovaný reálnou hodnotou spadající pod rozsah IAS 40, nebo na biologická aktiva vztahující se k zemědělské činnosti, která jsou oceňována reálnou hodnotou sníženou o náklady na prodej spadající pod rozsah IAS 41. Tento standard se však použije na aktiva, která jsou zachycena v přeceněné hodnotě (tj. reálné hodnotě k datu přecenění snížené o jakékoli následné kumulované odpisy/oprávky a následné kumulované ztráty ze snížení hodnoty) v souladu s dalšími IFRS, jako jsou například modely přecenění v IAS 16 *Pozemky, budovy a zařízení* a IAS 38 *Nehmotná aktiva*. Jediným rozdílem mezi reálnou hodnotou aktiva a jeho reálnou hodnotou, sníženou o náklady na vyřazení, jsou přímé přírůstkové náklady přiřaditelné k vyřazení aktiva.

(a) (i) Jsou-li náklady na vyřazení zanedbatelné, je zpětně získatelná částka přeceněného aktiva nutně blízká jeho hodnotě po přecenění nebo větší než hodnota po přecenění. V tomto případě, poté co byly aplikovány požadavky na přecenění, je nepravděpodobné, že přeceněné aktivum je aktivem se sníženou hodnotou, a realizační částka nemusí být odhadována.

(ii) [zrušeno]

(b) [zrušeno]

(c) Nejsou-li náklady na vyřazení zanedbatelné, reálná hodnota snížená o náklady na vyřazení přeceněného aktiva je nutně menší než jeho reálná hodnota. Proto by mělo být přeceněné aktivum aktivem se sníženou hodnotou, jestliže jeho hodnota z užívání je menší než jeho hodnota po přecenění. V tomto případě, poté co byly aplikovány požadavky na přecenění, použije účetní jednotka tento standard, aby určila, zda aktivum je aktivem se sníženou hodnotou.

D81 Odstavec 6 se mění takto (v důsledku změny definice reálné hodnoty snížené o náklady na prodej, všechny odkazy na „reálnou hodnotu sníženou o náklady na prodej“ v IAS 36 se nahrazují spojením „reálná hodnota snížená o náklady na vyřazení“):

6 **Následující termíny se v tomto standardu používají v tomto specifickém významu:**

[zrušeno]

(a) [zrušeno]

(b) [zrušeno]

(c) [zrušeno]

Reálná hodnota je cena, která by byla získána za prodej aktiva nebo zaplacená za převod závazku v řádné transakci mezi účastníky trhu v den ocenění. (Viz IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*.)

D82 Odstavce 12, 20 a 22 se mění takto:

- 12 **Při posuzování, zda existuje nějaký náznak možného snížení hodnoty aktiva, musí účetní jednotka vzít v úvahu minimálně následující indikace:**

Vnější informační zdroje

- (a) **existují pozorovatelné náznaky, že se ~~tržní~~ hodnota aktiva během období snížila významně více, než se dalo předpokládat v důsledku plynutí času nebo normálního užívání.**

...

- 20 Je možné stanovit reálnou hodnotu sníženou o náklady na vyřazení, i když není k dispozici kótovaná cena na aktivním trhu pro stejné aktivum. Nicméně, občas nebude možné stanovit reálnou hodnotu sníženou o náklady na vyřazení, protože není žádný základ pro provedení spolehlivého odhadu ceny, za kterou by se uskutečnila řádná transakce prodeje aktiva mezi účastníky trhu k datu ocenění za obvyklých tržních podmínek. V tomto případě může účetní jednotka použít jako zpětně získatelnou částku aktiva jeho hodnotu z užívání.

- 22 Zpětně získatelnou částka je stanovena pro jednotlivé aktivum ..., vyjma toho, kdy buď:

...

- (b) hodnota z užívání aktiva může být odhadnuta jako blízká jeho reálné hodnotě snížené o náklady na vyřazení a reálnou hodnotu sníženou o náklady na vyřazení lze stanovit.

D83 Odstavce 25–27 se zrušují.

D84 Odstavec 28 se mění takto:

- 28 Náklady na vyřazení, vyjma těch, které jsou uznány jako závazky, jsou odečteny při stanovení reálné hodnoty snížené o náklady na vyřazení. Tyto náklady zahrnují např. ...

D85 Vkládá se nový odstavec 53A, který zní:

- 53A Reálná hodnota se liší od hodnoty z užívání. Reálná hodnota odráží předpoklady, které by použili účastníci trhu při stanovení ceny aktiva. Hodnota z užívání naproti tomu odráží vlivy faktorů, které mohou být pro danou účetní jednotku specifické, ale které nejsou pro účetní jednotky použitelné všeobecně. Reálná hodnota například neodráží žádný z následujících faktorů do té míry, že by nebyly všeobecně dosažitelné účastníkům trhu:

- (a) dodatečnou hodnotu odvozenou z klasifikace aktiv (jako je vytváření portfolia investičního nemovitého majetku v různých lokalitách);
- (b) synergie mezi oceňovanými aktivem a ostatními aktivy;

- (c) právní výhody nebo omezení, které jsou specifické pouze pro aktuálního vlastníka aktiva; a
- (d) daňové úlevy nebo břemena, které jsou specifické pro aktuálního vlastníka aktiva.

D86 Odstavce 78, 105, 111, 130 a 134 se mění takto:

78 Může být nutné vzít v úvahu určité uznané závazky, aby byla stanovena zpětně získatelná částka peněžotvorné jednotky. To může nastat tehdy, jestliže by vyřazení peněžotvorné jednotky vyžadovalo, aby kupující převzal závazek. V tomto případě je reálnou hodnotou sníženou o náklady na vyřazení (nebo odhadovaným peněžním tokem z konečného vyřazení) peněžotvorné jednotky prodejní cena aktiv peněžotvorné jednotky a současně závazek, snížené o náklady na vyřazení. Proto, aby se provedlo smysluplné srovnání mezi účetní hodnotou peněžotvorné jednotky a její zpětně získatelnou částkou, je účetní hodnota závazku odečtena při určování jak hodnoty z užívání, tak účetní hodnoty peněžotvorné jednotky.

105 Při přiřazování ztráty ze snížení hodnoty podle odstavce 104 nesmí účetní jednotka snížit účetní hodnotu aktiva pod nejvyšší z:

- (a) jeho reálné hodnoty snížené o náklady na vyřazení (pokud ji lze stanovit);

...

111 Při určování, zda existuje nějaký náznak, že ztráta ze snížení hodnoty, která byla uznána pro aktivum, vyjma goodwillu, v předchozích obdobích, již nadále neexistuje nebo může být snížena, účetní jednotka vezme v úvahu minimálně následující údaje:

Vnější informační zdroje

- (a) existují pozorovatelné náznaky, že ~~tržní~~ hodnota aktiva během období významně vzrostla.

...

130 Účetní jednotka musí zveřejnit následující informace pro každou významnou ztrátu ze snížení hodnoty uznanou nebo zrušenou během období pro jednotlivé aktivum, včetně goodwillu, nebo pro peněžotvornou jednotku:

...

- (f) pokud je zpětně získatelnou částkou reálná hodnota snížená o náklady na vyřazení, základ použitý ke stanovení reálné hodnoty snížené o náklady na vyřazení (např. zda je reálná hodnota stanovena odkazem na kótovanou cenu na aktivním trhu pro stejné aktivum). Účetní jednotka není povinna poskytnout zveřejnění požadovaná IFRS 13.

134 Účetní jednotka musí zveřejnit informace požadované písmeny (a) – (f) pro každou peněžotvornou jednotku (skupinu jednotek), pro kterou je účetní hodnota goodwillu nebo nehmotných aktiv s neurčitou dobou použitelnosti přiřazena takové jednotce (skupině jednotek) významná ve srovnání s celkovou účetní hodnotou goodwillu nebo nehmotných aktiv s neurčitelnou dobou použitelnosti připadající na účetní jednotku:

...

- (c) zpětně získatelná částka jednotky (nebo skupiny jednotek), a základ, ze kterého vychází určení zpětně získatelné částky jednotky (skupiny jednotek) (tj. hodnota z užívání nebo reálná hodnota snížená o náklady na vyřazení).

- (d) Pokud je zpětně získatelná částka jednotky (skupiny jednotek) založena na hodnotě z užívání:

- (i) každý klíčový předpoklad, na kterém vedení založilo své projekce peněžních toků pro období, na které se vztahují nejaktuálnější rozpočty/předpovědi. Klíčovými předpoklady jsou takové předpoklady, na které je zpětně získatelná částka jednotky (skupiny jednotek) nejcitlivější.

...

(e) pokud je zpětně získatelná částka jednotky (skupiny jednotek) založena na reálné hodnotě snížené o náklady na vyřazení, technika (techniky) ocenění použitá ke stanovení reálné hodnoty snížené o náklady na vyřazení. Účetní jednotka není povinna poskytnout zveřejnění požadovaná IFRS 13. Pokud není reálná hodnota snížená o náklady na vyřazení stanovena na základě kótované ceny stejné jednotky (skupiny jednotek), musí účetní jednotka zveřejnit následující informace:

(i) každý klíčový předpoklad, na kterém vedení založilo své stanovení reálné hodnoty snížené o náklady na vyřazení. Klíčovými předpoklady jsou takové předpoklady, na které je zpětně získatelná částka jednotky (skupiny jednotek) nejcitlivější.

...

(iiA) úroveň hierarchie reálných hodnot (viz IFRS 13), v jejímž rámci je oceňování reálnou hodnotou rozděleno do kategorií jako celek (bez zřetele k pozorovatelnosti „nákladů na vyřazení“).

(iiB) pokud došlo ke změně techniky ocenění, změna a důvod (důvody) pro provedení této změny.

Je-li reálná hodnota snížená o náklady na vyřazení stanovena za použití projekcí diskontovaných peněžních toků, účetní jednotka zveřejní následující informace:

(iii) období, pro které vedení vytvořilo projekci peněžních toků.

(iv) míru tempa růstu použitou pro extrapolaci projekcí peněžních toků.

(v) diskontní sazbu (sazby) aplikované v projekcích peněžních toků.

...

D87 Vkládá se nový odstavec 140I, který zní:

140I IFRS 13, vydaný v květnu 2011 změnil odstavce 5, 6, 12, 20, 78, 105, 111, 130 a 134, zrušil odstavce 25–27 a vložil nové odstavce 25A a 53A. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

IAS 38 *Nehmotná aktiva*

D88 Odstavec 8 se mění takto:

8 Následující termíny se v tomto standardu používají v tomto specifickém významu:

[zrušeno]

(a) [zrušeno]

(b) [zrušeno]

(c) [zrušeno]

...

Reálná hodnota je cena, která by byla získána za prodej aktiva nebo zaplacená za převod závazku v řádné transakci mezi účastníky trhu v den ocenění. (Viz IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*.)

D89 Odstavec 33 se mění takto:

33 Pokud je nehmotné aktivum nabyto v podnikové kombinaci, pak v souladu s IFRS 3 *Podnikové kombinace* jsou pořizovací náklady tohoto nehmotného aktiva rovny jeho reálné hodnotě k datu akvizice. Reálná hodnota nehmotného aktiva odráží očekávání účastníků trhu k datu akvizice týkající se pravděpodobnosti, že očekávané budoucí ekonomické užity z daného aktiva poplynou do účetní jednotky. ...

D90 Nadpis nad odstavcem 35 se mění takto:

Nehmotné aktivum nabyté v podnikové kombinaci

D91 Odstavce 39–41 se zrušují.

D92 Odstavce 47, 50, 75, 78, 82, 84 a 100 se mění takto:

- 47 Odstavec 21 písm. b) určuje, že podmínkou pro uznání nehmotného aktiva, je, že náklady na pořízení aktiva lze spolehlivě stanovit. Reálnou hodnotu nehmotného aktiva lze spolehlivě stanovit, pokud (a) kolísání rozpětí přiměřených stanovení reálné hodnoty tohoto aktiva je nevýznamné nebo (b) lze při stanovení reálné hodnoty přiměřeně určit a použít pravděpodobnosti různých odhadů v rámci tohoto rozpětí. Jestliže je účetní jednotka schopna spolehlivě stanovit reálnou hodnotu přijatého aktiva nebo postoupeného aktiva, pak se ke stanovení pořizovacích nákladů použije reálná hodnota postoupeného aktiva, ledaže by reálná hodnota přijatého aktiva byla evidentnější.
- 50 Rozdíly mezi reálnou hodnotou účetní jednotky a účetní hodnotou jejích identifikovatelných čistých aktiv zjištěné v jakémkoliv okamžiku jsou výsledkem celé řady faktorů, které ovlivňují reálnou hodnotu účetní jednotky. Takové rozdíly však nepředstavují pořizovací náklady nehmotných aktiv ovládaných účetní jednotkou.
- 75 **... Pro přecenění v souladu s tímto standardem musí být reálná hodnota stanovena odkazem na aktivní trh.**
- 78 Je neobvyklé, aby pro nehmotné aktivum existoval aktivní trh, i když to nastat může.
- 82 **Jestliže reálnou hodnotu přeceněného nehmotného aktiva již nadále nelze stanovit odkazem na aktivní trh, účetní hodnotou aktiva bude jeho přeceněná hodnota ke dni posledního přecenění odkazem na aktivní trh, snižená o jakékoli následné kumulované odpisy a jakékoli následné kumulované ztráty ze snížení hodnoty.**
- 84 Jestliže může být reálná hodnota aktiva stanovena odkazem na aktivní trh k datu následného ocenění, použije se model přeceňování od tohoto data.
- 100 **Zbytková hodnota nehmotného aktiva s konečnou dobou použitelnosti je nulová, pokud neplatí, že:**
- ...
- (b) **existuje aktivní trh (v souladu s jeho definicí v IFRS 13) pro toto aktivum a:**
- ...

D93 Odstavec 124 se mění takto:

- 124 **Pokud jsou nehmotná aktiva účtována v přeceněných částkách, musí účetní jednotka zveřejnit následující:**
- (a) **podle skupin nehmotných aktiv:**
- ...
- (iii) **účetní hodnotu ... odstavec 74 a**
- (b) **výši ... akcionářům,**
- (c) **[zrušeno]**

D94 Zrušuje se odstavec 130E.

D95 Vkládá se nový odstavec 130G, který zní:

130G IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil odstavce 8, 33, 47, 50, 75, 78, 82, 84, 100 a 124 a zrušil odstavce 39–41 a 130E. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

IAS 39 Finanční nástroje: účtování a oceňování (ve znění novely z října 2009)

D96 [Nevztahuje se na požadavky]

D97 Odstavec 9 se mění takto:

9 **Následující termíny se v tomto standardu používají v tomto specifickém významu:**

...

Je třeba zdůraznit, že IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou* stanoví požadavky na ocenění finančního aktiva nebo finančního závazku reálnou hodnotou, ať již na základě určení nebo jinak, nebo v případě finančního aktiva nebo finančního závazku, jehož reálná hodnota je součástí zveřejňovaných údajů.

...

Reálná hodnota je cena, která by byla získána za prodej aktiva nebo zaplacená za převod závazku v řádné transakci mezi účastníky trhu v den ocenění. (Viz IFRS 13.)

...

Poznámka pod čarou k definici reálné hodnoty se zrušuje.

D98 Odstavce 13 a 28 se mění takto:

13 V případě, že účetní jednotka nemůže spolehlivě stanovit reálnou hodnotu vloženého derivátu na základě jeho podmínek (například proto, že vložený derivát je založen na kapitálovém nástroji, který nemá kótovanou cenu na aktivním trhu pro stejný nástroj, tj. vstup na úrovni 1), reálná hodnota vloženého derivátu je rozdíl mezi reálnou hodnotou hybridního (kombinovaného) nástroje a reálnou hodnotou hostitelské smlouvy. Pokud účetní jednotka nemůže reálnou hodnotu vloženého derivátu stanovit pomocí této metody, platí odstavec 12 a hybridní (kombinovaný) nástroj je oceněn v reálné hodnotě vykázané do hospodářského výsledku.

28 Když účetní jednotka alokuje předchozí účetní hodnotu většího finančního aktiva mezi část, která bude nadále vykazována, a část, která je odúčtována, je nutné stanovit reálnou hodnotu části, která bude nadále vykazována. ...

D99 Vkládá se nový odstavec 43A, který zní:

43A **Pokud se však reálná hodnota finančního aktiva nebo finančního závazku při prvotním vykázání liší od transakční ceny, účetní jednotka použije odstavec AG76.**

D100 Odstavec 47 se mění takto:

47 **Po prvotním vykázání musí účetní jednotka ocenit všechny finanční závazky zůstatkovou hodnotou za použití metody efektivní úrokové sazby, kromě:**

(a) **finančních závazků oceněných v reálné hodnotě vykazované do hospodářského výsledku. Takové závazky, včetně derivátů, které jsou závazky, se musí ocenit v reálné hodnotě, s výjimkou derivátových závazků, které jsou vázány na kapitálový nástroj, jenž nemá kótovanou cenu na aktivním trhu pro stejný nástroj (tj. vstup na úrovni 1), jehož reálnou hodnotu není možné jinak spolehlivě stanovit, a které musí být vypořádány dodáním takového nástroje. Tyto finanční závazky se oceňují pořizovací cenou.**

...

D101 Odstavce 48–49 se zrušují.

D102 Odstavec 88 se mění takto:

88 **O zajišťovacím vztahu se účtuje jako o zajištění podle odstavců 89–102 pouze v případě, že jsou splněny všechny ~~(z následujících)~~ následující podmínky.**

...

(d) **Účinnost zajištění je možné spolehlivě změřit, tj. je možné spolehlivě změřit reálnou hodnotu nebo peněžní toky ze zajištěné položky, které plynou ze zajišťovaného rizika a reálné hodnoty zajišťovacího nástroje.**

...

D103 Vkládá se nový odstavec 103Q, který zní:

103Q IFRS 13, vydaný v květnu 2011 změnil odstavce 9, 13, 28, 47, 88, AG46, AG52, AG64, AG76, AG76A, AG80, AG81 a AG96, nově vložil odstavec 43A a zrušil odstavce 48–49, AG69–AG75, AG77–AG79 a AG82. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

D104 V dodatku A se odstavce AG46, AG52 a AG64 mění takto:

AG46 Při oceňování reálných hodnot části, která bude nadále vykazována, a části, která je odúčtována, pro účely odstavce 27 použije účetní jednotka, kromě odstavce 28, požadavky týkající se oceňování reálnou hodnotou v IFRS 13.

AG52 Tento odstavec znázorňuje využití přístupu trvalí spolupovědnosti, má-li účetní jednotka trvalí spolupovědnost v části finančního aktiva.

Předpokládejme, že účetní jednotka má portfolio úvěrů s možností předčasného splacení. Reálná hodnota úvěrů v den transakce je 10 100 MJ a reálná hodnota zbytkového úroku ve výši 0,5 procenta je 40 MJ.

...

Účetní jednotka vypočítá zisk nebo ztrátu při prodeji 90 % podílu peněžních toků. Pokud budeme předpokládat, že oddělené reálné hodnoty 90 % převedené části a 10 % zadržené části nejsou k datu převodu dostupné, účetní jednotka rozdělí účetní hodnotu aktiva v souladu s odstavcem 28 následovně:

	Reálná hodnota	V procentech	Rozdělená účetní hodnota
Převedená část	9 090	90 %	9 000
Zadržená část	1 010	10 %	1 000
Celkem	10 100		10 000

...

D105 Odstavec AG64 se mění takto:

AG64 Reálná hodnota finančního nástroje je při prvotním vykázání obvykle transakční cena (tj. reálná hodnota poskytnutého nebo přijatého protiplnění, viz také IFRS 13 a odstavec AG76). Pokud je však část poskytnutého nebo přijatého protiplnění za něco jiného než za finanční nástroj, účetní jednotka stanoví reálnou hodnotu finančního nástroje. Například reálná hodnota dlouhodobého úvěru nebo pohledávky, která nenese úrok, může být stanovena jako současná hodnota všech budoucích peněžních tržeb diskontovaných podle převažující tržní úrokové sazby (sazeb) používané u obdobného nástroje (tj. obdobného z hlediska příslušné měny, podmínek, úrokové sazby či jiných faktorů) s obdobným úvěrovým ratingem. Každá dodatečná půjčená částka je nákladem nebo snížením výnosu, pokud nesplňuje podmínky, aby mohla být klasifikována jako nějaký jiný typ aktiva.

D106 Odstavce AG69–AG75 a související nadpisy se zrušují.

D107 Odstavec AG76 se mění takto:

AG76 Nejlepším důkazem reálné hodnoty finančního nástroje při prvotním vykázání je obvykle transakční cena, (tj. reálná hodnota poskytnutého nebo přijatého protiplnění, viz také IFRS 13). Pokud účetní jednotka zjistí, že se reálná hodnota při prvotním vykázání liší od transakční ceny uvedené v odstavci 43A, účetní jednotka vykáže tento nástroj k tomuto datu následovně:

- (a) při oceňování požadovaném podle odstavce 43, v případě, že je reálná hodnota doložena kótovanou cenou pro stejné aktivum nebo závazek na aktivním trhu (tj. vstupem na úrovni 1) nebo založena na technice ocenění, která používá pouze údaje z pozorovatelných trhů. Účetní jednotka vykáže rozdíl mezi reálnou hodnotou při prvotním vykázání a transakční cenou jako zisk nebo ztrátu.
- (b) ve všech ostatních případech, při oceňování požadovaném podle odstavce 5.43.1, bude tento údaj upraven o odložení rozdílu mezi reálnou hodnotou při prvotním vykázání a transakční cenou. Po prvotním vykázání účetní jednotka vykáže tento odložený rozdíl jako zisk nebo ztrátu pouze tehdy, pokud vyplývá ze změny určitých faktorů (včetně času), které by účastníci trhu brali v úvahu při stanovení ceny aktiva nebo závazku.

D108 Odstavec AG76A se mění takto:

AG76A Přecenění finančního aktiva nebo finančního závazku a následné zaúčtování zisků nebo ztrát musí být v souladu s požadavky tohoto standardu.

D109 Odstavce AG77–AG79 se zrušují.

D110 Odstavce AG80 a AG81 se mění takto:

AG80 Reálnou hodnotu investic do kapitálových nástrojů, jež nemají kótovanou cenu na aktivním trhu pro stejný nástroj (tj. vstup na úrovni 1) a derivátů, které jsou vázány na dodání takových kapitálových nástrojů (viz odst. 46 písm. c) a odstavec 47) a musí být jejich dodáním vypořádány, lze spolehlivě stanovit, pokud (a) kolísání rozpětí přiměřených stanovení reálné hodnoty tohoto nástroje je nevýznamné nebo (b) lze při stanovení reálné hodnoty přiměřeně určit a použít pravděpodobností různých odhadů v rámci tohoto rozpětí

AG81 Je mnoho situací, kdy kolísání rozpětí přiměřených stanovení reálné hodnoty investic do kapitálových nástrojů, které nemají kótovanou cenu na aktivním trhu pro stejný nástroj (tj. vstup na úrovni 1) a derivátů, které jsou vázány na dodání takových kapitálových nástrojů a musí být jejich dodáním vypořádány (viz odst. 46 písm. c) a odstavec 47), je pravděpodobně nevýznamné. Obvykle lze stanovit reálnou hodnotu finančního aktiva, které účetní jednotka koupila od externí strany. Pokud je však rozpětí přiměřených stanovení reálné hodnoty významné a pravděpodobnosti různých odhadů nemohou být přiměřeně stanoveny, účetní jednotce je znemožněno, aby oceňovala nástroj reálnou hodnotou.

D111 Nadpisy nad odstavcem AG82 a odstavcem AG82 se zrušují.

D112 Odstavec AG96 se mění takto:

- AG96 Investice do kapitálového nástroje, který nemá kótovanou cenu na aktivním trhu pro stejný nástroj (tj. vstup na úrovni 1) není vedena v reálné hodnotě, protože její reálnou hodnotu není možné jinak spolehlivě stanovit nebo derivát, který je vázán na dodání takového kapitálového nástroje a musí být jeho dodáním vypořádán (viz odstavec 46 písm. c) a odstavec 47) nemůže plnit funkci zajišťovacího nástroje.

IAS 40 Investiční nemovitý majetek

D113 [Nevztahuje se na požadavky]

D114 Odstavce 26, 29 a 32 se mění takto:

- 26 ... Postup stanovení reálné hodnoty účasti na nemovitém majetku je pro model oceňování reálnou hodnotou stanoven v odstavcích 33–52 a v IFRS 13. Tento postup se zároveň použije pro stanovení reálné hodnoty, pokud je tato hodnota používána jako pořizovací náklad pro účely prvotního vykázání.
- 29 Reálnou hodnotu aktiva lze spolehlivě stanovit, pokud (a) kolísání rozpětí přiměřených stanovení reálné hodnoty tohoto aktiva je nevýznamné nebo (b) lze při stanovení reálné hodnoty přiměřeně určit a použít pravděpodobnosti různých odhadů v rámci tohoto rozpětí. Jestliže je účetní jednotka schopna spolehlivě stanovit reálnou hodnotu přijatého aktiva nebo postoupeného aktiva, pak se ke stanovení pořizovacích nákladů použije reálná hodnota postoupeného aktiva, ledaže by reálná hodnota přijatého aktiva byla evidentnější.
- 32 Tento standard požaduje, aby všechny účetní jednotky stanovily reálnou hodnotu investičního nemovitého majetku, a to buď pro potřeby oceňování ve výkazech (pokud účetní jednotka používá model oceňování reálnou hodnotou) nebo pro potřeby zveřejnění (pokud používá model oceňování pořizovacími náklady). Je žádoucí, nikoliv však povinné, aby reálná hodnota investičního nemovitého majetku byla stanovena na základě ocenění provedeného nezávislým znalcem, který má odpovídající a uznávanou odbornou způsobilost a předchozí zkušenosti s oceňováním předmětné kategorie investičního nemovitého majetku v dané lokalitě.

D115 Odstavce 36–39 se zrušují.

D116 Odstavec 40 se mění takto:

- 40 Při stanovení reálné hodnoty investičního nemovitého majetku v souladu s IFRS 13, účetní jednotka zajistí, aby reálná hodnota odrážela mimo jiné i nájemné z aktuálních leasingů a další předpoklady, které by účastníci trhu použili při stanovení cen investičního nemovitého majetku za obvyklých tržních podmínek.

D117 Odstavce 42–47, 49, 51 a odst. 75 písm. d) se zrušují.

D118 Odstavec 48 se mění takto:

- 48 Ve výjimečných případech je při prvním pořízení investičního nemovitého majetku (nebo v případě, kdy se existující nemovitost stává poprvé investičním nemovitým majetkem z důvodu změny způsobu jejího využívání) jasné zřejmé, že rozpětí přiměřených stanovení reálné hodnoty bude tak velké a určení pravděpodobnosti různých dopadů bude tak obtížné, že je popřena užitečnost jednoho stanovení reálné hodnoty. Uvedené skutečnosti mohou naznačovat, že reálnou hodnotu daného nemovitého majetku nelze spolehlivě stanovit na kontinuálním základě (viz odstavec 53).

D119 Nadpisy nad odstavcem 53 a odstavce 53 a 53B se mění takto:

Nemožnost spolehlivého stanovení reálné hodnoty

- 53 Předpoklad, že účetní jednotka může spolehlivě trvale stanovovat reálnou hodnotu investičního nemovitého majetku, je vyvratitelný. Ve výjimečných případech je již při prvním pořízení investičního nemovitého majetku (nebo v případě, kdy se existující nemovitý majetek stává poprvé investičním nemovitým majetkem z důvodu změny způsobu jeho užívání), zřejmé, že reálnou hodnotu investičního nemovitého majetku nelze spolehlivě trvale stanovovat. K tomu dochází právě tehdy, když trh srovnatelných vlastností je neaktivní (např. existuje málo transakcí

z nedávné doby, cenové nabídky nejsou aktuální nebo pozorované transakční ceny naznačují, že prodávající byl k prodeji donucen okolnostmi) a alternativní spolehlivá stanovení reálné hodnoty (založená například na projekcích peněžních toků) nejsou možná. Pokud účetní jednotka zjistí, že reálnou hodnotu nedokončeného investičního nemovitého majetku nelze spolehlivě stanovit, ale očekává, že reálnou hodnotu tohoto nemovitého majetku bude možné spolehlivě stanovit, jakmile bude výstavba dokončena, ocení tento nedokončený investiční nemovitý majetek pořizovacími náklady, dokud nebude možné jeho reálnou hodnotu spolehlivě stanovit nebo dokud nebude jeho výstavba dokončena (podle toho, která z těchto alternativ nastane dříve). Pokud účetní jednotka zjistí, že reálnou hodnotu investičního nemovitého majetku (kromě nedokončeného investičního nemovitého majetku), nelze spolehlivě stanovit na kontinuálním základě, účetní jednotka tento investiční majetek ocení s použitím modelu oceňování pořizovacími náklady podle IAS 16. Bude se předpokládat, že zbytková hodnota tohoto investičního nemovitého majetku bude nulová. Účetní jednotka bude aplikovat IAS 16 až do vyřazení investičního nemovitého majetku.

- 53B ... Účetní jednotka, která ocenila položku nedokončeného investičního nemovitého majetku reálnou hodnotou, nemusí dojít k závěru, že reálnou hodnotu dokončeného investičního nemovitého majetku nelze spolehlivě stanovit.

D120 V odstavci 75 se zrušuje písmeno (d).

D121 Odstavce 78–80 se mění takto:

- 78 Ve výjimečných případech uvedených v odstavci 53, kdy účetní jednotka oceňuje investiční nemovitý majetek s použitím modelu oceňování podle IAS 16, se v sesouhlasení vyžadovaném odstavcem 76 zveřejní hodnota vztahující se k tomuto investičnímu nemovitému majetku odděleně od hodnot vztahujících se k ostatnímu investičnímu nemovitému majetku. Navíc musí účetní jednotka zveřejnit:

...

- (b) vysvětlení, proč reálnou hodnotu nelze spolehlivě stanovit,

...

- 79 Ke zveřejnění informací požadovaných odstavcem 75 přidává účetní jednotka, která používá model oceňování pořizovacími náklady upravený odstavcem 56, ještě další údaje:

...

- (e) reálnou hodnotu investičního nemovitého majetku. Ve výjimečných případech popsaných v odstavci 53, ve kterých účetní jednotka nemůže spolehlivě stanovit reálnou hodnotu investičního nemovitého majetku, musí zveřejnit:

...

- (ii) vysvětlení, proč reálnou hodnotu nelze spolehlivě stanovit; a

...

- 80 Účetní jednotka, která dříve aplikovala IAS 40 (z roku 2000) a poprvé se rozhodne klasifikovat a účtovat některé nebo všechny vhodné účasti na nemovitém majetku drženém na základě operativního leasingu jako investiční nemovitý majetek, vykáže dopad takového rozhodnutí jako úpravu počátečního stavu nerozděleného zisku v období, ve kterém bylo toto rozhodnutí poprvé učiněno. Navíc:

- (a) pokud účetní jednotka již v dřívějších obdobích otevřeně zveřejnila (v účetní závěrce nebo jinak) reálnou hodnotu těchto účastí na nemovitém majetku (stanovenou způsobem splňujícím definici reálné hodnoty uvedené v IFRS 13), pak se účetní jednotce doporučuje, ale není od ní vyžadováno, aby:

...

D122 Odstavec 85B se mění takto:

- 85B ... Účetní jednotce je povoleno aplikovat změny na nedokončený investiční nemovitý majetek od jakéhokoli data před 1. lednem 2009 za předpokladu, že reálné hodnoty nedokončeného investičního nemovitého majetku byly stanoveny k těmto datům.

D123 Vkládá se nový odstavec 85C, který zní:

- 85C IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil definici reálné hodnoty v odstavci 5, změnil odstavce 26, 29, 32, 40, 48, 53, 53B, 78–80 a 85B, a zrušil odstavce 36–39, 42–47, 49, 51 a odst. 75 písm. d) Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

IAS 41 Zemědělství

D124-125 [Nevztahuje se na požadavky]

D126 Odstavce 8, 15 a 16 se mění takto:

- 8 **Následující termíny se v tomto standardu používají v tomto specifickém významu:**

[zrušeno]

(a) [zrušeno]

(b) [zrušeno]

(c) [zrušeno]

...

Reálná hodnota je cena, která by byla získána za prodej aktiva nebo zaplacená za převod závazku v řádné transakci mezi účastníky trhu v den ocenění. (Viz IFRS 13 Ocenění reálnou hodnotou.)

- 15 Stanovení reálné hodnoty biologického aktiva nebo zemědělské produkce může být usnadněno vytvořením skupin biologických aktiv nebo zemědělské produkce podle podstatných vlastností; například stáří nebo kvality
- 16 Účetní jednotky často uzavírají smlouvy o prodeji svých biologických aktiv nebo zemědělské produkce k budoucím datům. Ceny sjednané v těchto kontraktech nejsou nutně relevantní pro stanovení reálné hodnoty, neboť reálná hodnota odráží obvyklé tržní podmínky, za kterých kupující a prodávající účastníci trhu uzavírají transakce.

D127 Odstavce 9, 17–21 a 23 se zrušují.

D128 Odstavce 25 a 30 se mění takto:

- 25 ... Účetní jednotka může použít informace týkající se kombinovaných aktiv ke stanovení reálné hodnoty biologických aktiv. ...
- 30 **Existuje předpoklad, že reálnou hodnotu biologického aktiva lze spolehlivě stanovit. Tento předpoklad však může být vyvrácen jen při prvotním vykázání biologického aktiva, pro které nejsou k dispozici kótované tržní ceny a alternativní odhady reálné hodnoty jsou zjevně nespolehlivé.**
...

D129 Odstavce 47 a 48 se zrušují.

D130 Vkládá se nový odstavec 61, který zní:

- 61 IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil odstavce 8, 15, 16, 25 a 30 a zrušil odstavce 9, 17–21, 23, 47 a 48. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

IFRIC 2 Členské podíly v družstevních účetních jednotkách a podobné nástroje (ve znění novely z října 2009)

D131 [Nevztahuje se na požadavky]

D132 Pod nadpis „Odkazy“ se vkládá odkaz na IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*.

D133 Vkládá se nový odstavec 16, který zní:

- 16 IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil odstavec A8. Účetní jednotka uplatní tuto změnu, jakmile aplikuje IFRS 13.

D134 V dodatku se odstavec A8 mění takto:

- A8 Členské podíly převyšující zákaz zpětného odkupu jsou finančními závazky. Družstevní účetní jednotka při prvotním vykázání oceňuje tento finanční závazek reálnou hodnotou. Protože jsou tyto podíly zpětně vykupitelné na požádání, stanoví družstevní účetní jednotka reálnou hodnotu takového finančního závazku dle požadavků odstavce 47 IFRS 13, který uvádí: „Reálná hodnota finančního závazku splatného na požádání (např. vklady na požádání) není nižší než částka dluhu splatného na požádání“ Proto tedy tato družstevní jednotka klasifikuje jako finanční závazky maximální částku dluhu splatného na požádání podle ustanovení o zpětném odkupu.

IFRIC 4 Určení, zda smlouva obsahuje leasing

D135 Pod nadpis „Odkazy“ se vkládá odkaz na IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*.

D136 V odstavci 15(a) se k termínu „reálná hodnota“ připojuje poznámka pod čarou v tomto znění:

- * IAS 17 používá termín „reálná hodnota“ způsobem, který se v některých ohledech liší od definice reálné hodnoty v IFRS 13. Při aplikaci IAS 17 proto účetní jednotka oceňuje reálnou hodnotou v souladu s IAS 17, nikoli s IFRS 13.

IFRIC 13 Zákaznické věrnostní programy

D137 Pod nadpis „Odkazy“ se vkládá odkaz na IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*.

D138 Odstavec 6 se mění takto:

- 6 Částka protihodnoty přiřazená věrnostním kreditům se určí s odkazem na jejich reálnou hodnotu.

D139 Vkládá se nový odstavec 10B, který zní:

- 10B IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil odstavce 6 a AG1–AG3. Účetní jednotka uplatní tyto změny, jakmile aplikuje IFRS 13.

D140 V aplikační příručce se odstavce AG1–AG3 mění takto:

- AG1 Odstavec 6 řešení požaduje, aby částka protihodnoty přiřazená věrnostním kreditům byla oceněna odkazem na jejich reálnou hodnotu. Pokud není k dispozici kótovaná tržní cena pro stejný věrnostní kredit, reálná hodnota musí být stanovena za použití jiné techniky ocenění.
- AG2 Účetní jednotka může reálnou hodnotu věrnostních kreditů stanovit odkazem na reálnou hodnotu odměn, za které mohou být proměněny. Reálná hodnota věrnostních kreditů bere v úvahu případně následující faktory:

- (a) výše slev nebo pobídek, které by jinak byly nabídnuty zákazníkům, kteří nezískali věrnostní kredity z výchozího prodeje;

- (b) podíl věrnostních kreditů, u kterých účetní jednotka neočekává, že budou zákazníci využity; a
- (c) riziko neplnění závazků.

Jestliže si zákazníci mohou vybrat z rozdílných odměn, reálná hodnota věrnostních kreditů odráží reálnou hodnotu dostupných odměn váženou poměrnou četností, s kterou každá odměna bude podle očekávání účetní jednotky vybrána.

- AG3 V některých případech mohou být použity jiné techniky ocenění. Jestliže například třetí strana dodává odměny a účetní jednotka platí třetí straně za každý přiznaný věrnostní kredit, účetní jednotka může stanovit reálnou hodnotu věrnostních kreditů odkazem na částku, kterou platí třetí straně, zvýšenou o přiměřenou ziskovou marži. Při výběru a použití techniky ocenění, která splňuje požadavky odstavce 6 řešení a která je za daných okolností nejvhodnější, je potřeba postupovat na základě individuálního posouzení.

IFRIC 17 Rozdělení nepeněžních aktiv vlastníkům

D141 [Nevztahuje se na požadavky]

D142 Pod nadpis „Odkazy“ se vkládá odkaz na IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*.

D143 Odstavec 17 se mění takto:

- 17 Pokud po konci účetního období, ale před schválením účetní závěrky ke zveřejnění účetní jednotka deklaruje dividendu rozdělením nepeněžního aktiva, potom zveřejní:

...

- (c) reálnou hodnotu aktiva určeného k rozdělení ke konci účetního období, je-li odlišná od jeho účetní hodnoty, a dále informace o metodě (metodách) použité ke stanovení reálné hodnoty požadované odst. 93 písm. b), d), g) a i) a odstavcem 99 IFRS 13.

D144 Vkládá se nový odstavec 20, který zní:

- 20 IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil odstavec 17. Účetní jednotka uplatní tuto změnu, jakmile aplikuje IFRS 13.

IFRIC 19 Vypořádání finančních závazků kapitálovými nástroji (ve znění novely ze září 2010)

D145 [Nevztahuje se na požadavky]

D146 Pod nadpis „Odkazy“ se vkládá odkaz na IFRS 13 *Ocenění reálnou hodnotou*.

D147 Odstavec 7 se mění takto:

- 7 Nelze-li reálnou hodnotu vydaných kapitálových nástrojů spolehlivě stanovit, musí být kapitálové nástroje oceněny tak, aby odrážely reálnou hodnotu zaniklého finančního závazku. Při stanovení reálné hodnoty zaniklého finančního závazku, který obsahuje prvek na požádání (např. vklad splatný na požádání), se nepoužije odstavec 47 IFRS 13.

D148 Vkládá se nový odstavec 15, který zní:

- 15 IFRS 13, vydaný v květnu 2011, změnil odstavec 7. Účetní jednotka uplatní tuto změnu, jakmile aplikuje IFRS 13.

VÝKLAD IFRIC 20

Náklady na odklizení skrývky v produkční fázi povrchového dolu

ODKAZY

- *Koncepční rámec pro účetní výkaznictví*
- IAS 1 *Sestavování a zveřejňování účetní závěrky*
- IAS 2 *Zásoby*
- IAS 16 *Pozemky, budovy a zařízení*
- IAS 38 *Nehmotná aktiva*

SOUVISLOSTI

- 1 V povrchových dolech mohou účetní jednotky shledat nezbytným odstranění odpadového důlního materiálu (skrývky) s cílem získat přístup k vrstvám nerostné rudy. Toto odstranění odpadu je známé jako „odklizení skrývky“.
- 2 Během vývojové fáze dolu (před zahájením produkce) jsou obvykle náklady na odklizení skrývky kapitalizovány jako součást odpisových nákladů stavby, vývoje a konstrukce dolu. Uvedené odpisové náklady se odepisují nebo umožňují systematicky, obvykle používáním jednotek produkční metody, po zahájení produkce.
- 3 Důlní účetní jednotka může během produkční fáze dolu nadále odstraňovat skrývku a mohou jí vznikat náklady na odklizení skrývky.
- 4 Materiál odstraněný při odklizení skrývky v produkční fázi nebude nezbytně představovat 100 % odpadu; často se bude jednat o kombinaci rudy a odpadu. Poměr rudy k odpadu se může pohybovat od neekonomicky nízkého stupně k ziskovému vysokému stupni. Odstraněním materiálu s nízkým poměrem rudy k odpadu se může produkovat určitý využitelný materiál, který lze použít k vytváření zásob. Tímto odstraněním by také mohl být získán přístup k hlubším vrstvám materiálu, které mají vyšší poměr rudy k odpadu. Účetní jednotce tudíž může z odklizení skrývky vzniknout dvojí prospěch: využitelný nerost, který lze využít k vytváření zásob, a zlepšení přístupu k dalším množstvím materiálu, která budou těžena v budoucích obdobích.
- 5 Tento výklad se zabývá otázkou, kdy a jak samostatně účtovat o těchto dvou druhích prospěchu vznikajících z odklizení skrývky, a dále tím, jak zpočátku i následně tento obojí prospěch ocenit.

OBLAST PŮSOBNOSTI

- 6 Tento výklad se použije na náklady na odstraňování odpadu, které vznikají při činnosti povrchového dolu během produkční fáze dolu (dále jen „náklady na odklizení skrývky v rámci produkce“).

OTÁZKY

- 7 Tento výklad upravuje tyto otázky:
 - (a) vykázání nákladů na odklizení skrývky v rámci produkce jako aktiva,
 - (b) počáteční ocenění aktivovaného odklizení skrývky a
 - (c) následná ocenění aktivovaného odklizení skrývky.

KONSENSUS

Vykázání nákladů na odklizení skrývky v rámci produkce jako aktiva

- 8 V rozsahu, v němž je prospěch z odklizení skrývky realizován ve formě vytvořených zásob, účtuje účetní jednotka o nákladech na uvedené odklizení skrývky v souladu se zásadami IAS 2 *Zásoby*. V rozsahu, v němž prospěch spočívá ve zlepšení přístupu k rudě, vykáže účetní jednotka uvedené náklady jako dlouhodobé aktivum, pokud jsou splněna kritéria v odstavci 9 níže. Tento výklad označuje toto dlouhodobé aktivum jako „aktivované odklizení skrývky“.

- 9 Účetní jednotka vykáže aktivované odklizení skrývky tehdy a pouze tehdy, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:
- (a) je pravděpodobné, že účetní jednotce vyplyne v souvislosti s odklizením skrývky budoucí ekonomický prospěch (zlepšení přístupu k rudnému ložisku);
 - (b) účetní jednotka může identifikovat složku rudného ložiska, k níž byl zlepšen přístup, a
 - (c) náklady související s odklizením skrývky v souvislosti s uvedeným komponentem lze spolehlivě ocenit.
- 10 Aktivované odklizení skrývky se zaúčtovává jako zvýšení nebo zlepšení stávajícího aktiva. Jinak vyjádřeno, o aktivovaném odklizení skrývky se účtuje jako o *součásti* stávajícího aktiva.
- 11 Klasifikace aktivovaného odklizení skrývky jako hmotného nebo nehmotného aktiva je stejná jako stávajícího aktiva. Jinak vyjádřeno, povaha tohoto stávajícího aktiva určí, zda účetní jednotka klasifikuje aktivované odklizení skrývky jako aktivum hmotné, nebo nehmotné.

Počáteční ocenění aktivovaného odklizení skrývky

- 12 Účetní jednotka zpočátku ocení aktivované odklizení skrývky pořizovací cenou, kterou tvoří souhrn nákladů přímo vzniklých z provedení odklizení skrývky, jímž selepší přístup k identifikované složce rudy, plus přiřazení přímo přiřaditelných režijních nákladů. Při odklizení skrývky v rámci produkce může zároveň dojít k některým vedlejším úkonům, jež ale nejsou nezbytné k tomu, aby odklizení skrývky v rámci produkce pokračovalo podle plánu. Náklady spojené s těmito vedlejšími úkony se nezahrnují do nákladů na aktivované odklizení skrývky.
- 13 Když náklady na aktivované odklizení skrývky a na vyprodukované zásoby nelze identifikovat samostatně, přiřadí účetní jednotka náklady na odklizení skrývky v rámci produkce k vytvořeným zásobám i k aktivovanému odklizení skrývky, a to za použití přiřazení, jež vychází z relevantního opatření produkce. Opatření produkce se vypočítá pro určenou složku rudného ložiska a použije se jako srovnávací standard k určení rozsahu, v němž došlo k další činnosti vytváření budoucího prospěchu. Příklady těchto opatření zahrnují:
- (a) náklady na vytvořené zásoby oproti očekávaným nákladům;
 - (b) objem vytěženého odpadu oproti očekávanému objemu, a to u daného objemu produkce, a
 - (c) podíl nerostu ve vytěžené rudě oproti očekávanému podílu nerostu, který má být vytěžen u daného množství vyprodukované rudy.

Následné ocenění aktivovaného odklizení skrývky

- 14 Po počátečním vykázání se odklizení skrývky vykazuje buďto v pořizovací ceně nebo svou přehodnocenou částkou, od níž se odečtou odpis nebo umoření a ztráty ze znehodnocení, a to stejně jako u stávajícího aktiva, jehož je součástí.
- 15 Aktivované odklizení skrývky se odepisuje nebo umořuje soustavně po předpokládanou dobu životnosti identifikované složky rudného ložiska, které se stane přístupnějším v důsledku tohoto odklizení skrývky. Použije se metoda výkonových odpisů, ledaže je vhodnější jiná metoda.
- 16 Předpokládaná doba životnosti identifikované složky rudného ložiska, která se používá pro odpisy nebo umořování aktivovaného odklizení skrývky, se bude lišit od předpokládané doby životnosti, jež se používá pro odpisy nebo umořování samotného dolu a souvisejících těžebních aktiv. Výjimkou jsou omezené okolnosti, kdy odklizení skrývky poskytne zlepšení přístupu k celému nebo zbývajcímu rudnému ložisku. K tomu může například dojít ke konci doby životnosti dolu, když identifikovaná složka představuje poslední část rudného ložiska, jež se má vytěžit.

Dodatek A

Datum účinnosti a přechodná ustanovení

Tento dodatek je nedílnou součástí výkladu a má stejnou závaznost jako ostatní části výkladu.

- A1 Účetní jednotka použije tuto interpretaci pro roční období začínající 1. ledna 2013 nebo později. Dřívější použití je povoleno. V případě, že účetní jednotka použije tento výklad pro dřívější období, musí tuto skutečnost zveřejnit.

- A2 Účetní jednotka použije tento výklad na náklady na odklizení skrývky v rámci produkce, které vzniknou během nejranějšího vykazovaného období nebo po jeho zahájení.
- A3 Na začátku nejranějšího vykazovaného období se případný předtím vykázaný zůstatek aktiva, který vyplynul z odklizení skrývky provedené během produkční fáze (dále jen „předchozí aktivované odklizení skrývky“) reklasifikuje jako součást stávajícího aktiva, k němuž se odklizení skrývky vztahovalo, a to v rozsahu, v němž zůstává identifikovatelná složka rudného ložiska, se kterou lze předchozí aktivované odklizení skrývky spojit. Tyto zůstatky se odpisují či umořují po zbývajícím předpokládaném období životnosti identifikované složky rudného ložiska, k němuž se odpovídající zůstatek předchozího aktivovaného odklizení skrývky vztahuje.
- A4 Pokud neexistuje identifikovatelná složka rudného ložiska, k níž se předchozí aktivované odklizení skrývky vztahuje, vykáže se v zahajovacím nerozděleném zisku na začátku nejranějšího vykazovaného období.

Dodatek B

Změny z tohoto dodatku se použijí pro účetní období počínající 1. lednem 2013 nebo později. Použije-li účetní jednotka tento výklad pro dřívější období, tyto změny se použijí pro toto dřívější období.

Změny IFRS 1 První použití Mezinárodních standardů účetního výkaznictví

B1 V dodatku D se odstavec D1 mění takto:

D1 Účetní jednotka se může rozhodnout využít jednu nebo více z těchto výjimek týkajících se:

- (a) transakcí spočívajících v úhradách vázaných na akcie (odstavec D2 a D3);
- ...
- (m) finančních aktiv nebo nehmotných aktiv vykazovaných v souladu s IFRIC 12 *Ujednání o poskytování licencovaných služeb* (odstavec D22);
- (n) výpůjčních nákladů (odstavec D23).
- (o) převodů aktiv od zákazníků (odstavec D24);
- (p) umoření finančních závazků nástroji vlastního kapitálu (odstavec D25);
- (q) silné hyperinflace (odstavec D26–D30);
- (r) společných ujednání (odstavec D31) a
- (s) nákladů na odklizení skrývky v produkční fázi povrchového dolu (odstavec D32).

B2 Za odstavec D31 se doplňují nový nadpis a nový odstavec D32, které zní:

Náklady na odklizení skrývky v produkční fázi povrchového dolu

D32 Prvotní uživatel může použít přechodná ustanovení stanovená v odstavcích A1 až A4 výkladu IFRIC 20 *Náklady na odklizení skrývky v produkční fázi povrchového dolu*. Pro uvedený odstavec platí jako datum účinnosti buď 1. ledna 2013, nebo začátek prvního vykazovaného období podle IFRS, a to pozdější z těchto dat.

B3 Za odstavec 39L se vkládá nový odstavec 39M, který zní:

39M Výkladem IFRIC 20 *Náklady na odklizení skrývky v produkční fázi povrchového dolu* byl vložen odstavec D32 a změněn odstavec D1. Pokud účetní jednotka použije IFRIC 20, použije uvedenou novelu.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1256/2012

ze dne 13. prosince 2012,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o mezinárodní standard účetního výkaznictví 7 a mezinárodní účetní standard 32

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů⁽¹⁾, a zejména na čl. 3 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením Komise (ES) č. 1126/2008⁽²⁾ byly přijaty některé mezinárodní standardy a interpretace, které existovaly ke dni 15. října 2008.

(2) Dne 16. prosince 2011 zveřejnila Rada pro mezinárodní účetní standardy (IASB) novelu mezinárodního standardu účetního výkaznictví (IFRS) 7 Finanční nástroje: zveřejňování – *Započtení finančních aktiv a finančních závazků* a mezinárodního účetního standardu (IAS) 32 Finanční nástroje: vykazování – *Započtení finančních aktiv a finančních závazků*. Cílem novely IFRS 7 je požadovat další kvantitativní informace, aby se uživatelům umožnilo lépe porovnávat a sesouhlasit zveřejňování podle IFRS a podle všeobecně přijímaných účetních zásad (GAAP) Spojených států. IASB navíc změnila IAS 32, aby poskytla další pokyny ke zvýšení konzistence při uplatňování standardu v praxi.

(3) Novela IFRS 7 Finanční nástroje: zveřejňování – *Převody finančních aktiv* byla přijata nařízením Komise (EU) č. 1205/2011 ze dne 22. listopadu 2011, kterým se mění nařízení (ES) č. 1126/2008, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o mezinárodní standard účetního výkaznictví (IFRS) 7⁽³⁾, poté, co byla schválena Regulativním výborem pro účetnictví v červnu 2011. Avšak nedoplněním bylo opominuto zrušení odstavce 13 IFRS 7.

Tímto nařízením by se mělo uvedené opomenutí napravit. Aby toto ustanovení bylo účinné, mělo by se použít ode dne 1. července 2011. Ustanovení o zpětné platnosti je nutné s ohledem na zajištění právní jistoty pro dotčené emitenty.

(4) Výsledky konzultace skupiny technických odborníků (TEG) při Evropské poradní skupině pro účetní výkaznictví (EFRAG) potvrzují, že novely IFRS 7 a IAS 32 splňují technická kritéria pro přejímání stanovená v čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 1606/2002.

(5) Nařízení (ES) č. 1126/2008 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Regulativního výboru pro účetnictví,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha nařízení (ES) č. 1126/2008 se mění takto:

1) Mezinárodní standard účetního výkaznictví (IFRS) 7 *Finanční nástroje: zveřejňování* se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

2) Mezinárodní účetní standard (IAS) 32 *Finanční nástroje: vykazování* se mění podle změn IFRS 7 v souladu s přílohou tohoto nařízení.

3) IAS 32 *Finanční nástroje: vykazování* se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

4) Nadpis před odstavcem 13 a odstavec 13 IFRS 7 se zrušují v souladu s novelou IFRS 7 *Finanční nástroje: zveřejňování – Převody finančních aktiv*, jak byly přijaty nařízením (EU) č. 1205/2011.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 320, 29.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 305, 23.11.2011, s. 16.

Článek 2

1. Změny uvedené v čl. 1 bodech 1 a 2 začnou jednotlivé společnosti používat prvním dnem prvního účetního období začínajícího dne 1. ledna 2013 nebo po dni 1. ledna 2013.

2. Změny uvedené v čl. 1 bodě 3 začnou jednotlivé společnosti používat nejpozději prvním dnem prvního účetního období začínajícího dne 1. ledna 2014 nebo po dni 1. ledna 2014.

3. Změny uvedené v čl. 1 bodě 4 začnou jednotlivé společnosti používat prvním dnem prvního účetního období začínajícího dne 1. července 2011 nebo po dni 1. července 2011.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. prosince 2012.

Za Komisi

José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA

MEZINÁRODNÍ ÚČETNÍ STANDARDY

IFRS 7	Změny IFRS 7 <i>Finanční nástroje: zveřejňování – Započtení finančních aktiv a finančních závazků</i>
IAS 32	Změny IAS 32 <i>Finanční nástroje: vykazování – Započtení finančních aktiv a finančních závazků</i>

„Reprodukce je povolena v rámci Evropského hospodářského prostoru. Všechna stávající práva mimo EHP jsou vyhrazena, s výjimkou práva na reprodukci pro osobní potřebu nebo jiné poctivé využití („fair dealing“). Další informace lze získat od IASB na internetové stránce www.iasb.org.“

Změny IFRS 7 *Finanční nástroje: zveřejňování*.

Za odstavec 13 se vkládají nový nadpis a nové odstavce 13A–13F, které znějí:

Započtení finančních aktiv a finančních závazků

13A Zveřejnění podle odstavců 13B–13E doplňují další požadavky na zveřejňování tohoto IFRS a jsou požadována pro všechny vykázané finanční nástroje, které jsou započteny v souladu s odstavcem 42 IAS 32. Tato zveřejnění se vztahují také na vykázané finanční nástroje, které jsou předmětem vymahatelné rámcové smlouvy o zápočtu nebo obdobné dohody, bez ohledu na to, zda jsou započteny v souladu s odstavcem 42 IAS 32.

13B Účetní jednotka zveřejní informace, které umožní uživatelům její účetní závěrky zhodnotit dopad nebo možný dopad smluv o zápočtu na finanční pozici účetní jednotky. Jedná se o dopad nebo možný dopad kompenzačních nároků spojených s vykázanými finančními aktivy a vykázanými finančními závazky účetní jednotky, jež spadají do působnosti odstavce 13A.

13C Za účelem dosažení cíle podle odstavce 13B účetní jednotka zveřejní na konci vykazovaného období následující kvantitativní informace odděleně pro vykázaná finanční aktiva a vykázané finanční závazky, které spadají do působnosti odstavce 13A:

- (a) hrubé částky těchto vykázaných finančních aktiv a vykázaných finančních závazků;
- (b) částky, které jsou započteny v souladu s kritérii uvedenými v odstavci 42 IAS 32 při stanovení čistých částek vykázaných ve výkazu o finanční pozici;
- (c) čisté částky vykázané ve výkazu o finanční pozici;
- (d) částky, které jsou předmětem vymahatelné rámcové smlouvy o zápočtu nebo obdobné dohody, a které nejsou jinak zahrnuty v odst. 13C písm. b), včetně:
 - (i) částek týkajících se vykázaných finančních nástrojů, které nesplňují některá nebo všechna kritéria pro započtení uvedená v odstavci 42 IAS 32, a
 - (ii) částek týkajících se finančního kolaterálu (včetně hotovostního kolaterálu) a
- (e) čisté částky po odečtení částek uvedených pod písmenem d) od částek uvedených pod písmenem c) výše.

Informace požadované v tomto odstavci se zveřejní ve formě tabulky, odděleně pro finanční aktiva a finanční závazky, ledaže je vhodnější jiný formát.

13D Celková částka zveřejněná v souladu s odst. 13C písm. d) pro určitý nástroj se omezí do výše částky v odst. 13C písm. c) pro tento nástroj.

13E Účetní jednotka zveřejní kompenzační nároky spojené s vykázanými finančními aktivy a vykázanými finančními závazky účetní jednotky, které jsou předmětem vymahatelných rámcových smluv o zápočtu a obdobných dohod, jež jsou zveřejněny v souladu s odst. 13C písm. d), včetně povahy těchto nároků.

13F Pokud jsou informace požadované podle odstavců 13B–13E zveřejněny ve více než jednom bodu komentáře k účetní závěrce, účetní jednotka musí uvést křížový odkaz mezi těmito body komentáře.

DATUM ÚČINNOSTI A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Vkládá se nový odstavec 44R, který zní:

44R *Zveřejňování—Započtení finančních aktiv a finančních závazků* (Změny IFRS 7), vydané v prosinci 2011, vložilo nové odstavce IN9, 13A–13F a B40–B53. Účetní jednotka použije tyto změny pro roční období počínající 1. lednem 2013 nebo později a mezitímní období v rámci těchto ročních období. Účetní jednotka zveřejní informace požadované těmito změnami retrospektivně.

Za odstavec B39 se vkládají nové nadpisy a nové odstavce B40–B53, které znějí:

Započtení finančních aktiv a finančních závazků**(odstavce 13A–13F)***Rozsah působnosti (odstavec 13A)*

B40 Zveřejnění podle odstavců 13B–13E jsou požadována pro všechny vykázané finanční nástroje, které jsou započteny v souladu s odstavcem 42 IAS 32. Kromě toho finanční nástroje spadají do působnosti požadavků na zveřejnění podle odstavců 13B–13E, pokud jsou předmětem vymahatelné rámcové smlouvy o zápočtu nebo obdobné dohody, která se vztahuje na obdobné finanční nástroje a transakce, bez ohledu na to, zda jsou tyto finanční nástroje započteny v souladu s odstavcem 42 IAS 32.

B41 Podobné dohody uvedené v odstavcích 13A a B40 zahrnují dohody o započtení derivátů, globální rámcové dohody o zpětném odkupu, globální rámcové dohody o zápůjčkách cenných papírů a veškerá související práva k finančnímu kolaterálu. Obdobné finanční nástroje a transakce uvedené v odstavci B40 zahrnují deriváty, dohody o prodeji a zpětném odkupu, reverzní dohody o prodeji a zpětném odkupu, dohody o výpůjčkách cenných papírů a dohody o půjčkách cenných papírů. Jako příklady finančních nástrojů, které nespádají do působnosti odstavce 13A, lze uvést úvěry a vklady klientů u téže instituce (pokud nejsou započteny ve výkazu o finanční pozici) a finanční nástroje, které jsou pouze předmětem dohod o zajištění.

Zveřejňování kvantitativních informací u vykázaných finančních aktiv a vykázaných finančních závazků v působnosti odstavce 13A (odstavec 13C)

B42 Na finanční nástroje zveřejňované v souladu s odstavcem 13C mohou být kladeny odlišné požadavky na oceňování (například závazek týkající se dohody o zpětném odkupu může být oceněn zůstatkovou hodnotou, zatímco derivát bude oceněn reálnou hodnotou). Účetní jednotka zveřejní nástroje v jejich účetních hodnotách a popíše veškeré vyplývající rozdíly v oceňování v souvisejících zveřejněních.

Zveřejňování hrubých částek vykázaných finančních aktiv a vykázaných finančních závazků v působnosti odstavce 13A (odst. 13C písm. a))

B43 Částky požadované podle odst. 13C písm. a) se týkají vykazovaných finančních nástrojů, které jsou započteny v souladu s odstavcem 42 IAS 32. Částky požadované podle odst. 13C písm. a) se týkají také vykazovaných finančních nástrojů, které jsou předmětem vymahatelné rámcové smlouvy o zápočtu nebo obdobné dohody, bez ohledu na to, zda splňují kritéria pro započtení. Zveřejnění požadovaná podle odst. 13C písm. a) se však netýkají žádných částek vykázaných v důsledku dohod o zajištění, které nesplňují kritéria pro započtení uvedená v odstavci 42 IAS 32. Tyto částky musí být místo toho zveřejněny v souladu s odst. 13C písm. d).

Zveřejňování částek, které jsou započteny v souladu s kritérii uvedenými v odstavci 42 IAS 32 (odst. 13C písm. b))

B44 Odst. 13C písm. b) požaduje, aby účetní jednotky při stanovení čistých částek vykazovaných ve výkazu o finanční pozici zveřejňovaly částky započtené v souladu s odstavcem 42 IAS 32. Částky vykázaných finančních aktiv i vykázaných finančních závazků, které jsou předmětem započtení na základě téže dohody, účetní jednotka zveřejní v rámci zveřejnění finančních aktiv i finančních závazků. Zveřejněné částky (například formou tabulky) se ovšem omezují na částky, které jsou předmětem započtení. Účetní jednotka může mít například vykázané derivátové aktivum a vykázaný derivátový závazek, které splňují kritéria pro započtení uvedená v odstavci 42 IAS 32. Je-li hrubá částka derivátového aktiva větší než hrubá částka derivátového závazku, tabulka zveřejnění finančního aktiva bude obsahovat celou částku derivátového aktiva (v souladu s odst. 13C písm. a)) a celou částku derivátového závazku (v souladu s odst. 13C písm. b)). Ovšem přestože tabulka zveřejnění finančního závazku bude obsahovat celou částku derivátového závazku (v souladu s odst. 13C písm. a)), bude v ní uvedena pouze částka derivátového aktiva (v souladu s odst. 13C písm. b)), která odpovídá částce derivátového závazku.

Zveřejňování čistých částek vykázaných ve výkazu o finanční pozici (odst. 13C písm. c))

B45 Pokud by účetní jednotka měla nástroje, které naplňují rozsah těchto zveřejnění (jak je uvedeno v odstavci 13A), ale nesplňují kritéria pro započtení uvedená v odstavci 42 IAS 32, částky, které mají být zveřejněny podle odst. 13C písm. c) by se rovnaly částkám, které mají být zveřejněny podle odst. 13C písm. a).

B46 Částky, které mají být zveřejněny podle odst. 13C písm. c), musí být sesouhlaseny s jednotlivými částkami řádkových položek vykázanými ve výkazu o finanční pozici. Pokud například účetní jednotka rozhodne, že

souhrn nebo rozčlenění jednotlivých částek řádkových položek v účetní závěrce poskytuje relevantnější informace, musí zpětně sesouhlasit souhrnné nebo rozčleněné částky zveřejněné podle odst. 13C písm. c) s jednotlivými částkami řádkových položek vykázanými ve výkazu o finanční pozici.

Zveřejňování částek, které jsou předmětem vymahatelné rámcové smlouvy o zápočtu nebo obdobné dohody a které nejsou jinak zahrnuty v odst. 13C písm. b) (odst. 13C písm. d))

- B47 Odst. 13C písm. d) požaduje, aby účetní jednotky zveřejňovaly částky, které jsou předmětem vymahatelné rámcové smlouvy o zápočtu nebo obdobné dohody a které nejsou jinak zahrnuty v odst. 13C písm. b). Odst. 13C písm. d) bod i) odkazuje na částky týkající se vykázaných finančních nástrojů, které nesplňují některá nebo všechna kritéria pro započtení podle odstavce 42 IAS 32 (například současná práva kompenzace, která nesplňují kritérium uvedené v odst. 42 písm. b) IAS 32, nebo podmíněná práva kompenzace, jež jsou vymahatelná a vykonatelná pouze v případě neplnění závazků nebo pouze v případě platební neschopnosti nebo úpadku některé z protistran).

- B48 Odst. 13C písm. d) bod ii) se týká částek týkající se finančního kolaterálu, včetně hotovostního kolaterálu, přijatého i zastaveného. Účetní jednotka zveřejní reálnou hodnotu finančních nástrojů, které byly zastaveny nebo přijaty jako kolaterál. Částky zveřejněné v souladu s odst. 13C písm. d) bodem ii) by se měly týkat skutečného kolaterálu přijatého nebo zastaveného a nikoli výsledných závazků nebo pohledávek vykázaných za účelem vrácení nebo zpětného získání tohoto kolaterálu.

Omezení částek zveřejněných podle odst. 13C písm. d) (odstavec 13D)

- B49 Při zveřejňování částek podle odst. 13C písm. d) účetní jednotka musí vzít v úvahu dopady přezajištění finančního nástroje. Za tímto účelem musí účetní jednotka nejprve odečíst částky zveřejněné v souladu s odst. 13C písm. d) bodem i) od částky zveřejněné v souladu s odst. 13C písm. c). Účetní jednotka pak omezí částky zveřejněné v souladu s odst. 13C písm. d) bodem ii) na zbývající částku podle odst. 13C písm. c) pro související finanční nástroj. Pokud lze ovšem práva ke kolaterálu vymáhat napříč finančními nástroji, tato práva mohou být zveřejněna v souladu s odstavcem 13D.

Popis práv kompenzace, která jsou předmětem vymahatelných rámcových smluv o zápočtu a obdobných dohod (odstavec 13E)

- B50 Účetní jednotka popíše typy práv kompenzace a obdobných dohod zveřejněných v souladu s odst. 13C písm. d), včetně povahy těchto práv. Účetní jednotka popíše například svá podmíněná práva. U nástrojů, které jsou předmětem práv kompenzace, jež nejsou podmíněna budoucí událostí, ale nesplňují zbývající kritéria uvedená v odstavci 42 IAS 32, účetní jednotka popíše důvod (důvody), proč tato kritéria nejsou splněna. V případě jakéhokoli přijatého nebo zastaveného finančního kolaterálu účetní jednotka popíše podmínky dohody o zajištění (například v případě, kdy je zajištění omezeno).

Zveřejňování podle typu finančního nástroje nebo protistrany

- B51 Kvantitativní zveřejnění požadovaná podle odst. 13C písm. a)–e) lze rozdělit podle typu finančního nástroje nebo transakce (například deriváty, dohody o zpětném odkupu a reverzní dohody o zpětném odkupu nebo dohody o výpůjčkách cenných papírů a půjčkách cenných papírů).

- B52 Účetní jednotka může zvolit také jinou možnost, a sice seskupit kvantitativní zveřejnění požadovaná podle odst. 13C písm. a)–c) podle typu finančního nástroje a kvantitativní zveřejnění požadovaná podle odst. 13C písm. c)–e) podle protistran. Pokud účetní jednotka poskytne požadované informace podle protistran, není povinná uvést jméno protistran. Účetní jednotka ovšem musí zachovat v jednotlivých navazujících vykazovaných obdobích kontinuitu označení protistran (protistrana A, protistrana B, protistrana C atd.), aby byla zachována porovnatelnost. Účetní jednotka zváží možnost kvalitativních zveřejnění s cílem poskytnout další informace o typu protistran. Pokud zveřejnění částek podle odst. 13C písm. c)–e) zajišťuje protistrana, částky, které jsou individuálně významné z hlediska celkových částek protistran, se zveřejní odděleně a zbývající individuálně nevýznamné částky protistran se zveřejní souhrnně v rámci jedné řádkové položky.

Ostatní

- B53 Konkrétní zveřejnění požadovaná podle odstavců 13C–13E představují minimální požadavky. Ke splnění cíle podle odstavce 13B může být potřebné, aby účetní jednotka tato zveřejnění doplnila o další (kvalitativní) zveřejnění, v závislosti na podmínkách vymahatelných rámcových smluv o zápočtu a souvisejících dohod, včetně povahy kompenzačních nároků a jejich dopadu nebo možného dopadu na finanční pozici účetní jednotky.

Příloha

Změna IAS 32 Finanční nástroje: vykazování

Odstavec 43 se mění.

- 43 V souladu s tímto standardem se finanční aktiva a finanční závazky vykazují v čisté výši v případě, že to odpovídá budoucím peněžním tokům plynoucím účetní jednotce z vypořádání dvou nebo více samostatných finančních nástrojů. V případě, že účetní jednotka má právo obdržet nebo zaplatit částku v čisté výši a hodlá tak učinit, má fakticky pouze jedno finanční aktivum nebo jeden finanční závazek. V ostatních případech je nutno v souladu s podstatou finančních aktiv a finančních závazků jako prostředků nebo závazků účetní jednotky vykázat odděleně finanční aktivum a finanční závazek. Účetní jednotka zveřejní informace požadované podle odstavců 13B–13E IFRS 7 v případě vykázaných finančních nástrojů, které spadají do působnosti odstavce 13A IFRS 7.

Započtení finančních aktiv a finančních závazků**Novela IAS 32 – Finanční nástroje: Vykazování****DATUM ÚČINNOSTI A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ**

Doplňuje se nový odstavec 97L, který zní:

- 97L Dokumentem *Započtení finančních aktiv a finančních závazků* (novela IAS 32), vydaným v prosinci 2011, byl zrušen odstavec AG38 a vloženy nové odstavce AG38A až AG38F. Účetní jednotka použije tuto novelu pro roční období začínající 1. lednem 2014 nebo později. Účetní jednotka použije uvedené změny retrospektivně. Dřívější použití je povoleno. Pokud účetní jednotka použije tuto novelu od dřívějšího data, zveřejní tuto skutečnost a zveřejní informace vyžadované dokumentem *Zveřejnění—Započtení finančních aktiv a finančních závazků* (novela IFRS 7), vydaným v prosinci 2011.

Aplikační příručka

Bezprostředně za nadpisem „Započtení finančního aktiva a finančního závazku“ (odstavce 42–50) se zrušuje odstavec AG38. Vkládají se nové nadpisy a odstavce AG38A–AG38F, které znějí:

Kritérium, že účetní jednotka „má okamžitě vymahatelné právo započíst vykázané částky“ (odst. 42 písm. a))

AG38A Právo na započtení může být okamžitě dostupné nebo může být podmíněno nějakou budoucí událostí (právo nebo výkon práva spouští nějaká budoucí událost, jako třeba neplnění, platební neschopnost nebo úpadek jedné z protistran). I když není právo na započtení podmíněno budoucí událostí, může být právně vymahatelné pouze za normálních okolností, nebo v případě neplnění, platební neschopnosti nebo úpadku jedné nebo všech protistran.

AG38B Aby účetní jednotka splnila kritérium odst. 42 písm. a), musí mít okamžitě vymahatelné právo na započtení. To znamená, že právo na započtení:

- (a) nesmí být podmíněno budoucí událostí a
- (b) musí být právně vymahatelné za všech těchto okolností:
 - (i) za normálních okolností,
 - (ii) v případě neplnění a
 - (iii) v případě platební neschopnosti nebo úpadku

účetní jednotky a všech protistran.

AG38C Povaha a rozsah práva na započtení včetně případných podmínek jeho výkonu a toho, zda toto právo zůstane zachováno v případě neplnění nebo platební neschopnosti nebo úpadku, se mohou v jednotlivých jurisdikcích lišit. V důsledku toho nelze předpokládat, že právo na započtení je v případě jiných než normálních okolností automaticky dostupné. Úpadkové nebo insolvenční právo některé jurisdikce může například za určitých okolností zakazovat nebo omezovat právo na započtení v případě úpadku nebo platební neschopnosti.

AG38D Ke zjištění toho, zda je za normálních okolností, v případě neplnění a v případě platební neschopnosti nebo úpadku vymahatelné právo na započtení, pokud jde o danou účetní jednotku a všechny protistrany (ve smyslu odst. AG38B písm. b)), je třeba posoudit právní předpisy rozhodné pro vztahy mezi stranami (například smluvní ustanovení, rozhodné právo smlouvy nebo předpisy ohledně neplnění, insolvenční a úpadkové právo použitelné na smluvní strany).

Kritérium, že účetní jednotka „má v úmyslu buď vypořádat aktivum a závazek netto, anebo realizovat aktivum a vypořádat závazek současně“ (odst. 42 písm. b))

AG38E Ke splnění kritéria v odst. 42 písm. b) musí účetní jednotka mít v úmyslu buď vypořádat aktivum a závazek netto, anebo realizovat aktivum a vypořádat závazek současně. I když může mít účetní jednotka právo vypořádat aktivum a závazek netto, může přesto realizovat aktivum a vypořádat závazek zvlášť.

AG38F Pokud může účetní jednotka vypořádat částky tak, že výsledek je fakticky rovnocenný vypořádání netto, bude tato účetní jednotka splňovat kritérium vypořádání netto podle odst. 42 písm. b). K tomu dojde právě tehdy, pokud mechanismus hrubého vypořádání má rysy, jež eliminují úvěrové a likviditní riziko nebo jež toto riziko snižují na nevýznamnou míru a jimiž se pohledávky a závazky zpracují v jediném vypořádacím procesu nebo cyklu. Například systém hrubého vypořádání, který má všechny následující vlastnosti, splňuje kritérium čistého vypořádání podle odst. 42 písm. b):

- (a) finanční aktiva a finanční závazky způsobilé k započtení jsou předloženy ke zpracování ve stejný okamžik;
 - (b) jakmile jsou finanční aktiva a finanční závazky předloženy ke zpracování, smluvní strany jsou zavázány splnit povinnost vypořádat je;
 - (c) neexistuje potenciál ke změně peněžních toků vzniklých z aktiv a závazků, když už tyto byly předloženy ke zpracování (ledaže zpracování selže — viz písmeno d) níže);
 - (d) aktiva a závazky, které jsou zajištěny cennými papíry, se vypořádají systémem převodu cenných papírů nebo podobným systémem (například dodání oproti platbě), takže pokud převod cenných papírů selže, selže také zpracování odpovídající pohledávky nebo odpovídajícího závazku, k nimž jsou cenné papíry kolaterálem (a naopak);
 - (e) jakékoli transakce, které selžou, jak je uvedeno v písmenu d), budou opětovně zadány ke zpracování, dokud nebudou vypořádány;
 - (f) vypořádání se provede prostřednictvím téže zúčtovací instituce (např. zúčtovací banky, centrální banky nebo centrálního depozitáře cenných papírů) a
 - (g) je zaveden jednodenní úvěrový nástroj, který poskytne dostatečné kontokorentní částky k tomu, aby se umožnilo zpracování plateb ke dni vypořádání pro každou ze stran, a je téměř jisté, že uvedený jednodenní úvěrový nástroj bude k dispozici, pokud bude vznesen požadavek na jeho použití.
-

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS